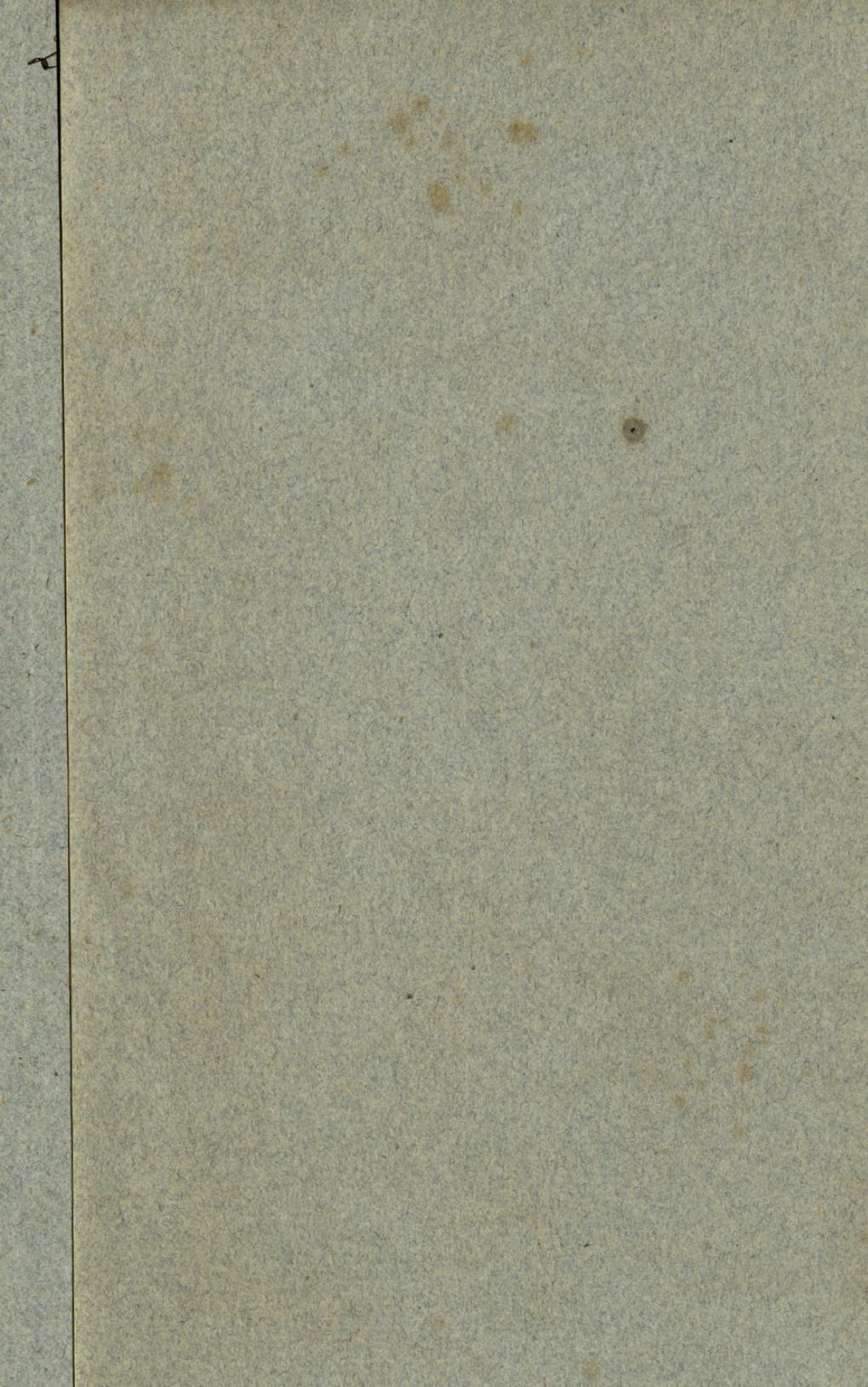

II.

C.22151.
c/2,75

22151. II. C. e. 2.

Worj. Ž. Papl. M.

Vir in isvirek

vsih

svelizhanskikh naukov,

to je:

R A S L A G A N J E

evangelija sv. Matévsha.

I. D É L.

Hôdi sa menoj. Mat. 8, 22. 9, 9.

V' Ljubljani.

Natisnjeno per Rosalii Eger.

1849.

**Ako hozhe kdo sa menoj priti, naj sataji sam sebe,
naj vsame svoj krish, in naj hodi sa menoj.** *Mat. 16, 24.*

Kdor te bukve kupi, bo imel nar vězhi saklad v' fvoji hifhi, in zhe se po njih ravná, tudi v' neběsíh. De si jih tudi ubogi loshej omiflijo, fmo jim prav nisko zéno postavili, akoravno njih notranja zéna vše pre-féšhe. Kér fmo pa pred Bogam vši fromaki, je všim rezheno: **Ubogim fe evangeli osnanuje.** *Mat. 11, 5.*

Raslaganje SVETIGA EVANGELIJA S. Matevsha.

I. DÉL.

*S' dovoljenjem visoko zhaslitljiviga Ljubljanskiga
Shkofijstva.*

V' Ljubljani.

Natisnjeno per Rosalii Eger.

1849.

BRASILE
ACADEMIA BRAZILIANA
SANTO AMARAL

MUSEU MUNICIPAL

L.D.F.L.

BRASILE
ACADEMIA BRAZILIANA
SANTO AMARAL

A. LIPPLER

ESTAMPA DE JOSEPHUS HOGA

1881

IN-03000 7560

Predgovor.

S. Avgushtin opominja kristjane, de naj se k' branju s. evangelijsa s' ravno takim sposhtovanjem podajo, s' kakoršnim se perblishajo k' s. réshnjimu Teléfu: in kakor se bojé, de bi kaka drobtiniza svétiga Telésa na tla ne padla; ravno tako ne sméjo tudi le nar manjši resnize s. evangelijsa v' némar pustiti. Tedaj je tréba s. evangeli brati ali poslušhati:

Pervizh s' shivo véro, která ponishnost, podvershenost in sposhtovanje v' sebi sapopade. Bog svoje skrivnosti malim, to je, ponishnim rasodéva: modrim pa, to je, prevsétnim jih perkriva. Bogú in njegovi s. zérkvi mora kristjan svoj um podvrézhi, in vše raslaganju s. zérkve ne pa svojimu dosdevanju verjéti. Toliko vézhi sposhtovanje nam je tréba iméti do evangeliskih naukov, kér nam tukaj Bog ne po prerokih, ampak po svojim ednim Šinu govori.

Drugizh s' ljubesnijo do resnize; v' s. evangelii je sgolj resniza, in kdor je ne ljubi, mu je soperna. Boshjo resnizo pa kristjan toliko bolj ljubi, kolikor bolj se posvetnim rezhém savolj Boga odpové. Prava rasumnost evangeliskih re-

fniz je sad lépiga sadershanja in zhifstiga shivljjenja; in v' téh bukvah gré vše na to, de bi v' naš ljubésen do Boga povishana, ljubésen pa do zhašnih rezhi smanjšana, in kolikor je mogozhe, pokonzhana bila. Iméjmo gorezhe shelje do evangeliskih resniz, ki so polne ognja, in ta ogenj nam bo takó vnémal serze, de porezhemo, kakor sta rekla dva v' Emavs gredozha uzhénza: *Ali ni bilo najno serze gorézhe v' naju, ko je po poti govoril, in nama pisma raskladal.* Luk. 24, 32.

Trétjizh s' sheljami bolj in bolj sposnavati Jesusa Kristusa, de bi v' njem prav sposnali Boga in svoje dolshnosti do njega. Nizh ni potrébnishiga zhlovéku ko modrost in resniza, kér le sanjo je stvarjen, in v' njéj je vézhno svelizhanje. Vše to troje, modrost, resniza in svelizhanje je pa Jesus Kristus sam, kar nam pové s' témi besédami: *Jes sim pot, resniza in shivljenje.* Joan. 14, 6. Tedaj so vše posvetne rezhi nevrédne našhe ljubésni, ktero Bog sam hozhe iméti, in nevrédne nashiga serza, ki ga je Jesus Kristus s' s. Duham vred sebi posvétil. Sato pravi s. Pavel: *Ménim, de je vse sguba proti visokimu snanju Jesusa Kristusa mojiga Gospoda: sa zhigar voljo vse rad sgubim, in vse mi je ko blato, de Kristusa perdobim.* Filip. 3, 8.

Po nauku svetih ozhakov je Jesus Kristus uzhil ne famo s' besedo, ampak tudi s' všim svojim djanjem. Kakor je tedaj s' svojimi zhudeshi tiste, ki so jih vidili, uzhil, ravno tako hozhe, de tudi tisti, ki jih beró ali brati slishijo, is njih

nauke sa-se posnémajo. Bolniki, postavim, kteriorim noben zhlovek ni mogel pomagati, so per Jesusu sdravje najdli, ta zhudesh naš opomni, de tudi gréshniki, ki imajo na dušhi velikrat hude in strashne bolénsni, najdejo vselej per Jesusu dušhno sdravje ali odpuštenje gréhov, zhe ga le po njegovim nauku ishejo. Jesuf je tudi mertve k' shivljenju obudil, in f' tem zhudeshem naš bolj kot s' besedo v' shivo poduzhi, de zhlovéku ni nikoli obupati, zhe hozhe per njem pomožhi i-skati.

Veliko nam pomaga Jesusa bolj sposnati in ljubiti, zhe per vsakim njegovim djanji pomislimo tudi namén ali poménik njegoviga déla. Jesuf, postavim, je per sadnji vezhérji svojim uzhénzam nogé umival. Zhe to délo le po zherki ali po vnanjim poglédamo, de se je namrežh f' pertam prepasal, vodo v' medénizo vlil in svojim uzhénzam saporédama nogé umival, bomo sizer nje-govo veliko ponishnost sposnali in se uzhili tudi ponishevati se, in drugim ljudém, bodo naj she tako révni ali niskiga stanú, radovoljno strézhi in pomagati. Ali she vezh se bomo is tega u-zhili, in she bolj se bo nashe ferze is ljubesni do Jesusa vnélo, zhe pomislimo, de to ponishajozhe umivanje nog po besé dah f'. Avgushtina poméni umivanje naših dušh f' presvétó na sa-sramovanim krishi sa naš prelito kervjo, de nizh nezhistiga ne pojde v' nebeshko kraljéstvo, in de si mora sléherni veliko persadjati préd ozhistiti svojo vést ali umiti svojo dušho, préden smé pre-jéti Jesusa v' f. reshnjim Telésu, kakor je Je-

suf svojim uzhénzam prej nogé umil, préden jim je dal vshiti svoje svéto Telo. De je pa zhlovéku mogozhe vést ozhistiti ali dusho umiti, mu je tréba prédi vše gréshne navade sapustiti in vše hudo nagnjenje v' serzu pomoriti.

Gorézha kershanska ljubésen, ki se sheli Jesusoviga duhá bolj in bolj navséti, ne ostane s/he per tém, ampak išhe zeló, kolikor je mogozhe, v' Jesusovo serzé poglédati, in ga tudi v' notranjim sadershanji in v' notranjih nagibkih viditi; torej tudi na to misli, kaj je Jesusova dusha obzhutila, ali kakšni obzhutljeji so se v' njegovim serzu takrat budili, kadar je svojim uzhénzam noge umival. Ne ostane ji tedaj perkrito, kakoshno veselje je Jesus v' svojim serzu obzhutil, kadar se je isljubesni do svojiga Ozhetra tako globoko ponishal, de se je hotel svojim uzhénzam in zeló tolikanj hudobnimu Judeshu pred noge na kolena vrézhi in jim noge umivati, in tako sadostiti sa nasho prevsétnost, s' ktero smo njegoviga Ozhéta sani-zhevali in shalili. Kakoshno sladkost je mogel v' serzu zhutiti nad svojim ponishevanjem, kadar je ko nar slabshi hlapez tudi takim strégel, kteri bi ne bili vrédni njegovi hlapzi imenovani biti; kakoshno sladkost nad satajenjem samiga sebe, ko je hotel svojimu nar vézhimu sovrashniku toliko storiti, ko svojimu perserzhnemu prijatlu; koliko sladkost nad svojo ljubesnijo do svojih isvoljenih, sa které je hotel vše storiti, karkoli jim je tréba v' posvezhenje. In s/he vezh drusih tazih svétih nagibkov in obzhutljejev najde gorézha ljubésen v' Jesusovim serzu.

Take svéte nagibke v' Jesušovim serzu spo-snati ali glédati, ne pride od persadevanja zhlo-veshkiga uma, ampak to je le sad ponishne molitve, ki ga dobrota boshja dodeli. Zhlovek se nikoli ne smé sam na-se sanashati, in svojimu domishljevanju mora nesaupljiv biti, de bi f' svojimi mislimi predelezh ne shel, in Jesušu v' serzu nagibkov ali obzhutljejev ne perdéval, kteriorih on nima, se mu ne spodobijo, in bi mu ne v' zhaſt ampak v' nezhaſt bili. Zhe pa v' svojih mislih tudi delezh grémo, de se le raslaganja f. kato-lishke zérkve terdno dershimo, se nam ni batí, de bi kdej sashli; kér nam pravi f. Avgushtin (v' buk. 12. ispov.), de *dóbri se pasejo nad resnizo s' rasshirjeno in rasprostreno ljubésnijo.*

Nar potrébnishi perprava f. evangéli prav brati je pa v' tem: iméti resnizhne in gorézhe sheljé, tiste sapopadke dobiti, ktere je Jesuš imel in nam jih hotel dati, ali navséti se tistiga duha, kterioriga je bil Jesuš poln v' svojim shivljenji. Vše nashe sheljé bi mogle biti sa vselej v' tem yter-jene: iméti v' svojim serzu vtisnjeniga, in v' všim svojim djanji rasodévati nebéshkiga zhlovéka, kteři se Jesuš Kristuf, našh Bog, našh sgled, našha glava, našhe vše. Le po tem bi se navséli njegoviga duhá ali njegovih zhédnosti; njegove ponishnosti, poterpeshljivosti, pohlevnosti, krotkosti, satajenja, ljubésni; takó bi oblékli noviga zhloveka, ki je Jesuš Kristuf, in bi mogli rezhi f' f. Pavlam: *S' Kristusam sim na krish perbit, shivim pa, ali ne jes, ampak Kristuf shivi v' meni.* Gal. 2, 19. *Bog me váruj, de*

bi se s' drugim hvalil, kot f' krishem Gospoda nashiga Jezusa Kristusa: po kterim je meni svét Krishan in jes svetu. Gal. 6, 14. Vse Jezusovo opravilo na tem svetu je bilo v' tém, de bi nashiga stariga, posémeljskiga zhloveka rasdjal, in nam noviga, nebéshkiga perdobil. In vse nashe opravilo bodi v' tém, stariga zhloveka v' sebi moriti, de se Jezusu prenovimo. Sato nam je hotel Jezus sveti evangeli, in v' njem svoje nauke in svoje shivljenje popisano sapustiti, in le savoljo njegoviga sadú, ki je nashe prerojenje, nam je treba sveti evangeli brati ali poslushhati.

Délo sa nashe svelizhanje pa ni toliko v' nashi mozhi in v' nashim persadevanji, kolikor v' gnadi in pomozhi Jezusovi, ktéri nar bolj samore sam sebe in svoje shivljenje v' naš vpodobiti. Sato mora kristjan po besedah s. Avgushtina veliko prosviti, in si malo upati. Od poboshne obzhutljivosti vnét si zhlovek velikrat obéta vse storiti po naukih s. evangelija; kér se pa to obétanje v' saupanji v' njegovo mozh sgodi, pride le is skrivne prevsétnosti, která v' njem napuh redi in v' mnogotére padze in nesvetstobe sapélje. Nasproti pa zhe sposna zhlovek svoje slabosti in nepremoshnosti, moli in profi Jezusa, de bi mu dal spolniti nauke svétiga evangelija, to mu poterdi ponishnost v' serzu, obudi svete sheljé, da stanovitnost v' dobrih délih, in ga takó bolj in bolj sklene in sedini s' Jezusam. Is tega vsak vidi, kaj mu je storiti, de mu je namrežh nar préd tréba nepremoshnost in prasnóto svojiga serza prav sposnati, nanojno misiliti, in moliti, de bi ga Bog napolnil f' svo-

jim duham, ga podpiral in storil shivo podobo samiga sebe.

Kér smo pa vender dolshni od svoje strani, kolikor je mogozhe, si persadévati sad prave poboshnosti is branja svetiga evangelija sadobiti, so v' to pomozh prizhujozhe bukve spisane, in v' to naménjene: lépe nauke, kteři so v' svetim evangelii sa nekteri slab um prekratko povédani, bolj rasloshiti in sjašniti. Tukaj ni uženiga islaganja beséd, tudi ne islaganja skrivnost v' svétim evangelii sapopadenih v' zéli shirjavi, ampak je le kratko islaganje evangeliskih resniz v' duhovnim poménu, kteřo pomaga svéti evangeli, ki je kakor písmo is nebés, premishljevati, in obuditi v' serzu svéte misli, shelje in nagibke. Tistim kristjanam, kteři per branji svetiga evangelija ne snajo nizh prav misliti in le někako dushno suhôto zhutijo, ſ' to isago na pomozh priti, to je ves namén téh bukev. Kér vémo, de le pridno in pravo premishljevanje evangeliskih naukov zhlovéka varuje dushne suhôte, mu ſtori Jezusa bolj in bolj sraniga, pa tudi zhe dalje bolj lépiga, ljubesnjiviga, zhaſtitljiviga, in mu déla smirej vézhi veselje do branja svetiga evangelija; tedaj ſi bomo persadjali, zhe Bog hozhe in frézho da, kmalo po tém tudi raslaganje ſhe drusih tréh evangelistov na svetlóbo dati.

Sad vſiga naſhiga persadevanja pa bodi sadobiti svéto grenkôto nad posvetnimi ſladnostmi, po kteřich meſení zhlovek hrepéni, ſlezhi ſtariga gréshniga zhlovéka, ſe odpovédati svojim hudim ſtrastim in napzhnim sheljam: oblézhi pa noviga zhlovéka, Jezusa Kristuſa, njegove nauke dopolnovati

in mu v' svojim shivljenji prava podoba biti, *kir*
nas je ljubil in opral od nashih gréhov v' svoji
kervi, in nas storil kraljestvo in masnike Bogu,
in Ozhetu svojimu: njemu (bodi) zhast in go-
spostvo na vézhne zhase. Amen. Skriv. rasod. 1. 5.

Sveti evangeli J. K. od S. Matvsha popisan.

I. Poglavlje.

1. V. Bukve rodú Jesusa Kristusa, sinú Davidoviga, sinú Abrahamoviga. 2. Abraham je rodil Isaka; Isak pa je rodil Jakoba; Jakob pa je rodil Judata in njegove brate. 3. Juda pa je rodil Fáresa in Zarama s' Tamaro; Fáres pa je rodil Esrona; Esron pa je rodil Arama. 4. Aram pa je rodil Aminadaba; Aminadab pa je rodil Naásona; Naáson pa je rodil Šálmona. 5. Šalmon pa je rodil Boóza s' Ráhabo; Boóz pa je rodil Obeda s' Ruto; Obed pa je rodil Jéseta; Jése pa je rodil Davida kralja.

S. Evangelist popisuje rodovino Jesuovo po mésu: in nam dá kratik sapopádik vére na skrivnošt vzhlovezhenja Šinu Boshjiga. V' popisu imenuje take moshé, is kterih imén in sadershanja se sposnajo lastnosti Odresheníka in dolshnosti praviga kristjana. Ta popis pokashe, de Jésuf je saréf zhlovek bil, kér fo v' njem popisani njega starishi, dédje ino predédje: de je on Odreshenik ino Svelizhar, kar imé Jesuf kashe: de je kralj, vishi Mashnik, ali aldolnik ino Prerok, kar poméni imé Kristus, to je, Oljenez ali masiljen od Š. Duhà: de je on sazhétnik vére, ozhe vérnikov, rasglèd notranje obrése v'

ferzu kot Abraham : premagávez dušnih sovrášnikov ket David : de je po storjeni obljubi prezhudno rojen, daritev shiviga Bogá, deléshnik storjenih obljud kot sin Abrahámov : rasgled samosvojiga satajenja, ptujiz in popótnik na svetu kot sin Isakov : preganjan od svojih bratov po mésu, sanizbevan na svetu kot sin Jakobov : studenez in vojvoda vsliga mirú kot sin Davidov. Štori o Jesuš! de Bogá v' reſnizi ino v' duhu mólimo ko Abraham : de smo mu popólnama pokórni, in se mu védno darújemo kot Isak : de svetu odmerjemo, in se kot ptujzi nosimo ko Jakob ; de smo krotki, zhisti in volji Boshji podversheni, kot Joshef : de smo reſnizbni spokorniki, in premagavzi svojih dušnih sovrášnikov kakor David.

6. V. David kralj pa je rodil Šálomona s' njo, ki je bila Urijova. **7.** Šálomon pa je rodil Róboama; Róboam pa je rodil Abija; Abija pa je rodil Asata. **8.** Asat pa je rodil Jósafata; Jósafat pa je rodil Jórama; Jóram pa je rodil Ozija. **9.** Ozija pa je rodil Jóatama; Jóatam pa je rodil Ahaza; Ahaz pa je rodil Ezekija. **10.** Eze-kija pa je rodil Manáseta; Manáše pa je rodil Amona; Amon pa je rodil Josija. **11.** Josija pa je rodil Jehonijsa in njegove brate ob Babilónskim preselovanji. **12.** In po Babilónskim preselovanji je Jehonijsa rodil Šalatiela; Šalatiel pa je rodil Zoróbabela. **13.** Zoróbabel pa je rodil Abiuda; Abiud pa je rodil Eliákima; Eliákim pa je rodil Azorja. **14.** Azor pa je rodil Šadoka; Šadok pa je rodil Ahima; Ahim pa je rodil Eliuda. **15.** Eliud pa je rodil Eleazarja; Eleazar pa je rodil Matana; Matan pa je rodil Jakoba.

Prava plemenitost in slava krifjanu je, de je is Jé-susa Kristusa, in v' njem rojen. Posvetni ljudjé si sa zhaſt ſhtéjejo, kader ſo od plemenitiga rodú, kadar njih

forodnina ali shlahta je bogata, mogózhna, med svétam slovézha. Nobenimu pa ní már sa rojstvo, po kterím je otrok Boshji, ud Jesusa Kristusa. Med rodovino Jesufovo so bili v' nekdanjih zhafih eni grosno mogózhni, eni silno bogáti, eni pa posebno módri. Ali Jésuf ní hotel tako dolgo rojen biti, dokler sé ní rasfbla in rasgubila vfa mogóznoft, vse bogastvo, vfa modróft: namrežh sidiati je hotel svoje kraljéstvo na ponishnoft. Zeló nar vézhi hudobnike je hotel med svojo rodovino fhteti, f' tém iskasati, de zhlovéka ne stori svétiga ali imenitniga ne plemenitofst, ne bogabojezhnoft forodnine, ampak samó lépon sadershanje in svésa, ki mu je s' Bógam.

16. V. Jakob pa je rodil Joshefa, moshá Marie, od které je rôjen Jésuf, ki je imenován Kristus.

Starši Jesusovi niso zeló nobeniga dobizhka iméli is bogastva, in mogozhnosti svoje forodnine: sakaj bili so prav ubógi, in med svétam posabljeni. Njih nar vezhi veselje je pa bilo, v takim stanu biti, po kterím je Bog hotel ispeljati skrivnost rojstva svojiga Šína, in v' kterím so podoba bili ubógiga, in sanizhevaniga stanú, v' kterím je hotel Jesus ves zháf svojiga shivljenja biti. S' tém bi se bil svét lahko preprizhal, de Bóg si nisko, slabo, sanizhljivo na svétu sbira, de bi, kar je mogozhniga in flovézhiga, osramotil.

17. V. Vsih rodov teděj od Abrahama do Davida je shtirnajst rodov; in od Davida do Babilonskiga prefelovanja je shtirnajst rodov; in od Babilonskiga prefelovanja do Kristusa je shtirnajst rodov.

Vladanje per Israelzih od Abrahama do Kristusa se je tríkrat premenilo. Pervizh fo jih vladali patriarchi in sodniki, drugizh kralji, tretjizh vojvodi in vishji duhovni. Ali nobeno is tih tréh vladanj ní bilo stanovitno, nobeno jih ní nizh sboljshalo. Samó Jesusovimu kraljevanju, kteró

je na resnizo in pravizhnoft ustanovljeno, je stanovitnoft, terdnost ino smoshnoft ljudi sboljshati. Tedaj more vse svét preprizhan biti, de vše zhlovéshke naprave in persadovanja so nestanovitne, ne morejo zhlovéka sboljshati, tudi ne sa réf frézhniga storiti: ampak samó usmiljenju Boshjemu, in gnadi Jesufovi je perhranjen obilni ino stanovitni sad sboljshanja.

18. V. Kristusovo rojstvo pa je takó bilo: Ko je bila njegova mati Marija Joshefu sarožhena, se je, préden sta vkùp prishla, snashla nosézha od svétiga Duhá.

Bóg perkriva svetu svoje skrivnosti do svojiga zhasa, in jih storí ob svojim zhasu snane samó tiftim, kteři jih sposnati skerbno ishejo. Švétiga Joshefa si je isvolil, de je s' Marijo sarožhen, in f' tim sagrinjalo bil, sa kogar vóljo je svetu nesnano bilo rojstvo Jesufovo is shené, která je všelev deviza bila, in od svétiga Duhá spozhela. Od f. Duhá je spozhet Jésus Kristus nasha glava, in mí njegovi udje, kakoshna visokost kristjana! kako pred svétam sakrit, in kakó svét bi mogel biti flédnji kristjan!

19. V. Joshef pa, njén mosh, kér je bil pravizhen, in je ni hôtel rasglasiti, jo je hôtel skrivéj sapustiti.

Pravizhnoft ní drusiga kò ljubesen proti Bógu in blishnjimu; ona je mati vših zhédnost, zhlovéka rasvetli, in ga vodi po vših njegovih potih, de ne sajde: kadar je v' kaki sadrégi, mu tak svet dá, de ne omadeshuje svoje vesti, ne shkoduje ne febi, ne blishnjimu. Blagor pravizhnim, sakaj *pravizhnih pót je bres spodtikljeja*. Prip. **15. 19.** In tému, kteři *Bogá ljúbijo*, tékne vše v' dobro. Rim. 8. 28.

20. V. Kadar je pa to mislil, glej! se mu je angel Gospodov v' spanji perkusal, rekózh: Jo-

shef, Davidov sin! ne boj se (*k' sebi*) vséti Marije svôje shene; sakaj kar je v' nji rojêno, je od svétiga Duha. **21.** Rodila pa bo fina, in imenuj njegovo imé Jésus; on bo namrežh odréshil svôje ljudštvu od njih gréhov.

Bog svoje svéste flushabnike pustí en zhaf v' poskushnjah: ne sapustí jih pa nikoli popónama, de f' tim skashe, kakó svést ostane všim, kteri so svésti nju mu, de jim po svojim angelji, to je: po pametnim zhlovéku ali modrim prijatlu v' njih sadrégah na pómohz pride. Marija od skrivnosti, která se ji je sgodila, molzhí, ní preskerbna sa svoje poshtenie, ali prav gorézha je sa svoje satajenje, ino podvershenje proti sklepam Boshjim. Joshef poln saupanja v' Bogá, in ljubésni proti blishnjimu je poterpeshljiv, zhaka boshjiga poduzhenja. Na enkrat se perkashe angel, ino vlo skrivnost rasodéne: sbudí véro Joshefovo v' obljudbljeniga Odreshenika, in mu vef nepokoj is ferza preshene, kér ga Davidovi ga finú imenuje, ter ukashe novimu détetu v' telesu Marije skritimu imé Jesuf, to je, Svelizhar svetá dati. Kako s' malim se zhlovéku, kteri resnizo s' svestim premisljevanjem v' ferzu ohrani, per njegovih sadrégah pomaga. Velikrat ga ena fama beséda opómni resniz, f' kterimi samore skushnjave premagati.

22. V. To se je pa vše sgodilo, de se je doplnilo, kar je bilo rezheno od Gospôda po preruku, kteři pravi: **23.** Glej! devíza bo spozhela, in bo fina rodila, in njegovo imé bodo imenovali Emanuel, kar je prestávljeno: Bog s' nami.

Kako skerbno déla previdnost Boshja sa zhlovéka. She dolgo prej, in povezhkrat je Bóg odreshenika oblijibil, in vše okolishine njegoviga prihoda veliko prej povédal, de bi se zhlovek perpravljal, kadar pride ga s' saupanjem in veseljem sprejéti, ter s' njim se skleniti. Kakoshno poveseljenje sa naf, kér se spomnímo, de tá od-

reshenik od devize bres sgube njéniga devišhtva rojen, je Bóg, in Bóg s' nami. S' nami je, kér je s' nasho natoro sklenjen, s' nami, kér je v' sakramantu altarja nam prizhujozh; s' nami, kér per savshitji tiga sakamenta zeló v' nashe telésa stanovat pride. Bódi, Gospód, vselej s' nami f' svojim mozhnim duham, f' svojo osdravljažozho gnado, f' svojo oshivljažozho ljubésnijo!

24. V. Kadar se je teděj Joshef is spanja sbudil, je storil, kakor mu je bil sapovédal angel Gospódov, in je vsél (*k' sebi*) svôjo sheno.

25. In je ni sposnál, dokler ni porodila svôjiga pervorojeniga fina, in je imenovál njegovo imé Jésus.

Ponishna, marljiva in hitra pokorfhina je Bogu prijetna daritev, in polahká ferzé per notranjih teshavah. Kolikor bolj si pomishljuje zhlovek in odklada pokorn biti, toliko bolj v' sadrége pride, in bolj nepokojin je. Kdór se pa da vladati ali vishati in voditi, dobí mír in pokoj v' ferzu. Sadost mu je, kteři Bogá ljubi, zhe njegovo vóljo sposná, kmalo jo hiti spolnit. *Umen zhlovek veruje poštavi Boshji, in poštava mu je světa.* Šir. 33. 3. S. Joshef vérin angeljevi beſedi, pokórn poveljem Boshjim poštane varih varih devišhtva Marije, rednik novo rojeniga Svelizharja, kteřiga Jesusa imenuje. Na njegovo proſhno samoremo od Svelizharja dobiti, de bómo tó svéto imé spodóbno zhaſtili, in v njem svoje svelizhanje sadobili.

III. Poglavlje.

1. V. Kadar je bil teděj Jésus rôjen v' Betlehemu na Judejskim v' dnévih kralja Herodesha, glej! so priſhli móđri is Jutroviga v' Jerusalem, **2.** rekózh: Kjé je kralj Judov, ki je rôjen? Sa-

kaj vidili smo njegovo svésto na Jutrovim, in smo ga prishli môlit.

Kolikokrat tim, od kterih se vidi po vnanjim, de so nar blishej Jesusa, svesda besede Boshje nar menj fveti in ga nar menj posnajo. Nasproti pa ti, od kteriorih se vidi, de so dêlezh prozh od njega, ga v' resnizi ishejo, na skrivnim molijo, in mu prav flushijo. Jésus Kristus, kteriori is ljubésni proti ubóshtvu in skritimu shivljenju hozhe v' majhnim Betlehemu rojen biti, se majhnim, to je, niskim, in ponishnim rasodéva, módrim v' svojih ozheh in prevsétnim pa se on skriva. Sató marsikterim med témi, kteriori se sa njegove uzhénze shtéjejo, kér so pa prevsetniga ferza, ni dano, sanj in sa njegovo resnizo stati, ampak se framujejo Jésusa, in se bojé, ako bi po evanđelii shivéli, od svetá kaj terpéti.

3. V. Herodesh kralj pa, to slifhati, se je prestrashil, in ves Jerusalem s' njim.

Dóbri se nad Jesusam rasveselé, in najdejo mir v' njem: kér oni ljubijo resnizo, in shivljenje Jésusovo jim dopade. Nasproti hudobni se nad njim prestráshijo, in so v' ferzu nepokojni, kér njih déla so hude, in jih nozheho sapustiti. Savoljo tiga se svét, kteriori je poln hudobije, vselej Jésusa ustrashi: in svetu je famo tisti perjeten, kteriori se po njegovih hudobnih navadah ravná, se mu radiguje, ga hvali. Kdor pa se njegovim sheljam, in navadam uftavlja, nozhe s' njim potegniti, ampak se resnize dershí, koliko sasmehanja, koliko ukljubovanja in preganjanja mora prestati!

4. V. In je sklizal vše vélike duhovne in pismarje ljudstva, in jih je isprashevál, kjé bi imel Kristus rôjen biti.

Kar Herodesh tukaj storí, to hozhe Bog od naf imeti, de se, kadar kako dvomljenje per resnizah vére postane, k' zérkvi satezhemo: sakaj njé so svete pisma srozhene, per njé móramo prave umnosti iskati, in se

njenih sklepov dershati. Kako nesapopadljivi so pa sklépi Boshji! raslaganje svétih pisem flushi Herodeshu k' vezhi terdobi, duhovnam in písmarjem savoljo njih nevérnosti k' pogubljenju, vérnim med judovshino k' opominjanju, modrim, kteri so bili is nevérzov, k' poduzhenju in ras-svetljenju.

5. V. Oni pa so mu rekli: V' Betlehemu na Judejskim; sakaj takó je pisano od preroka: **6.** In tí Betlehem, semlja Judova, nísi nikakor nar manjši med vojvodi Judovimi; sakaj is tebe bo prishel vojvoda, kteři bo vishal móje ljudstvo Israeľ.

Nefrézhen stan vših, kteři pisma uméjo, pa is njih nobeniga prida sa-se ne dobé; drugim Jésusa káshejo, sami pa sa njim ne gredó: druge na pót svelizhanja kli-zhejo, sami pa na-nj ne stópijo. Namrežh njih ferzé je polno posvetniga duha, tedaj pretero refnizo v' fé vséti, dokler ga vfigamogozhna gnada Svelizharja ne smezhi. Srézhna deshela, ali she frezhnishi ferzé, v' kterim je Jésuf rojen! Eno famo méftze je imélo frezho, de je bil Jésuf v' njém rojen. Šlédnji zhlovek pa samore to srézho dobiti. Ali kakor je Jésuf majhno mésto si sa svoje rojstvo isvolil, takó hozhe famo v' ponishnih ferzih rojen biti.

7. V. Tedaj je Herodesh módre skriváj po-klizal, in jih je skerbno isprafhevál zhal, v' ktérim se jim je svésda perkasala. **8.** In jih je po-slal v' Betlehem, ter je rékel: Pójdite in skerbno oprashujte po détetu, in kadar ga najdete, pri-dite mi nasaj povédat, de tudi jest grém in ga mólim.

Bog saframuje zhloveshko modróst ter perpustí, de se hudobni vezhkrat f' svojimi lastními svijazhami sape-ljejo, ubrani, de odkritoferznoſt in perproshina pravizh-

nih jim dobizhka ne pernese. Várimo se, de se ne sápeljemo, in de ifkaje sposnati resnizo Boshjo, je ne bomo ifkali sanizhevati, de ifkaje umévnosti svétih písem, ne bomo ifkali s' tim snanjem sami sebe slepiti, de ifkaje poti svelizhanja, ne bomo svojiga pogubljenja nashli.

9. V. In ko so bili kralja saflishali, so shli: in glej; svésda, ktero so vidili na Jutrovim, je pred njimi shla, dokler ni prishla, in sgorej obstala, kjér je bilo déte. **10.** Kadar so pa svésdo uglédali, so se silno obveselili.

Zhafi Bog svojim flushabnikam rasvetljenje odvsame, nekaj sató, de njih véro poskuši, in jih ponisha, nekaj pa sató, de rasvetljenje spet dobivši se bolj nad njim ovefelé, so sanj bolj hvaleshni, in bolj skerbni, se ga s' kako rezhjo nevrednih ne storiti. Dvojiga pa se imajo sosebno varovati. *Pervizh* vše prasne radovédnosti v' besédi Boshji, sa zhesar voljo zhlovek saflushi rasvetljenje sgubiti. *Drugizh* všiga brespotrébniga pezhanja s' svtam; kér ta je všimu rassvetljenju napotik. Sato Módri, kér so sapustili Jerusalem kmalo, kadar jim ni vezh opravka tam bilo, so bili vrédni svésdo uglédati.

11. V. In so shli v' hifho, in so nashli déte s' Marijo njegovo materjo, ter so (*prédnj*) padli in ga molili; in so odperli svóje saklade, in mu darovali slatá, kadila in mire.

Módri naš uzhé pred Jéusam, kadar ga najdemo, se ponishati, ga moliti, mu sebe in vše svoje premoshenje darovati. Terdna véra je bila v' njih ferzih, ker so Jéusa ko Bogá molili, zhe ravno so ga samó ko slabo, ubógo, od vših sapusheno déte vidili. Kaka mozh je bila v' tim détetu, ktero jim je tako ponishno ino shivo véro dodelilo. Blagor mu, kteri vselej svoje ferzé Jéusu odpre, in v' njem vselej hráni slató prave ljubésni, kadilo zhiste molitve, in míro trenja svojiga mesá. Kolikor vezh téga Bogu darúje, toliko vezh sato od Bogá prejme.

12. V. In ko so v' spanji odgóvor prejeli, ne vrazheváti se k' Herodeshu, so se po drugim pótu vernili v' svôjo deshelo.

Zhe hózhemo saref hoditi po pótu, kteriori proti sve-lizhanju pélje, moramo po opominjanji Boshjim od svetá beshati; in to je pervi uk nekdanjim krifjanam dan: bólj Boga posluzhati ko zhloveka. Nikdar se ne pride v' nebéfa sunaj po potu, kteriori je ves drugazhin od tistiga, po kterim smo prej hodili, in od nebéf sashli. Velika smota je, zhe se kdo spreobernjeniga misli preden je svoje shivljenje prenarétil, in zhe hózhe v' nebéfa priti po potu, kteriori v' pogubljenje pelje.

13. V. Kadar so bili odfhli, glej! se je angel Gospodov Joshefu v' spanji perkusal rekózh: Vstani, vsemi déte in njegovo mater in béschi v' Egipt, in bódi tam, dokler ti ne porezhem; sa-kaj Herodesh bo déteta ifkal, de bi ga konzhál.

Terdoba, po kteriori nebéshki ozhe f' svojim sínam déla, mora biti v' tolashbo všim, ktoré Bóg na svetu stiska in ponishuje bres tiga, de bi se védilo, kdaj bo tiga konez. Slédnemu krifjanu je vediti, de mora pred své-tam beshati, zhe ga hózhe premagati, in de slédnji bo sa toliko povishan, sa kolikor bo od svetá ponishan; kér prevsétnost, zhlovéku nar vezhi sovrashnik, mora nar pred premagana biti. Kdo bi tako hudoben svet samogel lju-bití, ker vidi, kako on Jésusa, in njegovo resuizo pre-ganja: in de se ravno sató hlení ter radiguje, de bi kaj vezh shkodvatí samogel. Ah! de bi nashé ferza vselej sa Jésusa Egipt bile, kamor bi beshal, kadar ga svet preganja: de bi Jésuf v' nashih ferzih nikdar nizh Herodesheviga duhá ne nashel!

14. V. In je vstál, in vsél déte in njegovo mater po nôzhi, in se je ugánil v' Egipt. **15.** In je bil óndi do Herodesheve smerti; de se je do-

polnilo, kar je Gospod govoril po preroku, ki pravi: Is Egipta sim poklizal svôjiga sina.

Bogu smo dolshni vso pokórfshino bres všiga pomishljevanja in prevdarjanja sato, ker je on Bóg, ter ne more ne goljufati, ne goljufan biti. Tako pokórfshino smo mu dolshni, ker satajenje lastne volje je nar vézhi dártev, kteró samóre pametna stvar svojimu Bogu dati: in zhlovéka, kadar voljo Boshjo sposna, ne sme nizh perdershati, de bi je ne spónlil; ker zhlovéku gre pokornimu biti, skerb Bogá pa je, pokorfhini tek dati. Zhe nepremagljivi sadershki ovirajo, je Bóg, kteři nas od spolnjenja njegove volje perdershúje: in mí she spolnimo njegovo voljo, kadar se is svoje straní, kolikor nam je mogozhe, perpravne storimo jo spolníti. Dober kristjan tedaj, kadar se med hudoňním fyétam snajde na takim mestu, kjér se vidi, de ne more nizh dobriga storiti, naj s' voljo tam ostane, dokler ga Bóg tam perdershi: sakaj Bóg imá svoje naméne tako s' njim délati, ali de bi on tam Bogá molil, kjér ga drugi savershejo, ali de bi tam gnade Boshje nabiral, ktere drugi trátijo, ali de bi tam pred hudovoljnostjo svojih krivih bratov perkrit bil.

16. V. Ko je tedàj Herodesh vidil, de je od modrih sapelján, se je silno rasferdil, in je poslal in pomoril vše fantizhe, kar jih je bilo v' Betlehemu in v' vših njegovih pokrajnah po dvé léti in menj starih, po zhasu, ki ga je bil od modrih isprafhal.

Prevséten zhlovek je neusmiljen in vselej perpraven resnízo, která je njegovim sheljam nasproti, satréti. Zhe f' svojim hlinjénjem, f' svojimi svijazhami nizh ne opravi, sazhne ozhitno divjati: in ker resníze ne more ovrézhi, preganja nedólshne, kteri se resníze dershé. Ali kolikor bólj ifhe resnízi shkodvatí, in kolikor bólj zhes nedolshne divjá, tolikanj bólj na globoko brede, in le sebe hujshi rani; ker se f' svojo hudobijo pred Bógam mozhno sadolší. Kakor Herod je hudoben, kdor brani Jésusu v'

svoje ali drugih ferzé: hujshi pa ko Herod je tisti, kteri Jésusa v' svojim ali drugih ferzu shé rojeniga sadu-shiti ali konzháti ifhe.

17. V. Takrat se je dopolnilo, kar je bilo govorjeno po Jeremii preróku, ki pravi: **18. Glas** se je slíšhal v' Rami, jón in vélík krik; Rahela je jokala po svôjih otrózih, in se ni dala utola-shiti, kér jih ni vezh.

Divjanja Herodoviga se je Bog posflushil, de je rojstvo svojiga Šina flovézhe storil, svoje sklepe ispeljal, in svoje isvoljene posvétíl. Bog namrežh sna tudi is nar hudobnîshih zhlovéshkih namenov svojo zhaſt dobiti, in preganjanje svojih isvóljenih k' njih svelizhanju oberniti. Sato se velikrat svét móti, kér miluje krstjane savoljo kake njih posvetne nefrézhe, ktera vender je njih frézha: in vezhkrat shaljújejo nespametne matere sa presgodnjo smert svojih otrók, ktera vender jih v' vézhno shivljenje perpélje; ker sizer, ko bi bili shivéli ter odraſli, bi bili morebiti vezhno pogubljeni ali savoljo slabiga poduzhenja ali posvetniga shivljenja.

19. V. Kadar je bil pa Herodesh umerl, glej! se je angel Gospodov Joshefu v' spanji per-kasal v' Egiptu, **20. rekózh:** Vstaní in vsemi déte in njegovo mater, in pojdi na Israelsko semljo, sakaj pomerli so, ktéri so détetu po shiv-ljenji strégli.

Od Jésusa se moramo uzhiti, vse po volji Boshji storiti. Bog nam svojo voljo in svoje povelja sa nashe všakdanje sadershanje v' svoji postavi, in v' dolshnostih nashiga stanú pokashe. Zhe smo v' tim sveſti, je tudi on ſkerben v' posebnih okolishinah nam na nasho molitev svojo voljo pokasati. Bog bi bil lahko nad Heroda prej smert posflal, in f' tému svojimu Šínu tako nadléshno pot v' Egipt odvernili. Ali Bog ker je s' nasho glavó tako dé-

lal, je hotel naš ude poduzhiti, de ne smémo sheléti, kako posébno, postavim, f' kakim zhudeshem, is preganjanja ino stísk réšheni biti, ampak veliko bolj profití sa poter-peshljivošt, f' ktéro bi v' duhu pokóre nosili svoje krishe.

21. V. In je vstál, in vsél déte in njegovo mater, in je prishel na Israelsko semljo. **22. Ko** je pa slíshal, de Arhelaj kraljuje v' Judeji na-mesti Herodesha svójiga ozhéta, se je bal tje iti; in v' spanji opómnjen se je ugánil na Galilejsko.

Zhe Bog ni hotel Joshefu vfiga, kar je f' svojim Šinam naménil, na enkrat rasodeti; ampak ga je od stopinje do stopinje voditi hotel: kdo smed naš se smé per-toshiti, kadar mu Bog vših svojih sklepov kmalo per sa-zhétku ne rasodene? Slédnji smed naš se mora rovnanju previdnosti Boshje podvrézhi: in se pustiti peljati, kakor Bogú dopade. Jésuf ako ravno fama lugh, se je ravnaju svojiga ozhéta podvergel: in mí, ako tudi sgolj tama, hozhemo vézhi dél famí svoji svetovavzi in peljavzi biti.

23. V. In je prishel in prebival v' méstu, kterimu je imé Nazaret, de se je dopolnilo, kar je govorjeno po prerokih, de bode Nazarej ime-nován.

Slédnji kristjan, kér je ud Jésoviga telésa, bi mogel s' Jéusam Nazaréhan biti, to je: svét, vše nesnage ozhishen in Bogú posvezhen biti; ker je v' svetim kerifu posvezhen, je bil od vše gnjufôbe svetá odlozhen, in Bogu posébno odlozhen. Savoljo tiga mora kristjan bólj od sapeljiviga svetá lozhen shivéti, kakor je Jésuf v' majhnim in sanizhljivim méstu Nazaretu shivel, in ni shel v' veliko mésto Jerusalem, sunej kadar ga je k' timu postava vesála, kadar je imel tam svoje opravke, in kadar je mogel tam svojo daritev dopolniti. Ravno takо ne sme kristjan med vélikí svét hoditi, sunej kadar ga dolshnosti njegoviga stanú k' timu véshejo.

III. Poglavje.

1. V. V' tistih dnéh pa je prishel Janes kerstník, in je pridgoval v' pushavi Judeje, **2.** in je rékel: Délajte pokoro, sakaj nebéshko kraljéstvo se je perblishalo!

Tridesét lét se je Janes v' pushavi perpravljal osnanovati pokóro: v' pushavi jo je ubógin, in ne uzhenim pridigovati sazhél. More li kdo misliti, de bi pravo pokoro samogel délati, in po nji nebéshko kraljéstvo dôsézhi, zhe se ne dershí bolj odlozhen od svetá, zhe nozhe posvetnim sladnostim ino meséni modrósti slovefa dati? pervi uk Janesov je bil od pokóre, in ravno ta je nar potrébnishi perprava sa nebéshko kraljéstvo. Kraljéstvo Boshje na tim svetu je ljubésen, kér Jéus s' ljubésnijo v' ferzih kraljúje, sato mora tudi pokora, kakor perprava k' timu kraljéstvu, s' ljubésnijo sdrushena biti; bres ljubésni ni resnizhne pokóre.

3. V. Sakaj ta je, od ktériga je govorjeno po Isaii preroku, ktéri pravi: Glaf vpijózhiga v' pushavi; perpravite pot Gospodovo; ravne stoříte njegove štesé.

Tri rezhi fo, savolj kterih zhlovek na glaf govorí: dalja, gluhotá ali pa nevolja. Gréshnik je delezh od Bogá odlozhen: ne more tedaj k' Bogu perklian biti, zhe ne s' mozhnim glafam, to je, s' veliko gnado. Ta glaf zhe ni prav mozhen, se med posvetnim shundram lahko ne slíshi; je tréba lozhenja od posvetnih smot, pa sbraniga, pokojniga, poslughajozhiga ferza. Gréshnik je grosno gluhi, je tréba mozhno nad njim vpti, je potrébna mozhna gnada: volja, ktéra je pot gospodova, mora popravljena biti; ino popravljena je, kadar ferzé is slepote v' rasvetlenje, is posvetne ljubésni v' ljubésen Boshjo, is smerti v' shivljenje pride. Gréshnik je Bogá mozhno rasferdil, veliko svarjenje saflushi, in sam is sebe pravize Boshje potolashiti ne more: je potrebna usmiljena gnada, de se

gréšniku ferzé popravi, in praviza Boshja potolashi. Ispushaj Gospód svoj mozhni glaf proti nam, de ga vselej slíshimo, ino umémo, de bomo od njega sbujeni, popravljeni in s' teboj spravljeni!

4. V. On Janes pa je imel oblazhilo is kamélinih dlak, in usnjev pas okoli svôjiga lédja; njegova jéd pa je bila kobilize in divji méd.

Vse je posébno per Janesu, ne sato, de bi se s' svojimi posebnostimi od drugih lozhil, tudi ne, de bi s' tim hvalo in zhislanje per ljudéh sadobil; temuzh, de bi s' tim druge is njih greshniga spanja sbudil, in jih s' svojim sadershanjem boljshal: namrežh beséde mezhé zhlovéshko ferzé, djanje pa ga k' dobrimu vlezhe. Tako sveti in nedolshni mosh shivi v' taki ostrošti, kaj je nam v' poplázhanje sa svoje gréhe storiti, kér smo tolikanj dobrot od Bogá prejeli, in ga tolikokrat rasshalili?

5. V. Tedàj je k' njemu hôdil Jerusalem in vsa Judeja, in vsa stran ob Jordanu. **6. In** so bili keršheni od njega v' Jordanu, ko so se obtoshili svôjih gréhov.

Kdor nozhe sam sebe sapeljati, ampak se hozhe svelizhati, se dershi vselej takih uzhenikov, kteři na ravnost, in bres sanashanja pot svelizhanja kashejo. Takim svojiga svelizhanja sheljnim ni nizh preterdo nizb preostro: temuzh, kér mora vsak greshnik ponishan in pokorjen biti, fe radi podvershejo besédam rasvetljenih uzhenikov, fe ne bojé svojih gréhov prav obtoshiti, in svoje zélo ferzé raskriti. Sakaj ni se teshko pred ljudmi osramotiti tému, kteři se pred Bogam svojih gréhov framuje. Slédnjiga gréshnika ponishevanje zhaka zhes malo ali dolgo; ker slédnji gréshnik je prevséten. Ali ponishevanje famo pomaga, kadar si ga gréshnik sam isvoli, ali pa se mu radovoljno podvershe.

7. V. Kadar je pa vidil, de je veliko fari-sejev in saduzejev k' njegóvimu kerstu perhaja-

lo, jim je rékel: **Gadja rodovina!** kdo vam je pokasal beshati pred prihódnjo jéso? **8.** Storite tedaj vréden sad pokóre.

Švéta terdoba in ostrost proti gréshniku mu vezh pomaga, ko sapeljiva sladkost in sanesljivoft; ta gréshnika v' njegovim pregréshnim spanji perdershí, ino v' smertno spanje perpélje: una pa ga sbudí, mu da zhu-titi njegov nefrézhen stan, ga perfíli, kér véft pokaja ne da, pokoro délati, která ni v' besedah, ampak v' délih. Gorje mu, zhigar zélo shivljenje v' obétanji, v' sheljah in prasním sklepu pokoro délati obstoji. Bog hozhe od gréshnika déla gréhu permérjene: in déla pokore mu ne dopadejo, sunej zhe saref ferzé prenaredé, zhe is resnizhne shalosti, tedaj is ljubésni pridejo. Samo take déla so Bogá, kteři je sgolj ljubésen, vrédní sad.

9. V. In ne rezíte sami med sebój: Abrahama imamo ozhéta; sakaj povém vam, de **Bog** samore Abrahamu is téga kamnja otrók obudití.

10. Sakaj sekira je shé drevésam v' korenino našavljená. Vsako drevó tedaj, ktero ne storí dobriga sadú, bo posékano in v' ôgenj versheno.

Nihzhe se ne sanashaj na to, de je od keršanskikh in bogabojézhii starishev rojen; bogabojezhnost starishev ne pomaga otrokam nizh, zhe samí niso bogabojézhi: nobeden se ne sanashaj na to ker je v' katolishki zérkvi, med kristjani srején; zhe ni keršanskikh dél per njem, ni kristjan, se le imenuje. **Bog** ne potrebúje naf, on si samore smed nar hudobnišnih gréshnikov isbrati take, de ga molijo v' duhu in v' resnizi. Savoljo tiga se mora slednji smerti bati, která je vfelej perpravljena naf posekatí ko sekira: ino sadosti je, k' nashimu pogubljenju, zhe naf smert v' nobenih dobrih délih ne najde.

11. V. Ješt sizer vas keršhujem v' vodi k' pokori; kteři pa sa menoj pride, je mozhnéjši,

kakor jest, kterimu nisim vreden nositi zhevljev; on vas bo kerstil v' svetim Duhu in v' ôgnji. **12.** Njegova vevniza je v' njegóvi roki, in bo ozhistil svôje gumno, in bo spravil svôjo pshenizo v' shitnizo, pleve pa bo feshgál s' neugafsljivim ôgnjem.

Dushni ofkerbniki naš snajo sizer k' poboljšhanju perpravljeni; ta pa samo samore naš posvetiti, kteri samore svojiga duhá in ljubésen v' nashe ferza vliti. V' njegovi roki je vevniza evangeliskih resníz, f' ktero v' prizhuozhim shivljenji, dokler smo v' gumnu katolishke zérkve, nashe ferza rasvéja, in more pléve v' pshenizo preoberniti. Ali per sadnji sodbi bo vse tako rasvejal, de eni pridejo v' shitnizo, eni pa bodo v' vézhni ogenj versheni. Strashno lozhenje, ktero bo sa vso vézhnost: in kar je kdo v' gumnu katolishke zérkve per svoji smerti, to bo oſtal sa vſelej, ali shito v' vézhni shitnizi, ali pléve, in flama v' vézhnim ognji. Ne daj nam, o Gospod, flamnatiga, slabiga, prasniga in nerodovitniga ferza, ktero se da od vſakiga vétra semtertje metati: ampak ferzé kakor psheniza zhifo, krepko, v' dobrim jekléno, rodovitno v' dobrih délih, in perpravno biti krùh Boshji po tim, ker je bil fmlet pod kamnam krisha Jésofoviga, samešen v' vodi britkost, spezhen v' ognji ljubésni !

13. V. Takrat je prišel Jéſuſ is Galileje k' Janesu na Jordan, de bi bil od njega kerſhen. **14.** Janes mu je pa branil rekózh: Meni je potreba od tebe kerſhenimu biti, in ti prideš k' meni? **15.** Jéſuſ pa je odgovóril in mu rekel: Pústi sa sdáj; sakaj takó se nam spodobi vso pravizo spolniti. Tedáj mu je pustil.

Jéſuſ Kristuf je nashe zhlovéſhtvo nase vsel, in se s' nashimi grehi oblóshil, de bi mi per kerstu s' njím in njegovo pravizhnoſtjo obléžheni bili. Savoljo tiga je praviza Boshja od njega hotla, de se je mogel vſimu pokor-

jenju podvrézhi, ktero je nash gréh saflushil, ino se vsga tiga posflushiti, kar je pomozh soper gréh. Sato se je per vslim vnanjim tako nosil, kakor bi gréshnik bil, je hotel vse dolshnosti gréshnika na-se vséti, se ozhitni pokori podvrézhi, kerst Janesov kteri je kerst pokore bil, prejeti. Kolikanj bi se mogli tedaj mi framovati savoljo svoje krvizhnosti, prevsétnosti in nepokore po tim, ker on, kteři she senze gréha ni imel, se je takо ponishal, in pokori podvergel.

16. V. In ko je bil Jesuf kershen, je sdajzi shel is vóde, in glej! nebesa so se mu odperle, in je vidil Duha bôshjiga, kakor golóba, dôli iti in nad - nj priti. **17. In glej!** glas s' nebes rekózh: Ta je moj ljubi sin, nad kterim imam dopadajenje.

Kar se je per Jésusovim kerstu sgodilo, je saftava, de se tudi per nashim sgodí. Koliko se je nam tedaj varvati, de f' kakim gréham si nebés ne sapremo, de ne preshenemo s' navesanjem na stvarí s'. Duhá is svojiga ferzá, de se ne damo od posvetniga duhá voditi, ne sgubimo nedolshnosti, krotkosti, ljubésni, de ne sadušhimo notranjiga duha per molitvi, in de se nikdár od Jésusa ne lozhimo, nad kterim famim nebéshki ožhe vše dopadajenje imá, in na zhigar saflushenje gnado delí, molitev uflishi, gréhe odpushta in isvoljene svelízha.

IV. Poglavlje.

1. V. Tedaj je bil Jesus od Duha v' pušhavo pelján, de bi bil od hudizha skušhan.

Srezhen je zhlovek, kterimu s. Duh kmalo v' mla- dih létih pokashe, kako nevarn je svet sanj, ter ga shene, svetá kolikor je mogózhe, se ogniti. Ali tudi od svetá

lozhen ni bres nevarnosti: sej peklenški skushnjavez nikdár ne pozhiva, in take, ki so bolj s' Bogam sklenjeni, she nar bolj smotiti ifhe. Bog pustí nad zhlovéka skushnjave priti, ga poduzbiti. **1.** De k' svelizhanju ni sadosti, famo ker-shenimu biti, ampak je tréba po véri se bojevati, in le s' bojevanjem nebésa dobiti. **2.** De bi zhlovek f' skushnjavami ponishan, in v' ponishnosti ohranjen bil. **3.** De bi skushnjavez is tiga, kadar vidi zhlovéka skushnjavam soper stati, preprizhan bil, de se mu je popolnama odpo-védal. **4.** De bi zhlovek po skushnjavah mozhnejshi bil. **5.** De bi se zhlovek spomnil svojiga viseziga stanú, ki je per kerstu vanj stopil; kér vidi, de si hudizh tolikanj per-sadéva ga podréti.

2. V. In ko se je shtirdeset dni in shtirdeset nozhi pôstil, je bil po tem lazhen.

Sdershanje od posvetne drushbe, molitev, zhujenje, poft ali perterganje per všakim všivanji, to so nar bolj-shi perprave, po kterih zhlovek mozh sadobi soper skushnjave; Jésuf je tem rezhém vfo mozh perdál, ker je sam te perprave soper skushnjave shpogal. Hudizh se posvetnih ljudi poslushi, de naf moti, in soper to je beshanje pred svétam: ta naf skusha, dokler naf flabe in nepremoshne zhuti, in nasha mozh je v' molitvi; on naf védno, in skrivaj salesuje, sato moramo zhujezhi biti: on se na-shiga mesá polafti, de nam skushnjave obudí, tedaj moramo svoje meso tréti in slabiti, de mu ne bo perpravno orodje per naf skushnjave buditi. Kadar pa shé skushnjava pride, je tréba skushnjavzu besédo Boshjo proti postaviti: namrežh lashnik je, ino resniza beséde Boshje ga premaga in odshene.

3. V. In skushnjávez je k' njemu stópil in rekel: Ako si Šin bôshji, rëzi, de naj ti kamni krùh bôdo. **4. On je pa odgovóril in rekel: Pisano je: Zhlôvek ne shiví le od kruha, ampak od všake besede, ktera pride is ust bôshjih.**

Pervi zhlovek, ker je svojimu méšu postrézhi hotel, je od hudizha sapeljan pádel v' poshreshnoft. Jésuf plazha sa ta gréh f' takim svojim postam, de zelò f' potrébno jedjo nozhe poveseliti fvojiga mesá. Per všim polahkanji, ktéro hudizh ali svét sa nashe meso ponudi, mora kristjan sumljiv biti, zhe se mu tudi famo na sebi nedolshno sdi. Jésuf je bil silno lazhen, vender po fvétovanji hudizha ni hotel is kamnja kruha storiti, de bi naš uzhil, hudizhu nikdár v' nobeni rézhi ne verjeti, ko bi nam tudi kaj prida govoril. Zhe tudi strádamo, ali kaj drusiga hudiga terpimo, nam ni nikdár od Bogá odstopiti, tudi ne shléti, f' kakfshnim zhudeshem réfhenim biti is nadlog; kér previdnoft Boshja, zhe je Boshja volja, nam samore po mnogotérih potih pomagati.

5. V. Tedàj ga vsame hudizh sebój v' sveto mesto in ga postavi na verh tempeljna, **6.** in mu rezhe: Ako si Šin bôshji, versi se dôli; sakaj pisano je: Švôjim angelam je savoljo tebe sapovedal, in na rókah te bôdo nosili, de kje f' svôjo nogo ob kamen ne sadenesh. **7.** Jesuf mu je rekel: Špet je pisano: Ne skushaj Gospôda svôjiga Bogá.

Tudi nar svetéjski ljudi pusti Bog zhasí v' oblasti hudizhevi na en zhaf: ta jih povishuje, de bi jih bólj globoko vergel. Vézhi del jih pa v' radovédnosti skufha, in jih ishe sapeljati v' prevsétno saupanje v' Bogá, ali v' lahkovernoft, ali v' dersnost Bogá kakorkoli skufhati. Vezhkrat jim gléda prasno upanje v' Bogá napraviti, de bi pravo saupanje sgubili, ali na svojo flabost posabili, ali zelò v' upanji obnemágali, kadar se v' nevarnostih, v' ktére so se nemarno in predersno podali, od Bogá sapushene vídijo. De bi jih loshej sapeljal, jih moti f' kakimi besédami fvétiga pisma, ktérih pravo umévnost jim perkrijé, ali kakih drugih fvétih rezhí, na ktére se prevezh sanesejo. Ali ferzé, ktéro resnizo ljúbi, je sado-

sti terdno in vérho, de smote kmalo sposna, ter resnizo od smot vé raslozhiti.

8. V. Špet ga hudizh vsame sebój na silno vísoko goró, in mu pokashe vše kraljestva svetá in njih velizhaſtvo, **9.** in mu rezhe: Vše to bom tebi dal, ako (*prédmē*) padesh in me mólish. **10.** Tedaj mu rezhe Jésuf: Pobéri se, satan! sakaj pisano je: Gospóda svôjiga Bogá môli in njemu samimu flushi.

Ni nevarniſhi, pa tudi ni navadniſhi ſkuſhnjave, ko ſkuſhnjava prevſétnosti. V' nevarnoſt te ſkuſhnjave ſe podá ſlednji, kteři s' dopadajenjem bogaſtvo in kofhatenje svetá gleđa: k' timu svoje ozhi odpreti, je odpreti svoje ferzé ljubéſni proti nezhimurnim rezhém. Švoje uſta odpreti pohvaliti bogatijo in bahanje posvetnih, ni drusiga ko hudizhu pomagati ſtrup blagá in zhaſti lakoſnosti raslivati v' ferza drugim. Tá ſkuſhnjavez, de bi loshej nespametne ſapeljal, in nebéshko bogaſtvo odvſel, káshe, kako ſladko je bogaſtvo in posvetna zhaſt, sraven pa perkriva, kako je vše to minljivo, koliko nepokojnih ſkerbi napravi, in v' kakfshno grenkoſt perpélje. Blagor tim, kteři is vére sposnajo, de Bog svojim isvoljenim ni nikdár zhafne srézhe in obilnoſti drugazh obljudil, ko famo kakor podobo od resnizhne in vezhne frezhe v' nebesih. Blagor jim, kteři tiga ſkuſhnjavza odpodé, kér ſmislijo, de ne more nobeden kriftuſov užhénez biti, ako fe vſimu zhafnimu premoſhenju ne odpové, in Bogá is zéliga ferzá, dufhe in možhi ne ljúbi.

11. V. Tedaj ga je hudizh popuſtil; in glej! angeli ſo perſtopili in mu ſtregli.

Bog plazhúje svojih flushabnikov ſveſtobo v' boji ſoper hudizha f' tim, de po ſkuſhnjavi in trudu poſhlje polahkanje, veselje in mir. On jih poveſeli, kteři ſo ſa-voljo njega ſkuſhnjavо premagali, ali po kakim priyatlu ali užheniku, ali s' mirno in pokojno veſtjó. Šrezhen ta,

ktéří do konza terden ostane, on premaga hudizha. Ali Gospód! kadaj bo skushnjava popolnama konzhana? kadaj bo hudizh jénjal skushati, de bomo med angelji bres vše skerbi, popolnáma mirni tebi flushili, ino se pasli od tebe vékoma?

12. V. Kadar je pa Jésuf slíshal, de je Janes isdán, se je umáknil v' Galilejo. **13.** In je sapustil mesto Nazaret, ter je prishel in prebival v' Kafarnaumu ob mórji na pokrajnah Zabulona in Neftalima;

Janes je bil sa resnize voljo od Farisejev preganjan in isdan Herodeshu. Jésuf ni hotel Farisejev sre bólj rasdrashiti, sato jim je perjenjal, in se jim umaknil. To je nauk sa naf, de kriftjanu se spodobi, ponishno preganjanja se ogniti, de bi drugi bres potrébe ne bilí pohujshani, in de se on v' nevarnost padza ne podá, v' ktéřim bi se savoljo svoje slabosti kmalo pogubil. Ali Jésuf, ko se je umaknil, ni shel, kamor bi bilo, ampak se je podal, kamor je njegov nebeshki ozhe hotel, nam v' sgled, de ne smémo nikdar nizh po svojim dopadajenji dělati, ampak všejelej perpravni biti, voljo Boshjo spolniti.

14. V. De se je dopolnilo, kar je govorjeno po preroku Isaï: **15.** Deshela Zabulon, in deshela Neftalim, pot ob morji, únkraj Jordana, Galileje nevernikov. **16.** Ljudstvo, ktero je v' tami sedelo, je vidilo veliko lugh; in sedezhim v' desheli smertne senze je lugh persvetila.

Nesapopadljive so sodbe Boshje! Bog ni hotel, de bi njegov Šin svét evangeli v' svoji desheli, kjer je bil rojen, med svojo rodovino, in sranzi sazhel osnanovati, ampak v' kafarnaumu, v' velikim savoljo kupzhije flovézhim, s' neverzi in gréshniki napolnjenim méstu: de bi se tam ljudém, kteří fo v' nevednosti, v' posabljivosti na Bogá in v' smerti gréha shivéli, lugh vére in gnade perkasala, in bi vši preprizhani bili, de gréshnik tako malo

usmiljenje saflushi, ko malo saflushi tama rasvitljenje: Bóg pa kadar hózhe, nar vézhi tamо v' svetlobо preverne in si napravi is nar hudobniših gréshnikov nar svetejši flushabnike. Ta sgódik je bil Judam sdavnej poprej od Isaija prerokovan, vender ravno Judje so per te svetlobi nar menj delesha imeli, nam k' opominjanju, de ni sadostí svét evangéli iméti, ampak zhe Bog ferza ne rasvetli, ino ne smezhí, zhlovek zelo med nar vezhi svetlobo slép oftane, in she bolj oslepi.

17. V. In odslej je Jésuf sazhel pridgovati in govoriti: Delajte pokóro! sakaj nebeshko kralještvo se je perblishalo.

Jésuf krifus, kér je sazhél pridgovati, ni sazhel gladiti zhlovéshkiga spazhenja, ampak mu je na ravnoſt vojsko napovédal, ker je pokoro osnanoval, f' ktéro se hudobne nagnjenja podero in prenaredé. On je svoj uk ravno f' timi besédami perzhél, f' ktérimi je perzhél pred njim Janes, in sa njim aposteljni, de bi ljudjé, ker bi vše pridgarje eno uzhiti flishali, bolj preprizhani bili, de sa gréshnika ni druge poti v' nebësa ko pokóra, in de mora flédnji svoje nagnjenja premagati in pomoriti, zhe hozhe v' nebësih kraljevati s' Jésufom, ktéri pride k' nam v' svojim vzhlovezhenji, v' sakramantu svétiga telésa in k' poslédnji fodbi, namrezh k' všim tim prihodam perprava je pokóra.

18. V. Ko je pa Jésuf hôdil ob Galilejskim morji, je vidil dva brata, Šimona, kteri je imenován Peter, in Andreja njegoviga brata, metati mresho v' morje; bila sta namrezh ríbizha. **19.** In jima rězhe: Hodita sa menój, in vaji bom storil ríbizha zhlovekov. **20.** Ona pa sta koj svôje mreshe popustila, in sta shla sa njim.

Nash svelizhar si je uboge, in pred svétam sanizhlive moshé isvolil, ktérim je hotel bogastvo vére in svežljanske snanja isrozhiti, in po njih gréshnike spreobra-

zhati, naš f' tem poduzhiti: 1) de prav tisti, kteři v' svojih ozehéh niski, in od svetá malo zhislani, se po svojim stanu v' nedolshnim délu trúdijo, so nar bólj perpravni uk sve-lizhañskih refniz v' fé vséti. 2) De od pokliza k' du-hovskim flushbam se ne sme po vidnih in zhlovéshkih laſtnostih foditi: ampak Bóg si svoje flushabnike po svoji vólji isbira, in kteři po Boshjim isvoljenji v' ta stan sto-pijo, tim duhovski lov dúsh nar bólj tékne: Namrežh ne kdor sadí, ne kdor perlíva, je kaj: *ampak Bog kteri rast daje.* 1. kor. 3, 7. 3) De Bog po uženikih od njega isvoljenih samore nar hudobnishi gréshnike na en-krat spreoberniti, kakor je Pétrovo in Andrejevo ferzé s' enim poklizam takó prenaredil, de sta vše svoje pre-moshenje sapustila, ter shla sa Jezusam.

21. V. In od tod dalje gredózh je vidil dva druga brata, Jakoba Zebedejeviga, in Janesa njegoviga brata, v' zhelnu s' nju ozhetam Ze-bedejam, popravlјati svôje mreshe, in ju je poklizal. **22.** Ona pa sta prezej mreshe in ozheta popustila, in sta shla sa njim.

Bog jih zhafi vezh od eniga rodú v' svojo flushbo in sa svoje uženze poklizhe; f' tim pokashe, de nikogar ni, kteři bi ne mogel njegov užhenez biúi: zhafi pa eniga famiga in med drugimi nar bólj sanizhevaniga si isvoli; f' tim dá na snanje, de je on popolnama Gospód, ter vše po svojim dopadajenji déla, ker ni dolshan od-govora dati zelo nikomur. Od slédnjiga, ki ga poklizhe, hózhe iméti, de se mora všimu, kar poséde, odpovédati všaj v' ferzu: in tisti je njegov refnizhni užhenez, kteři sa velik dobizhik shteje, rajshi njemu v' uboshtvu flushiti, ko vshivati sloshnosti svoje ali ozhétovе hishe.

23. V. In Jezus je obhôdil vso Galilejo, je uzhil v' njih s-hodnizah, in je osnanoval evan-geli kraljestva, in osdravljal všako slabost in všako bolesen med ljudmi. **24.** In slovelo je od

njega po vſi Širii, in so mu vodili vſe bolehne, s' mnogoterimi bolesnimi obdane, in obſedene in mesizhne in mertvoúdne, in jih je osdravil. 25. In sa njim je ſhlo veliko mnóshiz is Galileje, is Defetomeſtja, is Jerusalema, is Judeje, in s' une strani Jordana.

Jéſuf Kriſtuf evangeliske reſnize, ktere zhlovéka v' nebéſa péljejo, osnanovaje, je telésne bolesni osdravljaj, in telésne dobrote ljudém delil, nekaj sato, de bi f' tém vezh ljudi k' poſluſhanju ſvojiga uka, in k' reſnizi perpeljal; zhlovek namrežh po isvirnim gréhu veſ poſemeljsk, mu telésne rezhí bólj dopadejo in vezh ko dushne sa njegovo ferzé samorejo; nekaj tudi sato, de bi ljudjé is telésnih boléſen, in is njih osdravljanja dushne boléſni sposnali, in vidili, kako gnada svelizharja boléſni ferzá osdravlja: nekaj pa naſ opomniti, de boléſni, in druge nadlóge fo naſtópki naſhih pregréh, ktere Bog nad naſ poſhlje ali sa pravizhno pokorjenje, ali sa osdravljenje naſhih dush, in perpeljanje k' vézhnimu svelizhanju.

V. Poglavlje.

1. V. Kadar je pa Jéſuf vidil mnóshize, je ſhel na goro, in ko ſe je bil uſédel, ſo perſto-pili k' njemu njegóvi uzhénzi.

Na goro je ſhel Jéſuf, kadar je miſlil uzhiti ne-béſke reſnize, de bi naſ opomnil, ſvoje ferzé od ſemlje k' nebéſam povſdigniti, kadar take reſnize poſluſhamo. On ſe je uſédel, de bi nam pokasal, kakó f' pokojním in mirním ferzam jih moramo poſluſhati, zhe jih bozhemo v' ferzé ſpraviti. K' njemu ſo ſe uzhénzi perblishali, kar nam pokashe, de ſe mora njegov uk s' užhenſkim, to je, ponishnim, ſpoſhtovanja polnim, in poduzhljivim ferzam

poflushati, f' serzam, ktero je vedno perpravljeno besédo Jéusovo poflushati, saſlišhano v' ferze vséti in svetó dopolniti.

2. V. In je odperl svóje uſta, in je uzhil, rekózh: **3. Blagor ubogim v' duhu;** ker njih je nebeſhko kraljéstvo.

Uſta odprè vezhna modróft, ker imá kaj velikiga povédati, in refnize, ktere fo dosihmalo sakrite bile, rasodéti ter naſ poduzhiti, v' kom je prava frézha vsakiga kriftjana. Nar pervizh naſ uzhi kerſhanskiga ubofhtva, in ponishnosti. Per svojim premoshenji po kerſhansko ubogimu biti, je blago poſésti, pa ſerzá ne navesovati nanj; blagá rabiti ali fe ga poflushiti kó uboſhiz, kteri nizh níma, ſunej kar od dobróte Boshje dobi: bogastva fe batí kakor teshke butare; ga iméti ko hranilo, ktero nam gospodár vſelej, kadar hózhe, vsáme, bres tiga, de bi fe pertoshiti ſméli. Ubogimu v' duhu biti fe pravi v' pomanjkanji s' voljo biti, s' voljo rezhem, ktero ſvéti Duh k' tima da. Poshelenje je takó hudobno, de ubogiga ſtorí velikrat pregréshno bogatiga: in gnada Boshja tako mozhna, de ſtorí bogatiga ſlédnjiga po kerſhansko ubogiga in ponishniga. Blagor tim, kteri zhíſlajo pravo ubofhtvo v' duhu; njih je nebeſhko kraljéstvo: na tim ſvétu ſizer, kér fo bogati s' véro, gnado, refnizo, s' Jéusovim duham, in s' vſimi zhednoſtmi: v' prihodnjim ſhivljenji pa v' vſhivanji véznička Bogá. Ali njih je nebeſhko kraljéstvo, zhe ni kraljéstva poſvetne ljubésni v' njih ferzih.

4. V. Blagor krótkim; kér oni bodo ſemljo poſédi.

Nizh ne pomaga kriftjanu bogáſtvu fe odpovédati, zhe ne ſna ſam ſebe ſatajiti. Sató naſ Jéus *drugizh* uzhi kerſhanske krotkoſti; ktera mora biti v' ferzu, beſedah in v' vſim ſadertjanji, ktera ne pride od natore, od mresle kerví, ne is hlinjenja, in je ſamó na vides; am-pak od gnade, is ponishnosti, in potrepeshljivosti: ktera je v' tim, de zhlovek ne ſamó zhes fodbe Boshje ne godernja,

in jih s' dobrovóljnim ferzam prenese; ampak tudi hudobijo krivizhnih ijudí f' pohlévnim perjenjanjem ishe premagati, in storí po opominjanji s. Pavla: *Ne daj se hudimu premagati, ampak premagaj hudo s' dobrim.* Rim. 12, 21. Krotkost storí, de zhlovek, kteři na tim svétu sili krivizhnih lakomnikov perjenja, v' semlji shivih, to je, v' nebésih poséde neisrežheno bogastvo.

5. V. Blagor shalostním; ker oni bodo oveseljeni.

Švét se bojí fóls, in ne ishe drusiga ko rasveseljenja. Sató Jésuf uzhi *tretjizh*, de krifjanu, ki shelí frézhen biti, je tréba se odpovédati nezhimurnimu veselju: in de so frézni tisti, kteři shaljújejo. Ali Bóg ne poveselí všake shalosti; tudi famosvoja ljbésen, prevsétnost, lakomnost po blágú ali zhafti ima svoje folsé. Bóg sbrishe tiste, ki pridejo od ponishnosti, ljbésni, pokóre: tiste on poveselí, kteři shaljújejo ali savoljo laftnih, ali savoljo drugih gréhov, kteři fo shalostni savoljo nevarnosti, spazhenja in po-hujšanja, ki je med svétam, savoljo krivíz, které nedolshni terpé.

6. V. Blagor lazhnim in shéjním pravize; ker oni bodo nasiteni.

Zhetertizh imenuje! Jésuf frézhne tiste, kteři potepeshljivo lakoto in shéjo terpé na telefu, kteřa pride ali is tiga, ker jim je potrébni shivesh is kake nesrézhe, ali krivizhno vsét, in terpé, ker si ne morejo po pravizhnih pótih pomagati; ali pa is tiga, ker si od potrébne jedí in pijazhe famí pertergajo, ter svoje mesó tarejo, de bi f' tim obvarovali svoje ferzé vliga nagnjenja do poshréshnosti: ali zhe fo se she kadaj v' tim kaj pregreshili, de bi se sató pokorili, in takó, ker svojimu mésu kaj odtergajo, svojo dusho f' pravizhnostjo nasitili. Šrézhni fo, nasiteni bodo v' nebésih po besédah Davida, ki pravi: *Jest pa bóm v' pravizhnosti pred twoje oblizhje prishel: in bóm nasten, kadar se bó perkasala twoja zhaſt.* Psal. 16, 15.

7. V. Blagor usmiljenim; kér oni bodo usmiljenje doségli.

Pétizh blagorva Jésuf usmiljene, tó je take, kteriori obmilujejo is ferza nadlóge svojiga blishnjiga, in so perpravljeni, mu v' stiskah pomagati f' premoshenjem, sve-tam, proshnjami, poduzhenjem ali kako drugazh. Usmiljeni moramo biti proti ubógin, proti gréshnikam, sovráshnikam, ptujim in nesnanim: próti predpostavljenim, de njih prestópke sakrivamo, in kolikor je mogózhe, isgavarjamo: próti podlóshnim, de smo jim dobrovóljni: próti mertvím, de sa nje mólimo: próti fami sebi, de skerbimo Bogu dopasti. Kolikokrat pa v' tim fami sebe mórimo, ker mislimo fami per sebi, de smo perpravljeni se mozhno usmiliti, in mislimo takó, ker takih perloshnost ni, ali ker kaj takiga storiti bi sa naf zhaft bila, ali tudi, ker bi samógli is tiga dobizhik imeti. Ali de per naf ni sa ref usmiljenja, se v' tim pokashe, kér v' vsak danjih perloshnostih nismo tudi v' majnih rezhéh próti svojimu blishnjimu usmiljeni; ne moremo: njegove fitnosti poterpeshljivo prenesti, mu majnih prestopkov sanesti, sa kakiga fromaka kake dobre beséde dati, zhe se tudi usmilimo, f' kakim premagovanjem, f' kako tésho, vézhi del s' nevoljo to stórimo: in vender usmiljenje v' prihodnjim shivljenji se ne kupi sunej f' pravim usmilenjem v' prizhuojzhim shivljenji.

8. V. Blagor jim, kteriori so zhifstiga ferzá; ker oni bodo Bogá glédali.

Shesto poduzhenje Jésusovo je od zhifstosti ferzá, ktero zhlovek ali od keršta ohrani, ali sgubljeno f' pokóro dobi. Ta zhifstost je v' tim, de zhlovek ne famo nizh nezhifstiga ne storí, ampak tudi, de ne ljubi nizh sunej Bogá, ali savoljo Bogá: de tedaj svojiga ferza ne navéshe na nobeno stvar, in v' vsim svojim ponoshenji ne ifshe drusiga ko zhafti Boshje. Šej ne famó nezhiste rezhi ferzé ofvinjajo, ampak vse tisto, kar se zhes Boshjo voljo ljubi, ognjuši, otamni in oslepí ferze, de ne more Bogá prav

sposnati, ne ljubiti. Kolikor bolj pa je serzé od ljubésni proti stvarém ozhisheno, toliko bolj na tanko sposna Bogá in resnizo, ter se je veseli.

9. V. Blagor mirnim; ker bodo otrôzi bôshji imenovani.

Sédmizh rezhe Jésuf blagor tém, kteři so vnéti sa mír, kteřiga imajo s' Bogam saveljo sveštiga dopolnenja njegovih sapoved, fami seboj savoljo zhiste vesti, in s' svojjim blishnjim, kteřimu dajo, kar mu gré. Verh tiga pa tudi si po svoji mozhi persadévajo mír med drugimi ohraniti, ali zhe je rasdert, sópet napraviti. Otozi Boshji se imenujejo, in so sa ref, ker ozhe nebéshki se imenuje Bogá miru, in te, ki mir ljúbijo, sa svoje otroke shtéje. Zhigavi otrozi so tedaj tisti, kteři prepír in raspertja trófijo med krstjani, med rodovino, med fosédi? otrozi so peklenfskiga duhá, kteři je od sazhétká nevofhljivez in ubijavez bil.

10. V. Blagor savoljo pravize pregánjanim; ker njih je nebéshko kraljéstvo.

Osmizh pové Jésuf, kako velika frézha je, terpéti preganjanje sa pravizhnosti vóljo. Malo jih je, kteři bi to frézho sapopadli, malo, kteři bi je deléshni bili, in vezh njih, kakor bi se mislilo, je, kteři so fami krivi svojiga preganjanja. Peganjanimu biti savoljo pregeh, svojoglavnosti, savolju svojih fitnost, se ne pravi sa pravize voljo preganjanimu biti: ampak terpéti sa véro, resnizo, sa lepo in bogabojezhe shivljenje, tému se pravi sa pravize voljo preganjanimu biti. Mislijo sizer eni, de so perpravljeni sa véro in resnizo shivljenje dati; ali kako bi se jim to verjélo, ker niso voljni majhne krivize preterpéti, ker niso perpravljeni sa svetost kershanftva, svojiga pozhitka in svoje sloshnosti, ne svojiga prida, svoje zhasiti sgubiti.

11. V. Blagor vam, kadar vaf bodo kléli in preganjali, in vše hudo soper vaf lashnjivo go-

vorili savoljo mene; 12. veselite se, in od veselja poskakujte, ker je vashe plazhilo obilno v' nebésih; sakaj takó so preganjali preróke, kteři so pred vami bili.

Šlédnji, ki hózhe bogabojezhe shivéti, bo preganjanje terpel. Posvetni ljudé preganjajo bogabojezhe s' tem, ker jih sanizhújejo, jim, kjér morejo, ukljubujejo. To samore zhlovéka, kteři sebe prevezh ljubi, ostrashiti, in od resnize odvernit. Ali komu je bolj verjéti, Jéusu, kteři preganjane frézhne imenuje, ali samosvoji ljubésni, kteřa zhlovéshko hvalo, radigovanje, veljanje per ljudéh veliko zhifla? Kaj more bolj imenitniga biti, ko prerókam od svetá preganjanim s' terpljenjem se perdrushiti, ter v' nebésih obilno plazhilo prejeti? To je veselje vših bogabojézh; veselje, kteřo ne skasí ferza, ampak ga posvezhúje, in s' Bógam skléne; veselje, kteřo jim upanje déla, de sato, ker so s' Jéusam sdaj v' terpljenji, bodo tudi s' njim vred tam v' prihodnjim shivljenji v' zhasti.

13. V. Vi ste sol semlje; ako se pa sol spridí, s' zhém se bo solila? Ni sa drugo vezh, kakor de se ven vershe, in potaptá od ljudí.

Dushni visharji ali vladarji in vši oblastníci so sol na semlji, de bi hudobne s' svarjenjem perdobivali, s' resnizo, kteřa skli, ferza boljshali. Šlédnji krstjan je tudi sol semlje: tudi je dolshan druge s' svojim lépim sadershanjem, s' opominovanjem, in svarjenjem boljshati, ali v' dobrim perdershati. Kaj je pazh dushni vladar, ako postave svétila evangélia ne terdi, in sa keršansko ostróft ne stoji, ali kaj je krstjan bres shive vére in ljubésni, kaj drusiga ko skashena sol, kteřa ni sa drugo, ko de je od Bogá savershena, in od ljudí sanizhevana?

14. V. Vi ste luzh svetá. Mésto se ne more skriti, kteřo na gôri stojí. **15.** Tudi ne pershigago luzhi, de bi jo pod mérnik postavili, ampak na svézhnik, de svéti všim, kteři so v' hishi.

16. Takó naj svéti vaſha luzh pred ljudmi, de vi-dijo vaſhe dôbre déla, in zhaſté vaſhiga Ozhéta, ktéri je v' nebeſih.

Kriſtjan od vére rasvetljen mora nevérnim kakor luzh svétiſi in ſe varovati, de s' gréſhniſi ſhivljenjem tama ne poſtane: zhimu bi bilo f' ſvojo véro ko luzh ſvetiti, ko bi pa ta luzh v' pregréſhniſi délih otamnela. *Vſe ſlo-rite opominja f. Pavl bres godernjanja, in obotavljanja: de bôte — — bres ſvarjenja v' ſrédi hudobniga, in ſpazheniga rôda: med ktérim ſvetite ko velike luzhi na ſvetu.* Filip. 2, 14. Kakor ſolnze, luna, ſvésde na nébu ſvétijo, in ſvoj tek od léta do léta dopólnijo bres tiga, de bi jim mar bilo, kaj ſe na ſvetu godí: ravno takó mora kriſtjan po véri ſhiveti, ſvétu odmréti, in ne-beſhko ſhivljenje nad ſeboj kasati, bres tiga, de bi ga hudobno ſhivljenje poſvetnih ljudí v' njegovim téku kaj motilo. Táko ſhivljenje namrež samore druge k' Bógu povſdigniti, de potle nebeſhkiga ozhéta zhaſté.

17. V. Nikar ne miſlite, de ſim priſhel ras-veſovát poſtavo ali prroke; ne rasveſovát, am-pak dopolnit ſim jih priſhel. **18.** Sakaj reſnizhno vam povém; dókler ne prejde nebo in ſemlja, le ena zherka ali ena pízhiſa ne bo preſhla od poſlave, dokler ſe vſe ne sgodi.

Jéſus je poſtavo dopólnil: 1. ſamó na ſebi, kér je perſtavil, kar je bilo potrébno k' nje pravimu ſapopadku, in k' opravizhenju zhlovéka, 2. ſam nad ſabо, kér je njéne ſapovdi f' ſvojo pokorſhino dopólnil, in v' djanji ſtoril, kar je v' podobah od njega kasalo, 3. v' ſvojih udib, ker jim je f' ſvojim prihodam dál, kar je poſtava obljuſbila, in jim daje ſvojo gnado, in ljubéſen, f' ktéro poſtavo dopólnijo. Poſtava je tako terdna in nepremenljiva, de mora vſe, kar je v' nji píſano, do nar manjſhi pizhize dopol-njeno biti: vſmiljenje Boshje ſe bo nad dóbriми gotovo ispolnilo, in njegova praviza ſe bo nad hudobními bres konza maſhevala.

19. V. Kdor tedaj rasvéshe le eno téh nar manjshih sapóved, in uzhi tako ljudí, bo nar manjshi imenován v' nebéshkim kraljéstvu; kdor pa storí in uzhi, bo vêlik imenován v' nebéshkim kraljéstvu.

Pravizhna in svéta zhaſtilakomnoſt je ſamó tifta, která zhlovéka ſhene, de ſheli velik biti v' nebéſih. Ali pót k' tému priti je, de zhlovek vſe dopolni, kar je v' poſtavi, in druge ſ' beſédo in djanjem uzhi. Pervo je, de on ſam vſo evangeliſko poſtavo ſpólni, in po tim druge opominja. Nizh ni pa manjſhiga, in bolj ſanizh-ljiviga pred Bógam, ko kriftjan, kteři ali f' ſvojim po-hujſhljivim ſhivljenjem ali pa zelò f' pregovarjanjem druge odvražhúje od reſnize in ſvétiga evangeliјa.

20. V. Kér povém vam, ako ne bo obilniſhi vaſha praviza, kakor piſmarjev in farisejev, ne pojdeſte v' nebéshko kraljéſtvu.

Kdó ſamóre od ſebe rezhi, de ſe tolikanj ozhitnih gréhov ogiblje, ali ſkerbi takó na tanko poſtavo dopolni, ko ſo Farifeji storili? Kdó ſhiví v' taki vnanji ofroſti, kakor fo oni ſhivéli? vender zhe hózhe kdo ſvelizhan biti, mora ſhe pravizhniji biti, kakor fo uni bili: in to rezhe Jéſuf Kriftuſ, kteři je ſama reſniza in modróſt. Bog hózhe od naſ ſraven vnanjiga lépiga ſadershanja notranjo pravizhnost imeti, to je ljubéſen v' ferzu, de od nje gnani dopolnímo vſo poſtavo po vnanjim in notranjim.

21. V. Šliſhali ſte, de je rezheno ſtarim: Ne ubijaj; kdor pa ubija, bo ſôdbe kriv. **22.** Jeſt pa vam povém, de vſak, kteři ſe jesí nad ſvôjim bratam, bo kriv ſôdbe; kdor pa ſvojimu bratu rezhe raka, bo kriv ſbôra; kdor pa rezhe nôrez, bo kriv peklénskiga ôgnja.

Tukaj sazne Jéſuf v' poſebnih délih iſkasovati, kako more kerſhanska pravizhnost obilniſhi biti. Judje ſo

mislili, de postava, kar poboj sadéne, samo djanje poboja pre pové. Jésus pa pové, de she fama jésa v' ferzu je gréh, je tedaj pre povédana, in kristjan se je mora batí, kakor se je Júd pobója bál: kér taka jésa kakor poboj, famo v' manjshi méri, vezhno terpljenje saflushi; ker je perzhetik pobója, in ferzé sa-nj perpravlja. Sató tudi jésa s' hudimi besédami na dan dana je hujshi, in obilnishiha pogubljenja vrédna, ko tista, která je famó v' ferzu, ker zhlovéka blishej pobója pélje: in ravno sato je taka she nar hujshi, která zhlovéka shene, se zelò s' krivizhnimi besédami nad blishnjim snositi. Kdo bi se tedaj ne bal sodbe tiga, kterí vezhno terpljenje naklada sa vnanje is-délke našhe jése, po méri, v' kterí jéso, in ferd v' na-shim ferzu vidi, in kterí vézhno pogubi sa famo besédo, sheljo, misel tiga, v' zhigar ferzu ferd dopolnjen najde.

23. V. Zhe tedaj svoj dar pernesesh k' altarju, in se tam spomnish, de ima tvoj brat kaj soper tebe: **24.** pústi ôndi svoj dar pred altarem, in pojdi poprej spravit se s' svôjim bratam, in tedaj pridi in daruj svoj dar.

Nash svelizhar je tako dóber, de nam tudi pokashe pomózh, s' kteró samóremo jéso ukrotiti, in is ferza hitro isgnati: namrežh, nam pové, de imamo rajfhi odloshiti daritev Bogú naménjeno, ko opustiti spravo s' rasshaljenim blishnjim; sakaj Bogu daritev ne dopade, zhe ni sdru-shena s' refnizhno ljubésnijo: njemu nar prijetnishi dar pa je, kadar sebi filo storimo, in vso kal jése is svojiga ferzá isrújemo, v' ferzu svojiga bjishnjiga pa jo s' lastnim ponishevaniem sadúshimo. Zhe je Bog od Juda hotel, de se mora preden mu darúje, s' blishnjim spraviti, ki je vóla ali ovzó v' dar pernésil: koliko bolj hozhe to per kristjanu, kadar mu je famiga Šinú Boshjiga sa dá-ritev dáti in v' ferze prejéti?

25. V. Hitro se spravi s' svôjim sópernikam, dokler si s' njim na pótu, de te kjé sópernik ne isdá sodniku, in de te sodnik ne isdá slushab-

niku, in de ne bosh v' jézho vershen. **26.** Re-snízhno, povém ti, ne pojdesh venkej od ondód, dokler ne plazhaš sadnjiga vinarja.

Velika nespamet je odkladati délo bratovske sprave; hitro se mora to délo opraviti, dokler je zhas, dokler smo she na pótu, dokler smo she v' stanu usmiljenje od Bogá sadobiti: in to samóremo famo f' tem sadobiti, zhe se blishnjiga usmilimo. Gorjé nam zhe se pred smertjo f' svojim blishnjim ne spravimo, padli bómo v' roké Boshje. *Strashno* je po besé dah f. Pavla, *pasti v' roké shiviga Bogá*. Hebr. **10, 31.** Kdor si ne persadéva pred smertjo f' pokóro pravize Boshje v' njegovo milost spreoberniti, ne bo nikdar odsnel rokam strashne, vézhne in nepremenljive pravize Boshje.

27. V. Slíshali ste, de je rezheno starim: Ne présheshtvaj. **28.** Jeſt pa vam povém, de však, kteři shéno pohléda, de je poshelí, je shé présheshtoval s' njo v' svójim serzu.

Farisej in hinavez se uſtrashi samó vnanjiga gréha: ali ne boji se svojiga serza hudobním sheljam dati. Ker-shanska pravizhnost pa ne gléda samo na vnanjo, ampak bolj na notranjo pravizhnost serzá; ker is serza pridejo vnanje déla: zhe v' njem gospoduje ljubéSEN Boshja, ta zhlovéka shene tudi k' vnanjim dobrím délam, zhe pa gospoduje hudobno poshelenje, zhlovéka v' hudobne déla perpélje. Ali kolikrat se sgodi, de se s' vnanjim slepimo, opústimo pa skerbéti sa notranje: kolikrat smo menj skerbni sa to, kar Bog od nas hozhe, kako bi njegovo vóljo po vši shirjavi dopolnili, kako bi mu dopadli, kakor pa smo skerbni, koliko smémo sheljam postrézhi bres tiga, de bi pogubljenja vrédní postali.

29. V. Ako te tvôje désno oko pohujša, is-déri ga, in versi ga od sebe; sakaj boljšhi ti je, de eden tvôjih udov pogíne, kakor de bi tvôje zélo teló v' pekel versheno bilo. **30.** In

ako te tvôja dêsna roka pohujsha, odsékaj jo in versi od sebe; sakaj boljshi ti je, de eden tvôjih udov pogíne, kakor de bi tvoje zélo teló v' pekel verscheno bilo.

Pomózh soper nezhiste sheljé je: skushnjavam sadélati pót f' tem, de si zhlovek hitro odrezhe vse nevarne rezhi, se ogiblje blishnjih perloshnoft in vfiga, kar bi mu samoglo spodtikljey biti, ko bi mu she tako ljubo in korištno bilo, od sebe odverniti. Ni lahko in prijetno kako hudobno nagnjenje per sebi satréti: ali tudi okó isdréti, rokó ali nogó odsékati ni bres bolezchine; in vender moramo perpravljeni biti, tudi kteri ud svojiga telefa sgubiti, de teló, in shivljenje ohranimo, ter nekaj posnej umerjemo. Sakaj bi tedaj nevarne ali puhujshljive rezhi ne sapustili, de bi dusho ohranili, in se od vézhne smerti reshili. De se pa rajshi to stori, je treba vezhkrat pomisliti nezhimurno in kratko vefelje, ktéro je v' gréhu, in ga permérjati vézhnimu in nedopovedljivimu terpljenju v' peklu.

31. Rezhero je pa: Vsak, kteři se lózhi od svôje shene, naj jí da lozhiven list. **32.** Jest pa vam povém: Vsak kteři se lozhi od svoje shene, rasun savoljo loternije, jo stori présheshtovati, in kteři se s' lózhenou oshéni, présheshtuje.

Kar je bilo perpusheno Judu savoljo terdobe njegoviga neobresaniga serzá, ne more biti v' sgled křiſtanu, v' zhigar serze je ljubesen vlita od svétiga Duhá, in kteři se je savesal flushiti Bogu v' Duhu. Kristjan móra Bogá profiti sa gnado, nositi poterpeshljivo slabosti svoje sakonske tovarshize veliko bolj, ko misliti, kako bi se lózhil od nje. Lozhitva Judov od svojih shén je pomenila, de Bog bo savergel svojo pervo nevěsto Šinagógo ali Judovstvo. Ali sakon kristjanov je podóba tisté terdne savése, ktéro zhlovek po ljubésni s' Bogam ima, in savése, f' ktéro se je Jésuf Kristus f' zerkvijo svésal. Samo

preshestvanje shene da pravizo móshu, se od nje v' sa-dévi stanovanja lozhit, ter jo f' tem pravizhno pokoriti. Ali sakona rasdréti nobeden ne smé: kar je Bog sklenil, ne sme zhlovek lozhit. Mat. 19, 6.

33. V. Dalje ste slíshali, de je rezheno stárim: Ne perségaj po krivim, spolni pa svôje persége Gospódu. **34.** Jeſt pa vam rezhem, zelò ne perségati, ne per nébu, ker je sédesh bôshji; **35.** ne per semlji, ker je podnóshje njegovih nog; ne per Jerusalemu, ker je mésto vélikiga kralja. **36.** Tudi per svôji glavi ne perségaj, ker ne móresh ne eniga laſú béliga ali zherniga storiti. **37.** Vafhe govorjenje bódi: Je, je; ne, ne; kar je pa vezh, kakor to, je od hudiga.

Vselej je bilo prepovédano, krivo persegati, ker per vsaki perségi se vsame Bog na prizho, in tedaj se s' vsako krivo perségo grosna nezhaft Bogu storí. Jud je samo to sa krivo perségo shtèl: f' perségo terditi, kar ni réſ, ali pa ne dopolniti, kar je bilo f' perségo poterjeno. Jéſuf pa nam kristjanam prepové vfo perségo bres velike potrébe, ali sa majhne ali zelò hude rezhi: tudi prepové vse rotenje, in nagnjenje po góstím persegati: veliko vezh naſ uzhi, de nar bóljši pomózh soper krivo perségo je se perseganja zelo sdershati, in ker resniza ravnoſt ljubi, hózhe Jéſuf, de f' kratkimi beſedami, in na ravnoſt ali perterdimo ali odrezhemo. Persega namrežh je od hudiga, to je, ima svoj sazhetik v' spazhenji zhloveka, ker je lashnjiv, in bres persége ni verjétnosti.

38. V. Slíshali ste, de je rezheno: Okó sa okó, in sob sa sob. **39.** Jeſt pa vam rezhem, hudimu se ne soper staviti; temùzh zhe te kdo udari po tvôjim déšnim lizu, pomôli mu ſhe uniga. **40.** In kdor se hozhe f' tebój pravdati in twojo

fuknjo vséti, temu tudi plajsh pústi. 41. In kdor koli te eno miljo delezh persíli, pojdi dvé s' njim.

Zhlovéshka togota rada zhes méro udari, se hózhe vezh mashevati, ko je bilo krivize storjene: ji mejnike postaviti je bilo v' stari postavi perpusheno, per vishji oblasti iskati pokorjenja krivizi popónama permérjeniga. Ali Jé-suf v' novi postavi, ki je postava ljubésni, ukashe od mashevanja jénjati, in persanesti storjene krivíze. Perpusheno je pravizo na pómohz klizati; ali mashevati se ni nikoli perpusheno, tudi ne sheléti is mashevanja, de bi krivizhnik terpel, ampak to samo, de bi on pokorjen bil ali sa svoje poboljšanje, ali k' rasglédu in v' strah drugim hudobnikam, in zhe ni vselej dobro hudobnikam krivizo skosi perste pregledati, de se jim potuha ne da, vender v' serzu mora vselej perpravnost k' sanashanju biti. Savoljo tega resnizhna keršanska poterpeshljivost storí kriftjana perpravniga: 1. prenesti vso nezhaft in sanizhevanje raji, ko mashevati se nad svojim blishnjim; 2. rajshi sgubiti kaj premoshenja, ko ljubésen in mir; 3. terpéti na telésu trud, nadlegovanje, bolezvine, de se ljubésen ohráni.

42. V. Kdor te prósi, mu daj, in kdor hozhe od tebe na pósodo iméti, ne oberní se od njega.

Radovoljno dati, in posoditi všim, ki potrebújejo, je bila vselej sapovédana dolshnóst, od které ne sgovori nizh sunej same nepremóshnosti, in slédnjiga véshe ta dolshnost po tem, kolikor vezh ali menj premóre, kolikor je vezh ali menj sa svoje grehe pravizi Boshji dolshán: po tem kakor je vézhi ali manjshi potréba blishnjiga, kolikor je vezh ali menj potrébnih. Jé-suf sdrushi dajanje in posojevanje, ker je oboje délo ljubésni: in doslikrat je boljšhi posoditi, ko dati, ker pervo je sa posojvavza manjšhi perloshnost k' nezhimurnimu povishevanju, temu pa, kterimu se posódi, manjšhi perloshnost k' lenobi.

43. V. Slíshali ste, de je rezheno: Ljubi svojiga blishnjiga, in sovrashi svójiga sovrashnika.

44. Jeſt pa vam povém: Ljubíte ſvôje Sovrashnike, dôbro jim ſtoríte, kteři vaf Sovrashijo, in molite sanje, kteři vaf preganjajo in obrekújejo.

Nashi neprijatli nifo famó ti, ki naſ ſovráſhijo, am-pak tudi, kteři naſ ne ljúbijo. Proti nobenim ne ſméno v' ferzu ſovraſhtva rediti, ako ravno njih hudobijo ſovráſhimo. Ali ko bi mi famo per tim oſtali, bi naſha pravizhnost ne bila obilniſhi, ko je bila Judov. Jéſus nam ſa-pové zelò jih ljubiti f' ferzam, jesikam in rokami, to je: de jim is ferza dobro voſhimo in ſhelimo, ſa nje mólimo, od njih, kolikor reſniza puſtí, dobro govorimo, in de jim v' perloſhnoſtih poſtréſhemo, ter ſ' djanjem na pomozh pridemo. Ni ſapovedi, kteřa bi famoſvoji ljubéſni bólj ſoperna bila, ko je ta: ali ta, kteři jo je naſoſhil, je gnado perneſil, f' kteřo fe ſamore famoſvoja ljubéſen ukrotiti, in ta ſapoved ſpolniti.

45. V. De bote otrôzi ſvôjiga Ozhéta, ki je v' nebéſih, kteři da ſvôjimu ſolnzu ſijáti na dôbre in hudôbne, in da deshiti na pravizhne in kri-vizhne. **46.** Sakaj ako tiſte ljubíte, kteři vaf ljúbijo, kákofhno plazhilo bote iméli? Ali ne délajo téga tudi zolnarji? **47.** In ako posdrávljate le ſvôje brate, kaj ſtorítè vezh? Ali ne délajo téga tudi malikovavzi?

To ſapoved naſhi famoſvoji ljubéſni tolikanj ſoperno ſlajſhati, naſ Jéſus tréh rezhi opomni: *pervizh*, de ſmo otrozi nebéſhkiga ozhéta, kadar ſovrashnike ljúbimo, ker tudi ozhe nebéſhki je dobrotljiv proti dóbrim in hudim: in kakor on ne ſovráſhi drusiga ko gréh, tudi mi ne ſmémo drusiga ſovraſhitи ko gréh. *Drugizh*, zhe famo prijatele ljúbimo, ne ſtorimo nizh ſavoljo Bogá: ampak délamo ko najemniki ſa svoje plazhilo, in Bog ne more naſhe plazhilo biti, kteři je famo plazhilo lépih zhednoſt, kteřih je on sazhetnik, dershavez in konez. *Tretjizh*, zhe niſmo ſovráſhnikam prijasni, ſmo kakor molikovavzi, kteři

samo svoje brate zhíslajo in posdrávljajo. Ali varujmo se, de ki sovráshnikam prijasni ne bomo samo na vides, v' ferzu pa bi jih sovrashili; ker taka prijasnost bi bila hudizheva.

48. Bodite tedaj popólnama, kakor je vašh Ozhe nebéshki popólnama.

Pregovor je: Jabelko ne pade delezh od jablane, in kakorfhni so starshi, taki vezhi dél otrozi. Kristjani kakor otrozi Boshji morajo taki v' ljubésni, v' dobrotljivosti, v' usmiljenji biti, kakorfhni je njih ozhe nebéshki. Jesuf nam ne rezhe, de moramo tako dobri biti kakor je nebéshki Bog, ampak kakor je nebéshki Ozhe, de bi se uzhili bolj posnemati lastnosti, ki so v' njem kakor v' ozhétu, ko tiste, ki so v' njem kakor v' Bogu. Lastnosti njegove kakor ozhéta so sa prizhujozhe shivljenje, in jih moramo v' tim shivljenji, kolikor je mogozhe, nad seboj kasati. *Kadar se bo pa v' nebéshih perkasal, bomo njeni podóbni: kér ga bomo vidili, kakor je.* 1. Jan. 3, 2.

VII. Poglavlje.

1. V. Glejte, de svôjih dobrîh dél ne délate pred ljudmî, de bi vas vidili; sizér ne bote iméli plazhila per svôjim Ozhétu, kterior je v' nebéshih.

Do sdaj naf je Jesuf uzhil, kake dobre déla moramo délati, de bo nasha pravizhnoft obilnishi ko fari-sejev. Sdaj naf sazhne uzhiti, kakoshen mora biti námén, kakoshen konez nashih dél, in na koga nam je per nashih délih glédati, de bo tudi v' tim nasha pravizhnoft obilnishi. Pred všim moramo pasiti, de zherev zhlovéshke hvale ne skasi nashih dél, de ne sgubimo njih sadu in plazhila. Sakaj hudizh hudobne napeljúje hudo s' veseljem, in dopadajenjem, dobre pa dobro is zhaštìlakomnosti délati; in takó oboje storí terpljenja vrédne. Nar bóljshi je

tedaj dobre déla na tihim délati, kolikor to perpufti zhaft Boshja, in dolshnóst boljshanja svojiga blishnjiga.

2. V. Kadar tedaj vbogajme dajesh, ne tróbi pred sebój, kakor hinavzi délajo po s-hodnizah in po tergéh, de bi od ljudí hváljeni bili. Resnízhno, povém vam, prejeli so svôje plazhilo. **3.** Kadar pa vbogajme dajesh, naj ne vé tvôja levíza, kaj déla tvôja desníza; **4.** de bo tvôja álmoshna na skrivnim, in tvoj Ozhe, kteři na skrivnim vidi, ti bo povernil.

Dvojno daritev opravi, kdor na skrivnim vbogajme da; on daruje svoje blagó, on daruje veljanje per ljudéh. Nefrézhen tisti, kteři vsáme sebi nekaj blagá, de ga da potrébnim, pa ga is zhaſtilakomnosti pred Bógam sgubi: in velika nezhaft se stori Bogú, kadar se hozhe njemu na obrést dati, kar se je she nezhimurnosti prodalo. Sgubljena je miloshnja ali álmoshna, kadar se kaj savoljo zhaſti da, in kdór jo ozhitno daje, jo sgubi. Pred drugimi, in pred seboj jo moramo skriti, de ne mislimo na njo, in ne redimo v' sebi famosvoje ljubésni, ali dopadajenja nad seboj: ampak, ker je álmoshna delo, kteřo bólj od usmiljenja Boshjiga pride ko od naf, ne fmémo posabití, de mora savoljo Bogá storjena, in njemu samimu naménjena biti.

5. V. In kadar mólite, ne bodite, kakor hinavzi, kteři radi v' s-hodnizah in na vógliah potov stojé in mólio, de bi jih ljudjé vidili. Resnízhno, povém vam, prejeli so svôje plazhilo. **6. Ti pa,** kadar móliš, pojdi v' svoj hram, sápri duri, in moli svôjiga Ozhéta na skrivnim; in tvoj Ozhe, kteři na skrivnim vidi, ti bo povernil.

Molitev je nar skrivnishi pogóvor dufhe s' Bógam; svét ga ni vréden, in prenepokojin je, per tim pogovóru

biti: sato je tréba mu vrata sapréti, to je, njega in njegovih smót, ki jih ljúbi, posabiti. Molitev hózhe samoto, která mora sosebno v' ferzu biti; ker ferzé je delésh Boshji: on je njega sodník, pregledovavez in plazhevavez; v' njem hózhe móljen in próšen biti. Kakó dóber je Bóg, de ne famó dá, sa kar se prósi, ampak zelò molitev, f' ktéro se prósi, podaruje!

7. V. Kadar pa mólite, nikar veliko ne govorite, kakor malikovavzi; ker ménijo, de bodo savoljo svôjih veliko besedi uslîshani. **8. Ne** bôdite tedàj njim enaki; sakaj vaš Ozhe ve, kaj potrebujete, préden ga prósite.

Prej naf je uzhil Svelizhar nash, ne kakor fariseji ljudém k' videsu moliti, tudi ne v' molitvi svoje zhafti in hvale ifskati. Sdaj uzhi, de se per molitvi po shagi malikovavzov na veliko shlabudranje ne sanáshati. Molitev hózhe vezh ferza ko jesika, vezh notranjiga sdihovanja ko beséd, vezh vére ko sgovornoſti. Vsa sgovornoſt v' molitvi obſtojí v' gorézhih sheljah, v' ponishni véri, v' gorézhi in stanovitni ljubésni: molitev ní, de bi Bogá od nashih potréb poduzhila; ampak de bi zhlovéku njegovo révshino pokasala, njegovo ferzé poníshala, njegove sheljé vnéla, véro v' njem obudila, oshivila upanje, vsdignila njegovo ferzé proti nebéſam.

9. V. Vi tedàj tako molíte: Ozhe nash, ktéři si v' nebéſih, posvezheno bôdi tvôje imé.

Kaj naf samóre bôlj veseliti, ko de naf sam Bóg uzhi, sa kake rezhi nam je proſiti, in kako: in která molitev more bôlj imenitna, bôlj mozhna biti, ko ta, ki jo je fam Jésuf Kristus uzhil? O, de bi prav sposnali zéno té molitve, de bi vedili, f' kakim sposhtovanjem jo moramo opravljati, in kakiga duhá moramo k' nji pernesti! Jésuf Kristus uzhí, to molitev f' tém perzhéti, de Bogá svojiga ozhéta, ktéři je v' nebéſih, imenújemo: tedaj moramo té molitev perzhéti f' ferzam otroka, ktéři je is nebéſ, lo-

zhen od svetá, pólн sheljá, f' svojim nebéshkim ozhétam sklenjen biti. **Pervo**, kar nam je profiti, je, de f' ferzam ko mašniki sa zhaſt Boshjo prav vnéti próimo sa posvezhenje iména Boshjiga, de bi, kakor je samó na febi svetó, tudi v' naſ, in v' drugih posvezhénó bilo, de bi mí, in vši drugi svetost vézchniga Bogá sposnali, ter ga v' svojih ferzih posvezhevali, in si persadevali, kolikor je mogózhe, de bi tudi od vših drugih posvezhén bil.

10. V. Pridi (*k' nam*) tvôje kraljéſtvо; sgôdi ſe tvôja vólja, kakor v' nebéſih, takó na semlji.

Drugizh moramo f' ferzam svéstiga, in sa vifokoft svojiga kralja vnéтиga podloſhniga profiti, de bi gréh, ſmert, hudizh, fvét in njegove pohujſhanja jénjale na semlji kraljévati, in de bi Bóg ſkoraj, kar bó po ſodnjim dnévu, ker bódo isvoljeni lozheni od ſavershenih, ter vše možní na semlji in v' peklu premagane, ſam zhes vše, v' vſih in sa vſelej kraljeval. Ali de ſamóremo prihoda tiga kraljéſtva sheléti, moramo biti v' takim stanu, de ga zhákamo s' ſaupanjem. *Tretjizh* moramo f' ferzam nevěſte, která iſhe svojimu shéninu dopaſti, profiti, de bi Bóg f' svojo vſigamogozhno gnado naſho puntarſko vóljo ſvoji vólji podvergel, de bi s' ljubéſnijo in vefeljem njegovo vóljo ravno takó na semlji dopolnili, ko jó ſvetníki dopolnijo v' nebéſih.

11. V. Daj nam dansf naſh vſakdanji krüh.

Zhetertizh moramo f' ferzam ponishniga ubóshiza profiti sa krüh teléſu in duſhi potrében, to je, sa vše potrébno teléſu, kakor je jéd, oblazhila, ſdravje, mír: sa potrébno duſhi, kakor je gnaða, beféda Boshja, ſveto réſhnje teló, ljubéſen Boshje poſtave, ſpolnjénje njegove vólje. Bóg ne dá téh rezhí na enkrat, ampak ſproti, kakor jih potrebújemo, de bi mu védno bili podverſheni, in od dné do dné sa potrébne rezhí profili.

12. V. In odpúſti nam naſhe dolgé, kakor tudi mi odpuſhamo ſvójim dolshnikam.

Pétizh moramo f' serzam resnizhniga spokórnika profiti sa usmiljenje: de pa sadobimo, moramo sami proti svojimu blishnjimu usmiljeni biti, ter mu odpustiti vse rasshaljenja. Kdór f' serzam proti svojimu blishnjimu sovráshnim sa odpuschenje svojih gréhov prósi, prósi, de bi tudi Bóg njegov sovráshnik ostal, in sam sebe obsódi k' Boshjimu mashevanju. Mi smo vselej gréshniki in potrebujemo vselej usmiljenja Boshjiga; tedaj moramo tudi vselej svojimu blishnjimu odpustiti: mi shelimo, de bi nam Bóg vse gréhe odpustil, tedaj moramo tudi blishnjimu odpustiti vse rasshaljenja.

13. V. In ne vpélji naš v' ſkuſhnjavo; temúzh réſhi naš od hudiga. Amen.

Šéſtizh moramo sa sdravje svoje dushe profiti f' serzam bolníka, kteři per sdravniku ifhe pomózhi, in se nevrédne sposnati. Pred všim moramo profiti sa takо gna- do, kteřa je naſhi slabósti potrébna, de bi ſkuſhnjave premágali, de bi nam k' ſaſluſhenju téknile, tiste pa, kteře premagati je taka pomózha potrébna, kakorſhne nam dati ni naménil, od naſ odvernili. Nizh ne samóre zhlo- véka tolikanj pónishati, ga zhujézhiga ſtoriti, in k' molitvi gnati ko to, ako sposná v' febi nepremóshnoſt k' vſimu dóbrimu, silno nagnjenje k' vſimu hudimu, in ne- vrédnoſt dobiti pomózha od Bogá. *Šédmizh* moramo pro- fiti f' serzam jetníka, v' nadlogah vtopljeniga, in popót- nika, de bi naſ Bóg réſhil od hudizha, kteři naſ bres ne- hánja ſkuſha, od poshelenja, kteřo naſ ven in ven k' gréhu ſhene, od vſiga, kar nam samóre biti ſpotikljej na pótí svelizhanja. Kóliko je ſaderg, kóliko ſmotnjav, kó- liko perlóshnoſt k' gréhu, kóliko duſnih ſovrashnikov na ſvetu? Je li kteři kriftjan, de bi ne imel ſdihovati po re- ſhenji is vſih tih nevarnoſt?

14. V. Sakaj ako ljudém odpustitè njih gré- he, bo tudi vam vaſh Ozhe nebéſhki odpustil vaſhe pregréhe. 15. Ako pa ne odpustitè ljudém, tudi vaſh Ozhe ne bo vam odpustil vaſhih pregréh.

Kdór je próti ljudém usmiljen, próti timu bó tudi Bógs usmiljen: in drugim njih pregreshenja odpustiti je zéna, sa ktéro se dobí gnada kefanja, gnada pobóljshanja in odpuschenje gréhov. Malo tedaj fvoje svelizhanje ljubi, ktéri ga nozhe sa té zéno kupiti: veliko vezh on fvoje svelizhanje sovráshi, kér gréhi ne bodo drugazh odpuszeni, sunej de se rasshaljenja od drugih prejéte odpusté. Kdórkoli se na glas take resnize ne sbudí, ne spí samó, ampak je shé mertev.

16. V. Kadar se pa póstite, se ne délajte shalostnih, kakor hinavzi; gerdé namrežh svóje obrase, de bi ljudjé vidili, de se póstijo. Resnizhno vam povém, prejéli so svóje plazhilo.

Vezhkrat zhlovek savóljo svojiga spazhenja hózhe per svojih spokornih délih viden in hvaljen biti. Ali, kdor hózhe f' tim ljudém dopasti, f' zhimur plazhuje fvoje pregréhe pred Bógam, hozhe hudobijo f' hudobijo popraviti, in ne déla drusiga, ko de fvoje hudobno poshelenje is ene straní premagúje, is druge pa mu stréšhe. Bógs ne móre na taziga usmiljeno glédati, ktéri shelí od ljudí glédan biti: in shalost, ki jo nad seboj kashe, preshene is ferza shalost, ktéra stanovitno pokoro in svelizhanje pernese.

17. V. Ti pa, kadar se postish, pomashi svójo glavo in umij svoj obras, **18.** de ne bodo ljudjé vidili, de se postish, ampak tvoj Ozhe, ktéri je na skrivnim; in tvoj Ozhe, ktéri na skrivnim vidi, ti bo povernil.

Pride zhaf, v' ktérim je tréba dobre déla kasati, de druge bóljshamo: pride pa tudi zhaf, v' ktérim moramo dobre déla skrivati, de ne pohújshamo famí sebe, in dopádemó Bogu. Ni se bati, de bi nafhe ferzé Bogu sakrito biló, vidi ga on do dna, in naf po njem sódi. Ali bati se je, de bi on ne vidil nashiga ferzá lazhniga hvale per ljudéh: sakaj táko ferzé njemu takó malo dopade, ko malo nam dopade shalosten obras. Šerzé, ktériga

spokórne déla veselé, je s' lastnimi folšámi oprano, na-
masano s' duham ljubéšni, tákó ferzé je Bogu prijétna
daritev pokóre.

19. V. Ne spravljajte si sakladov na semlji,
kjér jih rija in molj konzhá, in kjér jih tatjé is-
kópljejo in ukradejo. **20.** Temúzh sbirajte si sa-
kláde v' nebésih, kjér jih ne konzhá ne rija ne
molj, in kjér jih tatjé ne iskópljejo in ne ukra-
dejo. **21.** Kjér je namrežh tvoj saklád, tam je
tudi tvôje ferzé.

Velika slepota je ifskati, in skerbno ukùp spravljáti,
kar bó zhes malo ali dólgo konzhano: in ferze naveso-
vati na minljive rezhi, ktero je sa Bogá stvarjeno. Kdór
hózhe zhasne rezhi perhraniti, de se ne sgubé, in is njih
dobizhik déla: jih mora po rokah ubógih pred seboj po-
flati v' nebésa; ker hramba sa nebésa so roké ubósiga,
kar tá dobí, hrani v' nebésih, de ne bó konzhano na
semlji. Daj tedaj malo perstí ubógimu, de sadobish ne-
besa: daj vinar, de dobish kraljéstvo: daj drobtino, de
zel kóf prejmesh: daj ubógimu, de febi dásh; kar bósh
dál ubógimu, bósh tí prejél, kar pa mu ne dashr, bó drugi
dobíl.

22. V. Švetilo tvôjiga telésa je tvôje okó.
Ako je tedaj tvôje okó zhifto, bo vše tvôje teló
švetlo. **23.** Ako je pa tvôje okó hudôbno, bo vše
trôje teló temno. Zhe je tedaj luzh, ktera je v'
tebi, temà, kakó velika bo temà!

Okó samó na sebi ní drusiga ko zhif in dóber na-
mén. Okó ní samó na sebi, ní zhifto, kadar vše po dvoje
vidi: tudi ferzé ní zhifto in raynó, kadar zhlovek gléda,
ter ifhe kaj drusiga sunej Bogá, in njegove vólje: ka-
dar hozhe flushabnik Kristufsov biti, sraven pa dopasti
ljudém: kadar hozhe dopolnenje evangéliskih resniz s'
sheljami do zhasnih rezhi sdrushiti. Tudi nar bóljshi déla
skasí hudoben namén, in storí pregréshne. Kakshna fle-

pota in nesrézha je tedaj taziga ferzá, kteró si jéso nabíra s' tim, kadar dobre déla s' hudobno vóljo déla, in si s' hudobnim nagnjenjem odvsame sád dobríh dél.

24. V. Nihzhè ne more dvéma Gospódama flushiti; ali bo namrežh eniga sovrashil, in eniga ljubil; ali se bo eniga dershál, in eniga sani-zhevál. Ne morete flushiti Bogú in mamonu.

Gospód nashiga ferzá je té, kar nar bolj ljúbimo: kér ljubésen naš podvershe ko hlapza timu, kar ljúbimo. Dvěh rezhi ne more nobéden enako ljubiti: in kadar so si nasproti, bó eno ljubil, eno sovráshil. Savoljo tiga nam Jésuf ne rezhe, de ne moremo Bogá in bogastva iméti, ampak de ne moremo obéh ljubiti, in obéma flushiti. Iméti pravizhno bogástvo, in s' njim po vólji Boshji ravnati, té ni gréh; flushiti bogástvu je nanj ferzé navesati, kar s' ljubésnijo Boshjo ne more stati. Blagor mu, kdor ne hrepení po blágu! kér blagó teshí, kadar se poséde, storí bolezhino, kadar se sgubí, omadeshva ferzé, kadar se ljúbi.

25. V. Sató vam povém, ne skerbíte sa svôje shivljenje, kaj bote jédli; tudi ne sa svôje teló, kaj bote oblazhili. Ali ni shivljenje vezh, ko jéd, in teló vezh, ko oblazhilo?

Nevéra je takó ifskati potrébniga k' shivljenju, de se per tém notranji pokoj sgubi: Boga skushati je, se na previdnosť Boshjo takó sanesti, de se nizh ne déla. Ali délati bres notranje nepokojnosti, délati, de se per svojim délu úpanje na previdnosť Boshjo postáví, temu se pravi Bogu pokorshino skasati, njegovo previdnosť zhaftiti. Nash svelizhar, vidišti, kakó nagnjen je zhlovek proti blagá lakomnosti, naš je hotel marsikako od nepokojnih skerbi odverniti. **Pervizh** naš opómni, de smo shé veliko od Bogá sadóbili: zhe nam je Bóg dal shivljenje in teló, preden smo ga samogli sa té profiti, nam tudi ne bó odrékel, kar je potrébno, teló in shivljenje perhraniti, samó

zhe ga bómo saupljivi profili. Velika nehvaléshnost bi tedaj próti dobrótniku bila, ko bi vanj ne saúpali.

26. V. Poglédjte ptize nebá, kér ne séjejo in ne shanjejo, in ne spravlja jo v' shitnize; in vaš Ozhe nebéshki jih shiví. Ali niste vi veliko vezh, kakor oné? **27.** Kdo pa smed vaš more s' svôjo skerbjo perdjáti le en komólz k' svôji dolgosti?

Drugizh naš opómni poglédati na ptize in druge majhne shivali, ki jih Bóg preshiví, zhe ravno ne délajo, in on ní njih ozhe. Nikdár ne bo ozhe, ktéri svojo shival oskerbí, svojih otrók samúdil: in kako bi kaj takiga samogli od nebéshkiga Ozhéta misliti? Mí smo po telefu, koliko vezh po dušhi imenitnishi ko vše druge shivali: in Bóg se nash ozhe imenuje. Kakó bi bilí vrédní *ga ozhéta* imenovati, ko bi se na njegovo dobróto, modróst in *mogožnost* menj sanesli, ko na bogáto fétvo, která se lahko ali na polji, ali v' shitnizi konzha. *Tretjizh* pokashe, kakó prasna je zhlovéshka skerb, zhe ji Bóg téka né dá. Nascha nepokójna in silna skerb samóre storiti, de nam Bóg svojo skerb odrezhe: in nizh se ne sgodí loshej ferzu sa zhasne rezhí nepokojno skerbnimu, ko de se v' svoji nesfrézhi sazhne nad Bogá vsdigovati in gordernjati zhes previdnost Boshjo.

28. V. In sa obléko kaj skerbitè? Poglédjte limbarje na pólji, kakó rafstejo; ne délajo in ne prédejo: **29.** pa vam povém, de she Šalomon v' vši svôji zhasni ni bil takó obléžhen, kakor njih eden. **30.** Zhe pa travo na polji, která dans stoji, in se jutri v' pézh vershe, Bog takó oblázhi, kóliko bólj bo vaš, malovérni!

Zhetertizh nam pred ozhí stávi neshivézhe stvari, ne de bi se od njih uzhili bres déla biti, temuzh, de bi po njih opómnenjeni bili previdnosti Boshje: kér nam nizh previdnosti Boshje takó shivó ne stávi pred ozhí, ko zhe

pomislimo, kakó Bóg s' nizh vrédnimi rezhmí ravná. Zhe previdnoft Boshja skerbí sa stvari, které v' kratkim zhasu konez vsámejo, kóliko bolj bó skerbel sa zhlovéka, kteři je sa vézhno shivljenje stvarjen. Savoljo tiga ne smémo rósh na pólji glédati is prasne radovédnosti, ampak ka-kor isdélke tistiga, kteři je fama modroft, dobróta in vfigamogózhnoft: kakor take samórejo v' naf obuditi úpanje in ljubésen do stvarnika. Is pomankanja vére pride ne-saupljivoft in nepokojnoft v' ferzu: in pománkanje vére pride od tód, kér ne ishemo sposnati stvarnika is stvari.

31. V. Ne skerbite tedàj, rekózh: Kaj bomo jédli, ali kaj bomo pili, ali s' zhém se bomo ob-lazhili? **32.** Kér po tému všim oprashujejo ne-vérniki. Šej vé vash Ozhe nebéshki, de vfiga téga potrebujete.

Pétizh saframúje vše sa zhafno preskerbne s' tému, ker jih nevérzam enake shtéje, kteři v' previdnoft Boshjo nimajo vére, ferzé svoje samó na zhafne rezhí véshejo, in se sanáshajo na svojo mózh. Naspróti pa *shéfizh* dó-ber kristjan se per svojih potrébah sanalha na Ivojiga ozhéta nebéshkiga, kteři sa vše nashe potrébe vé, in jih bolj posna ko mí: in zhigar skerb je, naf s' potrébnim previditi, ne pa s' tem, kar je od vezh. Kdór ne úpa od dobróte Boshje dobiti zhesar potrebuje, gréshí soper njegoovo dobróto: kdór shelí, kar je od vezh, dobiti, je so-per modróft Boshjo krivízen, je prelahzen blagá, in pre-fit Bogá.

33. V. Ishíte tedàj nar popréj bôshjiga kra-ljéstva in njegove pravize, in vše to vam bo perversheno.

Sedmizh mora nasho nepokojno skerb odgnati mifel na dolshnóft, ki nam je naloshena, iskati pred všim dru-gim Bogá, in svelizhanja svoje dushe. Na tó morajo iti vše nashe sheljé, nasha skerb, in vše persadevanje. Kdór Bogá ishe s' zélim serzam, ga najde s' všimi drugimi

rezhmí, kadar pa Bóг fvojim, kar je potrébniga, odre-
zhe, je sató, de bi ga bólj gotovo, bólj hitro, bólj po-
pólnama našhli.

34. V. Ne skerbite tedaj sa jutri; sakaj
jutrischnji dan bo sam safe skerbel. Sadôsti je
dnévu njegóva laſtna teshava.

Osmizh pokashe, de savoljo nepokojne skerbí sebe
pred nefrezho, ali preden nefrezha pride, nefrézhne sto-
rimo. Sa prihodnje sam Bóг skerbi, kér le on sam vse
previdi. Tó bi bilo Bogu v' roke segati, ko bi hotli fami
vse previditi, kar se nam more sgoditi, in ko bi se hotli
sa prihodnje fami oskerbèti. Eno famo je, na ktero, ka-
kor Bóг hozhe, moramo naprej misliti, in sa tisto skerbni
biti, namrežh na sadnjo sodbo in na véznoſt. Ali ravno
tó je, sa kar nam je nar menj már, na ktero nozhemo
misiliti, sa zhesar voljo nozhemo zhujézhi biti, in se no-
zhemo prav perpravljeti.

VII. Poglavlje.

1. V. Ne sodite, de ne bote sójeni. **2. S**a-
kaj f' kakorshno sôdbo sódite, f' tákoshno bote
sójeni; in f' kakorshno mero mérите, f' tákoshno
se vam bo nasaj mérilo.

Bóг je sebi ohranil sodbo zhlovékoviga ferzá: in
nihzhe ga bólj ne rasshali, ko tá, kteriori hózhe ferzé
fvojiga blishnjiga preiskati in soditi. Ali ravno té se nar
vezhkrat sgodí, de ali is nezhimurne radovédnosti, ali is
nevofhljivoſti, ali is shelje sebe opravizhití glédamo ferzé
fvojiga blishnjiga svéđiti in soditi. Ní nam prepovéдано
gledati na fvojiga blishnjiga, in soditi njegove vnanje
déla, de se vémo proti njemu sadershati, in sapeljevanja
varovati: soditi pa sa terdno blishnjiga v' rezhéh, per
kterih se ne more véditi, f' kakim ferzam so storjene, je
pregréshno.

3. V. Kaj pa vidish pesdér v' ozhéšu svôjiga brata, bruna pa v' svôjim ozhéšu ne zhutish?
4. Ali kakó pravish svôjimu bratu: Pústi, de isderem pesdér is tvôjiga ozhéša; in glej! bruno je v' tvôjim ozhéšu? **5. Hinavez!** isdéri popréj bruno is svôjiga ozhéša, in potlej glej isdréti pesdér is ozhéša svôjiga brata.

Šamosvoja ljubésen storí, de smo proti sebi flépi, na druge pa s' grosno bifstrimi ozhmi glédamo: de nad drugimi nar manjshi prestópke vidimo, in té jim ozhitamo; per sebi pa nar vézhi pregréhe ne vglédamo. Naša flépa ljubésen naš prav gorézhe storí per fvarjenji svôjiga blishnjiga, silno sanikerne in léne pa per lastním bóljshanjí. Pomózh zhes tó je prej sebe dobro poglédati, in sa svoje boljshanje skerbéti ko na druge glédati, in jih fvariti. Kdor prestópke prej drugim ozhitá, preden sam sebe bóljscha, ne déla is ljubésni, ampak is nevoshljivosti ali fovráshtva. Kdór hozhe sa réf druge bóljshati, mora prej ozhistiti svoje serzé od vših zhlovéshkih nevidib, mora svoje hude nagnjenja, in svoje strasti moriti, svoj um rasvetliti s' refnizami vére, in iméti veliko nesaupljivost nad svojimi sodbámi.

6. V. Ne dajájte svétiga pfam, in ne metájte svôjih biserov pred svinje; de jih kjé ne potaptájo s' svôjimi nogami, in de se ne obernejo in vas ne rastergajo.

Šveto, in dragi kamni so evangeliski uk, nebéshke skrivnosti, svéti Sakramenti: té rezhi so svéte, kér so posébno Boshje, in ne sméjo oskrunjene biti; so dragi kamni, kteři se ne sméjo samétati. Jésuf Kristus prepové tukaj na ravnost take svéte in drágé rezhi pfám in svinjám, tó je, hudobním gréshnikam dajati, kteři názhejo svojich pregréh sapustiti, ampak se vanje ven in ven nasaj vrázhajo. Koliko jih je vender, kteři sa hudo shtéjejo, fovráshtijo in preganajo tiste, kteři si persadévajo tó gospo-

dovo sapoved svestó dopolniti. Namrežh taki nimajo prave ljubésni do Bogá, in svojih dush svelizhanja, in sató hózhejo svétih rezhí, pa ne njih svetosti deleshni biti.

7. V. Profite in se vam bo dalo; ifhíte in bote naſhli; terkajte in se vam bo odperlo. **8. Sakaj fléhern**, kteriori prósi, prejme; in kteriori ifhe, najde; in kteriori terka, se mu bo odperlo.

Bogat je, kteriori sna prav profíti, ifskati, terkati na vrata Boshje milosti. Tó se sgodí s' jesikam, s' sheljami, s' déli. Molitev je uslifhana tako ali tako, kadar se profí s' mozhno véro, ktera zhlovéka od njegove potrébe in nevrédnosti preprizha: f' terdnim upanjem, ktero zhlovéka shene ifskati kraljéstva Boshjiga in njegove pravize, s' gorézho ljubésnijo, ktera ga shene stanovitno, in bres nehanja terkati na duri nebéshkiga ozhéta. Kdór hozhe vselej uslifhan biti, ne smé sheléti drusiga ko spolnjenja vólje Boshje: sakaj kdór té shelí, ne prósi drusiga ko tó, kar in kakor je profíti, in prósi is tiga konza, is kteriori ga se mora profíti.

9. V. Ali kteriori zhlóvek je med vami, kteriori, ako ga njegov fin kruha prósi, bi mu kamen podál? **10.** Ali zhe ga ribe prósi, mu bo li kazho podál? **11.** Ako tedaj vi, ki ste hudobni, véste dôbre darove dajati svôjim otrôkam: kóliko bólj bo vaſh Ozhe, kteriori je v' nebéſih, dôbro dal tém, kteriori **ga** próſijo.

Velikrat teléſni ozhetje, kér so hudobni, otrokam kruha refníze shelézhim kámen pohujšanja dajó: in kadar od njih poduzhénja upajo, strup posvetnih sapopádkov, kazho zhaſtilakomnosti in prevsétnosti pomolé. Ali naſh nebéshki Ozhe, kér je fama dobróta, nam ne móre nizh nepridniga, nizh ſhkodljiviga dati, ampak naſpróti veliko bóljſhi rezhí dá, ko so té, sa ktere próſimo. Kolikokrat smo ga profíli famó sa zhafne rezhí, ktere bi bile samôgle naſhe ferzé ko kámen uterdítí: in on

nam je namésti tistih krùh svoje gnade, svoje beséde, svojiga Duhá dál. Kolikokrat smo sheléli od njega posvétne zhafti, která bi nas bila ko kazhji strup umorila, in on nam je dál ponishnošt, krotkóst, potrepeshljivošt. On je dóber Ozhe: tedaj ga moramo prošti kakor otrozi, s' otrozhjim ferzam, sa té, kar nam datí se sa njegovo ozhétovo ljubésen spodobi, in kar je nam sa svelizhanje koristno.

12. Vse tedaj, kar koli hózhete, de vam ljudjé storé, tudi vi njim storíte; sakaj to je postava in preróki.

Kar kdó sam sebi pervóshi, mora tudi svojimu blishnjimu pervoshíti in storíti. Tó je resniza, ki je nas fama natora uzhí, která je v' Mojsefovi postavi in prerokih sapisana. Ali Jésuf Kristus spet tá uk ponoví, kér je dobro vedil, de ní sapovedi, která bi se menj ko tá spolnila. Samosvoja ljubésen najde kmalo sgóvor, de se zhlovek pravizhi, kadar se zhes druge povišhúje, kadar hózhe vezh iméti, ko mu gré, in menj drugim datí, ko se jim spodobi.

13. Pójdite nöter skos oske vrata; sakaj vrata so shiróke, in pot je prostórna, která pélje v' pogubljenje, in veliko jih je, kteři po nji nöter hódijo.

Nesrézhen tá, kteři se ali smoti, ali da sapeljati, de ne hódi po póti, která v' nebéfa pélje. Na shtiri rezhí je tréba glédati, de zhlovek vé, zhe hódi po póti proti nebéfam. **1)** Zhe on ljubi svét evangéli, kteři zhlovéka na tésnim dershí, mu zhaſníga famó, kolikor je potréba, dopustí, mu sapové, sa potrébno bres nepokója ſkerběti, ferzá na nobeno ftvar ne navesovati, se sderšati vſiga, kar poshelenje budí, ali nashe ferzé samore kasiti. **2)** Zhe ni nevofshljiv drugim, in mu ní már sato, kadar vidi druge mnoge slóshnosti iméti, fladnosti tiga svetá vshivati. **3)** Zhe se ogiblje póti, po kteři posvetni ljudjé rádi hódijo, která je prostórna, slóshna, in v' po-

gubljenje pélje. Na spróti pa 4) zhe si persadéva po téfni pótí hodíti, po ktéri hodíti se maloktérimu poljúbi.

14. V. Kakó óske so vrata, in téfna pot, ktera pélje v' shivljenje! in malo jih je, ktéri jo najdejo.

Shivéti kakor vézhi dél ljudjé, té ní po pótí shivljenja hoditi: in taka pót ne pélje drùgam ko v' smert. Kdorkóli uzhí, de pót próti nebésam je shiroka, in lahka po tému, kér je Jésuf Kriftus se sazhudil nad tefnobo, in terdobo té pótí, ne more drusiga ko sapeljivez biti. Sakaj zhe jih je malo, ktéri pravo pót proti nebésam najdejo, jih mora zelò malo biti, ktéri na njó stópijo, po nji hódijo, na nji ostanajo do konza. Šama gnada na shiga Svelizharja storí, de té pót najdemo, po nji hódimo, na nji umerjemo.

15. V. Várujte se lashnjivih prerokov, ktéri pridejo k' vam v' ovzhjih oblazhilih, snótraj pa so sgrabljivi volkovi!

Ne svet, ampak sapoved je, se varovati krívih prerokov in uženikov. Ní v' fvétim evangélii bólj strashne sapovedi, ko je tá; sakaj kdór se je ne dershí bo volkovam v' róp: pa tudi ní bólj teshke sapovedi, ko je tá; sakaj ne véshe famó uženih, in prebrisanih, ampak flédnjiga kriftjana; tudi ní famó na vnanje glédati, kér sapeljivzi so vezhi dél tudi hinávzi. Ali zhlovéku, ktéri išhe Bogá f' zélim ferzam, imá ponishno, zhifto in ravno ferzé, zhe k' svojimu zhujenju molitev perdrushi; Bóg da gnado potrébniga raslózhka v' té rézhi. Šej po besédah s. Pavla vémo, de tému, ktéri Bogá ljúbijo, vše k' dobrímu tékne. Rim. 8, 28.

16. V. Po njih sádu jih bote sposnali. Se li bere grosdje f' ternja, ali fige s' osata? **17.** Takó rodí vsako dôbro drevó dôber sad; malopridno drevó pa rodí malopriden sad. **18. Dôbro**

drevó ne more malopridniga sadú roditi, tudi ne malopridno drevó roditi dôbriga sadú.

Déla so jesik ferzá, déla povedó, kakoshno je ferzé. Dobro ferzé je dobro drevó, in dóber sad tiga drevésa je lepo shivljenje: naspróti hudo ferzé je hudo drevó, in nepriden sad tiga drevésa je hudobno shivljenje. Šerzé je boshje in keršansko, kadar je shivljenje keršansko. Šerzé je od svetá, kadar je posvetno shivljenje. Korenina tiga drevésa je ljubesen. Kadár té manka, je v' ferzu skashena, in grenka korenina poshelenja, in ferzé ne more dobriga sadú dobríh dél roditi. Snajo fizér hinávzi svoje ferzé perkrivati: ali tega ne samorejo v' vših perloshnostih, in sa vselej; sakaj Boshja previdnost ne perpuští, de bi se hinavshina sa vselej perkrila: ampak puftí hinávze v' take gréhe pafti, de se njih hudobija ozhitno iskashe, in dobre ferza se samorejo sapeljevanja varovati.

19. V. Vsako drevó, kteró ne storí dôbriga sadú, bo posékano in v' ôgenj versheno. **20.** Tedaj is njih sadú jih bote sposnali.

Jésuf naf drugizh opomni na sad glédati, is ktéri-ga bómo lahko sapeljivze sposnali, in tudi sebe, kakoshno drevó smo. Is eniga, ali drusiga djanja ni kmalo ferza rasfoditi: kér nihzhe ni takó hudoben, de bi zhasí kaj dobriga ne storil; in nihzhe takó dóber, de bi nikoli kaj ne greshil. Ampak vezh dél je tréba vkùp vséti, ino prevdariti, tedaj se bó raslozhilo dobro od hudiga drevésa. Drevó ni sa drugo ko sa ognj, ne samó kadar nobeniga, ali nepriden sad rodi, ampak tudi, kadar zelò nizh sadú ne ródi: takó je sa všakiga krístjana k' pogubljenju sadosti, zhe dobriga sadú ne rodi. Kakó strashno je pa samó misliti na pogubljenje, kér v' tistim je zhlovek isfekan, to je, od vshivanja Boshjiga sa vselej lózhen, in verh tiga v' vezhnim terpljenji. Šama pomózh pogubljenju oditi je, od gréha jénjati, se varovati hudih perloshnolt, svoje ferzé isshgati s' ognjem spokorne ljubésni, in se prati v' folrah ponishaniga in rastertiga ferzá.

21. V. Ne vsak, kteří mi pravi: Gospod, Gospod! pojde v' neběshko kraljéstvo; ampak, kteří storí vóljo môjiga Ozhéta, ki je v' neběsň, tisti pojde v' neběshko kraljéstvo. **22.** Veliko mi jih porezhe tisti dan: Gospod, Gospod! ali nismo v' tvôjim iménem prerokovali, in v' tvôjim iménem hudizhev isganjali, in v' tvôjim iménem veliko zhudeshev storili? **23.** In tedaj jim ozhitno porozhem: Nikoli vas nisim posnál; poberite se spred mene, kteří hudobijo délate.

Sam sebe pogublja, kteří Bogá imenuje svojiga gofpóda, pa ga s' djanjem taji. Bóg gléda na déla, ne na prasne beséde, na sad, ne na listje. Neběshko kraljéstvo je plazhilo, ktero se ne dá sa prasne beséde, ampak sa dobre déla: in imé kristjana ne svelizha, ampak keršanske djanja. Prava bogabojeznoft je v' tem, de zhlo-vek ishe sposnati vóljo Boshjo, in vše po njé storiti. Sa-vóljo tiga naš uzhí f. Pavel v' 1. Kor. 13. de nar lep-shi beséde, tudi nar bóljshi déla Bogu ne dopádejo, zhe so bres ljubésni, to je, zhes vóljo Boshjo storjene, de niso drusiga ko bronzhézhi bron, in svonézhi svónzhik. Velikrat so déla, ktere se od svetostí pred ljudmí blé-shijo, pred Bógam gnjusoba, kér Bóg, kteri ferza vidi, najde, de niso storjene po njegovi volji: ampak de imajo sa svoj stan prevsétnost, sa svoj konez kak do-bizhek, sa svoj nagib zhaftilakomnost; in Bog bo takim enkrat rékel: Nisim vas posnal. Samo déla po volji Boshji storjene imajo zéno pred Bogam, in so tak denar, kteří per kupílu neběshkiga kraljestva velja.

24. V. Vsak tedaj, kteří slíshi té móje beséde, in jih spóni, bo podóben módrimu móšhu, kteří je fosidal svôjo hisho na skalo; **25.** in plô-ha se je ulila, in prishle so vodé, in vetrovi so pihali, in so se v' tisto hisho vperli, in ni padla, sakaj vstávljena je bila na skalo.

Jéusuf Kristus, ali véra na njegovo besédo je skala, na ktero se mora sidati: dobre, in po vólji Boshji storjene déla so kamnje, s' kterim fe hisha svelizhanja sída; mavta je ljubesen; in úpanje v' gnado Jésusa Kristusa oshivlja délavza, ter ték dá sidanju. Troje je hudo vreme, ktero more nad tó sidanje perdréti. 1) Pridejo od previdnosti Boshje mnogotére zhasne britkosti in nadlóge ko ploha. 2) Škushnjave is sbujeniga poshelenja, ko derézhe vodé. 3) Škushnjave od hudizha ko písh in vihár. Ali vše té ſkushnjave soper svelizhanje nizh ne samorejo, zhe fe zhlovek s' stanovitním dopolnenjem Boshjih sapoved uterdi.

26. ¶ In však, kteři ſliſhi té môje beséde, in jih ne ſpólni, bo podóben neumnimu móšhu, kteři je ſosidal ſvôjo hisho na pések; **27.** In plôha fe je ulila, in prihle ſo vodé, in vetrovi ſo pihali, in ſo ſe v' tisto hisho vperli, in je padla, in njéna podertija je bila velika.

Kdór evangeliske reſnize ſposná, in jih ne ſpólni, ſida na pések, in je norez. Kóliko bolj ſhe tá, kteři veſliko terpi, de ſvojim hudim sheljám uſtréshe, in jih doſpólni, kóliko terpi tat, de ptúje blagó ukrade, kóliko nezhiſtnik, de ſvoje meſo poveſelí, kóliko blagolakomni, de ſvoje sheljé naſiti; in vše tó persadevanje je prasno, je ſhkodljivo, kér ſhé ſa tá ſvét napravi terpljenje, in britkost: v' prihodnjim ſvétu pa tí ne bodo mogli ubeshati plohi pravize Boshje, ne perdershati derezhe vodé jéſe Boshje, ne fe uſtaviti viharju ſodbe Boshje, per kteři bodo *kakor prah, kteřiga véter od ſemlje vsame*. Psal. 1, 5. Sakaj: *kdór ſéje v' ſvojim méſu, bó ſhél trohnenje od meſá*. Gal. 6, 8.

28. ¶ In pergodilo ſe je, kadar je bíl Jéusuf té beséde dokonzhál, ſo ſe mnóshize ſavséle nad njégovim ukam. **29.** Sakaj uzhil jih je, kakor kdor ima oblaſt, in ne kakor njih piſmarji in fariseji.

Tí ljudjé, kteří so se nad Jésusovim ukam sazhu-dili, bódo enkrat saframovali nasho terdovratnoft. Hvale vrédnō je veselje iméti nad resnízami, sazhuditi se nad njih modrőftjo, in svetóftjo. Ali ljubiti jih je délo famo tifstiga, kteří samore v' ferze govoriti, in jih v' ferze vtisniti. Ní tedaj sadofti dobre in bogabojezhe uzhenike iméti, in jih sveftó poslufshati: ampak Bóg mora dati sa-flishaním resnízam rodovítnoft. Iskashi tedaj, Gospód, nad nashimi ferzi svojo nar mozhnéjši oblášt, podúzhi naš' s' vfo mozhjó svétiga duhá: daj nam zhutiti, kakó fladak je járm fvetiga evangélja, de bó tá vselej nagib nashiga shivljenja, in nashiga sadershanja!

VIII. Poglavlje.

1. V. Kadar je Jésuf s' góre shel, je ve-liko mnóshiz sa njim fhlo.

Ako bi bil Šin Boshji vselej v' svoji visokosti, in nesmérjeni svetosti oftal, noben zhlovek bi se ne bil mogel is svojih pregréh iskopati, in k' njemu priti: nashé slabófti sunej gréha je naše vsél, in takó naš is blata pregréh vsdignil. Ako bi bil Jésuf védno na gori oftal, to je, vifoke resníze osnanovál, bi flabe, in sémeljske ferza ne bile njegoviga uka sapopadle. Is goré je mogel doli iti, resníze zhlovéshki slabosti permerjene uzhiti, f' zhúdeshi in dobrotnami zhlovéshke ferza pervabiti: takó se je sgódilo, de je veliko ljudí sa njim fhlo, in on jih je k' Bógu perpeljal.

2. V. In glej! góbov je prishel in ga mô-lil, rekózh: Gospód! ako hozhesh, me moresh ozhištiti.

Ta gobovi je f' svojo bolésnijo podóba nashiga spazhenja s' gréham: v' svojim persadevanji je podóba tiga, kar nam je storiti, de bómo résheni gréhov, in v'

svojim sdrávji podóba nashiga spreobernjenja v' pokóri. Ni bólj nagnjusne bolesni, ko so gobe: in dushe ne ognjuši nizh takó ko gréh. Saréš ſpokorni gréshnik iſhe Bogá, kakor ta gobovi, s' véro pólno ponishevanja se blisha k' Bógu, de bi ga molil, ſe ponishúje pod mogózhno rokó Boshjo, ſposná svojo globoko rano, ſvoj réven stan: to ga shene k' pravi ponishnosti, k' gorézhi molitvi, k' terdnimu saúpanju v' Bogá, od kteriga dobí ljubéſen, poboljſhanje ferzá, in odpuſhenje gréhov.

3. V. In Jésuf je ftégnil roko, in ſe ga je dotáknil, rekózh: Hózhem, bóni ozhiſhen. In kar zhif je bil od ſvôjih gób.

Kar je Jésuf tukaj ftoril, je podóba tiste nevidne roké, která fe dá tudi nar terdovratníshim ferzam zhu-titi; tiste notranje beséde, ktera sbudí nar bólj ſaspame ferza; tiste vſigamogózhne vólje, která samóre tudi nar bólj puntarsko vóljo ſebi podvrézhi. Dvoja je gnada: ena, která ne preoberne ferza gréshniku, ampak ga k' preobernenju perpravlja, kér mu dá véro, sheljé, úpanje, molitev: ena pa je, která preoberne ferzé, in premaga vše puntanje ali ſopervanje gréshnika, kér mu dá reſnizhno in mozhno vóljo proti dóbrimu.

4. V. In Jésuf mu je rékel: Gléj, de nikomur ne povésh; ampak pojdi, in ſkashi ſe duhovnu, in opravi dar, kteriga je Mojsel ſapovédal, njim v' prizhevánje.

Jésuf póſhlje góboviga k' duhovnímu, de bi fe mu iſkasal, in perneſel dár k' prizhevaju, de je osdravljen od gób: in ga poſhlje po tim, ko je shé osdravljen bil. Tó je poduzhenje všim gréshnikam, de vedó, kaj jim je storiti, de ſadobe odpuſhenje gréhov. Pred máſhnika mrajo iti, mu ſvojo veſt in ferzé iſkasat: máſhnik jim do-delí ſakrament ſvéte pokóre, in v' tim ſakramantu ſo jim gréhi odpuſheni. Ali máſhnik jim ne more tiga ſakramenta dodeliti, dokler ni preprizhan, de ſo shé od Kristuſa oſhivljeni, to je, de pravo ljubéſen v' ferzu imájo.

Tedaj gréhi niso odpuszeni tému, kteří ali svoje vesti mášniku ne iskáshe, ali zhe jo fizér iskáshe, pa ní od Kristusa s' ljubésnijo oshivljen, in v' ferzu poboljšan.

5. V. Kadar je pa v' Kafarnaum shel, je stopil k' njemu stótnik, kteří **ga** je profil, **6.** in je rékel: **Gospód!** moj hlápez leshi domá mertvoden, in **ga** hudó vije.

Tá stotni poglavár dá lép sgled refnízhne, in keršanske ljubésni proti svojimu blishnjimu, kér si je vše persadel, telésono sdravje svojimu hlapzu sadobiti. Sa zhafno rézh je fizér profil: ali Jésus ní savergel te proshnje, kér je prishla is dobriga, in ljubésni pólninga ferzá; kar is ljubésni pride, je dobre zéne pred Bógam. Kako saframúje tó délo stotniga poglavárja vse tiste gospodárje, kteří ne skerbé ne sa dushno, ne telésono sdravje svojih podloshnih: in jim ní már, zhe podlóshni tudi hudobno shivé, samó zhe so od njih dobro postrésheni; in ko na telésu sbolé, so nevóljni, de jim smanjka postréshbe.

7. V. In Jésus mu je rékel: **Jest bom pri-shel, in ga osdravil.**

Oveselujozha je sa grefhniká tá Jésusova beséda: **Jest bóm prishel, in ga osdravil.** Sakaj noben gréshnik ne more savóljo svoje slabosti, in dushnih rán sam od sebe k' Jésusu iti. Ampak Jésus se mora k' njemu perblishati, ter mu pomagati. On se shé k' nam perblishuje, kadar nam dá zhutiti dushno bolesen, in dodeli gnado prošiti sa sdravje. Ko bi mí skerb iméli prošiti sa sdravje bres nehanja, bi nas on gotovo osdravil.

8. V. In stótnik odgovorí in rezhe: **Gospód!** nisím vréden, de grésh pod môjo strého; temúzh rezi le besédo, in moj hlápez bo osdravljen. **9.** Sakaj tudi jest sim zhlôvek, ki sim pod oblastjo, in imam vojshake pod sebój, in rezhem tému:

Idi, in gré; in unimu: Pridi, in pride; in svôjimu slushabniku: Stóri to, in stori.

Perva stopinja prave ponishnosti je sposnati slabóst in nepremóshnoſt svoje vólje, in potrébnoſt gnade Boshje. *Druga* sposnati svojo nevrédnost. *Tréta* sposnati, de Bóg gnado saſtonj, in bres naſhiga ſaſluſhenja dá, kér ſamí is febe nimamo drusiga ko ſmoto in gréh. Ponishnoſt, zhe je reſnízhna, ſe iſkáshe v' djanji, in zhe je bólj globoka, bólj oſhiví véro. Mi ktéři ſmo prevsétni verujemo ſizér, de ſmo dolſhni, ſe oblaſti zhes naſ podvrézhi: ali ſmo podlóſhni, ali is perlisovanja, ali is ſtrahú, ali kér je nam tó dobro. Oblaſt pa, ktéřo zhes druge imámo, nam ſamó k' temu ſluſhi, de ſe bólj poviſhujemo, in poſtanemo bólj ſvojoglavní. Ponishen kriſtjan pa vsame ravnó is svoje oblaſti, ktéřo imá, perloſhnoſt, ſe bólj ponishati, bólj ſhívó ſposnati oblaſt Boshjo, vanjo ſaupati, in ſe ji podvrézhi.

10. V. Ko je pa Jéſuſ to ſliſhal, ſe je sažhudil, in jim je rékel, ktéři ſo ſa njim ſhli: **Reſnízhno vam povém, tólike vére niſim v' Israelu naſhel!** **11.** Povém vam pa, de jih bo veſliko od is-hóda in sahóda priſhlo, in bodo ſedéli per misi s' Abrahamam, in Isakam in Jakobam v' nebéſhkim kraljéſtvu. **12.** Otrôzi kraljéſtvá pa bodo páhnjeni v' vnánjo temò; ôndi bo jók in ſhkripanje s' sobmí.

Dvé rezhí najdemo v' ſvétim evangélii, nad ktérima ſe je Jéſuſ sažhudil: *pervizh*, kér zeló malo ljudí pót proti neběſam najde: *drugizh* nad véro tiga poglavarja. On ſe je nad tim sažhudil, de bi naſ opómníl, kóliko ſe nam je tréba per délu ſvojiga ſvelizhanja tréſti, kér ſliſhimo, de maloktéri pravo pót najde, in de je véra neſaſluſheni dár, ktéřiga Bóg vſaktérimu ne dá. Vſak pravizhni tedaj ſe imá batí, kér zeló lahko páde: in vſak gréſhnik more upati, kér ſamore po gnadi Švelizharja vſtati. Ko kriſtjaní ſmo ſizér otrozi neběſhkiga kraljéſtvá;

ali vanj ne prídemo, zhe ne bómo po duhu otrozi Abraham, Isaka, Jakoba, to je, do smerti moramo imeti takó véro in pokorshino kakorshno Abraham; moramo takó satajiti samí sebe ko Isak; moramo biti takó potrepeshljivi, in pólni saúpanja v' prihodnje dobróte, ko Jakob.

13. V. In Jésuf je rékel stótniku: Pojdi, in kakor si véroval, takó se ti sgôdi! in hlápez je bil osdravljen tisto uro.

Kakó mozhna je beséda Jésusova! Rékel je, in osdravljen je bil hlápez. Kdó bi se ne sanésel na to besédo, in kdó bi se v' svojih dushnih bolésnih ne satékil k' njemu? Ali de beséda Jésusova dá mózh od sebe, mora biti vanj shiva véra. Véra pa, kteři Jésuf vše, kar se prósi, dodelí, ní prasna, mertva, nedélavna, ampak mozhna in shiva véra, která obudí v' zhlovéku saúpanje, pravo ponishnost, ga shene k' molitvi in dobrim délam.

14. V. In kadar je Jésuf v' Petrovo hisho prishel, je vidil njegovo tashe, ki je leshala in merslizo iméla. **15. In** se je njéne roke dotaknil, in mersliza jo je pustila, in je vstala in jim stréglia.

Zhudesh nad gobovim storjen poméni spazhenje zhlovéka po isvernim gréhu, in poravnanje po gnadi Svelizharja: osdravljenje udopéshniga poméni nepremóshnost storiti dôbro, in braniti se hudiga bres gnade Boshje. Zhudesh pa nad Péetrovo tashe poméni hudo poshelenje, ktero ostane po gréhu v' zhlovéku ter mu napravi veliko dushnih slabost in bolésen. Perva dva je Jésuf s' famo besédo osdravil, kér nju bolénsi ste pomenile dushne bolénsi v' umu in vólji. Pétrove tashe se je pa dotaknil, kér njéna bolésen je pomenila hudo poshelenje, ktero je v' mésu. Jésuf se je roké té shene dotaknil, de bi shivljenje dál, kér pervi Adam je smert prejel is roké shene: on se je njene roke dotaknil, de, kar je zhlovékova roka prevsetno sgubila, bi róka Svelizharja popravila. Tá

shena je bila takó osdravljená, de se ní samó bolésni snebila, ampak tudi vso mózh je sadobila na telésu: in jim je stréglia k' nashimu poduzhenju, de moramo Bogu hvaleshni biti sa prejéte darí, ter iskasati s' dobrimi déli, de smo osdravljeni od hudobnih navád.

16. V. Kadar se je bil pa vezhér storil, so mu perpeljali veliko obsédenih, in je isgnál duhóve s' besédo, in je osdravil vse bolehne; **17.** de bi se dopolnilo, kar je govorjeno po Isaii preróku, kteriori pravi: On je nashe slabosti nase vsél, in nashe bolésni nôsil.

Jéšus Kristus je študenez všiga osdravljenja per zhlovéku na dushi in telésu: sató je telésné bolésni osdravljal, in hudizhe is obsédenih isganjal. On je pa bolníke na vézher osdravljal, de bi pokasal, kakó je vselej pravljén gréshnike sprejeti, de ne gléda na zhaf, tudi mu ní nadléshno, se s' njimi pežhatí: zelò per smerti jih ne savershe, samó zhe s' resnizhnim kasánjem, in terdnim saúpanjem k' njemu pertezhejo; sakaj on je vsél na-se nashe slabosti, in nosil nashe bolésni, to je, sa vse nashe gréhe je sadostil.

18. V. Kadar je pa Jéšus veliko mnóshiz okóli sebe vidil, je sapovédal na uno stran morja prepeljati.

Naj bó kdó bogabojezh, kolikor hozhe, vender se mu je vselej svetá batí, in njegoviga perlisovanja, sosebno, kadar se mozhno sa njim fili. Ako bi svetu she takó potrebni bili, se mu moramo vender takrat umakniti, kadar nam samóre na dushi shkodovati. Jéšusu ní bilo potreba pred svétam beshati; ali mi potrebujemo od njega sgleda, de se uzhimo vselej nesaúpljivi biti proti svetu in njegovimu perlisovanju.

19. V. In en pišmár je perstopil in mu rékel: Uzhenik! sa tabo pojdem, kamorkoli grésh.

20. In Jéusuf mu rezhe: Lefize imajo jame, in ptize nebá gñjésda; Šin zhlovékov pa nima, kamor bi glavo naſlónil.

Prevsétni méni, de vše samóre, kar si smisli: in sató se vſaziga opravka polótí bres tegá, de bi na pokliz misfil. Ali gorjé mu, ktéri hózhe kaj storiti bres pomózhi Boshje. Tudi nar svetéjshi déla, kadar naſ ne klizhe Bógo k' njim, nam utegnejo po naſhi prevsétnosti biti perloſhnoſt k' gréhu, in k' pogubljenju; sakaj kdór is prevsétnosti déla, déla ali savoljo zhaſtí, ali zhaſnih dobízhkov, ali savoljo sloſhnoſti: in Jéusuf taziga od sebe odshene, kér vidi v' njegovin ferzu leſizhjo svítost, in ptizhje gñjésda prasne zhaſtí. Kdór hozhe sa Jéusufam hoditi, de bi posvetno frézhen bil, ne iſhe Jéusufa ampak sebe, in sveta. Kdor pa sheli sareſ njegov uzhénez biti, se mora vſimu, kakor on v' ferzu odpovedati.

21. V. Néki drugi pa njegovih uzhénzov mu je rékel: Gospód! púſti mi popréj iti in svôjiga ozhéta pokopati. **22.** Jéusuf pa mu je rékel: Hôdi sa menoſ, in púſti mertvím svôje merlízhe pokopávati.

Od isverniga gréha spazhen zhlovek na eni ali drugi kraj bresna ftópi: ali hozhe prehitéti svoj pokliz, kakor uni prej popisani pismár ali pa poklizan nozhe kmalo iti, kakor tá uzhénez. Nikóli mu tudi vſaj na vides bogabojezhiga isgovora ne smanjka, kdor nima sadofti možní hoditi po póti Boshji: ali pa mu ponishnoſti manjka, de bi se svoje slabosti ispovédal. Šamó pravi kristjan zhaka pokliza Boshjiga, poklizan pa bres samude storí, kar mu je ukásano. Kadar sa svelizhanje gré, ne fmé glédati ne na zhlovéshke fodbe, ne na posvetne opravila in ſhege. Vše druge ſkerbí fe dajo drugim isrozhiti, ſkerb sa svelizhanje pa sadéne ſlednjiga poſebej.

23. V. In je ftópil v' zhelnízh, in njegóvi uzhénzi ſo ſhli sa njim. **24.** In glej! vêlik vi-

hár je vstal na mórji, takó, de so valóvi zhelnízh pokrivali; on je pa spal.

V' véri malo uterjen zhlovek per nefrézhi hitro obnemaga; per frézhi pa se rad prevsame. Pervimu manjka vére; per drugim je prevsétnost. Uzhénci so vidili Jésusa velike zhudeshe délati, in savoljo tiga priti k' njemu prav veliko ljudí: tó bi bilo samoglo v' njih prevsétnost obudit; in Jésus jih na mórje vsame, de bi se is nevarnosti vtopljenja uzhili ponishnosti. Tudi mí smo na tim svetu med tolikanj valovi notranjih in vnanjih skushnjav in britkóft. Bóg naš hózhe f' tim poskúsiti in ponishati. Gorjé nam, zhe Jésus v' naš spi, tó je, zhe posábimo nanj in na njegove refnize; sakaj nar vézhi nevarnost vtopljenja je v' tazih valovih.

25. V. In njegovi uzhénci so k' njemu perstopili in so ga sbudili rekózh: Gospód! otmí naš, poginjamo. **26.** In Jésus jim je rékel: Kaj ste bojézhi, malovérni? Tedáj je vstal, in sapovédal vetrovam in morju, in bila je velika tihota. **27.** Ljudjé pa so se zhudili, rekózh: Kdo je tá, de so mu pokórni vetróvi in morje?

Škushnjave so sa naš dobre, kadar nam pokáshejo našho slabóst, in naš shenó satezhi se k' Jésusu. Upanje naš njemu perblisha, in molitev ga sbudí. Tudi pomanekljivo molitev on vezhkrat slishi, naš poduzhiti. 1) De naj naš pomankljivost ne odverne od molitve. 2) De bi bili preprizhani, de našha molitev nima svoje mozhi od našhiga saflushenja. 3) De bi bolj f' ponishnostjo molili. 4) De bi se rajshi s' Jésusam sklenili v' molitvi; sakaj on moli v' naš ko našha glava, moli sa naš ko naš frédnjik, je moljen od naš ko naš Bóg. Šrézhni smo, zhe pólni vére vanj klízhemo, in ga budimo rekozh: *Gospód! réschi naš, poginjamo*: sakaj f' tim sprizhújemo všigamogózhnost stvarnika, obilno saflushenje Svelizharja, neisrezheno révshino gréshnika, kar molitev dobro storí, de po

nji Jéusuf ali vihar skufhnjav potolashi, ali dá mózh jih premagati; tedaj v' ferzu velika tihota postane.

28. V. In kadar je prishel na uno stran morjá, v' deshelo Gerasenov, ſta ga frézhala dva obſédena, ki ſta prishla is grôbov, ſilno divja, takó de nihzhè ni mógel po tisti pótí iti. **29.** In glej! vpila ſta, rekózh: Kaj nam in tebi, Jéusuf, Šín bôshji? Ali ſi lefem prishel naſ pred zhasam martrat?

Kakofhno divjanje hudizhevo je, kadar dufho poſede, kakó velika nadlóga gréshnika, kteři je poſeden, in kóliko hudiga ſtorí gréh na ſvetu, fe vidi nad téma obſedenima. Saréf je véft hudobnika grob, v' kteřim hudizh prebíva, kjér ní drusiga ko temá, in ſmerad. Blagor gréshniku, kteřimu fe Jéusuf perblisha, in ga is fushnosti hudizheve réſhi. Ali vezhi dél je sazhétik preobernjenja ſa gréshnika velika tésha: kér on ſoperva lužhi, kteřa ga rasvetli, odbija rokó svojiga sdravníka, fe vsdiguje ſoper reſnize ſvétiga evangélia, divjá zhes té, kteři mu jih osnanújejo, fe mu presgodaj sdí, odpovédati ſe timu, kar ljubi.

30. V. Ne delezh od njih pa je bila zhéda velíko ſvinj na paſhi. **31.** Hudizhi pa ſo ga proſili, rekózh: Ako naſ od tod iſſhenesh, púſti nam v' zhédo ſvinj iti. **32.** In jim je rékel: Pójdite. Oni pa ſo ſhli venkej, in ſo ſe ſpúſtili v' ſvinje, in glej! vſa zhéda ſe je s' mozhjó po ſtermim sagnala v' morje, in ſo v' vôdi potonile.

Is té proſhnje hudizhev vidimo. **1)** Kóliko iſhe hu-
dizh zhlovenku ſhkodvatи vſaj na blágu, zhe na drugim
ne more. **2)** De ſe tudi blagá dotakniti ne ſmě, dokler
mu ní od Bogá pusheno. **3)** De tudi od hudizha nad-
leſhvan zhlovec je vſelej pod ſkerbjo Boshjo, in hudizh
mu samore ſamó tolike ſhkodvatи, kolikor mu Bóg per-

pusti. 4) De hudizh v' nezhiste greshnike, kteříh podóba so svinjé, ktere po semlji rijejo, in se v' blatu váljajo, nar rajshi gré. 5) De so ti hudizhi podóba od uterjenih gréshnikov, kteři nözhejo gréha sapustiti, ampak kadar so persiljeni kak gréh sapustiti, ishejo drusiga storiti, samo, de v' gréshnim shivljenji ostanejo.

33. V. Pastirji pa so sbeshali; in kadar so v' mésto prishli, so vše povédali, in tudi od obšedenih. **34. In glej!** vše mésto je Jésusu na proti shlo; in kadar so ga ugledali, so ga profili, de bi prez hshel od njih krajev.

Vše si hudizh persadéva, zhlovéka od resnize in svelizhanja odverni: in kér vé, de zhlovéku zhasno blagó nar bolj per ferzu leší, ga gléda ali s' kakim dobizhkam, ali s' káko sgubo zhasnih dobrod odpeljati od resnize. Kolikrat se sgodi, de nam je sa sgubo kake zhasne rezhi vezh már, ko sa Jésusa. Kolikrat naš strah kaj sgubiti, ali komú se samériti, ali v' kaki rezhi v' svarjenje priti, oslepí in ostrashi, de se bojimo Jésusa Kristusa, in njegoviga evangélija, in se framujemo po resnizi délati.

IX. Poglavlje.

1. V. In je stópil v' zhelnizh, ter se je prepeljal, in je prishel v' svôje mésto.

De je Jésus hotel Gerasenam svoj evangéli pridigovati, in tam zhudeshe délati, to je bilo is njegoviga usmiljenja: de je njih proshnje uslifhal, in prozh shel, je bilo is njegove pravizhne sodbe, de bi biserov ali drasih kamnov ne metal med svinjé. Geraseni so bili veféli, de je Jésus od njih shel: ali gorjé tem, ktere Bog tako uslifhi, in jih napzhnim sheljam isdá. Shalostno je sa zhlovéka, kteři misli, de samore frézhen biti, kadar se

Jéusuf od njega lozhi, mu svojo refnizo, svoje uženike odvsame, kteři se mu nadléshni sdé.

2. V. In glej! pernesli so mu mertvoúdniga, leshézhiga na póstelji. In kér je Jéusuf vidil njih véro, je rékel mertvoúdnimu: *Saúpaj sin, odpusfhéni so ti tvóji gréhi!*

Tá udopéshni ali mertudni zhlovek je podóba ne-premóshnofi k' všemu dobrimu, v' ktéro je zhloveshki rod vergel isverní gréh, in v' ktéro flédnji gréshnik po gréhu pade: od ktére naš samóre sam Jéusuf Kristus osdraviti. Véra, ljubésen, molitev zérkve sadobí nam naše osdravljenje. Ali gréshnik se ne smé na proshnje zérkve takó sanefti, de bi lén bil, in se ſ' svojo nepremóshnofijo isgoverjal, kér ne more sam is sebe nízh dobriga storiti. Tudi od udopéshniga je Jéusuf perpravo hotel, hotel je namrežh od njega iméti saupanje, kér mu je rékel: *Saupaj, ljubésen, kér ga je sína iménoval: Saupaj sin.*

3. V. In glej! eni pismarjev so sami per sebi rekli: Ta preklinja.

Kaj pomaga uženost bres ljubésni? *uzhenost napihuje, ljubésen pa boljsha.* **1.** Kor. 8, 1. Ti uženíkí v' poštavi so bili prevsétni uženíkí, savoljo tiga so slepi, nevofhljivi, obrekovavzi, shtéjejo dôbro sa hudo, svetloba sa tamó, sveto délo sa gréh, in se spodtikújejo nad Jéusovo svetostjo. Ali njemu ní már sa njih farisejsko po-hujshanje. On storí ljudém dobro, zhe ravno vidi, de se bodo nad tim spodtikovali hudobníkí. Sakaj nikóli nam ni opustiti déla ljubésni, in pravizhnosti savoljo tiga, zhe se imajo nad tim hinávzi spodtikovati.

4. V. In ko je Jéusuf vidil njih misli, je rékel: *Sakaj mislite hudo v' svójih serzih?* **5.** Kaj je lóshej rezni: *Odpusfeni so ti tvóji gréhi;* ali rezhi: *Vstáni in hôdi?* **6.** De pa véste, da ima Šin zhlovékov oblast na semlji odpushati gréhe,

(rezhe tedaj mertvoúdnimu): Vstani, vsemi svôjo pôsteljo, in pojdi na svoj dóm. **7.** In je vstal in shel na svoj dom.

S' zhudeshem telésniga osdravljenja preprizha Jésus **1)** nevérne, de je on Bóg, in oblast imá, gréhe odpusfhati, **2)** vérne, de je takо oblast zhlovékam na semlji dál, in **3)** gréshnike, de gréhi se odpusté samó resnízno spreobernenjenim, kteřih snaminja so tri: **1)** de vstánejo, **2)** svojo poſteljo vsámejo, **3)** gredo v' svojo hisho. Gréshnik ní spreobernen, dokler is svojih pregréshnih navád, is svojih gréhov ne vstane, dokler ne sapustí, kar je pregréshniga ljubil, dokler se v' stare gréhe povrazhúje. Pôstelja gréshnika je vše tisto, v' zhimur svoje veselje, svoj pozhitik najde: on she ní prenarejen, dokler she ne more svojiga nagnjenja do ljubljenih rezhí uſtaviti, dokler hudoňe strasti zhes-nj gospódario, in ga premágajo. Gréshnik ne gré she v' svojo hisho, dokler ne déla po sapovedihs Boshjih, ne gré v' svoje ferzé, de bi se tam f' svojim Bógam veselil, in ga molil; dokler ga she veselé nezhimurne rezhí tiga svétá, she nima veselja nad neběshkimi rezhmí.

8. V. Mnóshize pa, to viditi, so sterméle, in zhaſtile Bogá, kteři je dal táko oblast Ijudém.

Nad komur se prevsétni uzheníki pohujshajo, she hudoňihi poſtanejo, in Bogá kólnejo; se dobrovoljne ferza pobóljshajo, strah Boshji dobé, in Bogá hválijo. Vselej se na svetu takó godi, de nedólshne ferza, kteře nimajo goljufije v' ſebi, pridejo f' svojo preproſhnjo v' ſnanje Boshjih rezhí, in ſavoljo svoje ponishnosti gnado svelizhanja dobé: prevsétniki pa, in v' svojo uzhenost saúpljivi oſtanejo v' tamoti, umerjejo v' ſovráſhtvu Boshjim, in gredó v' svoje pogubljenje.

9. V. In ko je Jésus dalje ſhel, je vidil zhlovéka na zólu ſedéti, Matévsha po iménu, in

mu rezhe: Hôdi sa menoj. In je vstal, in shel sa njim.

Nesapopadljiva skrivnost so poklizi Boshji. Bóg poklizhe ljudi od mnogotériga rodú, in stanú, de bi se nobeden ne prevsel, nobeden ne sgubil úpanja v' njegovo usmiljenje. On vsame ubóge, in ne savershe bogátih: poklizhe té, kteří so per nedolshnih opravilih, in ne sapustí téh, kteří so v' stanovih krvíz pólnih. Ali vše, kteře poklizhe, poklizhe bres njih saflushenja: *Kdó je njemu pred kaj dál, de bi se mu povernilo?* Rim. 11, 35. Všim pride ſ' svojim usmiljenjem naproti, in všim ſkashe mózh svoje gnade, kteřim jo dodelí. Kakó sapleteni so nekterí v' smótah tiga fvetá, kakó svésani drugi v' pre-grešnih navadah! Ali kteře saderge so, de bi jih Bóg ne mogel rastergati, kadar se hozhe usmiliti? Blagor mu, kogar on poklizhe, in mu da v' tim poklizu sveftobo!

10. V. In pergodilo se je, ko je bil v' hiſhi per jédi, glej! je veliko zolnarjev in gréſhníkov prishlo, in ſo k' jédi ſedli s' Jéſusam in njegovimi uzhénzi. **11.** In ko ſo fariseji to vidili, ſo rekli njegovim uzhéNZam: Sakaj je vaſh užhenik ſ' zolnarji in gréſhníki?

Koliko dobriga pernese spreobernjenje eniga famiga velikiga gréſhníka, kér to mnogim drugim ozhi odpre, in jih vabi k' poboljšhanju. Velikrat puſtí Bóg kogá prav globoko sabreſti, kér hozhe mózh svoje gnade, in svoje usmiljenje bolj ozhitno storiti. Jéſus ſe s' gréſhníki, kteře ſ' takimi zhudeshi sbudí, rad pezhá, jih uzhí, in na pót svelizhanja pélje. Ali nevoſhljivzov nikdár ne smanjka, kteřih hinávſko okó tákó ravnanje sa húdo ſhtéje. Nam-rezh hinávzi, in na vides bogabojézhi ſe nad nar bóljhimi déli ſpottikújejo, in vše, kar ní po njih vólji, hudo ogrísejo. Vender, kér nevoſhljivoſt je bojézha, ſe ne predersnejo zhlovéku, kteřimu ſo nevoſhljivi, na ravnost ozhitati, ampak po kótih ga opravljaſo in obirajo.

12. V. Ko je pa Jésuf to slíshal, je rékel:
Ni tréba sdravnika sdravim, ampak bôlnim. **13.**
Pójdite pa, in uzhíte se, kaj je to: Usmiljenje
hozhem in ne darú. Nisim namrezh prishel kli-
zat pravizhnih, ampak gréshnike.

Štirih resniz se uzhimo is Jésusoviga odgóvora. **1)**
De je Jésuf nar vězhi dushni sdravník. **2)** De vši vši
potrebújejo tiga sdravníka, in osdravljen bres njega ne
more nihzhe biti. **3)** Kdór hózhe njega sdravníka iméti,
mora posnati svojo bolésen, in potrébnost tiga sdravníka.
4) De našha nar hujshi bolésen je, zhe se sdrave shté-
jemo; kér takrat mislimo, de Jésuf nam ní potrében, in
takó se odpovémo sdravníku, in osdravlјivi gnadi. Na
vides bogabojézhi sebe sa dobre, tedaj sa sdrave shté-
jejo, kadar so v' vnanjih rezhéh bogabojézhi. Ali Jésusu
vnanje daritve ne dopadejo, zhe ní notranja daritev lju-
bésni perdrushena, kér tudi njegova vnanja daritev na
krishi je bila is famiga usmiljenja in ljubésni. Kakó
ovefelujozhe je sa naš, o Jésuf, kér slíshimo, de si pri-
shel gréshnike klizat. Klizhi naš k' pokóri; ali klizhi naš
s' tištím možnim glasam, de bómø prav slíshali in storili.

14. V. Takrat so prishli k' njemu Janesovi
uzhénzi, rekózh: Sakaj se mí in fariseji po gó-
sto póstimo, twoji uzhénzi pa se ne póstijo? **15.**
In Jésuf jim je rékel: Ali mórejo svatje shalje-
vati, dokler je shénin per njih? Prishli pa bodo
dnévi, de bo shénin od njih vsét, in takrat se
bodo postili.

Ktéri savoljo svojih vnanjih dobríh dél dopadejo sami
sebi, na druge bistro glédajo, in jim velíko rezhí sa pre-
stopke shéjejo. Ponishni ne gléda drusih, kaj bi nad njimi
našhel svarjenja vrédniga, ampak gléda, kaj bi se od dru-
gih nauzhil, in kako bi se per vsaki pérloshnosti ponosil,
de bi prav bilo: sakaj *vsaka rezh imá svoj zhaf*. . .
shaljevati imá svoj zhaf, in *od veselja poskakovati*

svoj zhaf. Pridig. 3, 1. in 4. Vsaka dušha imá svoj zhaf povezeljenja in fladkost: in svoj zhaf poskušinj in grenkost; zhaf jo mora perpravljati k' zhafu. Kadar se ji dobro godi, se mora sa britkofti perpravljati: in kadar je v' pokusnjah, se mora uzhiti zhaf pokoja in fladkost prav oberniti. Dokler je kristjan na svetu, je v' ptuji desheli, je v' poskušnjah: sato mora v' stanu shaloſti biti, in svoje svetilo s' oljem dobrih děl polniti, de, kadar shénin pride, bo samogel s' njim na nebéshko svatovshino iti.

16. V. Nihzhè pa ne všiſte sáplate is froviga ſuknà v' staro oblazhilo; kér terga, kar je zéliga na oblazhilu, in rasterga je hujshi. 17. Nôviga vina tudi ne dévajo v' stare mehóve, ſizér mehóvi pôzhijo, in vino istezhe, in mehovi kônez vsamejo. Temùzh nôvo vino dévajo v' nove mehove, in oboje ſe ohrani.

Kerſhanska rasumnoſt je, de ſe slabim persanafha, in slabosti permérjeno déla. Sató mora ſpokornik pozhafi ſtariga v' grélih rojeniga zhlovéka pod Jéſuſov jarm ſpravljati. Kdór je prenagel, in hozhe, dokler je slab, velike bogabojézhe déla ſtoriti, hozhe prehitéti gnado Boshjo. Od tod pride, de ſe velikrat vše ſkasi, in de tá, ki je sazhel k' bólifhanju iti, pa ſi zhes svojo mózh naklada, ſe utrudi, ter poſtane hujshi, ko je prej bil. Navadno vše velike déla, zhe ſo prenaglo ſtorjene, niſo dobro dodélane.

18. V. In ko jim je to govóril, glej! je eden vikſhih priſhel in ga mólil, rekózh: Gospod! mója hzhi je sdáj umerla; ali pridi, in polòshi ſvôjo roko nanjo, in bo oshivéla. 19. In Jéſuſ je vſtál, in s' njim ſhel in njegóvi uzhénzi.

Zhe hózhemo svoji ſavoljo gréha mertvi duſhi ſhivljenje dobiti, moramo ſe 1) k' Bógu perblíſhati s' mozhno

véro, 2) pred njim se resnizhno ponishati, 3) njemu svoj réven stan s' zélim serzam iskasati; 4) shivo saúpati v' dobróto Jésufovo, in v' njegovo saflushenja pólno zhlovéshťvo, ktero je studénez vše kerlhanske svetósti. Ako Jésus tåko perpravnost per naš najde, se ne bó nizh mudil, ampak hitel nam pomagat.

20. V. In glej! shena, ki je na kervotoku terpéla dvanajst lét, je perstopila od sadej, in se je dotaknila roba njegoviga oblazhila. **21.** Sakaj rekla je sama per sebi: Ako se le njegoviga oblazhila dotaknem, bom osdrávljena. **22.** Jésus pa se je obernil, in ko jo je vidil, je rékel: Saupaj hzhi! tvôja véra te je osdrávila. In shena je bila sdrava od tiste ure.

Tá shena je podóba gréshnikov, kteři se framújejo svoje gréhe sôsebno neframne na spovedi rasodeti; gréshnikov, kteři, predem fo ozhisheni v' ferzu se predersnejo k' svétim rezhém perstopiti; spokornikov, kteři od svoje nevrédnosti preprizhani se ne úpajo svojih ozhi proti nebésam povsdigniti. Véra in ponishnost, zhe ste resnizhne, daste mózh gréshniku, svoje zélo ferzo dushnimu vladarju rasodeti: dershite gréshnika nasaj, de se ne perblísha k' svétim rezhém, dokler ni ferzé poravnao in ozhisheno: storite, de se spokornik ne predersne pred Jésofa stopiti, njegoviga mesá se per svétim obhajilu dotakniti, ampak se famó robá njegoviga oblazhila dotákne, to je, njegovo besédo poslucha ali béré, v' tisti, kar je ponishniga v' njegovim shivljenji in skrivnostih, premishljúje, in se po njegovim sglédu v' ponishajoznih délih pokore úri. Ponishna in mozhna vera samóre vše od Bogá sadobiti, in véra je toliko mozhneji in ponishneji, kolikor bolj zhlovek veruje, de Bóg samóre s' nar manjshimi rezhmi nar vezhi zhudeshe storiti. Slabe rezhí fo, které se per svétih sakramenth shpögajo; ali gnada po njih stori velike zhudeshe v' dushi.

23. V. In ko je Jésuf v' víkshiga hifho

prishel, in je vidil piškazhe in šhumézho mnóshizo, je rékel: **24.** Odstopite; sakaj dékliza ni mertva, ampak spi. In so se mu posmehováli.

Navadno je, de per smeri sorodnikov ali shlahte smo silno nepokójni, in skerbni káke posvetne in prasne fhége ne opustiti, namésti de bi skerbni bili sa mertviga moliti, ter misliti na svojo dushno, in prihodnjo teléfno smert. Nepotrébna skerb sa prasne fhége, ki jih je med svétam viditi, bi mogla krstjana opomniti, de flédnji gréshnik s' nepokojnimi opravili, med shumam svojih hudonih strast, in s' posvetnimi smótami sebi mozhno brani misliti na svoj nesrézhen stan. Blagor gréshniku, kadar Bóg odverne vše napotike njegoviga dushniga vstajenja. Svet sizer ne umé tiga, sató sasmehuje vlastiga, kteří ře posvetníh nezhimurnost ogiblje. Ali kdór saréf shelí svojiga pobójshanja, se ne ustrashi taziga sasmehanja.

25. V. Ko je bila pa mnóshiza isgnana, je noter shel, in jo je prijél sa roko; in dékliza je vstala. **26.** In ta slóves je shel po vši tiští desheli.

Jésuf in svét ne moreta v' enim ferzu vkùp biti: *Zhe kdó svét ljubi, ozhetove ljubésni ni v' njem.* **1.** Jan. **2,** **15.** Ako tedaj kdó shelí, de Jésuf vanj pojde, mora svét is ferza isgnati: kadar je svét isgnan, pride Jésuf vanj, prime gréshnika sa róko s' svojo rokó, bres ktere bi ře gréshnik nikdar is gréha ne vsdignil. Shiva roka Svelizharja poméni gnado, in mertva roka gréshuika zhlovékovo vóljo: té dvé roké se mórate sdrushiti, in obedvé perpomórete, de gréshnik oshiyí is smerti gréha, de je opravízen, in déla svelizhanske déla. Gnada obudí v' zhlovéku pravo vóljo, in vólja od gnade oshivljena da dobrovóljno peryoljenje. Spreobernen gréshnik s' svojim lépim shivljénjem pervábi druge, de se spreobernejo in Bogá hválijo.

27. V. In ko je Jésuf od ondód shel, sta dva

flépza sa njim shla, sta vpila in rekla: **Usmili se naju, sin Davidov!**

Dushna slepota je veliko hujshi od telésne; kér tá vsáme samó pogled telésne luzhi, ktéro tudi shivina vídi: una pa vides vézbne luzhi, ktéra je sam Bóg, in ktéro angeli vídijo; tá pride bres vólje zhlovéka, in ji je na-spróti: una pa pride vselej is njegóve vólje; tá je nad-lóga, pa ne gréh, tudi ní perloshnošť k' gréhu, ampak she veliko vezh velikrat gréh odyerne: una pa pride is gréha, je perloshnošť k' gréhu, je sama na sebi gréh; kér je névéra. Tisti je shé nekaj od té slepote sgubil, ktéri jé nekaj sposná, ktéri vé, de samóre od Jésusa rasvetljen biti, in ga sa njé odvernjenje prósi.

28. V. Ko je bil pa domú prišel, sta flépza k' njemu stopila; in Jésuf jima rezhe: **Vérujeta, de vama to storiti mórem? Ona mu rezheta: To je de, Gospod!**

Kadar kdó svojo slepoto sposná, in sheli od njé réshen biti, mora 1) shivo verovati v' všigamogózhno Jésusovo gnado. 2) Mora klizati va-nj s' ponishno, gorézho molitvijo, in s' sdihovanjem svojiga zéliga serzá. 3) Mora mōzhno saúpati va-nj savóljo saflushenja, ktéro nam je s' svojim vzhlovezhenjem sadobil. 4) Mora biti v' katólishki zérkvi, in ne úpati drugazhi rasvetljenja do-bití sunej na njene proshnjé: kér zérkev je hisha vére in molitve, ona sama ima in prósi Jésusa samó v' hi-shi, kjér je Jésuf, kjér slepzi pogled dobé.

29. V. Tedaj se je njih ozhí dotáknil, rekózh: **Po vajni véri se vama sgôdi!** **30.** In ozhí so se jima odperle, in Jésuf jima je sashúgal, rekózh: **Gléjta,** de nihzhé ne své. **31.** Ona sta pa rasglasila po vši tisti desheli.

Notranja roka gnade Jésusove odpre notranje ozhí serzá, kadar se jih dotakne, in da véro v' ferze, bres

kteře ní mogózhe Bogú dopasti, tudi ne dušniga sdravja dobiti. Ali Jéusuf té na skrivnim stori, in prepoveduje njegove zhúdeshe rasglafovatí, kér se sa naf bojí, de bi svojih dobrih dél ne rasglafovali, in takó kér bi zhaſti per ljudéh ifkali, plazhila per Bógu ne sgúbili. Vſelej moramo svoje dobre déla, kadar jih ní tréba rasodéti, perkrihati, in s' Davidam rezhi: *Ne nam, o Gospod, ne nam, ampak svojimu iménu daj zhaſt.* Psal. 113, 9. Kadar pa Bogu dopáde, nashe dobre déla rasodéti drugim v' sgled in pobóljschanje, nam sam k' tému zhas in perlóshnoſt odlózhi. Bóg vezhkrat ne perpuſti, de bi nje-govi svetníki skrítí ostáli, kakor shelé: zhaſt toliko bólj sa njimi hití, kolikor bólj pred njo beshé; kér hózhe, de to, kar njim flushi k' posvezhenju, imá tudi drugim flushiti k' pobóljschanju.

32. V. Kadar ſta bila pa odſhla, glej! ſo mu perpeljali mutaſiga in obsédeniga zhlovéka.
33. In ko je bil hudízh isgnan, je mútez go-vóril, in mnóshize ſo ſe zhudile, rekózh: Nikóli ſe ni káj taziga v' Israelu vidilo. **34.** Fariseji pa ſo rekli: **S'** vikſhim hudizhev isganja hudizhe.

Hudízh ſapre uſta vſím, ktéři ſo njegovi, de ne mó-rejo Boga na pómozh klizati, ktéra jím je ſilno potréb-na. Nefrézhen je ſtan tazih mutzov, kér ne morejo svoje nadlöge dopovédati, tudi ne proſiti ſa reſhenje is njé. Šrézhen je gréſhnik, ktériga ſe Jéusuf uſmili, ſbudí svojo zérkev in pravizhne, de ſanj próſijo. Na tako proſhujo Jéusuf iſſhene hudizha, ter ljubéſen dá v' ferze, ktéra, kadar je v' ferzu, ſe po jesiku rasodene; namrežh kdór je od mutanja réſhen, hvali Bogá kakor mnóshize: kdór pa v' njem oſtane, ne more od hvale Boshje ſliſhati; am-pak kér je nevoſhljiv ko hudízh, obrekuje ko fariseji.

35. V. In Jéusuf je obhôdil vſe méſta in ter-ge, in je uzhil v' njih ſ-hodnizah, in osnanovál evangéli kraljéſtva, in je osdravil vſako boléſen in vſako slabost.

Praviga kriftufoviga uzhénza ne veselí med takimi biti, kterí ga hválio, in rádi imájo, tudi se ne ustrášhi med takimi biti, kterí ga sanizhújejo ali sovráshijo. Njegovo sámo veselje je, dajati prizhevanje řesnize s' svojim sadershanjem. Savóljo tiga je perprávljen vsakimu k' svelizhanju pomagati, zhe ravno móra sató kaj od svetá terpéti. Ktériga pa nehvaléshnoft ljudí od dobriga ostrášhi, pokáshe, de ne déla savoljo Bogá, ampak savoljo ljudí.

36. V. Kadar je pa mnóshize vidil, so se mu v' serze smilile, kér so bile nadléshvane in raskropljene, kakor ovzé, ktere pastirja nimajo.

37. Tedáj rezhe svójim uzhéNZam: Shétev je fizér velika, ali délavzov je malo. **38.** Profite tedáj Gospoda shétve, de naj poshlje délavzov v' svôjo shétev.

Vsi smo ovzé, ali vši bi bilí slabí in raskropljeni, ako bi ne bil Jésuf vishji pastír na svét prishel, se naš ne usmilil, in naš volkov ne réshil. Ali viden ní hotel vselej oštati per naš, ampak je sklenil, naš voditi po dušnih pastirjih. Téh nam dáti ní dolshan; zhe nam jih dá, je nesaflusheni dár, in posébni dar je, kadar nam dobre dá. Srézhno je ljudstvo, ktero posná tá dár, in sanj prófi; kér dobro je vše, kadar dobrí ljudé imajo dobre duhovne pastirje.

X. Poglavlje.

1. V. In ko je svójih dvanajst aposteljnov k' sebi poklizal, jim je dal oblast do nezhlístih duhov, de bi jih isganjali, in osdravljali vsako bolen, in vsako slabost.

Nobenimu drugimu ne gré ljudí poklizati v' duhov-

sko flushbo, sunej tega, kteři jim samóre oblaſt datí zhes hudizhe, zhes gréhe in vše dushne bolesni; tazih bolesen je troje pleme: 1) so gréhi nezhistofti, kteři so teshej osdraviti, in zélo dusho posédejo, vše njéne mozhí svéshejo, in jó nadléshujejo ko hudizhi, 2) so gréhi hude navade, kteři so ko dólge in saſtarane bolesni, in potrebujejo veliko osdravljenje, 3) so gréhi, kteři prídejo is slabosti, tó je majhni gréhi, ktere sanikernost, mraslota in kako navesanje na ſtvari ródi.

2. V. Dvanajſtérih aposteljnov iména pa so té: Pervi, Šimon imenovan Péter, in Andrej njegov brat; 3. Jakob Zebedéjev, in Janes njegov brat; Filip in Jérnej; Tomash in Matévsh zolnar; Jakob Alféjev in Tadéj; 4. Šimon Kananéjiz, in Judesh Ishkarjot, kteři ga je tudi isdál.

Iména aposteljnov bodo po vſim ſvétu, in vſelej do konzhanja ſvetá flovéle: kér vender iména velikih kraljev in vojshakov v' posabljivoſt prídejo. Jéſuf ſi ní isvolil bogatih, ne mogóznhih, ne užhenih ljudí ſa ſvoje aposteljne, ampak ubóge, flabe, neuzhene ljudí, ljudí niskiga ſtanu, kér je hotel pokasati, de rasſhirjenje njegove zérkve ne potrebúje zhloveshke pomózhi in podpore, ampak de je Boshje délo. Tudi ní poklizal v' tó flushbo ſamó ſvétih ljudí, ampak zeló eniga nar hudobnifhiga zhlovéka, pokasati, de zérkev je ſvéta, zhe rayno njé paſtirji nifo ſvetí: in de nad dushnimi paſtirji moramo zhaſtitи bólj Boshje poklizanje, ko gledati na njih slabosti.

5. V. Téh dvanajſt je Jéſuf poſlal, in jim je ſapovédal, rekóz: Na pot malikovávzov ne sahajajte, in v' mésta Šamarijanov ne hodíte; 6. temúzh pojďte k' sgubljenim ôvzam hishe Israeloве.

Kakor ſi Jéſuf ſam isvóli aposteljne, ktere, in kadar hózhe: takó jim tudi ſam odkashe, kámó in kadaj jim

je iti svéti evangéli osnanovat. Nobeden tedaj ne smé misliti, de je Bóg dolshan kogá k' véri poklizati, ali de kdó tó saflushi; temuzh vši imajo véditi, *de ne sloji per tém, kterí hozhe, tudi ne per tim, kterí tezhe, ampak per Bógu, kterí se usmili.* Rim. 9, 16. Ne takó, de bi si zhlovek nizh ne imel persadevati sadobiti pravo véro in spreobernjenje, temuzh takó, de Bóg is svojiga usmiljenja zhlovéshko vóljo nakloní k' timu, de zhlovek hozhe, in si persadéva. Slédnji tedaj, kterí je poklizan, sahvali Bogá sa tá pokliz, ter prósi, de bi po svojim poklizu shivel, in vréden bil od Bogá usflishan biti, kadar sa spreobernjenje drugih prósi.

7. V. Pójdite pa in osnanújte, rekózh: Nebéshko kraljéstvo se je perblishalo. **8.** Osdravljajte bolníke, obudújte mertve, ozhishújte gobove, hudízhe isgánjajte; sastonj ste prejéli, sastonj dajajte.

Ne zhafnih dobrót ukashe Jésus aposteljnam osnanovati tam, kamor bodo poslani, ampak nebéshke dobróte, in dušne dari. Jim ukashe *osnanovati*, de bi s' osnanovanjem per ljudéh véro obudili; jim ukashe osnanovati *kraljéstvo*, de bi upanje oshívili; ukashe *nebéshko kraljéstvo osnanovati*, de bi vnéli ljubésen proti nebéshkim dobrótam, in sanizhevanje zhafnih rezhi: on ukashe povediti ljudém, de je tó kraljéstvo blís, de bi se vši kmalo, in bres odláfhanja perpravili k' prizhevanju; pa de v' Jesufovim iménu uzhé, jím je dal mózh zhudéshe délati, in bolníke osdravljeti, kakor je tudi on s' tim od svojiga poslanja prizheval. De bi se pa aposteljni savoljo tiga ne prevséli, jih opómni, de so té dari bres svojiga saflushenja prejéli: in de bi per deljenji tih dobrót ne bili dobizhkov lakomni, jím sapové vše sastonj dajati, kakor so sastonj prejéli.

9. V. Ne iméjte ne slatá, ne srebrá, ne denárjev v' svójih paſéh; **10.** ne tórbe na póti,

tudi ne dvéh súkenj, ne zhévljev, ne pálize; sakaj délavez je vréden svóje jedi.

Zhlovéku je potrébna jéd in oblazhilo: ali fkerb sa oboje Jésuf svojim aposteljnám prepové, de bi jih per osnanovanji evangélja nizh ne motilo. Dokler je zhlovek tam v' raji v' gnadi Boshji ostal, ní sa zhasno fkerbel, kmalo pa po sgubljeni nedolshnosti je sazhero ferzé sa zhasne potrébe nepokojno fkerbéti. Šveti evangéli tedaj, kteři zhlovéka na pervo svetost nasaj pélje, se ne smé sa zhasne dobizhike osnanovati. Uzhenikam tedaj so ljudjé dólshni shivesh dajati: ali plazhilo sa svoje délo bodo uzheniki od Bogá prejeli.

11. V. Ktéro mésto kóli pa, ali terg pridete, oprashujte, kdo bi tam vréden bil; in ôndi ostaníte, dokler prez h ne gréste. **12. Kadar** pa v' hisho pridete, jo posdrávite, rekózh: Mir bodi ti hishi. **13. In** ako bo tista hisha vrédna, bo vash mir nad njo prishel; ako pa ne bo vrédna, se bo vash mir k' vam povernil.

Ne k' bogátim, ne k' plemenítim ukáshe Jésuf iti svéti evangéli pridigovat, ampak k' takim, kteři so bòlj dobrí, bòlj Bogu prijétni, in tedaj bòlj vrédni. Strašná ta resniza, kteřa pové, de niso vši vrédni osnanovanie svétiga evangélja prejéti, ampak samó tisti, kteře je Bóg vrédne storil. Kér se pa ne more víditi, kteři so bòlj perpravni, in bòlj vrédni, ukashe Jésuf dushnim pastirjem vohiti mír všim, kamor pridejo. Kdór je perpraven ga prejéti, ga bó sadobil; kdór pa ní vréden, ga ne bó doségel, ampak na osnanovavza se bó vernil. Uzhenik, kteři bres svojiga sadolshenja sadú ne pernese, imá is tiga, zhe je svěst v' svojim délu, svoj dobizhik.

14. V. In kteři kóli vas ne sprejme, in ne poslusha vashih besedí: pojďte is hishe ali mésta, in otresíte prah od svójih nòg. **15. Resnízno**

vam povém, lóshej bo semlji Šodomljánovi in Gomorjánov sónjni dan, kakor tišimu méstu.

Gorjè takim, ktéri beséde Boshje, in njé osnanovavzov ne sprejmejo s' veseljem: taki ne saflúshijo drusiga ko sapushenje; in savoljo Boshjiga prekléftva niso vrédní, de bi užheniki, kadar od njih beshé, le prah na zhévljih is njih deshele odnesli. Sa prihodnji svét pa bo takim veliko hujshi, ko nar vězhim gréshnikam. Zhe bo pa tako hudó tém, ktéri beséde Boshje, in njé osnanovavzov ne sprejmejo, kaj bó sa té, ktéri jih sanizhújejo, preganjajo, branijo besedo Boshjo osnanovati, ali nje sad s' fvojim obrekovanjem sadershé in overshejo.

16. V. Glejte! jest vas poshljem, kakor ovze med volkóve; bodite tórej rasumni, kakor kazhe, in priprosti, kakor golóbje.

Od kázh in golobov se more kriftjan uzhiti, kakó mu je med hudobním svétam biti. Biti mora rasúmen ko kazha: 1) v' tim, kér kazha nar bólj svoje glave varuje, in jo pred ubijavzam s' všim truplam pokrije. Takó mora kriftjan vše rajshi sgubiti, ko Jésusa svojo glavó satajiti, in véro va-nj sgubiti. 2) V' tim, kakor kazha, de (ko se prelevi) svojo staro kosho s' sebe odergne, kér skosi vosko ljuknjo leše: takó móra kriftjan fkerbéti, de svojiga stariga spazheniga zhlovéka flézhe, in iſhe ves nov zhlovek biti; de ga svét, zhe ga preganja, ne savoljo hudobiye, ampak savoljo bogabojeznosti preganja. Priprost pa mora biti ko golob, de ne sovrášhi svojih preganjávzov, ampak poterpeshljivo prenese njih hudobijo; kér s' oroshjem poterpeshljivosti se nar bólj frézhno premaga hudobijsa svetá.

17. V. Váravjte se pa ljudi; sakaj isdajáli vas bódo v' sbôre, in v' svójih s-hodnizah vas bódo gajshljali. **18.** In pred poglavjarje in kralje bote vójeni savoljo mene v' prizhevánje njim in nevérnikam.

Slédnji kristjan je sató na svetu, de bi dajal prizhevanje resnizi. Per tim pa mora rasumen biti, de ji nikdar ne shkoduje, ne ſ' tim, ako bi jo bres potrebe poſtavil v' nevarnost kakiga pregánjanja; ne ſ' tim, ako bi is straha kake sgube ali terpljenja opustil, sanjo stati. Sató se je tréba pred posvetnimi ljudmi varovati, de se jim resniza ne storí sovráshna, tudi ne pokashe v' tazih okolishinah, kadar je niso perpravni prejeti, ampak so veliko bolj nagnjeni jo savrézhi. Zhe se pa zhes resnizo vsdignejo, se móra braniti bres straha; kér se Bogu prizhevanje dajé, kadar se sa resnizo prizha.

19. V. Kadar vas bodo pa isdali, ne ſkerbite, kakó ali kaj bi govorili; sakaj dano vam bo tisto uro, kaj govorite. **20.** Niste namrežh vi, kteři govoritè, ampak Duh vaſhiga Ozhéta je, kteři v' vas govorí.

Pravi kristufov uzhénez, kteři Bogá in resnizo ljubi, se ne uſtráſhi nobeniga mogózhniga, nobeniga ſodnika, kadar je sa resnize vóljo vprashan; zhe tudi uzhenosti, velike rasúmnosti ali dobre sgovornosti níma: sakaj on vé, de resniza gre Bogu, in de duh Boshji sa Bogá govorí. Vender per tim ne opustí ſe perpravljati k' sagovárjanju resnize ſ' premiſhljevanjem resníz Boshjih in molitvijo; kér Jésus svojo pomózh obljubi ne lénim, ampak tém, kteři v' Bogá saúpajo, in ſi persadévajo ſ' rasvetljenjem svojiga úma, in ozhishenjem svojiga ferzá biti terdni ispovedovavzi resnize.

21. V. Isdajal pa bode v' smert brat brata, in ôzhe finú, in otrôzi ſe bodo vsdigovali ſoper ſtarſhe, in jih bodo morili. **22. In** bote sovraſheni od vših savoljo môjiga iména; kteři pa obſtojí do kônza, bo svelízhan.

Hudizh, kteřimu je uk svétiga evangélja tolikanj ſopern, nadrashi kristjana ſóper kristjana, prijatla ſóper prijatla, ſtarſhe ſóper otroke, de bi ſ' tim fvétimu evan-

géliju shkodoval. Ni hujshi pregánjanja ko tisto, ktero se med domazhimi vnáme. Ali de kdó svelizhanje dosé-she, mora 1) kaj od hudobniga svetá terpéti, 2) v' svojim terpljenji terden ostati. Šej kogar svét ljubi, ne more biti prijatel Boshji: in kdór ni Bogu svést do konza, ga ní vréden vshivati. Svelizhanje je sad stanovitnost; ali stanovitnost je dar Boshji, ki ga Bóg ní dolshan dati; sató je tréba sa-nj ponishno profíti.

23. V. Kadar vas bodo pa preganjali v' tému méstu, beshite v' drugo. Resnizhno, povém vam, ne bote obhodili mést Israelskih, dokler ne pride Šin zhlovékov.

Per preganjanji je tréba gledati, kaj pravizhnost in ljubesen proti blishnjimu od naf hozhe. Ako bi se s' bégam soper resnizo ali ljubesen pregreshili, smo savé-sani vse sgubiti, in pregánjanje terpéti, prej ko beshati: fizer pa naf k' beshanju savéshe rasumnoft in ponishnost; kér smo dolshni svojimu hudobnim blishnjimu od-vseti vso perloshnost, vsdigovati se zhes resnizo, in s' tim she bolj v' gréh sabresti: tudi preganjavzam resnize se bres potrébe ustaviti bi ne biló drusiga ko prevsétnost in svojeglavnost.

24. V. Ni uzhénez zhes uzheníka, ne hlápež zhes svójiga gospodarja. **25.** Uzhénzu je sadostí de je, kakor njegov uzheník, in hlapzu, kakor njegov gospodar. Zhe so hishniga gospodarja Belzebuba imenovali, kóliko bolj njegove domazhe!

Kakó krivizhno ravná kriftjan, kteři se Jésušoviga uzhénza misli, pa hózhe biti od svetá zhiflan, in od njega vše dôbro prejéti! Šram mora biti kriftjana, zhe ne more ene krivizhne beséde prenesti po tim, ko je njegov mojster toliko prestál. Samóre li se uzhénza kriftušoviga imenovati tifti, kteři ifhe sloshnosti in mehkiga shivljenja, se ustrashi vsakiga pománkanja, je tudi per

nar manjshi sopernosti silno obzutljiv, in perpravljen tudi sa nar manjshi njemu storjene krivize se pravdati?

26. V. Ne bójte se jih tedàj. Nizh namrežh ni skritiga, kar bi se ne rasodélo, in skrivniga, kar bi se ne svédilo. **27.** Kar vam govorím v' temi, právite na svetlim; in kar na uhó slíshite, osnanújte na stréhah.

Resníza samore na en zhaf potlázhena biti, ali nikoli ne premagana: in tá, kterí sa-njo stojí, je na en zhaf pozhernjen, in v' sanizhevanji, vender bó enkrat, in zhe nè prej, vsaj na sódnji dan rasodéta njegova nedolshnost in pravizhnost. Sató se kristjan nima batí svetá, ampak kólikor resníz se je na tihim v' premishljevanji nauzhil, in v' fvoje ferzé spravil, jih mora f' fvojim sadershanjem, in per perlshnostih tudi s' besédo osnanovati.

28. V. In ne bójte se jih, kterí teló umoré, dushe pa ne mórejo umoriti; temúzh bójte se veliko bólj tištiga, kterí more dusho in teló pogubiti v' pekel. **29.** Ali se ne prodaſta dva vrabza sa en vinar? In le eden smed njih ne bo padel na sémljo bres vashiga Ozhéta. **30.** Vashi lasjé na glavi pa fo vi rashtéti. **31.** Nikar se tedàj ne bójte; boljshi, ko veliko vrabzov ste vi.

Kristjanu se ni batí preganjanja: **1)** sató, kér sovráshniki resníze mu samórejo k' vézhimu na teléſu shkodovati: teléſne dobróte pa ali tudi shivljenje sgubiti, ní fhtéti sa sgubo; kér ní sguba sgubiti tó, kar bó konez imélo: veliko bólj je dobizhik sgubiti kaj teléshiga, kér fe f' tim dusha svelizha. **2)** Sovráshnički resníze tudi ne morejo vezh shkodovati, ko tóliko, kólikor Bóg perpuſti: noben vrabez bres vólje Boshje ne pogíne, kóliko menj zhlovek. **3)** Bóg imá tako skerb sa zhlovéka, de mu je zelò shtevilo láš snano: karkóli se sgodí, je is previdnosti Boshje. Kakó velik dobizhik je pa, se per vših rezhéh podvrézhi previdnosti Boshji.

32. V. Kdor koli bo tedaj mene sposnäl pred ljudmi, ga bom tudi jest sposnäl pred svôjim Ozhétam, ki je v' nebésh. **33.** Kdor pa mene sataji pred ljudmi, ga bom tudi jest satajil pred svôjim Ozhétam, ki je v' nebésh.

Isposnati Jésusa Kristusa vprizho ljudí ni samó v' tim, de se mu s' besédo prizhevanje dá: temuzh tudi, de se kdó njegoviga uka dershí, ga ljubi, po njem shivi, ino je perpravljen sa-nj kaj terpéti. Pervo potrebúje ferzhností, de se zhlovek ne boji in nikoli ne framúje, se sa kristusoviga uzhenza shteti: drugo potrebúje mózhi, de ivoje hude nagnjenja premága. Kdór per tim, kar resnizo sadéne gléda bolj na svoj dobitihik, ko na svojo dolshnost, ifhe bolj s' ljudmi ko s' Bógam prijasnoft imeti, in takó Jésusa sataji. Gorjè takimu, sakaj s' svétam, ne s' Kristusam bó imel svoj delesh v' véznofti.

34. V. Nikar ne mislite, de sim mir prishel pernest na sémljo; ne mirú, ampak mezh sim prishel pernest. **35.** Prishel sim namrezh rasdvojit zhlovéka soper njegoviga ozhéta, in izhér soper njéno mater, in nevésto soper njéno tašho.

Svét ne ifhe drusiga ko posvetniga mirú, to je, de bi zhlovek po napaznih sheljah svoje vólje bres fvarjenja, bres sbádanja svoje vestí shivel. Jésuf je prishel tá mir rasdrét, in napravit nebéshki mír, kteři je v' tim, de se zhlovek posvetním sheljam odpové, in ifhe nebéshkih dobrót. Mezh, s' kteřim se posvetni mir rasdira, je beséda Boshja. Tá mezh rasdvojí ferza, kteřih ene se resníze primejo, ene pa jo savershejo: in tako se sgodi, de zelò med domazhimi, kteřih eni resnizo ljúbijo, eni sovrashijo, rasdvojenje postane. Blagor timu, kteřiga svete evangeliske resníze lozhijo od sveta, de bi ga sklenile s' Bogam.

36. V. In zhlovékovi sovrashniki bodo nje-govi domazhi.

Nashi sorodniki ali shlahtniki so velikrat nar hujshi sovráshniki nashe dushe, in nar vězhi napotik nashiga svelizhanja. Ozhe sovráshi fina, kér s' sanikernoſtjo, s' sanashanjem je perzhétnik njegoviga hudobniga shivljenja. Šin je sovráshnik ozhétu, kér mu je perloſhnoſt krvize délati, de bi finu veliko premoſhenje sapuſtil. Mati je sovráshniza svoji hzheri, kadar ji svétuje, kako samore svétu dopaſti, in ji vše posvetne nezhimurnosti v' ferze vſeje. Hzhí sovrashi mater, kér ſ' svojim perlisovanjem materno ferzé nakloni jí vše napazhne rezhí perpuſtit, in njénim spazhenim sheljam ftrézhi. Gospodar tudi prav tako sovráshi svoje podloſhne, kadar jih savoljo njih rasusdanja ne fvarí: in podloſhni fo gospodarju sovráshniki, kadar njegovim hudobnim sheljam ftréshejo.

37. V. Kdor ljubi ozhéta ali mater bòlj ko mene, ni mene vréden; in kdor ljubi fina ali hzhér bòlj ko mene, ni mene vréden.

Ktéra ljubéſen samore bòlj nedolshna, bòlj pravizhna biti, ko ljubéſen otrok proti starshem, in starſhev proti otrokam: vender pové Jéſus, de, ako bi kdo starſhe ali otroke bòlj ljubil ko njega, bi ne bil njega vréden, to je: ne bil bi vréden njegov uzhénez ali ud biti, ampak veliko bòlj vréden od njega sapuſhen in saverſhen biti. Koliko menj je tedaj njega vréden, ktéri blago, zhaſt, posvetne nezhimurnosti bòlj ko Jéſuſa zhifla. Zhe hozhemo tedaj vediti, kogá bòlj ljúbimo Bogá ali svét, pogléjmo, komu ifhemo bòlj dopaſti, in komú voljo bòlj na tanko dopolniti.

38. V. In kdor ne vsame ſvôjiga krísha, in ne hodi sa menoſ, ni mene vréden.

De je kdo vréden Jéſuſov uzhénez biti, ní ſadoſti, ſe odpovédati fladnoſtim fvétá: je ſhe tréba grenkoſti prizhujozhiſa shivljenja okuſiti. Šlédnji imá ſizer ſvoj krish, svoje britkoſti; ali flédnji ſvojiga krisha ne vsáme, ali ga pa ſa Jéſuſam ne noſi. Kdor hozhe reſnizhni uzhénez biti, mora ſvoj krish ko kriftjan, to je poterpesh-

ljivo, nositi: ga mora sa Jésusam, to je is ljubéšni proti njemu, po njegovim sglédu, v' njegovim duhu nositi.

39. V. Kdor najde svôje shivljenje, **ga bo sgubil**; in kdor sgubí svôje shivljenje savoljo mene, **ga bo nashel**.

Svoje shivljenje sgubí, kdor po rezhéh telésu prijétnih hrepení, in méni, de ga v' njih najde, pa ga le v' nezhimurnih rezheh potrati, in svojo dušho pogubí. Kdor pa svoje shivljenje sanizhúje savoljo Bogá, rajshi telésko shivljenje ko vero ali Boshjo ljubésen sgubí, se v' pokori trudi, in svoje ude s' pertergovánjem morí, v' tem stanu, v' kteriorigga je Bog poklizal, svoje shivljenje prav po volji boshji ravná, ta ga najde. Ni mozhnejšíhi skushnjave, ko je ljubésen do telésniga shivljenja. Srézhen tá, kteři to skushnjavo premaga, in telésko shivljenje sa Bogá sgubí. Šej kar se savoljo Bogá sgubí, ni nikoli sgubljeno, ampak se vselej v' Bogu in s' obréftjo najde.

40. V. Kdor vas sprejme, mene sprejme; in kdor sprejme mene, sprejme njega, kteři me je poslal. **41. Kdor sprejme preroka v' iménu preroka**, bo plazhilo preroka prejél; in kdor sprejme pravizhniga v' iménu pravizhniga, bo plazhilo pravizhniga prejél. **42. In** kdor koli da piti komu smed téh nar manjshih le kosárez mersle vóde v' iménu uzhéenza, resnizhno vam povém, ne bo sgubil svôjiga plazhila.

Samore li sa dušhni paſtirja per njegovi truda in grenkosti polni flushbi vézhi veselje biti, ko je v' té obljubi Jésusovi, s' ktero terdi, de flédnji, kteři njé sprejme, sprejme njega famiga? Samore li sa kríſtjana kaka vézhi zhaſt in plazhilo biti, kakor je to, de famiga Jéſusa sprejme, in se mu podvershe, kdor koli njegove poſlane paſtirje sprejme, in se jim podvershe? Kako velika frézha tedaj je sa kríſtjana, kteři s' svojim premo-

shenjem svéste dushne pastirje podpirajo, in jim shivljenje polahkajo. Sakaj pod pravizhnim in usmiljenim Bogam, kakor ní noben gréh bres pokoritve, tako tudi ni bres plazhila le nar manjshi dobro délo. Š' kakofhnim trudam fe mora na svétu mogozhnim flushiti, de se od njih dobí minljivo plazhilo. Ali od Bogá samore nar vézhi uboshiz sa majhne postréshbe sadobiti vézhno plazhilo. Kdo bi tako dobrimu gospodu s' veseljem ne flushil?

XI. Poglavlje.

1. V. In pergodilo se je, ko je Jésuf menjal sapovedovati svôjim dvanajstim uzhenzam, je od ondod dalje shel uzhit in osnanovát po njih mestih.

Jésuf po tému, ko je svoje uzhénze poduzhil, se je od njih lozhil, de bi po svétu hodili, in v' djanji ispeljali, kar jih je uzhil. Déla namrežh nar bòlj iskáshejo, koliko je zhlovek is saflishaniga uka rasumel, in sadú sadobil: sraven ga pa déla she nar bòlj suzhé in rassúmijo v' tému, kar ní per uku dobro rasumel.

2. V. Janes pa, ko je slíshal v' jezhi Kristusove dela, je poslal dva svôjih uzhenzov, 3. in mu je rekel: Si tí, kteri ima priti, ali drusiga zhakamo?

Bog hozhe naš po dushnih pastirjih voditi: ali per našti slabosti se nizh ne sgodi loshej, ko de se na-nje navéshemo, in táko navesanje je nam vezhkrat napotik, de ne raſtemo v' bogabojezhnoſti, ampak bòlj slábimo v' nji; tudi vezhkrat kar na svet dobriga svojiga pastirja storimo, vezh sa zhlovéka ko sa Bogá storimo. Ali sam Jésuf Kristus je tá, kteriori mora priti, in naš osdraviti, posvetiti in svelizhati: sakaj le on je naš odresh-

nik, tedaj nafha lugh, nafha mozh, nashe sdrávje in svelizhanje.

4. V. In Jésuf je odgovóril in jima rékel: Pójdita in povéjta Janesu, kar sta slíshala in vidiла. **5.** Slépi spregledújejo, hrômi hodijo, gobovi se ozhishujejo, gluhi spreslîshujejo, mertvi vstajajo, in ubógin se evangéli osnanuje. **6.** In blagor mu, kteři se nad menój ne bo pôhujshal.

S' dobrotnimi déli in zhudéshi iskáshe Jésuf, de je on oblubljeni odreshenik, kér na njegovo gnado slépi gréshniki sposnájo resnízo in pot svelizhanja, hodijo terdno in stanovitno pot sapoved Boshjih, spazhenje njih ferzá je osdravljen, poslughajo s' veseljem in pridam besédo Boshjo, shivé kakor obujeni v' novo shivljenje, in se dershé uka svétiga evangélija, kteřiga se prijeti so nar bolj perpravni ubogi, ki zhasne pománjkanja imájo. Sakaj taki zhútijo svoje pománjkanje, in so ponishni: oní so lazhni, in shéjni pravize, kér nimajo zhasnih dobrot, ktere motijo zhlovéshko ferzé, in odvrázhajo od resnize. Sato so ubogi veliko frézhnišhi ko bogáti, kér sa njéní take nevarnosti, de bi se pohujshali nad Jésusam, kteři je sam ubog bil, vše bogastvo sanizheval, in vselej uzhil, se všim posvetnim dobizhkam odpovédati.

7. V. Kadar sta pa odshla, je Jésuf sazhél mnóshizam govoriti od Janesa: Kogá ste shli v' pušhavo glédat? tersta od vétra majaniga? **8.** Ali kogá ste shli glédat? Zhlovéka v' méhko oblézheniga? Glejte! kteři se v' méhko oblahijo, so v' kraljevh hishah. **9.** Ali kogá ste shli gledat? preróka? Prav, vam povem, she vezh kakor preróka.

Jésuf hvali Janesa po tému, ko so njegovi uzhénzi odshli: kér ní dobro kogá v' obras hvaliti, de bi se takó hvaljen ne prevsél. Tudi ní varno hvaliti užheníka vpri-

zho njegovih uzhénzov, kér se samóre per njih zhlovéhko navesanje na-nj she bólj obuditi. Jésuf hvali Janesa takrat, kadar je v' jézhi, sakaj v' nadlógi se resnizhni prijatel skashe, in sató je kdó hvale vréden, kér je od fvetá sanizhevan in preganjan. Jésuf hvali Janesa ne is perlisovanja, ampak v' tim, sa kar je Janes saref hvale vréden. Hvali ga 1) savoljo njegovih lépih lastnoft, súsebno savoljo njegove terdnosti in stanovitnosti, s' ktéro je on resnizo vselej terdil, in ktéro je s' terdim in ostrim shivljenjem sadobil. Kdór hozhe v' resnizi stanovitín biti, mora terdó in spokorno shivéti. Nizh zhlovéka tolikanj ne oflabí ko sloshno in mehko shivljenje. Namrežh kdór svojim strastim stréshe, potrebuje veliko fvetá, in tedaj je od fvetá lahko sapeljan. 2) Ga hvali savoljo njegove flushbe, kér je bil prerok, in osnanovavez pri-zhujozhiga odreshenika.

10. V. Sakaj ta je, od kteriga je pisano: Glej! ješt póshljem svôjiga angela pred tvôjim oblizhjem, kteri bo pred tebój tvoj pót perpravljal. **11.** Resnizhno vam povem, ni vstál vezhi med rojenimi od shen, kakor Janes keršnik; kdor je pa manjšhi v' nebeshkim kraljestvu, je vezhi od njega. **12.** Od dnev pa Janesa keršnika do sdàj nebeshko kraljestvo silo terpi, in silni ga naše potegnejo. **13.** Sakaj vši preróki in poštava nóter do Janesa so prerokovali. **14.** In ako hózhete umeti; on je Elija, kteri ima priti.

Janes je bil med všimi preróki nar imenitnishi. **1)** Kér noben drugi prerok ní bil od drugih prerókov napovedan, ko on od Malahija preróka. **2)** Drugi preróki, kteři so odreshenika osnanovali, so veliko sto lét pred njim shivéli: Janes ga je pa s' svojimi ozhmi vidil, in ljudém s' perftam pokasal. **3)** Med rojenimi od shén je on nar imenitnishi bil savoljo svojiga velikiga rasvetljenja,

in svétiga shivljenja: vender, kar ga je nar bolj pred drugimi povíshalo, je bila njegova ponishnost; kólikor globokéjši se je Jéšuf ponishal, tóliko bolj je bil povíshan zhes Janesa. **4)** Drugi preróki so prerokovali, de nebéshko kraljéstvo pride: Janes pa je osnanoval, de nebéshko kraljéstvo je shé tukaj; on je pokóro ko bandero pokasal, pod kterím slédnji, kteři se zhes svét, hudizha in mesó vojskuje do konza, nebéshko kraljéstvo sgrabi. **5)** Je on Eliju enak: kakor bo tá pred drugim prihodam Jéšusovim zhlovéshke serza f' pokóro perpravljal, takó je Janes f' pokóro serza perpravljal k' pervimu prihodu.

15. V. Kdor ima ushesa sa poslušhanje, naj poslušha.

Blagor timu, kteři imá v' serzu ushesa, in s' njimi prav slíshi vézhne resnize; kér niso všim take ushesa dane: tó je dár, ki se mora sa-nj vezhkrat ponishno profíti. Koliko jih je, kteři si vóshijo, de bi Elija ali Janesa slíshali pridigovati; kteři shelé dobre uženike iméti: ali kóliko jih je, kterim dobre in perpravne vólje, ushes v' serzu manjka, in savoljo tiga is nar bóljshih naukov ne obrodé sadú.

16. V. Komú bom pa permeril ta rod? Enak je otrókam na tergu sedezhim, kteři svójim tovaršhem vpijejo, **17.** in pravijo: Peli smo vam, in nište plesali; shaljevali smo, in nište jokali. **18.** Sakaj Janes je prišel, in ni jedel, ne pil, in pravijo: Hudizha ima. **19.** Prišel je Šin zhlovekov, kteři je in pije, in pravijo: Glejte! zhlòvek je poshresnik in pijánez, zolnarjev in gresnikov prijatel. In modrost je opravizhena od svójih otrók.

Hudobni so k' všimu opomínjanju gluhi: samishleni v' telésne rezhí in saljubljeni v' tó, kar je po njih nagnjenji; savershejo vše, kar bi slushilo k' njih isvelizhanju.

Kakor dobrim vše dobrō tékne, in jih k' Bógu pélje, takó spazhenim seizam vše shkoduje, in jih od Bogá odvrazhuje. Ne dajo se s' dobrim pervabiti k' poboljšhanju, ne perfiliti s' ostrostjo; kér se ne dajo pregovoriti, de bi to, kar jim ne dopade, od Bogá bilo: in sa húdo shtéjejo, kar nad dobrimi dobriga vídijo. Modre se miflijo, kadar imenujejo shivljenje preojstro, ktero je po postavah svétiga evangélija. Táke njih sodbe prídejo od njih prevsétnosti, nevoshljivofti, nezhimurnosti. Ali dobrí, ki vídijo ponoshenje takih gréshnikov, in ravnánje Boshje s' njimi, hválio dobróto, modróst in persanashbo Boshjo, která takó déla s' hudóbnimi.

20. ¶ Takrat je sazhel ozhitati mestam, v' kterih se je nar vezh njegovih zhudeshev sgodilo, ker se niso spokorile.

Komur je vezh dano, od tega se bó vezh hotlo: in kolikor vezh dobrót je Bóg komu storil, tóliko menj je takimu isgovora, zhe se odverne od Bogá. Nam kristjanam je Bóg vezh storil, ko drugim nevernim ljudstvam; kér s' telefnimi ozhmí vídimo zhudeshe, které je švarnik storil, in véra nam kashe, kóliko smo od odreshenika sadobili. Kakoshno švarjenje saflushimo, zhe ne ostanemo svéti Bogu. Blagor pa nam, zhe s' refnizhno pokóro, in sgódnim spreobernenjem odvernemo ozhitanje, ktero bi nam samogla naša vést ob uri našte smerti délati.

21. ¶ Gorje tebi Korozajn! gorje tebi Bet-sajda! sakaj ako bi se bili v' Tiru in Šidonu godili zhudeshi, kteri so se per val godili, bi se bili sdavnej v' ojstrim oblazhilu in v' pepelu pokorili. **22.** Pa vam tudi povem: Tiru in Šidónu bo lóshej sódnji dan, kakor vam.

Teshek odgóvor bó dajal tá, kteři vabljenja Boshje v' némar puští. Nespokorjen kristjan je bolj švarjenja vréden, ko neverník; kér uni posna póti, in vabljenja Boshje, tá pa ne. Kristjan od mladosti srejen v' kerfhanstvu, in

obdarvan s' velikimi darmí ne bó pred fodníkam odgó-vora dajal samó savoljo gréhov, ki jih je storil, ampak tudi savoljo darov, které je potratil. Usmiljenja Boshje, které je gréshnik v' posabljivoft sakopal, bodo enkrat njegovo nehvaleshnoft prizhale k' njegovimu osramotenju in pogubljenju. Ostre oblazhila, které poménijo spokorne déla, in pepél, kteři poméni ponishevanje, so sa gréshnika dolshnóst: une fizer, de njegovo pregréshno mesó kroté, tá pa ga opómní njegoviga obfojenja v' smert. Móti se tedaj tisti, kteři měni, de pokóra obftoži samó v' kasanji in prenarejenji shivljenja, in de sa spokornika niso potrebne spokorne in ponishujozhe dela.

23. V. In tí Kafarnaum! ali se bosh do neba povsdignil? V' pekel bosh páhnjen; sakaj ako bi se bili v' Šodomí godili zhudeshi, kteri so se v' tebi godili, bi bila she do današnjiga dne ostala. **24. Pa** vam tudi povem, de bo Šodom-ski semlji lóshej sódnji dan, kakor tebi.

Kakorshne so pregrehe na tim svetu, take so pokoritve na unim svetu: *Š' zhimur kdó greshi, s' tim bó tudi pokorjen.* Modr. 11, 17. Prevsétni bodo silno ponishani kakor prevsétni hudizh: nezhisti terpé nar vézhi bolezchine, kakor kralj Antijoh: blagalakomni so v' nar vézhim pomanjkanji, kakor bogati mósh. Ali med všimi bó prevsétnost nar hujshi pokorjena; namrežh kakor je ponishnoft sazhétik spreobernenjenja in podlóga vših zhédnost, takó je prevsétnost sazhétik vſaziga gréha. Druge pregréhe se f' zhasam manjhajo, prevsétnost védno rafste. Nizh ní kerfhangski véri bolj naspróti ko prevsétnost, in noben gréh ne vterdi ferzá takó ko ona; tudi noben gréh toliko ne perpomore ko ona, de zhlovek sanizhuje in savershe besédo Boshjo, kár ferd Boshji nar bolj vname.

25. V. Tisti zhaf je Jésus odgovóril in rékel: **Sahvalim te, Ozhe, Gospod nebéš in semlje!** de si to skrìl módrim in rasumnim, in si ras-

odel malim. **26. Prav, Ozhe!** takó je bilo tebi vshézh.

Pozhaftí in sahvali tukaj Jésuf svojiga ozhéta, de on snane storí svoje skrivnosti málím, to je, ponishnim, které on sakriva módrim, to je, prevsétnim. Nikdár ne sme krstjan per ravnánji Boshjim radovéden in sheljin biti svéditi, sakaj Bóg to, ali uno storí: ampak v' ponishnosti mu je moliti nesapopadljive sodbe Boshje. Jésuf imenúje svojiga ozhéta Golpoda nebés in semlje, tedaj takiga, kteři ní dolshan savóljo svojiga ravnanja odgóvora komu dajati. Zhe vprashash, sakaj Bóg sakriva svoje skrivnosti módrim, in jih rasodéva malim? Jésuf odgovori: *Prav ozhe: sakaj takó ti je dopádlo.* Zhe vprashash: sakaj pustí módre v' prevsétnosti, in dá ponishnost majhnim? S. Pavl odgovori, rekózh: *O zhlovek, kdó si ti, de se hozhesh pravdati s' Bögam? Rezhe kadaj lonez timu, ki ga je narétil: Sakaj si me takó storil? Nima mär lonzhár oblasti, ravno is tiše kepe ila ene posode k' zhasti, ene pa k' nezhasti storiti?* Rim. 9, 20. Toliko vémo, de které v' nevédnosti pustí, jih pustí po svoji pravizi, in které rasvetlí, jih rasvetlí is svojiga usmiljenja: in tedaj nam ne gré drusiga rezhi, ko: *O vifokost bogastva Boshje modrósti in snanja! kakó nesapopadljive so njegove sodbe, in neisvédljive njegove pota!* Rim. 11, 33.

27. V. Vse mi je srozheno od mójiga Ozhéta. In nihzhè ne posná Šinú, kakor le Ozhe; tudi Ozhéta nihzhè ne posná, kakor le Šin, in kómur hózhe Šin rasodéti.

Vef namén tega, kar Bóg s' ljudmi déla, je, de bi se iskasala njegova všigamogózchnost, njegovo gospóstvo, njegova dobróta, usmilenje in praviza. Sató je ozhe vše isrózhil svojimu Šinu, de bi ljudjé od Boshjih lastnost po Jésusu Kristusu poduzheni bili. Po njem pride vfa gnada, sposnanje in svelizhanje med ljudí; kér je on zhlovéku v' daritev in mašnika postavljen, on je njih odřeshenik.

in frednjik, njih poglavár in uženik, njih Gospod in Šodník: in takó je slédnji kriftjan Jésusu popónama podvershen. Tó podvershenje je vším dobrím kriftjanam sladkó, in prijetno; in védno prósijo, de bi jih on v' tim snanji po svojim dopadajenji zhe dalje bólj poduzhil, in jim ljubesen dál, f' ktero bi spolnili v' djanji sposnane resnize.

28. V. Pridite k' meni vši, kteři se trúdite, in ste obtesheni, in jest vas bom poshivil!

V' svojih stískah in teshavah, v' svojih skusňjavah in padzih, v' svoji nepremóshnosti k' všemu dobrimu ne najdemo nikjér sunej v' Jésusu pomózhi: gréshnički trudni na pótí svoje hudobije naj se vershejo v' narózhje tému ljubesnjivimu pastírju, kteři se je zhas svojiga shivljenja trudil, de bi jih najdel, in perpeljal v' svoj hlev. Špokórnički, ktere ponishúje tésha njih pregréh, naj se sklénejo f' to kolíno, kteřa je na krishi saklana bila sa njé. Kriftjani, ktere teshé njih mnógi prestópki in velike dolshnósti, naj se vsdignejo proti timu frédnjiku in vézhnimu maschniku, kteři sedí na defnízi Boshji. Slédnjiga, kteři svojo butaro zhúti, in se trudi nad svojim pobójshanjem, vabi Jésuf k' sebi, in mu obljubi polajshanje.

29. V. Vsemíte moj jarm nase, in uzhite se od mene, kér sim kroták in is serza ponishin, in bote pòkoj nashli svójim dušham. **30.** Moj jarm namrežh je sladák, in môje breme je lahko.

Zhudna rézh, de zhlovek oblošten in truden, zhe hózhe polahkáňje, in v' dušhi pokoj iméti, si mora tésha in jarm naloshiti! Tá jarm in tésha ní drusiga ko nova poštava ljubésni pólna, ktero nam je Jésuf v' svétim evangélii isrozhil. Tá jarm na-se vsame tisti, kteři svoj um in vóljo podvershe evangéliskimu uku, in se ne da od svojiga rasusdaniga mesá semtertje goniti. Pot evangelička je sizer tesna, ali kmalo, ko je zhlovek stopil na-

njo, in premagal perve napóike, mu na ljubésen in gnado Boshjo vse sladkó in lahkó postane; kér ljubésni nizh ni preterdiga nizh teshkiga. Ali zhlovek, ktéri hózhe Jéusov jarm na-se vséti, mora s' tém perzhéti, de svoj um ponisha, in hude nagnjenja svojiga ferzá sazhne krotiti, de ponishen in krotak postane: in ravno tega se nauzhi in to sadobí od Jéusa.

XII. Poglavlje.

1. V. Tisti zhaf je Jéusuf shel skosi sétve v' saboto; njegovi uzhénzi pa so bili lazhni, in so sazhéli klasje osmukovati, in jésti. **2.** Fariseji pa, ko so vidili, so mu rekli: Glej! tvóji uzhénzi délajo, kar se ne smé délati ob sabotah.

Kdó bi se ne sazhudil nad tem terdim in ubóshnim stanam uzhénzov Kristufovih; in kdó bi se ne branil Jéusov uzhénez biti, kadar vidi, kakó terd je on proti svojim uzhénzam, ktérim bi lahko pomagal, in jih stradati pustí? Kadar je kak svéšt kristjan v' pománjkanji, ni snaminje, de je sapushen od Bogá; je she le vézhi zhaft v' drushbi Jéusovi v' pomanjkanji biti, ko v' prijasnosti s' svétam vshivati nar obilnishi dobróte. Hudobni in hinavški ljudjé ne sposnajo tega; sató bogabojézhe, zhe jih vidijo v' vézhih ſiskah, bolj hudó lódijo, in vse svarjenja vrédno vidijo nad njimi. Laftno namrežh je hinavzam, de so zhafi neusmiljeni proti enim, zhafi pa pregréshno sanashljivi proti drugim, de hitro najdejo, kar je svarjenja vrédno, ne vídijo pa, kár se more pravizhno isgovoriti.

3. V. On pa jim je rékel: Ali niste brali, kaj je storil David, kadar je bil lazhen on, in ktéri so bili s' njim? **4.** Kakó de je shel v' hisho bôshjo, in je jédel posvezhène kruhe, ktérih jésti

ni bilo perpušhenlo ne njemu, ne tistim, kteři so bili s' njim, ampak samim duhovnam? 5. Ali niste brali v' postavi, de duhovni ob sabotah v' tempeljnu saboto prelomújejo, in so vender bres gréha? 6. Povém vam pa, de je kdo vézhi tukaj, kakor tempelj. 7. Ako bi pa védili, kaj je to: Usmiljenje hózhem, in ne daritve, bi nikoli ne bili nedólknih obsodili. 8. Sakaj Šin zhlovékov je tudi sabóte gospod.

Nash Svelizhar nam tukaj pokashe, de je raslozhik per sapovedujózhib in prepovedujozhib sapovedih, in s' shtirimi sprizhalib iskashe, de sapovedi, kakorshna je prasnovanje prasnika, jénjajo zhlovéka vesati: 1) kadar ná-torská poftava v' kaki silni potrébi vmeš pride, kakor je lakota pergnala Davida od rasglédnih kruhov jésti, ali tukaj uzhénzé na sabotni dan klasje smukati. 2) Kadar druga posébna in vézhi sapoved véshe, kakorshna je bila v' Jerusalémskim tempeljnu daritev opraviti, sa kogar vóljo so sméli duhovni ob sabotah shivino klati sa daritev, in tedaj so tudi uzhénzi bres mádesha svoje vestí sméli klasje smukati, de so si shivljenje pérhranili, in so Jéusu na flushbo bili, kteři je vézhi ko tempelj in sabota. 3) Jénja vesati savóljo sapovedi ljubésni in usmiljenja proti blishnjimu. Kér prasnovanje prasnika Bogú ne dopáde, ako bi se imel sato blishnji samudití v' potrébi: in daritev ferzá, která se v' délih ljubésni opravila, je nar dopadljivshi daritev Bogu. 4) Jenja na pravizhno odvéso od sapovédi, kakor je Jéus, kteři je gospod zhes saboto, tukaj odvésal uzhénze od navadníga dopolnjéna sabote.

9. V. In kadar je bil od ondód shel, je pri-shel v' njih s-hodnizo. 10. In glej! zhlovéek je bil (tukej), kteři je imel usuheno rokó, in so ga vprashali, rekózh: Ali se smé ob sabotah o-sdravljati? de bi ga satoshili.

Kdór resnízo ljubi, vprášha, de bi jo svétil: kdór jo pa sovrášhi, vprášha, de bi kaj nashel, sa zhesar voljo bi jo bólj po pravizi sovráshil, in savergel. Nevoshljivošt je tak strup v' ferzu, de zelò v' délih ljubésni svojo hudo-bíjo redí, in ne more prenesti déla ljubésni. Nevoshljivzi ubránijo rajshi nar bóljschi déla, ko de bi mu poterdili, ako kdo storí is ljubésni kaj dobriga.

11. V. On pa jim je rékel: Ktéri zhlovék bo med vami, ktéri, ko bi imel eno ôvzo, in bi mu ta v' saboto v' jámo padla, bi je ne přijél in bi je ne islékel? **12. Kóliko bóljschi je zhlovék, ko ovza!** Sató se smé ob sabotah dôbro storiti.

Lakomnošt po blágu je spazhenimu zhlovéku nar bóljschi svetovavez, in odvsáme vef strah nad gréham. Na zhafni dobizhik ali sgubo glédamo nar pervizh, kadar je tréba storiti kaj, in po tim ravnámo vše svoje déla. Zhasno sgubo odverniti smo kmalo perpravljeni prasnik prelomiti. Velikrat vezh storimo sa shivino, která je sa nasho telésnou korist, ali k' nashimu veselju, ko sa zhlovéka, ktéri je vender imenitnishi od shivine. Vezhkrat si vestí ne délamo, ob prasnikih se v' nezhimurno veselje podati, kér bi hudó fodili ubósiga, ko bi kaj majhniga délal, svojo drushino preshiviti. Takó sna ferzé, ktero ní sa Bogá, sebe slepití, in se uterdití proti blishnjimu.

13. V. Tedaj rezhe zhlovéku: Štégni svôjo rokó! In jo je stégnil in je bila sdrava, kakor una.

Tá bolni zhlovek poméni vše ljudi po isvirnim gréhu na dushi bólne, ktéri so v' Adamu svojo roko istegnili po prepovedaním sadu, in od takrat neukrétni postali k' všim dobrim délam. Tó nasho suho rokó je Jéšuf osdravil, kadar je svoje délavne roké na krishi raspel. Marfiktéřih leviza je prav sdrava; ali njih defníza je suha, nerodovitna in nedélavna, kér v' posemeljskih rezhéh so

prav délavni: ali per dušnih rezbél so nedélavni. Kadar pa Bóg ſ' svojo gnado njih rokó osdravi, oní s' defnizo potrebnim dobrotljivo delé, kar so prej s' levizo lakomno vkùp grábili.

14. V. Fariseji so pa ſhli, in ſo ſe posve-
továli soper njega, kakó bi ga pogubili.

Kolikrat ſo fariseji ſabotni dan jedli in pili; kdó bi bil miſlil, de ſo ſ' tém ſaboto prelomili. Jéſuf je pa ukasal bolnímu rokó istegniti, in ſató ga fariseji prelomovávza ſabote fódijo. V' kakofhno ſlepoto, in krive ſodbé perpélje nevoſhljivost zhlovéka, in kóliko hudiga ne samóre storiti hudobni nevoſhljivez? Ljubéſen ſkasati blíshnjimu ſabotni dan, to je v' ozhéh nevoſhljivza gréh: ſklepe délati ſabotni dan, kakó bi ſe dóber zhlovek ſa-terl in pogubil, to ní noben gréh, ampak dobro délo: glejte ſlepoto nevoſhljivza v' njegovih ſodbah.

15. V. Jéſuf pa, ko je to védil, je odſtópil od ondód; in veliko jih je ſa njim ſhlo, in jih je vſe osdravil; **16.** in jim je ſapovédal, de bi ga ne rasglasili.

Vſelej ſe moramo ſvetá ognisí, kadar mu níſmo k' pridu, ali mu ſavoljo zhlovéfkih napotkov ne moremo k' pridu biti. Tudi ne zhlovéfkke hvale iſkati ampak ogi- batí ſe je, kolikor je mogozhe. Zhlovéka ne oflabí nizh tolikanj, ko zhaſtilakomnoſt; nizh pa ga bolj ne okrepzha, in terdniga ne horí, ko ſanizhevanje prasne zhaſtí. Šré- zhen tá, ktéri ſvét ſapustí, in ſe dershí Jéſufa; kér vſe- lej je vezh dobizhka ko ſgube, kadar ſe ſvét ſapustí, in Jéſuf osdravlja tiſte, ktéri ſe s' njim vred ogibljejo ſvetá.

17. V. De bi ſe dopolnilo, kar je govor- jeno od Isaija preróka, ktéri pravi: **18.** Glej! moj hlápez, ktériga ſim isvôlil, moj ljubi, nad ktérim ima dopadajenje môja duſha. Švôjiga Duhá bom nanj polóſhil, in bo pravizo nevérnikam o-

snanovàl. **19.** Ne bo se prepíral, in ne bo vpil, tudi ne bo nihzhe slíšhal na úlizah njegoviga glasú. **20.** Natertiga tersta ne bo slômil, in tlézhiga prediva ne bo ugášnil, dokler pravize ne ispélje do premaganja. **21.** In v' njegovo imé bodo nevérnički upali.

Tó so snaminja odreshenika: On bó poln dubá Boshjiga všim ljudstvam evangéliko poftavo, která je pólna ljubésni in pravize, osnanoval; on ne bó nagnjen k' prepíru in godernjanju, se ne bó v' besé dah košhatinil, ne bó oflahljenih, in vére prasnih sovráshnikov popónama saterl; ampak pólne ponishnoſti, krotkosti, poterpeshljivosti, dobróte in persanashanja bó zhakal njih spreobernjenja, dokler po dopolnjenim délu odreshenja ne bó svét preprizhan, de je resniza premagala. Snaminja njegovih resnizhnih užhénzov, in pravih kristjanov so, de oní na svetu, kjér so hudi in dobri sméshani, v' krotkosti in poterpeshljivosti veliko terpé, in vše sveje úpanje v' Jéusa poftávijo. Ali de té sadobé, morajo sanizhevati vše prasne obljube tigá svetá, ne zhiflati, ne ljubiti, ne sheléti drusiga ko vézhne dobrote; vše rajshi sgubiti in terpéti, ko Jéusa ne imeti.

22. V. Tedaj mu je bil oſéden perpelján, kteři je bil slép in mutast; in ga je osdravil, takó de je govóril in vidil.

Kakó nesrézhen je stan gréshnika, kér se hudizh polasti njegoviga ferzá, dushnih ozhí, jesíka. Šerzá se polasti, ker v' njem ljubesen perdershí proti gréhu; dushnih ozhí, kér brani, de gréshnik ne sposná hudobije svojiga gréha, tudi ne shalostníh naſtópkov is gréha; jesíka, kér ga odverne od molitve, od resnizhniga obtoshenja storjenih gréhov. Blagor gréshniku, ako ga Jéus osdravi, ako mu sposnanje gréha dá, in njegov jesik rasvéshe, de prav móli, in se svojih gréhov obtóshi.

23. V. In vše mnóshize so se savséle in rekle: Ali ni ta Davidov sin? **24.** Fariseji pa,

ko so slíshali, so rekli: Ta ne isganja hudizhev drugazhi, kakor s' Belzebubam, višhim hudizhev.

Ponishni déla Boshje sposnájo, se jim zhúdijo, in Bogá hválio. Prevsétni in nevošljivi pa jih ne sposnajo jih obrekujejo, in ifhejo ovrézhi. Duh nasprótnosti, ferd in nevošljivoft fo gréhi, kteři vše hudobne rezhi na pomózh vsámejo, de bi shkodvano bilo resnízi, ali timu, kteři se je dershí. Zhlovek tim gréham vdan rajshi perpíshe hudízhu, ko de bi Bogu hvalo dál savoljo déla, nad kteřim se ozhitno kashe, de pride od mozhí Boshje. Kollíkokrat se sgodi, de nozhemo persta Boshjiga sposnati v' délu storjenim od tistih, ki jih fovrashimo.

25. V. Jésuf pa, ko je védil njih misli, jim je rekel: Vsako kraljéstvo, samó soper sebe rasdeljeno, bo rasdjano, in nobeno mésto ali hisha sóper sé rasdeljena ne bo obštala. **26.** In zhe satan satana isganja, je sam soper sebe rasdeljén; kakó bo tedàj obštalo njegovo kraljéstvo?

V' edinosti tudi nar manjšhi rezhi rástejo in se uterijo; v' rasdvojenji pa se tudi nar vézhi rezhi rasgubé, in v' nizh prídejo. Sató resníza, kér je ena in edína, zhe je tudi zhasí potlazbena, nikdar vender ni premágana, ampak sa vselej ostane. Ravno takó tisti, kteři se njé dershé, ostanejo nepremaknjeni, in na póslednje premágajo. Té pa, kteři se is nevošljivosti, ali is duha nasprótnosti resnízi vstavlјajo, pustí Bóг pasti, de famí sebi nasproti govoré, in njih sklepi so oversheni.

27. V. In ako jest s' Belzebubam isganjam hudizhe, l' kom jih vashi otrôzi isganjajo? Sató bodo oni vashi lódniki. **28.** Ako pa jest s' bòshjim duham isganjam hudizhe, je tedàj prishlo k' vam boshje kraljéstvo. **29.** Ali kakó móre kdo v' hisho môzhniga priti in njegóvo oródje poró-

pati, zhe ne bo popréj môzhniga svésal? in po tému bo njegovo hifho obrópal.

Svét sódi bolj po nagnjenji svojiga ferzá, ko po preprizhanji v' svojim úmu. Velikrat savershemo kakor kaj hudiga nad svojimi sovráshniki ravno tó, kar bi hvállili nad Ivojimi prijatli: in takó pokáshemo, de ne kraljúje Bóg v' nashih ferzih s' ljubésnijo, ampak hudizh f' svojo prevsétnostjo in nevoshljivostjo, tedaj de nišmo she otrozi kraljéstva Boshjiga ampak fushnji hudizhevi, in véznhiga pogubljenja. Blagor nam, ako Jésuf f' svojim duham hudizha isshene is nashih ferz, in svoje kraljéstvo, tó je, ljubésen v' njem napravi; kér on sam samóre hudizhevo mózh uštaviti, po tému, kér ga je na krishi premagal.

30. V. Kdor ni s' menój, ta je soper mene, in kdor s' menój ne nabira, rastréfa.

Strashna resniza! kdór ni s' Jésusam, ne samó ní bres njega, ampak je zelò sóper njega; in kdór s' njim ne pobira, ne samó nizh ne pobere, ampak zelò, kar poséde, rastréfa. Kdór se mu zéliga ne dá, ní njegov: Jésuf sam je naš odréshil, sam mora tudi našh golpod biti; kdór ne stojí sa Jésusa, njegovo resnizo, njegove postave in njegove slushabnike, ampak kadar se svét zhes njé vsdiguje, jih sapušti, ta je njegov isdajavez. In kdór ne déla v' njegovim duhu, po njegovi ljubénsni in gnadi, tá rastréfa.

31. V. Torej vam povém: Vsak gréh in preklinjevanje bo odpussheno ljudém; preklinjevanje Duhá pa ne bo odpussheno. **32.** In kdor kóli rezhe besédo soper Šinú zhlovékoviga, mu bo odpussheno; kdor pa govorí soper svétiga Duhá, mu ne bo odpussheno ne na tému svétu, ne v' prihodnjim.

Preklinjevanje Šinú zhlovékoviga je: Jésusa sgolj famiga zhlovéka zhiflati, ga tesarjeviga ſinú imenovati, rezhi, de je poshréshnik, pivez, prijatel gréshnikam.

Preklinjevanje f. Duhá je, rezhi: Tá hudizhe f' hudizhi isganja. Pervo samóre odpusheno biti, kér Šin Boshji je prishel v' ponishevanje, sanizhevanje in terpljenje; in njegove zhlovéshke slabosti so samógle kogá motiti, de ga ní Šinú Boshjiga sposnal. Ali déla f. Duhá, kér je bil ozhitno prerokovan in tolkokrat obljudjen, kér svojo Boshjo mózh tako obzutljivo rasodéva, hudizhu perpisati, to je gréh navadno bres odpushenja. **Raslozhik med enim**, in drugim je v' tim, de per pervim gréhu se ioshej sadobí dár pokore, po ktéri, zhe je resnizhna, se odpushenje vsakiga gréha sadobí, kér je Jésuf Kristus prishel na svét v' odpushenja gréhov; per drugim se pa zelò teshko sgodi, de bi se dár pokore sadobil, kér tak preklinjevavez f. Duhá dobroto ali gnado in usmiljenje Boshje sanizhuje, in savoljo tiga v' nepokóro pride, v' ktéri gréh ne more odpushen biti.

33. V. Ali rezite, drevó je dôbro in njegov sad dôber; ali rezite, drevó je hudo in njegov sad hud; sakaj is sadú se drevó sposná. **34. Gadji rod!** kakó morete dôbro govoriti, kér ste hudóbni? Sakaj is obilnosti ferzá ušta govoré. **35. Dober** zhlovek is dôbriga saklada dôbro pernašha, in hudôben zhlövek is hudiga saklada hudo pernašha.

Ne délo po zhlovéku, ampak zhlovek se fodi po délih. Sad je takoshen, kakorshno je drevó, in déla take, kakorshna vólja v' zhlovéku. Zhlovek, ktéri posede dobro salógo, to je, s' ljubésnijo napólnjeno ferzé, ima dobre beséde in djanja. V' zhigar ferzu pa gospodári hudobno poshelenje, ne bó ne dobro govoril, ne dobro délal: nam-rezh kar je v' ferzu, to je na jesiku, to je v' djanji. Sató, kér smo vši Adamovi otrozi, smo vši od natore ne samó hudo drevó, ampak zelò kazhje rodovine, in pernefemo na svét farisejsko ferzé, is ktériga samóre vse hudo priti. Sam Jésuf samore kershansko storiti ferzé, zhe nam od svoje polnôsti dá ljubésen in kershanske zhédnosti.

36. ¶. Povém vam pa, de sa vsako prasno besédo, ktero bodo ljudjé govorili, bodo odgóvor dajali sódnji dan. **37.** Sakaj is svôjih besedí boš opravizhen, in is svôjih besedí boš obšójen.

Ní majhna rézh, snati fvoj jesik v' rédu dershati, in od njega odverniti vse nepotrébno govorjenje: sakaj *veliko govorjenja ne bó bres gréha*. Pripov. 10, 19. In sa vsako prasno besédo bó tréba odgóvor dati. Malo jih je, kteři bi sapopadli, de jesik flushi ali k' nashimu svelizhanju, ali pa k' pogubljenju; in vezhkrat ne zhíslamo kake beséde, na kteři vender zéla véznoſt visí. Zhe Bóg sa vsako prasno in nezhimurno besédo hozhe odgóvor, kóliko bólj sa opravljive, lashnjive, neframne, po-hujshljive beséde, sa beséde sóper kerštanstvo, sóper lju-besen proti blishnjimu. Srézhni tisti, kteři fvoj jesik s' pametnim molzhanjem pořežhújejo!

38. ¶. Tedaj so eni smed písmarjev in farisejev odgovórili, rekozh: Užheník! snamnje bi radi od tebe vidili. **39.** On je odgovoril in jim rékel: Hudóben in préſhesten rod snamnja ifhe! Pa snamnje se mu ne bo dalo, rasun snamnja Jona preróka. **40.** Sakaj kakor je bil Jona v' trebúhu mórfiska fôma tri dní in tri nozhí, ravno takó bo Šin zhlovékov v' ferzu semlje tri dní in tri nozhí.

Nevérne, prevsétné in radovédne ferza nimajo nikdár zhudeshev sadosti, kér jim ní már svéđiti resnizo, in v' nji poterjenim biti, ampak samó shelé uſtrézhi svoji radovédnosti. Ali Jéſuf, zhe ravno perjénja zhlovéški slabófti, vender nikdár ne stréſhe prevsétnosti in hudimu poshelénu. Saazhevana bi bila silno resníza, ako bi se móglá po sheljáh prevsétnikov ravnati. Nevérnim ferzam je laſtno miſliti, de na zhudesh savoljo njih posebej ftorjen bi se njih ferzé spreobernilo. Ali prevsétnost, slepota, smóta je sheléti posebnih zhudeshev, de bi se spreobernili.

Kak zhudesh bi preprizhati samógel refníznošti kerfhanſtva téga, kteriora ne preprizha refníznošť vſtajenja Jéſuſoviga? Šamo vſtajenie na poſlédnji dan bó taziga, ali shé prepoſno preprizhalo.

41. V. Moshjé Ninivljáni bodo vſtali ob ſôdbi ſ' tém ródam, in ga bodo oſſodili, kér ſo pokóro délali na osnanovanje Jonovo; in glej! vezh kakor Jona je tukaj. **42.** Kraljiza od juga bo vſtala ob ſôdbi ſ' tém rodam, in ga bo oſſodila, kér je priſhla od pokrájin ſemlje poſluſhat Šalomo-novo modroſt; in glej! vezh kakor Šalomon je tukaj.

Ní vézhi nesfrézhe ſa zhlovéka, ko je nepokóra, v' ktéro pade tisti, kteriori názhe Jéſuſa poſluſhati. Sóper takó nevérniga in terdovratniga gréſhnika bodo enkrát kot prizhe, in ſodníki vſtali viši tisti, kteriori ſo ga ſ' ſvojim ſpreobernenjem k' pokóri opominovali; ali ktére je morebiti ravno on ſasmehoval in sanizheval. Kakó teshkó mu bó, kér bó vidil druge iti v' ſvelizhanje, kteriori niſo iméli takó lépih perloſhnoſt ko on gotovo refnízo ſliſhati in isvédi bres veliziga truda.

43. V. Kadar je pa nežiſti duh ven ſhel is zhlovéka, hódi po ſuhih krajih, in iſhe pokója, in ga ne najde. **44.** Tedaj pravi: Vernil ſe bom v' ſvôjo hiſho, is ktére ſim ſhel. In kadar pride, jo najde prasno, pometéno in oſnáſheno. **45.** Tedaj gré, in ſi pervſame ſédem drugih duhov, hujſhih kakor on, in gredó vanjo in ôndi prebivajo, in poſlénja téga zhlovéka je hujſhi kakor perva. Takó bo tudi ſ' tém hudôbnim rodam.

Strashen je pádez v' ftare gréhe, kér ferzé rani in ga ftori ſkorej neosdravlјiviga. Po njem ſe pregréſhne na-

gnjenja v' ferzu bôlj uterdijo; dobrî nagibki pa ven in ven bolj oslabé: rane ferzá nevarništi postajajo, s' hudizhevimi vesmí se zhe dalje bôlj svéshe, in hudizhi se v' njem prav vgnjésdijo. Lenoba in sanikernost ste navadne vrata, per kteriorih hudizh v' ferze pride. Molitev, zhujenje, trenje mesá, in délavno shivljenje fo pomôzhi soper to nefrézho.

46. V. Dokler je pa s'he mnóshizam govoril, glej! so njegova mati in njegovi bratje sunej stali, in so sheléli s' njim govoriti. **47.** Rékel mu je pa nékdo: Glej! tvôja mati in tvôji bratje stojé sunej, in te ishejo. **48.** On pa je tistimu, kteriori mu je bil povédal, odgovóril in rékel: Kdo je mója mati, in kdo so móji bratje? **49.** In je svôjo rokó stégnil na svôje uzhénze, rekózh: Glejte! mója mati in móji bratje. **50.** Sakaj kdor koli storí voljo môjiga Ozhéta, kteriori je v' nebésih, tisti mi je brat, in sestra in mati.

Kar véro in bogabojezno sadéne, bi nám moglo bolj per ferzu biti, ko vsa rodovina ali shlahta in prijatlji. Vsa zhlovéshka ljubésen, ktera od mesá in kerví pride, mora odstopiti, in spolnjenje Boshje vólje móra biti pred ozhmí, de zhlovek ne zhifla drusiga ko tó, kar k' Bógu pélje, ne ljubi drusiga ko Bogá, in ne storí drusiga, sunej kar je Bóg sapovédal, kakó velik je zhlovek, kteriori po véri in ljubésni je takó sklenjen s' Bógam, de postane Jésusu mati, brat ali sestra, kér s' svojim lépim shivljenjem druge dushe Jésusu perdobí, in v' nebéskim kraljéstvu je s' njimi deléshnik.

XIII. Poglavlje.

1. V. Tisti dan je Jésuf shel is hishe, in

je sédel sraven morja. **2.** In se je sbraló k' nje-
mu velíko ljudí, takó de je v' zheln stópil in sé-
del, in vsa mnóshiza je stala na brégu.

Resniza ima svoj sédesh v' katólishki zérkvi, která
terdna oftane med valovi posvetnih skufhnjav: in njé u-
zheníki so vselej v' stiskah in preganjanji. Gréshníki,
ktéři so sazhéli resnizo poslughati, niso vezh v' morji pre-
gréh vtopljeni: ali oní stoje na brégu, na nerodovitnim
pesku, kér so she v' dobríh délih nerodovítñi. Pervi sa-
zhétik pobóljschanja je poslughanje Boshje beséde; nje do-
polnjenje pa pernese obilni sad svelizhanja.

3. V. In jim je govoril velíko v' prilikah,
rekózh: Glejte! sejávez je shel seját. **4.** In ko
je sejál (*chéme*), ga je nékaj padlo pôleg pôta,
in so prishle ptize nebá, in so ga posobale. **5.**
Družo pa je padlo na kamníto, kjér ni imélo
velíko perstí, in je hitro pognalo, kér ni imélo
globóke semlje. **6.** Ko je pa solnze góri prishlo,
je svénilo; in kér ni imélo korenine, je usfah-
nilo. **7.** Družo pa je padlo med ternje, in ter-
nje je sraflo ter ga sadushilo. **8.** Družo je pa
padlo v' dôbro semljo, in je dalo sad; eno stoté-
ren, eno shesťdesetéren, eno tridesetéren.

Kar je v' prilikah ali perglijah nerasumniga, nas ne
sme ostrashiti, de bi opustili jih premishljevati; sakaj re-
sniza je v' njih skrita, ne sató, de bi se ne hôtla poká-
satí, temuzh sató, kér hózhe iškana biti, de bi duhá
rasumností ponishno proslí, in f' svojim persadevánjem
saflushili rasvetljenje dobiti. Rasuméti resnize Boshje je
dár Boshji, ktéřiga Bóg nózhe dati lénim, ampak le,
ktéři ga v' resnizi shelé, sanj prósijo in se trúdijo.

9. V. Kdor ima ushésa sa poslughanje, naj
poslushha.

Sakaj opominja Jésuf, de, kteriori imá ushesa sa poslušanje, naj poslušha, zhe ne sató, kér hózhe naš f' tém podbóti, de bi sa dár rasumnosti profili. Take ushesa imá samó tisti, kterioru jih ti, Gospód, dáš, ohranish, mu jih odpreš in rasumnost dodelish! Zhe dobro umémo, kaj je gréshnik, bómo labko sapopadli, sakaj Bóg gréshniam nerasumno govorí: namrežh tudi nar manjshi rasumnost je dár, kterioriga ne saflushi, kdor je vréden veršen biti v' vézhno tamó.

10. V. In so perstopili uzhénzi in so mu rekli: Sakaj jim v' prilikah govorish? **11.** On pa je odgovóril in jim rékel: Vam je dano védití skrivnosti nebéshkiga kraljéstva, njim pa ni dano. **12.** Sakaj kdor ima, mu bo dano, in bo obilno imel; kdor pa nima, mu bo she to, kar ima, odvséto.

Véra, študenez in sazhétik svelizhanja, je nesaflen dár, in Bóg ga dá, komur hózhe. Kakó hvaléshen bi mogel tedaj biti flédnji, kterioru Bóg tá dár dodeli, kér tá, ga ni nizh bólj saflushil ko uni, kterioru ni dan. Hvaléshnost bi mogla nar bólj v' tim biti, de bi ta dar prav obrazhal, in glédal f' tém daram druge perdobiti; kér dár naš k' daru perpravlja, in dar prav obrazheváje si drugi dar saflushimo: ali tudi ta dar prav obrazhati, je tréba od Bogá sprositi.

13. V. Sató jim v' prilikah govorím, kér gledajózhi ne vidijo, in posluvhajózhi ne slíshijo, in ne uméjo. **14.** In nad njimi se dopolnuje prerokovanje Isaija preroka, kteriori pravi: S' ushésmi bote posluvhali, pa ne bote uméli, in gledajózhi bote glédali, pa ne bote vidili. **15.** Sakaj ferzé téga ljudstva je oterpnélo, in f' svôjimi ushésmi teshko slíshijo, in f' svôjimi ozhmi mishé, de bi kdaj s' ozhmi ne vidili, in s' ushésmi ne

ſliſhali, in ſ' ſerzam na uméli, de bi ſe ne ſpreobernili, in de jih ne osdravim.

Šlepôta je plazhilo za gréh in ſtudenez novih gréhov: to pa, kar je v' reſnizah tamniga in nerasumniga, ſtorí per dobrih kristjanih, de ſe njih véra ſkuſi, njih ſheljé reſnizo ſvéditi bolj vnaſmejo, in de bolj gorézhe próſijo ſa rasumnoſt reſnize; per ſlepzih je pa le kafen ali pokoritva njih nesvetobe in lenobe. Špolnjenje poſvetnih ſhélj, poſabljiwoſt na Boshje rezhi, ſopernost nad beſédo Bóshjo, ſvijazhe próti reſnizi, to vſe perpélje ſlepôto in terdobo v' ſerzé kristjanu. Bóg je nad Judi te ſvoje traſhne ſodbe iſpeljal, de bi nam rasuméti dal, kako ſe jím more oditi. Ali ravno to, zhe ſe iſ tega ſposnanja ne pobójſhamo, nam pride k' vézhimu pogubljenju.

16. V. Srézhne pa vashe ozhi, kér vidijo, in vashe uſhëſa, kér ſliſhijo. **17.** Sakaj reſnizhno vam povém, de veliko prerókov in pravizhnih je ſhelélo viditi, kar vi vidite, in niſo vidili; in ſliſhati, kar vi ſliſhite, in niſo ſliſhali. **18.** Vi te-daj poſluſhajte príliko od ſejávza.

Ravno takó in nekoliko ſhe bolj frézhni ſmo mí danaſhnji dan, zhe ravno Jéſuſa f' teléſními ozhmí ne vi-dimo, ko ſo bili njegovi užhenzi, kteři ſo ga vidili; kér oni ſo ſe mogli ſa vterjenje vére trudit, in veliko ter-péti: mí pa vidimo kerſhansko véro ſhé poterjeno f' tolíkanj zhudeshi, f' kervjo toliko marternikov, ſ' bogaboje-zhim ſhivljenjem toliko ſvétih ljudí, ſ' vſtajenjem Jéſuſo-vim od ſmerti. Kolikor vezh ſprizheb pa nam je od naſhe vére danih, toliko bolj krivi ſmo, zhe ſe vére terdno ne dershimo, ali po njenih poſtavah ne ſhivimo. De bi pazuſavoj ſvetobe vrédní bili od Jéſuſa ſliſhati: Vi tedaj poſluſhajte in rasumejte, kar je v' reſnizah nerasumniga!

19. V. Kadar kdo ſliſhi beſédo kraljévſta, in ne rasumé, pride hudizh in odvſame, kar je ſejáno v' njegóvim ſerzu; ta je tiſti, kteři je pô-

leg pôta seján. **20.** Ktéri je pa na kamnito seján, je tisti, kteří besédo slíšhi, in jo bersh s' veseljam sprejme. **21.** Pa nima korenine v' sebi, ampak je sa nekaj zhafa; kadar pa vstane nadlóga in preganjanje savoljo besede, se prèzej pohújsha. **22.** Kteri je pa med ternje seján, je tisti, kteri besedo slíšhi, tòde skerb tega svetá in slepotija bogastva sadušní besedo, in je bres sadú.

Šerza so troje, v' ktéřih séme beséde Boshje ne rodí sadú. **1.** Tistih, kteří besédo Boshjo sizér slíšhijo, si pa ne persadénejo premisiliti in v' ferzu jo ohraniti; ampak uterjenim v' grehu hudizh s' mnogotérimi posvetními rezhmí rastrese njih ferza, in odbije, kar so slíšhali. **2.** Drugi s' veseljem saflishano besedo sprejmejo: ali kér nagnjenja k' hudim rezhmém so v' ferzu kakor pezhevje vterjene, kmalo, ko bi bilo tréba kaj storiti, ali opustiti, kar je tistim nagnjenjem nasproti, odstópijo od resnize. **3.** Tretji sadú ne obrodé, kér ljúbijo bogastvo, in hózhejo svojo frézho na svetu dobiti. Zélo ferzé takih pozhasnih rezhém hrepeni, in sató pogasnejo vše sheljé do vézchniga shivljenja.

23. V. Kteri je pa v' dôbro semljo seján, je tisti, kteri besedo slíšhi in rasumé, in sad rodí, in storí nekteri sizér stotéren, nekteri pa shesťdesetéren, nekteri pa tridesetéren.

Séme v' dobrí semlji je beséda Boshja v' dobrím in svéstím ferzu. Snamnja dobriga ferzá so: besédo svésto posluzhati, jó skerbno premishljevati, jó v' ferzu zhaſtitи in moliti, jo s' véro in veseljem v' djanji spolniti. Tudi dobre ferza, zbe tudi vše rodé, vender vše enaziga sadú ne dajo, ampak po tim, kolikor vezhi ali slabji je njih svestoba in ljubésen. Bóg hozhe sizer od vših svestob in resnizhno ljubésen: ali ne od vših v' nar vézhi polnosti, ampak po méri sposnanja, kolikor ga dodeli, po

méri gnade, kteró dá, in po méri stanú, v' kteriga koga postavi.

24. V. Drugo priliko jim je povédal, rekózh: Nebéshko kraljéstvo je podobno zhlovéku, kteři je dôbro séme usejál na svôjo njivo. **25.** Kadar so pa ljudjé spali, je prishel njegóv sovrashnik, in je persejál ljudlike med pshenizo, in je prezh shel. **26.** Ko je pa selenje sraslo, in sad storilo, tedaj se je tudi ljudlike perkasala. **27.** Perstopili pa so hlapzi hishniha gospodarja, in so mu rekli: Gospod! ali níši dôbriga semena usejál na svojo njivo? Od kod ima tedaj ljudliko?

Tudi dobra semlja ni bres vsiga skasheniga sadú. Sató je Jésuf Kristus, kakor v' prejshnji priliki od gréshnih ferz, ktere sadú ne rodé, govoril: takó govori tukaj od budobnih uzhenikov, in krivovérzov, kteři v' katolishki zérkvi dóbre skasé. Dvé okolishimi je tukaj sosebno pomisli: namrežh, de je sovráshnik ljudlike persejal med pshenizo, ktera se od pshenize ne sposna, sunej kadar selenje shé sad déla, in de je on té storil, kadar so ljudjé spali. Tó pa nam k' poduzhenju, de bi resnize skerbno varovali, in s' sanikernostjo ne dali sovrashniku perloshnosti k' shkodovanju. Šej sa resnizo pride smota, ino po resnizhnih prerokih nastopijo sapeljivi. Hudizh is rastrésenih, in posvetníh ferz dobro séme vsame: v' terdih ferzih pa, ktere so pólne pezhevja hudiga nagnjenja, vše sgorí; med ternjem posvétñih skerbí in shélj po blagu sadusheno: per saspaníh, in sanikernih dushah hudizh ljudlike med pshenizo perféje.

28. V. In jim rezhe: Sovrashin zhlôvek je to storil. Hlapzi pa so mu rekli: Hozhešh, de grémo in jo pobremo? **29.** In odgovori: Nikár, de kjé ljudliko pobiráje s' njo vred tudi pshenize ne porujete. **30.** Pustite obóje rasti do shétre,

in ob zhasu shétve porezhem shénjzam: Poberte pervizh ljudiko, in jo poveshte v' snôpke, de se loshge, pshenizo pa správite v' môjo shitnizo.

Dóbri kristjani shelé, de bi hudobni od njih lozheni bílì. Ali hishni gospodár tó lozhenje odklada na zhaf shétve: namrežh Bóg vše drugazhi sodi ko ljudjé; kér velikrat prenagla hotljivoft dobrimu nizh menj ne shkoduje, ko mraslota, in sanikernost; Bóg sam vé, kaj dobriga hozhe is hudiga perdobiti, in kako dólgo hozhe s' hudobnikam poterpeti in zhakati, ali de bi se spreobernil, ali de bi se njegova méra dopolnila, ali de bi dobrí s' tém bili bolj zhisheni in posvezheni.

31. V. Drugo príliko jim je povédal, rekózh: Nebéshko kraljestvo je podobno shenofovimu sernu, ktero je zhlòvek vsel, in na svôjo njivo uſejal. **32. K**tero je sizer nar manjshi smed vših sémen; kadar pa sraſte, je vezhi, kakor vše sellisha, in je drevó, takó de ptize spod neba pridejo, in prebivajo na njegóvhých vejah.

Gorzhizhino ali shenofovo serno je podóba resnize; ono je zelò majhno: kadar se rastare, gríse in sklí v' nôsi in ozhéh; selishe is njega prav veliko israſte. Resniza je tudi med svetam majhna in sanizhevana: kadar v' ferze pride, gríse in skli; kér je naspróti hudimu nangujenju ferzá. Ali kadar se ferzá polasti, in v' njem uſede, to raste k' všim lépim zhédnostim; sgled nad takim zhlovékam druge dushe pervabi in perpéļje k' resnizi.

33. V. Drugo príliko jim je govóril: Nebeshko kraljestvo je podobno kváſu, kteriga je shena vsela, in vmeſila med tri polovníke moke, de se je vše skvasilo.

Kvaf med móko je podóba gnade, která v' dushi déla. Kakor kvaf 1. v' téstu déla, takó gnada snotrej v'

dushi déla: ona zhlovéka ne samó v' vnanjih dobrih délih poravna, ampak mu tudi noter v' serze vtisne dobre nagibke. **2.** Kvas vsdigne testó: gnada dusho povsdigne, de sanizhuje posvetno, in ustavlja svoje hudobne sheljé. **3.** Kvas testó osladno, in lepo dishézhe storí: gnada grenkoto hudobniga nagnjenja isshene is serza, in mu vtisne sladkost nad lépimi zhédnostmi. **4.** Malo kvasu zélo testó v' dober krüh preverne, tudi vezhkrat majhna rézh, ktéri Bóg svojo gnado perdrushi nar vézb spreobernenjenja napravi. **5.** Kvas pozhaši déla v' téstu: in gnada pelje serzé pozhaši k' spreobernenjenju.

34. Vse to je Jésuf mnóshizam govóril v' prilikah, in bres prilik jim ni govóril; **35.** de se je dopolnilo, kar je govorjeno po preróku, ki pravi: Odperl bom v' prilikah svóje usta, in bom isrékal skrito od sazhetka svetá.

Vse je Jésuf v' prilikah govoril, in té je vsel od telésnih rezhi. Teléski in posemeljski smo; sató skrivnosti Boshje nar loshej umemo is telésnih rezhi. Blagor nam, de smo v' tazih zhafih rojeni, v' ktérih so od sazhetka fvetá nesnane skrivnosti rasodéte od Jésusa. Gorjè pa nam, zhe si tó snanje ne obernemo k' dóbrimu; hujshi fodba zhaka naš, ko terdovratnih Judov. Sposnanje reñize je sad ponishniga serzá; in kdó drugi ko sam Bóg samóre zhlovéku tako serzé dati? Sa tako serzé se mora profiti, in ko se dobi, sa-nj sahvaliti.

36. V. Tedaj je Jésuf odpravil mnóshize, in je prišhel v' hisho; in njegóvi uzhénzi so k' njemu perstopili, rekózh: Raslôshi nam príliko od ljulike na njivi.

Uzhénzam raslošhi Jésuf svoj uk po tem, ko je shé druge ljudi, ktéri njegoviga uka ne vejo zhiflati, od sebe spuštil, in kadar se je s' njimi sgolj sam v' hishi snashel. Sató se mora kristjan, zhe hozhe Jésusov uk rasumeti,

od shuma svetá lozhití, pomislití saflishano v' samoti svojiga serzá, in profiti Bogá sa rasumnoft.

37. V. On pa je odgovóril, in jim rekel: Ktéri dôbro séme séje, je Šin zhlovékov. **38.** Njiva pa je svét; dôbro séme pa so otrôzi kraljéstva; Ijulika pa so otrôzi hudôbe. **39.** Sovrashnik pa, ktéri jo je usejál, je hudizh; shétev je kônez svetá; shénjzi pa so angeli. **40.** Kakor se tedaj Ijulika pobere in v' ôgnji foshge, takó bo ob kônzu svetá.

Kaj samore rasveseliti ponishne krifjane bôlj, ko tó, kér sam Jésus pové, de on dobre ferza déla, ko feje va-nje vse dôbro, in da, de se dobro séme prime, kal poshene in sad rodi. On storí tó ko zhlovékov Šín, tó je, dobí se tó savoljo skrivnost njegoviga vzhlovezhenja, v' saflushek njegoviga shivljenja in smerti, is ljubéjni njegoviga duhá, ktéri je sad njégovih skrivnost, njegove daritve na krishi opravljene. Kakó strashno pa sa hudodbe, ktéri is ust Jésusovih flishijo, de so oní v' katalifški zerkvi lulika, de jih zerkev teshko terpí, in so ji v' nadlégo, de dobro séme kasé, so pomagavzi hudizhevi v' sapeljevanji, in bôdo enkrat s' njim vred goréli v' vézchnim ognji.

41. V. Šin zhlovékov bo poslal svôje angele in bodo pobrali is njegoviga kraljéstva vse pohujšanje, in tiste, ktéri krivizo délajo; **42.** in jih bodo vergli v' pézh ôgnja. Tam bo jók in shkripanje s' sobmí. **43.** Takrat se bodo pravizhni svetili, kakor solnze v' kraljéstvu svôjiga Ozhetá. Ktéri ima ushesa sa poslúshanje, naj poslušha.

Sa vselej od drushbe Jésusove lozhenimu biti, biti v' terpljenji vézchniga ognja, bres upanja rešhenja, ali kakiga odihnenja, tó je pravizhna kasen ali pokoritva

navesanja ferzá na stvari, rasveseljenja posvetniga, ljubésni do telésnih sladnost in prevsétnosti, tó je delèsh vših hudobnih. Delèsh pravizhnih pa je vše drugazhi: tukaj so v' tamoti in sanizbevanji, tam se bodo svetili ko solnze: tukaj so poterti, tam na sédeši Boshjim: tukaj v' po-manjkanji in terpljenji, tam v' vshivanji nebéshkiga veselja. Shiva véra je potrébna zhloveku, de tó rasumé, in majhno shtevilo tistih, kteři si persadévajo oditi deléshu hudobnih, ter dosézhi delèsh pravizhnih, pokashe, de je zelò rédka taka véra.

44. V. Nebéškko kraljéstvo je podobno sakladu, skritimu v' njivi, kteřiga je zhlôvek, ki **ga** je náshel, skrìl, in od veselja nad njim **gré** in prodá vše, kar ima, in kúpi tisto njivo.

Shiva véra, korenina in sazhetik nashiga svelizhanja je 1) skrita bogatija, vezh vrédna, ko bogastvo všiga sveta. 2) Je nesaflusheni dár, kteři prefeshe vše nashé sheljé, vše skerbi in persadevanje. 3) Kdór jó dobí, jo perkrije s' ponishnostjo, in obvaruje, de mu je svét ali hudizh ne vsame. 4) Mu je veliko veselje nad njó, in se veseli, de je resnizo sposnal. 5) Je perpravljen vše dati sa njó, in sgubí rajshi vše, ko de bi véro, gnado in svelizhanje sgubil; namrežh nebéshko kraljéstvo se s' filo dobí; sa svelizhanje se mora kaj dati, ali sgubiti ali kaj od blagá, ali zhaſtí ali pozhitka in kake sladkosti.

45. V. Spét je nebéshko kraljéstvo podobno kúpzu, kteři ifhe dôbrih biserov. **46.** Kteři, ko je náshel en drag biser, je shel, in prodál vše, kar je imel, in **ga** je kupil.

Kúpzi po morji hódijo, se mozhno trúdijo, in v' nevarnosti podadó; in tó sa zhasni dobizhik, kteři ní gotov, ampak samó upanje jim je ga dosézhi. Kakó fram mora biti kríštjana, kteři si sa vézno kraljéstvo takó malo persadéva, in sa-nj zelò nizh nozhe terpéti; kér vender se gotovo sadobí, zhe si kdó sa-nj v' resnizi persadéva;

kér fama vézhna resniza tó obljubi. Namrežh do zhasnih rezhi nam je vézhi ljubesen, ko do Boshjih. Ali gorje temu, kteři upa sunej svojiga svelizhanja kaj bolišhiga dobiti.

47. V. Spét je podobno neběshko kraljéstvo mréshi, která se vershe v' morje, in sajme rib vsakiga rodú. **48.** Ktéro, ko je napolnjena, islézhejo, in na brégu sedé odberó dobré v' posode, malovrédne pa odmězhejo. **49.** Takó bo ob kôNZU svetá: Angeli pojdejo venkaj, in bodo odlozhili hudòbne is fréde pravizhnih; **50.** in jih bodo vergli v' pézh ôgnja; tam bo jok in shkripanje s' sobmí.

K' svelizhanju ní sadosti biti v' pravi véri, in v' katolishki zérkvi; temuzh je tréba tudi po véri shivéti, in shiv úd zérkve biti. Morjé, kjer se ribe lové, je prizhujozhi svét; lovljenje rib je pridigovanje; mrésha je katolishka zérkev; dobre in malovredne ribe so dobri, in hudobni kristjani. Dokler mrésha ní napolnjena, tó je, dokler shtevilo isvoljenih ní spolnjeno, je she zhaf se poboljšati. Ali kadar pride zhaf spolnjenga, bodo vše sheljé, vše persadevanja saftonj; dobré bó od hudiga lozhenou, in hudobni bódó versheni v' vezkno pogubljenje.

51. V. Ali ste rasuméli vše to? Mu rekó: Smo. **52. Jim rezhe:** Sató je vsak pismár, ki je poduzhèn v' neběshkim kraljéstvu, enak hishnimu gospodarju, kteři nóni is svôjiga saklada nôvo in staro.

Ne vprasha saftonj Jésuf svojih uzhénzov, zhe so v' prilikah povédane resnize rasuméli. On nas je hotel opomniti, de se ne smémo per téh resnizah malo pomudití, ampak se v' njih dobro rasgledovati. Nizh ne pomaga uk svétiga evangélija samó is glave véditi, ampak ga je tréba uméti; de se umé, se mora v' ferze vtisniti, in

v' djanji ispeljati. Kadar tedaj besédo Boshjo saflishimo ali beremo, vprashajmo samí sebe, kóliko je v' tém persadéta našba vést, kaj se nam je is tiga sa poboljšanje svojiga shivljenja uzhiti.

53. V. In pergodilo se je, kadar je Jéšus té prilike dokonžhal, je šhel od ondód. **54.** In kadar je prišel v' svoj kraj, jih je uzhil v' njih s-hodnizi, takó de so se savséli in rekli: Od kod ima on táko modróst in zhudeshe? **55.** Ali ni tesárjev sin? Ali se njegova mati ne imenuje Marija? in njegovi bratje Jakob, in Joshef, in Šimon in Juda? **56.** In njegove sestré, ali niso vse per naš? Od kód ima tedaj on vse to?

Velikrat tí, kteři bi mogli Jéšusa nar boli posnati, ga nar menj posnajo, in se spodlikújejo nad tim, kar slabiga na njem vidijo. Velikrat tí, kteři nar lepsi perloshnosti, in nar vezh poduzhenja imajo, obrodé nar menj sadú, kér té, kteři jim resnizo osnanújejo, po vnanjim, po njih rodovini, plemenitosti sódijo, ne glédajo pa na njih duhá, vóljo, uženost. Kdór samó na vnanji blíš gléda, je v' nevarnosti se smotiti in resnizo savrézhi. Níkdár nam ni na té glédati, kdó nam resnizo osnanúje, temuzh samó glédati, zhe je té resniza, kar govorí, ali ne; ako bi mogozhe biló, de bi nam resnizo govoril sam hudizh, bi se je zelò od njega mogli radi uzhiti.

57. V. In so se pohujshali nad njim. Jéšus jim je pa rékel: Prerok ni bres zhaſtí, kakor le v' svôjim kraji in na svôjim dômu. **58.** In ni veliko zhudeshev ôndi délal savoljo njih nejeyére.

Savoljo spazhenja ferzá se sgodí, de tudi té, kar bi mogglo pomagati k' svelizhanju, mu je napótik. Sató vézhi-dél uženiki v' svoji domovini, in med rodovino malo sadú svojiga truda vidijo; kér sranzi so jih navajeni fa-

mô kakor slabe zhlovéke glédati, in njih zhlovéshke slabosti se vselej prej in bolj vidijo, in v' ferze vtisnejo, ko njih imenitna flushba in svetost resníz, které osnanujejo. Namrežh navadni sad nevere je, de zhlovek prav s' bistrimi ozhmí ugleda pomanjkljivosti nad uženiki, in v' tém sgovor najde, sa kogar voljo bi ne bilo tréba resnizi verovati.

XIV. Poglavlje.

1. V. Tisti zhaf je slishal Herodesh, zhetertni oblaštnik, slovénje Jésusovo. 2. In je rékel svôjim flushabnikam: Ta je Janes keršnik; on je vstal od mertvih, in sató se zhudeshi godé po njem.

Zelò Herodesh, Janesa preganjavez, sposna po tega smerti njegovo svetost. Ali strashna fodba je, kadar kdó vidi svetost kakiga zhloveka po tim, ko ga je shé pogubil, ali f' preganjanjem v' smert perpravil, in ní nizhvezh vstani mu poverniti storjene krivize. Terdovraten gréshnik imá svoj gréh védno sa svojiga trinoga, kteři ga tare: in vidi povsod, kamor se oberne, svoj gréh bres pokore, které mu je sa-nj tréba.

3. V. Heródesh je bil namrežh Janesa vjél, svésal in v' jézho djal savoljo Herodiade, shene svôjiga brata. 4. Sakaj Janes mu je rékel: Ni ti perpušheno je iméti. 5. In ga je hôtel umoriti, pa se je bal ljudstva, kér so ga iméli kakor preróka.

Janes pólن ljubésni proti Bógu in blishnjimu, ne tóshi Herodesha savoljo njegove nezhistosti, ampak ga lepo opominja, ne ifhe ga pogubiti, ampak samó poboljšhati. Herodesh pa od ognja nezhistosti vnét divjá, ne more

opominjanja, ktero véft nepokojno déla, prenesti, ifhe umoriti svojiga resnizhniga prijatla, in se ne bojí, sam sebe pogubiti. Namrežh nezhifost pogasi vše nagnjenja k' dobrimu, je po besé dah Joba **31, 12. oginj**, kteri do pokonzhanja poshre; in ves perdélik s' korenam isruje. Herodesh se sizer bojí umoriti Janesa; ali ne savoljo Bogá, ampak savoljo ljudí. Tá strah ne poboljšha njegoviga ferza, famo perdershi ga od gréha na en zhas, de bó potle stori s' vézhim poshelenjem, od zhéfa mora sdaj na en zhas perjenjati is straha pred ljudmi.

6. V. dan Herodeshoviga rojstva pa je hzhi Herodiade plesala pred njim in dopadla Herodeshu. **7.** Sató ji je s' perségo obljbibil dati, karkoli bi ga profila. **8.** Ona pa, od svôje matere nauzhena, je rekla: Daj mi túkej v' sklédi glavo Janesa kerstnika.

Pojédine, pijazha, in sraven plés, to fo nevarne saderge sa nedolshnost, ia blishnje perlóshnosti marsiktérim pregréham. Mati svojo hzhér napélje k' plésu, in jo po hujšha: se masahuje nad fvétim móshem, je sazhétek nje gove smerti, kér jo je s' resnizo rasshalil. Hzhí pléshe, in se veselí, de s' svojim plésam dopade kralju, in budí njegove nezhiste sheljé. Kralj se spomni Bogá v' tim, de ga vsame na prizho svoje pregréhe: je perpravljen, ako bi bilo tréba, potratiti polovizo svojiga kraljestva. Kdó, ako pomisli tá sgodik, bi se predersníl pléf ko kaj nedolshniga isgovarjati, ali vsaj terditi, de pléf ní nevarna, in tedaj pregréshna rézh. Savoljo tiga poshtene in ker shanske matere, kterim je már sa nedolshnost njih hzhér, jih pufté malo fvétu viditi. Nesramne in posvetne pa jih k' pojédinam in na pléf vlázhijo.

9. V. In kralj je bil shálosten; savoljo persege pa in savoljo téh, kteři so bili per misi, je ukasal dati. **10.** In je poslal, in Janesa v' jézhi ob glavo djal.

Gorjè mu, kdor ko Herodesh, gléda na veljanje per ljudéh; tó ga v' gréh sapélje in ga stori nevrédniga, de bi se kdó snashel in ga odvernil od gréha: snajde kmalo kaj, f' zhimur tolashi svojo véft, in kar ga oslepí, de se savéshe nar krivizhnishi rezhí ispeljati, in se f' svojo savéso pravizhi vprizho svetá, ako ravno je silo krivizhin pred svojim Bógam.

11. V. In njegova glava je bila pernesena v' sklédi, in déklizi dana, in jo je svóji materi nesla. **12.** In njegovi uzhénzi so prishli, so njegovo truplo vseli in ga pokopali; in so shli in povédali Jésufu.

Nizh hujshiga ko serditost nezhiste shene, kadar je rasshaljena: nesframnost, togota in divjanje so navadne tovarshize nezhistosti. Nar imenitnishi pridigar svéti Janes je bil nar perva daritev nesramne shene; in je mogel dati shivljenje sa resnizo in zhilstost. Tó je poduzhenje svéstih krístjanov, de na tim svetu zhakati nimajo drusiga plazhila; ko terpéti s' Jesusam, in savoljo njega. Ali v' tazih skushnjah mora svésti flushabnik svoje terpljenje, ko Janesovi uzhénzi, Jésufu v' molitvi srozhiti, in iskati v' ponishnosti pomázhi od njega. On naš ne bó bres po-vefeljenja puštil, zhe ravno naš nékej zhafa pušti bres po-mázhi.

13. V. In kadar je Jésuf to slíshal, se je uganil od ondód v' zhelnízhu na stran v' samôten kraj; in ko so mnóshize slíshale, so shle pésh is mést sa njim. **14.** Ko je pa venkej sto-pil, je vidil veliko mnóshizo, in se jih je usmilil ter osdravil njih bolnike.

Per vsaki perloshnosti naš Jésuf uzhí, sovráshnikam fe ponishno umakniti in perjénjati jim, kólikor je mogo-zhe. Ali gorjè tému, kterim se Jésuf umakne. Sató, kólikor bólj se od naš odmikuje, toliko bólj moramo hitéti sa njim v' puhavo, tó je: toliko bólj moramo skerbni

biti, sapuſtitи svoje pregréshno shivljenje, beshati is velikiga in ſhumézhiga ſvetá, in na ſamim ſi njegov uk v' ferze vséti, de fe naſ bo uſmilil, nam naproti priſbel, in oſdravil naſhe duſhne boléſni.

15. V. Kadar ſe je pa vezhér ſtoril, ſo ſto-pili k' njemu njegovi uzhénzi, rekózh: Kraj je ſamôten, in ura je ſhé preſhla; ſpúſti mnóſhize, de gredó na vaſi, in ſi jéſti kupijo. **16.** Jéſuf jím je pa rékel: Ni jím tréba iti; dajte jím vi jéſti. **17.** So mu odgovorili: Nimamo túkej vezh, kakor pét kruhov in dvé ribi.

Jéſuf vé, de morajo tí ljudjé ſhé lažnji biti, vender ne ſkerbi ſa njih jed. Hozhe namrežh proſhen biti, de pomaga, in kér ljudjé njegove beſéde ſhelnji pusté v' nemar telefno jed, obudí on ferza svojih uzhénzov, de ſa ljudi ſkerbě. Refnizhno namrežh je, de tému, kteriori iſhe narprej kraljeſtva Boshjiga in njegove pravize, ſe vſe drugo pervershe. Poduzhití pa svoje uzhénze, kóliko bólj ſe je tréba ſaneſti na previdnoſt Boshjo ko na-se, jím ukaſhe dati jéſti, de bi tako ſamí z hutili svojo nepremoſhoſt, in kakor ſo prej ſkerbéli ſa poſhivljenje téh ljudí, tudi ſdaj proſili njega, de bi jím, in tému ljudem pomagal; ker ponishno ſpoſnanje svoje nepremoſhoſti je velika perprava k' darovam Boshjim, in je ſhé famo na ſebi Boshji dár.

18. V. On jím rezhe: Pernesite mi jih ſem-kej. **19.** In je ukaſal mnóſhizam ſéſti po travi, in je vsél petére kruhe in obé ribi, je poglédal v' nebó, jih je ſhégnal in rasiłomil, in je dal kruhe uzhénzam, uzhénzi pa mnóſhizam.

Sopet nova ſkuſhnja uzhénzov v' véri na previdnoſt Boshjo. Jéſuf jím ukaſhe kruhe, kteriori ſa svojo potrébo imajo, dati, de bi jih ljudém dál. Uzhénzi ſo ſdajzi pokórni, in pólni ljubéſni v' ti potrébi. Oní svoje majhno

ubóshťvo isrozhé Jésofovim rokam, de je bilo v' njegó-vih rokah obilno bogástvo. Té ljudí pa skusha v' pokoršini: kér jím ukashe séfti na travo, jím k' opominjanju, de niso drusiga ko perft in trava, de bi se savoljo tiga ponishali. On vsame kruhe, vsdigne ozhi proti nebésam, kér však dóber dár je od sgorej, in sa-nj je tréba Bogá sahvaliti. On raslómi kruh, ga dá uzhénzam v' roke, de bi mnóshizi rasdelili, kér hozhe svoje dobróte, sosebno dushne po svojih namétnikih nam deliti.

20. V. In so vši jédli in se nasitili; in so pobrali ostanke, dvanajst pólnih kôshev kószov.
21. Število téh pa, ki so jedli, je bilo pet tav-shent mósh, bres shen in otrók.

Mnógi si morebiti vóshijo, de bi bili tiga zhudesha deleshni, in s' témi kruhi nasiteni. Ali ne pomislijo, de se rayno tá zhudesh však dan med nami godí. Je már manji zhudesh, kadar is eniga serna toliko shita, is ene terte toliko grosdov, is ene peshké toliko sadja israfte? Stori már to délavzova roka? Vse, naj bó malo ali veliko, kadar je v' Jésofovih rokah, in od njega poblagodarjeno, je obilno, in sa vse mu moramo hvaleshni biti.

22. V. In sdajzi je Jésof posilil svóje užhenze stopiti v' zhelnizh, in se pred njim únkraj prepeljati, dokler mnóshize ne spusti.

Kmalo po storjenim zhudeshu Jésof užénze, in mnózhize od sebe spuští, kér ponishin zhlovek ní rad, in bres potrebe ne ostane med témi, kterim je kaj dóbriga ali velikiga storil. Nevarno je, kmalo sgubiti saflushenje pred Bógam, in ves dóber sad is dobrih dél, kadar se shelí, ali s' dopadljivostjo dobí zhlovéshka hvala. Teshkó je se ubraniti nagnjenju proti zhlovéshki hvali, in k' tému je potrébna mozhna gnada. Sató je Jésof permoral svoje užénze lozhití se od blishnje perlóshnosti posvetne hvale.

23. V. In kadar je bil mnóshize spustil, je

shel na goro sam môlit. In ko se je bil vezher storil, je bil sam tamkej.

Sdaj se Jésus med veliko druhino ljudí snajde, sdaj se v' samoto podá, in je sgolj sam, nas poduzhiti, de vsaki opravik imá svoj zhaf, in po svojim opravku se mora zhlovek ali od ljudí lozhiti, ali med njimi biti. On gré sam na góro, in tam moli ponožhi; de bi nam pokasal, ktere so nar bôljši perprave sa molitev: namrezh 1) lozhenje od shumezhiga svetá, sató spustí od sebe ljudí; 2) povsdignjenje serzá proti nebésam, sató moli na góri; 3) samota in tihota, sató moli ponožhi.

24. V. Zhelnizh pa je bil na sredi morjá od valov semtertje metán; bil jim je namrezh veter nasproti. **25.** O zheterti strashi nozhí pa je prishel k' njim (*Jésus*) gredózh po morji. **26.** In ko so ga uzhénzi vidili hoditi po morji, so se prestrashili, rekózh: Perkásen je, in so od strahú savpili.

Dolgo pustí Jésus svoje uzhénze v' nevarnosti, in kadar pride, jih she v' vézhi strah postavi, kér ga ne sposnajo svojiga odreshenika, ampak sdi se jim poshaft, nad ktero se prestráhijo. Takó ravna Bóg s' svojimi, de jih pozhasí vadi vše nevarnosti posvetnih skushnjav, in perpravne storí jim terdno nasproti stati. On velikrat odlasha pomagati, de bi dolgo klizali va-nj, in bôlj preprizhani bili, kakó potrében je nam; in kadar je nam nar blishej s' svojo pomozhjó, takrat she nar bôlj perklada nevarnosti in stiske, de bi v' nevarnostih va-nj upali, in toliko bôlj sposnali njegovo usmiljenje, is kolikor vezhi nevarnosti nas je réfhil.

27. V. Jésus pa jih je prezej ogovóril, rekózh: Imejte saupanje! jest sim; nikar se ne bojte.

Vezhkrat kdó smóte sa déla svétiga duhá shtéje: velikrat pa tudi pravizhni, kér posébne déla gnade Boshje

vidijo, se ustrashijo in bojé, de bi ki tu kake smote ne bilo: pravizhni namrezh ve, de per nenavadnih rezhéh se je tréba batí, in vše dobro poskušti. Ali Jésus svojim uzhénzam, kteří s' dobrim serzam ifshejo resnize, dá ras-fvetljenje, de samorejo dobriga duhá od hudiga, smóto od resnize lozhti. On se jim zhutiti dá s' upanjem, kteřo vlij v' njih serza.

28. V. Péter pa je odgovoril in rékel: Gospod! ako si tí, mi rezi po verhu vòde k' tebi priti. **29.** On pa je rékel: Pridi. In Péter je stopil is zhelnízha, in je shel po verhu vòde, de bi k' Jésusu prishel.

Per vših perloshnoštih je Péter nar pervi per Jé-sufu; in té storí njegova mozhna véra in gorézha lju-bésen. On véruje, de ga samore Jésuf po valovih morjá ravno tako voditi, kakor je on hodil; in ljubésén ga shene sa té prosi Jésusa. Jésuf té véro in ljubésen plazha s' tém, de ukashe Pétru iti verh vodé, in mu dá, de gré. To je podóba od tiga, kar bo s' zhafama s' njim storil, de bó Péter sa njim shel, in njegovo vóljo spolnil per vših shubah, opravljanji in preganjanji, kteřo mu bó od sveta prestati. Mozhna véra in gorézha lju-bésen storí, de kríšjan vše napotke téga svetá premaga, in nar tesheji déla lahko ispélje; in storjeno je shé na pol, kar je s' véro in ljubésnijo perzhéto.

30. V. Ko je pa vidil silni véter, se je sbál, in ko se je sazhél topiti, je savpil rekózh: Gospod! réshi me. **31.** In sdajzi je Jésuf svojo rokó stégnil, ga je prijél in mu rékel: Malovérni! pokaj si sumil? **32.** In ko sta stopila v' zheln, je veter nehal.

Zélo nozh Péter bres Jésusa prizhujozhiga terdno prenese, in sdaj vprizho Jésusa omaguje: prej kadár verh vode stopi, in je Jésuf she delezh prozh, gré dersno verh vodé; sdaj blis Jésusa je takо maloserzen, de se vétra

boji. Zhlovéshka slabost storí, de vezhkrat velike nevarnosti terdno prenesešmo, v' majnih pa omagújemo. Namrežh telesna prizhujoznoſt Jéſuſova ní sadosti, zhe ní sraven sdrushena duhovska prizhujoznoſt, to je, mozhna véra. Kolikorkrat v' véri omagamo, tolilikorat pomozh Boshja sbeshi od naſ; in takó v' nevarnostih ne pogubi naſ mózh in velikost skushnjav, ampak pomanjkanje vére. Sató se ne smémo nikdár naſe sanesti, ampak Bogá ven in ven na pomozh klizati, dokler is skushnjav tiga svetá v' zheln nebéshkiga kraljéstva ne stopimo, tam bó vef vihar potihnil, tam bó vézhni pokoj.

33. V. Ti pa, ktéři so bili v' zhelnu, so priſhli in so ga molili, rekózh: Réſ, Šin bòshji si.

Kadar flishimo, ali beremo té zhudeshe, ktére je Jéſuſ v' svejim shivljenji storil, in ktére katolishka zerkev hrani, morajo per naſ ravno to storiti, kar so storili per tistih, ktéři so jih s' ozhmí vidili: namrežh per naſ obuditi saupanje, de se k' Jéſuſu perblishamo, svojiga duhá proti njemu povsdignemo, in ga v' ferzu molimo kakor praviga Šina Boshjiga.

34. V. In so se prepeljali in priſhli v' Gennesarško deshelo. **35.** In ko so ga bili ljudjé tistiga kraja sposnali, so poslali po vſi tisti strani, in so mu perpeljáli vſe bolehne; **36.** in so ga prosili, de naj se le robá njegoviga oblazhila dotáknejo; in ktéři koli so se ga dotaknili, so bili osdrávljeni.

Koliko jih je, ktéři ifhejo Jéſuſa is ljubésni do svojiga shivljenja, svojiga sdravja, in savoljo telesnih sloshnoſt. Ali tudi tazih Jéſuſ ne savershe, kér jih hozhe ſ' zhasními dobrotami k' refnizi perpeljati. Zhe samore famó dotaknenje robá njegoviga oblazhila toliko, de zhlovéka osdravi od telesnih boléſen: kóliko ne samore v' ferzu to, kadar se ga kdó dotakne s' véro; to je: ako kdó pomisli njegove skrivnosti, tudi nar manjshi okolishine

njegoviga shivljenja; is tiga se samóre veliko gnad sadobiti, in najti pót proti svelizhanju.

XV. Poglavlje.

1. V. Takrat so prishli k' Jésusu is Jerusalema pismarji in fariseji, rekózh: **2.** Sakaj prestopajo tvôji uzhénzi srozhilo starih? Ne umivaj si namrežh rók, kadar krùh jedó.

Shalostno je viditi take ljudí med kristjani, kteři isljubéšni do nezhimurne, in od ljudi ismifljene bogabogezhnosti sanizhújejo vše, kar je v' resnizi dobriga, in svétiga: in ne de bi Bogá hvalili, in se nad tim veselili, kar dušhni pastirji dobriga naprávijo, jih she le ishejo per ljudéh zherniti, drugim soperne storiti, in takó ves dober sad sadushiti in ovrézhi. Tak je farisejski duh, kteři je vselej perpravljen druge svariti, ne pa sebe boljšati: smóte, in raspertja trositi, ne pa resnize sprejéti.

3. V. On pa je odgovóril in jim rékel: **Sakaj prestopate tudi vi sapóved bôshjo savoljo svôjiga srozhila?** **Sakaj Bog je rékel:** **4.** Šposhtúj ozhéta in mater; in: Kdor kólne ozhéta ali mater, naj umerje. **5.** Vi pa právite: Kdor kóli rezhe ozhétu ali materi: Darítev je, l' zhimir bi se ti dalo od mene pomagati; **6.** in ne bo sposhtoval svôjiga ozhéta ali svôje matere. Takó ste sapóved bôshjo v' nizh storili savoljo svôjiga srozhila.

Veliko spazhenja je v' serzu tiga, kteři od ljudi ismifljene déla nezhimurne bogabogezhnosti bòlj zhifla, ko postavo Boshjo: in misli, de Bogá zhastí, kér njegovo

sapoved prelómi, sraven pa po svojim dopadajenji déla. Švét je pólن takih poboshnikov ali brumnikov, kteři bres vñiga straha opusté svoje dolshnosti, in si vést délajo opustiti zhlovéshke navade. Snamnje prasne bogabojezhnosti je, kadar je ta kaki sapovedi Boshji nasproti, ali napotje déla spolniti kako resnizhno dolshnost: kakor na-sprotne so saréf tiste bogabojezhe déla, které pomagajo, de se le k' videsu ali dosdevi spolni postava Boshja.

7. V. Hinavzi! prav je prerokoval od vas Isaija, rekózh: **8. To ljudstvo me zhaſti s' shnabli,** njih ferzé je pa delezh od mene. **9. Pa saſtój** me zhaſté, kér uzhé uke in sapóvedi zhlovéshke.

Pravizhno je, de se hinavské ferza rasodénejo, so-febno tazih, kteři se poboshne kashejo, ter hózhejo druge od resnize odverniti, in v' hinavsko bogabojezhnost sa-peljati. Šveto, dobro in potrébno je v' keršhanstvu vnanje zheshenje; ali bres notranjiga v' ferzu je prasna rézh, je hinavshina, je rasshaljenje Boshje. Kdór si persadéva vnanje shege na tanko spolniti, ne zhaſti pa Bogá v' svojimu ferzu, je le Jùd, in Bogu ne more dopasti: kdór pa s' vnanjimi dobrimi déli svojo hudobijo perkrivati ho-zhe, je hinavez, farisej, sopernik Boshji.

10. V. In je mnóshize k' sebi poklizal, in jim rékel: Posluſhajte in uméjte: **11. Kar gré v' uſta,** ne ognjúſi zhlovéka, ampak kar gré is uſt, to ognjúſi zhlovéka.

Dobrótá ali hudoba zhlovéka pride is njegoviga dobriga ali hudiga ferzá. Prava zhifost zhlovéka mora v' njegovim ferzu biti, in ne v' uſtih ali v' jédi; kér noben gréh, in noben madesh ne pride sunej od vólje zhlovéka: kakor tudi vše, kar zhlovéka posvezhúje, pride is prave vólje dóbriga ferzá. Sató, kadar zhlovek od-vezh, ali zhes zerkvéno sapoved ob poſtnih dnévh jé, ní jéd, která ga pregréshniga storí, ampak volja nje-gova, ſr ktéro sapoved Boshjo ali zerkveno prelómi.

12. V. Tedaj so perstopili njegovi uzhénzi in so mu rekli: Vésh, de so se fariseji pohujshali, ko so to govorjenje slishali?

Velikrat pomanjkanje rasvetljenja storí, de se kdó nad resnizo spodtakne: taziga je tréba s' poterpeshljivoftjo uzhiti, in se poduzhenju vdá. Vézhi dél pa hudoba ferzá storí, de najde zhlovek spodtikljej nad resnizo. Take prevsétné ferza se nozhejo ponishati savoljo svojih smót, které sa svetlobo shtéjejo, se ne dajo rasvetliti, de bi se poboljshale, ne morejo terpéti, kadar so drugi v' resnizi, ktero oní sovráshijo, poduzheni. Ali to je farisejsko pohujshanje, sa ktero ni marati.

13. V. On pa je odgovoril in rékel: Vsak sádesh, kteriga ni safádil moj nebéshki Ozhe, bo s' korenino isruván. **14. Pustíte jih;** slépzi so in slépze vodijo; zhe pa slépez slépza vodi, obá v' jamo padeta.

Kdó je slép peljavez, ter sebe in druge v' pogubljenje sapélje, sunej tá, kteři sa žalovéshke shege bólj mara, ko sa Boshje sapovedi in keršanske dolshnosti; kteři je poln prevsétnosti, nevofhljivosti in zhashti lakomnosti: kogar namén je zherniti, preganjati in satréti resnizo, in té, kteři stojí sa-njo? Takiga konez je pogubljenje. Gorjé mu, kteři nima ljubénsni Boshje v' serzu, in savoljo tiga ní per njem sádesha nebéshkiga ozhéta. On sa slushi sapeljivzam v' roke priti, in bó kakor ternje s' fvojo poboshnostjo ali brumnostjo v' pezhi vezhniga pogubljenja gorel.

15. V. Péter pa je odgovoril in mu rékel: Raslôshi nam to príliko. **16. On pa je rékel:** Ali ste she tudi vi bres uma?

Kolikokrat ravno tém, kteři se bólj duhovski vídijo, in shé vezh zhasa poslughajo Jésusov uk, je nesnano, ktero je pravo zhefhenje Boshje; in keršanstvo posnajo famó po verhu. Od kod pride, de takó malo krifjanov

vé, kakoshniga duhá v' sebi imá svéti evangéli? Od tod, kér prav po redkim svéti evangeli berejo, in sa rasvetljenje premalo prošijo.

17. V. Ali ne rasuméte, de vše, kar v' usta gré, v' trébu h pride, in se po natornim pótú is-mézhe. **18.** Kar pa is ust gré, to is serza pride, in to ognjuši zhlovéka. **19.** Is serza namrežh is-hajajo hude misli, ubóji, préshestva, kurbarije, tatvine, krive prizhe, preklinjevánja. **20.** To je kar zhlovéka ognjuši, s' néumitimi rokami pa jésti ne ognusí zhlovéka.

Svéti Duh naš opominja rekozh: *S' vso varnostjo varuj svojiga serza, sakaj is njega isvira shívlenje.* Kakorshno je serzé, takoshen je zhlovek, ali pravizhen, ali pregréshen, ali je boshji ali posveten; ali je Jésusov, ali hudizhev fin. Vsak zhlovek imá v' svojim serzu séme sa vše gréhe, in sazhétik lépih zhednost se ne dobí dru gjé ko v' dobrim serzu, v' ktero Jésuf poloshi dobro séme. Sató moramo Jésusa sahvaliti sa vše dobro, kar storimo: in sa opushenje hudiga, od kteriga naš odverne gnada Boshja.

21. V. In Jésuf je od ondód shel, in se je uganil v' kraje Tira in Sidona. **22.** In glej! Kananejska shena je prishla is tistih krajev, in je vpila sa njim, rekózh: Usmili se me Gospod, fin Davidov! môja hzhí veliko terpi od hudizha.

Nad té sheno vidimo podóbo gréshnika, kterimu je per serzu nefrézhen stan njegove pregréshne dushe, in shelí sa réf poboljshan biti. Kakor je shena is svoje ne-vérne deshele shla k' Jésusu, ga profiti sa svojo hzhér; takó mora gréshnik iti is perloshnosti svojih gréhov, se podati k' Jésusu, va-nj svoje zélo upanje postaviti, ter ga profiti is zéliga serzá, de bi ga is lusnosti hudizheve réshil; sakaj kteri savoljo gréha sgubí Bogá, postane

hudizhev fushenj, in kadar v' svojiga svelizharja klizhe, iskashe véro v' njegovo mózh, upanje v' njegovo usmilijenje, odpovedanje vslimu hudimu in gnjušhenje nad pregrého.

23. V. On pa ji ni beséde odgovóril. In nje-govi uzhénzi so perstopili in ga profili, rekózh: Odpravi jo, kér sa nami vpije. **24.** On pa je odgovoril in rékel: Nišim poslan, kakor le k' sgubljenim ovzam Israelove hishe. **25.** Ona pa je prishla, in ga je molila, rekózh: Gospód! pomágaj mi. **26.** On pa je odgovoril in rékel: Ni prav jemáti kruha otròkam, in ga pfam metati.

Kakó mozhne so bile sheljé té shene, sprositi sdravje svoji hzhéri, in kako velika njena véra v' mózh in dobroto Jéusovo, se is tiga iskashe, kér jo je Jéus pos-tavil na terde poskušnje, in nizh ní samôglo podréti njéniga ferzá. **1)** On ne dá odgovora na njeno proshnjo, kakor bi odgovora vrédna ne bila. **2)** Na ravnost odrezhe njeno proshnjo, in zelò proshnjo svojih užhen-zov, kteři sa-njo próšijo, savershe. **3)** Še zelò terdo proti nji sadershi, kér jo pfam enako shtéje. Ali nizh tega je ne ostrashi; sakaj reñizhniga spokórnika ne utru-di, kadar Bóg f' njim terdo déla; on vé, de je tiga vréden, in de samóre f' tim, zhe tó ponishno prenese, pravizo Boshjo potolashiti, ter veliko hujshimu terpljenju, ko je tó, oditi.

27. V. Ona pa je rekla: Kaj pa de, Gospod! sej tudi pfizhki jedó drobtine, kteře padajo od mise njih gospódov.

Bóg odlasha se usmiliti, de bi s' odlashanjem mozh-neji storil sheljé gréshniku, de bi poterdil s' sheljami upanje, s' upanjem bólj vnél proshnje, in po molitvi do-délil globokejši ponishnost, kteřa vše sadobí; kdör se namrežh ponisha, bo povikshan. Té shené ne ostrashi, kadar jó Jéus pfam enako shtéje, veliko bólj ji to flushi

Jéusa per besédi perjeti, de ji ne smé odrezhi drobtine svojiga usmiljenja, kakor gospodarji drobtin od kruha svojim psam ne odrekó. Namrežh ponishen gréshnik ravnó tó, kar bi ga odgnati imélo, sebi oberne k' dobrimu, in kar se njegovimu spreobernjenju kakor napotik nasproti stávi, tó perpomore k' njegovimu poboljšhanju.

28. V. Tedaj je Jéus odgovoril in ji rékel: O shena! velika je tvója véra. Sgodi se ti, kakor hozhesh. In njéna hzhi je bila osdravljená od tiste ure.

Stanovitna véra k' poslednjimu premaga, posili Bogá, in isterga is njegovih rók tó, kar on, kakor je kasai, prej ni hotel dati. Shena je sadobila sdravje svoje hzhére, in verh tiga je Jéus njé véro pohvalil, ter se sazhudil nad njó, de bi se tudi mí sazhudili nad usmilenjem Boshjim, zhigar dár je bila taka véra. Kakoshno veselje je mogla tá shena zhubiti v' svojim ferzu, kadar je bila uslifhana v' svoji proshnji; in káko veselje zhuti gréshnik, kadar vidi svoje ferzé prenarejeno?

29. V. In kadar je bil Jéus od ondód shel, je prishel k' Galilejskimu morju; in je shel na goro in je ôndi sédel. **30.** In je prishlo k' njemu veliko mnóshiz, ktére so sebój iméle mutaste, slépe, kruljeve, hrôme in veliko drugih; in so jih pokladali k' njegovim nogam, in jih je osdravil; **31.** takó, de so se mnóshize zhudile, kér so vidile mutaste govoriti, kruljeve hoditi, in slépe viditi, in so povelizhevále Israeloviga Bogá.

Ako bi dushno sdravje ljubili, bi sa Jéusam na góro hitéli, tó je, s' molitvijo se proti njemu vsdignili, per njegovih nogah iskasali svojo nepremoshnost k' vismu dobrimu, ter ga profili, de bi nam dál nogé, ozhi, jesik, sdravje ferzá, de bi k' njemu tekli, ga sposnali, profili in ljubili. Prav shiva véra bi mogla nas gnati Bogá hváli, kadar vidimo, de on greshnikam rasyéshe jesik, in

se svojih gréhov obtoshijo, de jim nogé osdravi, in samorejo prav hoditi po potih njegovih sapoved, de jim odpre ozhi, njegovo refnizo in völjo viditi in sposnati.

32. V. Jésuf pa je poklizal svoje uzhénze, in je rékel: Mnóshiza se mi smili, ker shé tri dni per meni ostanejo, in nimajo kaj jésti; in jih nozhem lazhnih spustiti, de na poti ne omagajo.

Malo jih je, ktéri bi takó skerbno ifkali Jésusa, in sa njim hodili, de bi posabili na svoje teléfne potrébe. Tó storé samó pravi njegovi uzhénzi. On skerbí sa njé, kér ifshejo pred všim boshjiga kraljeftva in njegove pravize. Ali on jih prej osdravi, in po tim nasiti, nam k' poduzhenju, de moramo pred všim skerbéti, svoje dushe osdraviti, in tedaj bómo vrédni, de fe Bóg naš usmili, in naš oskerbí f' teléfimi potrébami.

33. In njegovi uzhénzi mu rekó: Od kod pa bomo vséli v' pušhavi tóliko kruha, de bi nasitili tóliko mnóshizo? **34.** In Jésuf jim rēzhe: Kóliko imate kruhov? Oni pa so mu rekli: Sedem in malo ribiz.

Kako kmalo posabi zhlovek previdnosti Boshje, kako mozhno je pa nagnjen, per sebi ali drugih stvaréh, ne pa per Bógu pomózhi ifskati. Uzhénzi so shé vidili, de je Jésuf per eni perloshnosti pét tavshent ljudí nasitol. Sdaj se nizh vezh ne spomnijo zhudesha, ampak mislijo na zhloveshko pomózh. Jésuf je pa tako poterpeshljiv, de jih sató ne svari, ampak jih hozhe samó opomniti njih nepremoshnosti, ker vprasha, koliko imajo kruha, de bi se sató ponishali, in bòlj zhislali ali sposhtovali njegovo mogozhnost in dobróto.

35. V. In je ukasal mnóshizi festi po tleh. **36.** In je vsel sedmre kruhe in ribe, je sahvailil, ter raslòmil in dal svojim uzhénzam; uzenzi pa so dali ljudém. **37.** In so vši jedli, in se na-

fitili. In so pobrali ostanke kószov, sedem polnih jerbasov. **38.** Kteri so pa jedli, jih je bilo štiri tavshent mósh, bres otrók in shen.

Jéšuf ukashe ljudém sésti na semljo, kér ponishnošt in pokoj v' ferzu sta potrébna dobróte od Bogá sadobiti. Jedí tém ljudém potrébne ní hotel is nizh stvariti, ampak is sédem kruhov je hotel toliko jedí napraviti, de so bilí vši nasiteni, in je sfe oſtalo. Is tiga je nauk sa naſ: 1) de od previdnoſti Boshje ne sheléti zhúdeshev, kadar nam Bóg navadne pomozhi dá, ſ' ktérimi ſi samóremo pomagati; kdór ſi pa po navadnim rédu ne more perhraniti, tému je Bóg perpravljen, zhe je tréba, tudi ſ' zhudeshem pomagati, 2) de kar nam previdnoſt Boshja dodelí, ne potratiti, ampak sa potrébo vſhivati, in kar oſtane, sa drugo potrébo perhraniti.

39. V. In je odpravil mnóshizo in ſtópil v' zhelnizh, in je priſhel v' kraje Magedanske.

Ne is zhlovéshke radovednoſti, ali nestanovitnoſti ſe je Jéſuf is méſta v' méſto, is deshele v' deshelo prehajal, ampak vſe té je ſtoril is ponishnoſti, ljubéſni, in vóljo svojiga ozhéta ſpolniti. Tó je dolshnoſt vſaziga kristjana, de ne iſhe ſam ſebe, in ſvoje zhaſti, ampak de je voljan k' vſimu, kamor ga Bóg oberne, in perpravljen ſam ſebi, in drugim k' pridu biti.

XVI. Poglavlje.

1. V. In ſo perstopili k' njemu fariseji in ſaduzeji, de bi ga ſkuſhali; in ſo ga profili, de naj jim snamnje ſ' neba pokashe.

Krivovérzi, in kristjani ſamó na vides bogabojézhi, zhe ſo ſi ravno eden drugimu naſproti, ſo vender v' tim sdrusheni, de preganjajo Jéſusa, njegevo zérkev, njegovo

resmízo; kér oboji sovráshijo resnizo, in so pólni nevosh-ljivosti, která je zhasí takó velika, in hudobna, de ishe dóbře napeljati k' dobrim délam samó sató, de bi per-loshnoſt dobila jih zherniti in obrézhi.

2. V. On pa je odgovoril in jím rekel: Ko ſe vezher storí, pràvite: Vedró bo, sakaj nebó ſe shari. **3.** In sjutrej: Dans bo hudo vrême, sakaj nebó ſe ſhaloſtno shari. **4.** Podóbo nebá tedáj veste raslozhiti; snámenj zhasov pa ne mó-rete ſposnati? Hudôbni in preſheſtni rod ishe snamnja, pa snamnje ſe mu ne bo dalo, rasun snamnja Jona preroka. In jih je popuſtil in ſhel.

Kólikanj ſkerbni ſa prihodnje ſgódke ſo posvetni ljudjé, kakó ſveſto glédajo na zhas; in ſi ſberejo nar bóljſhi zhas oſkerbéti ſvoje zhasne rezhí. Ali zhas ſvojiga pokliza ne poſnajo, in ne vedó, kakó bi ſvoj nar vézhi, in nar bólj potrébin opravik, tó je, délo vézhniga ſvelizhanja oſkerbéli. Namrežh kolikor bólj ſi zhlóvek umé na teléſne rezhí, in je va-nje ſaljubljen, toliko bólj flép je per duſhnih rezhéh, toliko menj umé, kar je duhá Bosh-jiga, toliko menj je perpraven verovati, kar govorí reſniza. Take ljudí, kér ní mogozhe preprizhati, je nar bóljſhi v' nemar puſtiti.

5. V. In kadar ſo njegovi užhenzi na uno ſtran morjá priſhli, ſo bili poſabili kruha vſeti. **6.** In on jím je rekel: Glejte, in várujte ſe kvafa farisejev in ſaduzejев. **7.** Oni pa ſo ſamí per ſebi miſlili, rekózh: Kruha niſmo vſeli.

Blagor jím, kteří ſe Jéſuſa ven in ven, in tako terdno dershé, de ako Jéſuſa drugazh najti ne morejo, na vſe teléſne potrébe poſábijo. Šamó njegovim reſnizh-nim užhénzam, ki okúſijo njegovo beſédo in nebéſhke rezhí, poſtanějo zhasne rezhí, kolikor ſo nebéſhkim do-brotam naſproti, zelò ſoperne. Ali tudi tí, kteřim beſéda

Jéusova dopade, in se njega védno dershé, velikrat ne umějo prav poduzhenja, ktero sadobé. Is téga se vidi kakó potrébna je všim gnada Boshja, de umějo, ohránijsko, ljúbijo in spólnijo v' djanji nauke svétiga evan-gélija.

8. V. Jesuf pa to vedózh, je rekel: Kaj mislite samí per sebi, maloverni, de nimate kruha? **9.** Ali she ne uméte, in se ne spómnite petih kruhov petem tavshentam ljudí, in koliko koshev ste nabrali? **10.** Tudi ne sedmih kruhov shtirim tavshentam ljudí, in koliko jerbasov ste nabrali? **11.** Kakó de ne uméte, de vam nisim od kruha govóril (*ko sim rékel*): Varujte se kvasa farisejev in saduzejev?

Zhlovek hitro posabi dobrót Boshjih, nar bolj pa she téh, které je na dushi prejél; in nam Adamovim otrokam so dushni darovi nerasumljivi, kér is pomanjkanja vére malo mislimo na-nje. Kakor so dushne dobróte dar Boshji, ravno takó je dar Boshji, kadar si jih kdo v' serze vsame, in jih umé. Kdór se she ní nauzbil sa té dari prositi, kdór ne vé sa pót, kakó bi jih sadobil, kdór ne sna sa-nje sahvaliti, she ne sapopade naukòv in zhu-deshev Jésusovih.

12. V. Tedàj so rasuméli, de se jim ni rekel várovati krušniga kvasa, ampak uka fari-sejev in saduzejev.

Sam Jésus sna tako svariti, de njegovo svarjenje dá rasumnoft zhlovéku, de se ta vé varovati uka fari-sejev in saduzejev, kterí zhloveshke serza s' jéso nevosh-ljivostjo, zhasti lakomnostjo, prevsétnostjo in hinavshino napolni, kakor kvas kruh okifa in vsdiguje. Šrézhni bi bili, ako bi bil s' fariseji in saduzeji tudi njih nauk odmerl; ali obujih uk she danashnji dan veliko shkodo déla, kér med krifjani eni ko fariseji samó vnanje déla bogabojezhnosti terdijo, in s' tim svoje zhasti ishejo per ljudéh,

ktéra ponishnošt in ljubesen, dvé podpori keršanftva, overshe. Drugi pa ko Šaduzeji ne posnajo frézhe sunej zhafne in posvetne, která je v' vshivanji posémeljskih dobrót. Sató je njih fama skerb, hvaliti se in perlisovati ljudém, kterí jim samorejo zhafne dobróte deliti: f' tim posábijo na prihodnje shivljenje, na vézhno svetizhanje, in takó vso véro sgubé.

- 13. V.** Prishel je pa Jésuf v' kraje Zesarreje Filipove in je vprashal svoje uzhénze, rekózh: Kdo, pravijo ljudjé, de je Šin zhlovékov?
14. Oni pa so rekli: Nektéri, de Janes kerstnik, nektéri pa, de Elija, nektéri pa, de Jeremija, ali prerokov kdo.

Ne is prasne radovednosti, tudi ne is prevsétnosti vprasha Jésuf užhenze, kaj ljudjé mislijo ali govoré od njega: temuzh de bi per tim perloshnošt dobil, jih poduzhit, in jim iskasati, de se zhlovek per tim, kar vérftvo, in keršanftvo sadene, vselej moti, zhe per téh rezhéh poslušha zhloveshké domishljevanja in sodbę, in se ne posvétuje s' befédo Boshjo, in naukam katolishké zérkve.

- 15. V.** Jésuf jim rezhe: Vi pa, kdo právite, de sim? **16. Je** odgovoril Šimon Péter in rékel: **Ti si Kristus Šin shiviga Bogá!**

Smóte so mnóge, in kadar uzhénzi zhloveshké sodbę pravijo, perpovedújejo smóte, v' kterih so ljudjé savoljo njega. Resniza pa je ena in edina, in kadar se imá nji prizhevanje datí, sam Péter v' iménu vših uzhénzov govorí; f' tému pokashe, de prava véra, katolishka zerkev in flushba apostoljska je edina. Péter dá prizhevanje v' iménu svojih tovarshev v' véri, de v' enim Jésusu je resnizhni Bóg, in resnizhni zhlovek, Šin Boshji, in Šin zhlovékov, rojen od vékoma v' narozhji ozhéta nebéshkiga bres matere; rojen v' zhafi v' narozhji devize bres ozhéta: v' eni osébi ali pershoni dvé natóri, dvé vólji,

in vse lastnosti obéh natór. O Jésuf! Ti si refnizhni Kristus Šín shiviga Bogá v' nebésh, daj, de bóm tudi jest refnizhni krilstjan, fin umirajozhiga Bogá na krishi.

17. V. In Jésuf je odgovóril in mu rékel:
Blagor ti, Šimon, Jonov fin! kér mesó in kri ti
ništa téga rasodéla, ampak moj Ozhe, ki je v'
nebésh.

Ne plemenito rojstvo, ne natorski darovi, ne bogastvo, ne mogozhnošt, ne flovézhe imé ne stori zhlovéka frézhniga, ampak darovi gnade, in ljubésen, is ktére nebéshki ozhe isvoli koga, de ga opravizhi, in posvezhuje po véri v' svojim Šinu. Ali ravno tá véra, která dá zhlovéku sposnati Jésusa, f' ktéro mu prizhevanje daje, de je refnizhni Bóg in zhlovek, in která je sazhetik, korenina in stalishe ali osnovanje svelizhanja, je dar Boshji, kteriga Bóg bres saflushenja zhlovékoviga usmiljeno dodelí, in tedaj refnizhno frézen, kteři sadobí tá dár.

18. V. Pa tudi jest povém tebi: Tí si Péter (*skala*), in na to skalo bom sidal svôjo zérkev, in peklénske vrata je ne bodo smágale. **19.** In tebi bom dal kluzhe nebéshkiga kraljéstva; in karkoli boš svésal na semlji, bo svésano tudi v' nebésh; in karkoli boš rasvésal na semlji, bo rasvésano tudi v' nebésh.

Ne famó de pohvali Jésuf Pétrovo véro, ampak jo tudi obilno poplazha. **1)** Da hvalo sa hvalo: Péter je Jésusa imenoval Kristusa Šinú shiviga Bogá; in Jésus imenuje Pétra skalo, na ktéro bó svojo zerkev, to je, drushbo vših vérnikov pod oblastjo pravih pastirjev, sídal. **2)** Obljubi, de tá zerkev na-nj sídana, která je mati vših vérnikov, vlóga vére, delivka svétih sakramentov, islagavka Boshje beséde in podpóra vézhniga svelizhanja, bó od peklenškiga foyrashnika sizer ven in ven nadlegvana, pa nikdar ne premagana. **3)** Obljubi Pétru ko

pervimu med aposteljni, in sa njim všim njegovim na-
stopnikam oblast dati ne samó gréhe odpushati ali sader-
shevati, ampak nar vikfhi oblast storiti vše, kar je k'
pridu katolishke zerkve.

20. V. Tedaj je sapovédal svôjim uzhénzam,
de naj nikomur ne pravijo, de je on Jésuf Kristus.

Sakaj ní pustil Jésuf ozhitno osnaniti všim ljudem,
de je on Kristus Šin shiviga Bogá, sej je prišel savoljo
vsih na svet, in vši, kteři so umerli, preden so bili od
Njega med Njegove uženze vséti, so bili pogubljeni?
Takó misli in tkléplje zhlovéshka pamet. Ali Bóg milí
drugazhi ko ljudjé. Po Boshjim sklepu je mogla tá re-
fniza všimu svetu pridigovana biti po Jésušovi smerti,
in prihodu svetiga duhá. Prej je mogel Jésuf sa té re-
fnizo na krishi umréti, de bi bili ljudjé vstani potlej
sa-njó umréti. Refniza imá svoj zhaf, kadaj mora ras-
odéta biti: se mora od Bogá rassvetljenje imeti, kadaj je
prav govoriti ali molzhati.

21. V. Od tedaj je Jésuf sazhél skasovati
svôjim uzhénzam, de móra iti v' Jerusalem, in
veliko terpéti od starshih in pismarjev in vikfhih
duhóvnov, in umorjen biti in trétti dan spét vstati.

Jésuf pové svojim uženzam, de bo ravno od tistih
preganjan veliko terpel, kteři bi mogli nar pervi sa-nj
biti, té je, od starih, vikfhih duhóvnov in pismarjev. Nam-
režh refnizo preganjajo navadno posvetni bogatini, zhasti
ali blaga lakomni vladarji, prevsétni uženiki. Kako slabo
je sa ljudstvo, kadar so refnizi nasproti ravno té, kteři
bi ga imeli odvernití od smót. Ali Bóg, kteři vše módro
dela, pokashe, de je refniza sama is sebe premoshta
premagati, kadar jo pusti preganjati od teh, kteřim bi
fhlo jo užhití in terdití.

22. V. In Péter ga je na stran vsél, in ga
je sazhél svariti, rekózh: Nikar, Gospod! to se

ti ne bo sgodilo. **23.** On pa se je obernil in je rékel Pétru: Pobéri se od mene, satan! pohujšanje si mi; kér ne umésh, kar je hôshjiga, ampak kar je zhlovéshkiga.

Zhlovéku od gréha spazhenimu ní nizh tako soperno ko terpljenje; sató ne rasumé, de mora kriftjan na tem svetu krishan biti; on ne more sapopasti, kako bi se té spodobilo, de bi Šín Boshji terpel. Vender po uku fvétiga Pavla je nar vézhi, in sama prava užhenost kriftjana, ako posna Jésusa krishaniga, in po tem od mertvih obujeniga. Tudi pravi duh kriftjana je, ako vše krishe prizhujozhiga shivljenja poterpeshljivo prenese, se vda fmerti s' veseljem, zhaka s' saupanjem prihodnjiga vltajenja. Kdorkoli tedaj nas hozhe odpeljati od poti krisha in terpljenja, od póti pokóre in trenja mesá, tiga moramo sa svojiga satana, té je, sopernika shteti.

24. V. Tedaj je Jésus rékel svôjim uzhénzam: Ako hózhe kdo sa menój priti, naj satají sam sebe, in naj vsame svoj krish, in naj hódi sa menój. **25.** Sakaj kdor hózhe svôje shivljenje ohraniti, ga bo sgubil, kdor pa sgubi svôje shivljenje savoljo mene, ga bo nashel. **26.** Kaj namrezh pomaga zhlovéku, zhe ves svét perdobí, svôjo dušho pa pogubi? Ali kákoshno ménjo bo zhłövek dal sa svôjo dufho?

Kdór hozhe uzhenez Jésusov saréf biti, in njegov udeléshnik v' nebésh, mora **1)** se s' refnizhno ljubésnijo in zélim ferzam njega dershati. **2)** Ŝe odpovedati svoji laſtni vólji: tréti in moriti svoje spazheno nagnjenje. **3)** Svetlo dopolniti vše dolshnosti svojiga stanú, v' ktériga ga je Bóg poſtavil: tudi poterpeshljivo terpéti vše sopernosti in krishe. **4)** Ŝe odpovédati ljubésni do prizhujozhiga shivljenja, in sloshnostim telefniga shivljenja: tudi perpravljen biti, vše, zhe je tréba, sgubiti savoljo Bogá. **5)** Iméti vſelej pred ozhmí vézhnoſt, ter iméti sa nar

vézhi opravik skerb sa svelizhanje. 6.) Vše to v' Jésu-
sovim duhu savoljo Bogá sazhéti, isdélati in dokonzhati.
Ali kako velika smóta je per naš: sdaj, dokler zhaf in
perloshnost imamo, nozhemo nizh tiga storiti, zelò ne
misiliti na té dolshnosti; per smerti pa, kjér ne bó zhafa
vezh, bi vše radi storili!

27. V. Kér Šin zhlovékov bo prishel v' ve-
lizhaſtvu ſvôjiga Ozhéta ſvôjimi angeli, in ta-
krat bo povernil vſaktérimu po njegovih délih.
28. Resnizhno vam povém, jih je nékaj smed-
tukej ſtojézhih, kteři ne bodo okufili smerti, do-
kler ne vidijo Šinú zhlovékoviga priti v' ſvôjim
kraljéſtvu.

Prej povédane dolshnosti spolniti ní famó fvet, am-
pak sapoved: sakaj zhes té, ali smo té dolshnosti dopol-
nilí ali opustili, bómo ſójeni vprizho angelov, in pover-
njeno bó flédnjimu po njegovih délih. Blagor mu, kteři
bó v' tih dolshnostih svéft snajden: Jésus ga bó, kadar
v' ſvoji zhaſti pride, obdal s' vézhno zhaſtjo in vefeljem.
De bi pa loshej té dolshnosti dopolnili, in rajſhi sa-nj,
in s' njim vred terpéli, osnani Jésus, de bó enim ſhe
pred njih smertjo nekaj od té vézhne zhaſti okusiti dál.

XVII. Poglavlje.

1. V. In zhes ſhést dni vsame Jésus febój
Petra in Jakoba in Janesa njegoviga brata, in
jih pélje samé na viſoko goró. **2. In** se je spremé-
nil pred njimi; in njegov obras se je ſvétil kakor
ſolnze, njegove oblazhila pa so bile béle ko ſnég.

Jésus ſvojo zhaſt famó trém is ſvojih užhenzov vi-
diti dá; kér on je sam gospod ſvojih darov, in jih dá,

komur hozhe: tedaj ne bodi nobeden drugimu nevoshljiv savoljo kazih posébnih darov. On pokashe svojo zhaſt ravno tiftim uzhenzam, kterim je potlej rasodel svojo smertno shaloſt: sakaj spomin in upanje nebéshke zhaſti zhlovéka nar boli perpravniga storí k' terpljenju. On pélje svoje uzhénze na visoko goró in na stran, v' snamnje, de tisti samó samorejo skrivnosti Boshje rasumeti, kteři se v' ferzu lózhijo od svetá, se vsdignejo zhes vse posemeljske stvari, in sklénejo v' molitvi s' Bógam.

3. V. In glej! perkasala sta se jim Mojses in Elija, in sta s' njim govorila.

Mojses pomeni ftaro poftavo, Elija preróke, in Jésus med njima novo poftavo svétiga evangelija: sakaj poftava in preroki govoré samó od Jésusa in njegove zerkve, kdórkoli v' njih kaj drusiga ko Jésusa in njegove zerkve ifhe, ne bere po keršansko stariga testamenta. Jésus, kadar med njima govorí, se ves svéti ko fólnze, in njegove oblazhila so bele ko fnég: namrežh njegova poftava je prava luzh, která zhlovéka resnizhno rasvetli, in pernese gnado, která zhloveka shene sapovedi Boshje dopolniti, in takó ga posvezhúje. Kdór tedaj per branji, ali poslushmanji svétiga evangelija ne bo boli, ko je bil, rasvetljen, in ne dobí veselja po póti sapoved Boshjih hoditi, ne rasumé f. evangelija, in Jésus she ne govorí v' njegovim ferzu.

4. V. Péter pa je spregovóril in je rékel Jésusu: Gospod! dôbro nam je túkej biti; ako hózhesh, naredimo tukej tri shotore, tebi eniga, Mojsesu eniga, in Elíju eniga.

Kristjan naj nikdár svojiga ferza ne navéshe na posemeljske rasveseljenja, kér njih fladkost storí, de se lahko posabi dolshnoſt terpéti, in is terpljenja iti v' nebesa. Zhlovek nagnjen k' fladkostim in sloshnoſti, se kmalo poloti rezhí, od které vé, de samore njegovo shivljenje polahkati in ofladkati: in ne preudari, zhe je tó vólja Boshja, ali ne, zhe bó per tim dopolnil svoje dolshnoſti,

ali ne, zhe bó tó posladkanje k' dushnimu pridu, ali nè: in takó posabi, de trenje mesá mora pred tém biti, zhe fe hozhe dushno in teléfno premenjenje sa prihodnje shivljenje saflushiti.

5. V. Ko je she govóril, glej! jih je svetel oblak obšénzhil; in glej! glaf is oblaka, rekózh: Ta je moj ljubi Šin, nad kterim imam dopadjenje; njega poslushajte!

Dva pridigarja sta na svetu, Jésus Kriftus, in hudizh: Uni naš uzhí vše, kar je resnizhno in dobro, kar naš pélje k' véznnimu shivljenju: tá pa uzhí smóte, in vše tó, kar samóre naš od nebés odverniti; on nam ne govorí sam, ampak po stvareh, in po spazhenih ljudéh. Po blaga lakomnim nam pové, kako dobré je bogatimu biti: po zhaští lakomnim, kakó lepó je, ako je kdó pred svetam visok: po v' fladnostih shivezhim, kako prijetno je sloshno, in rasveseljenja pólno shivljenje. Zhlovek sa svojiga spazhenja vóljo k' všimú timu nagnjen se da zelò lahko premotiti in sapeljati. Sató je tréba, de ga Bóg f' svetlim, hladijozhim in rodovitnim oblakam svoje gnade obšénzhi, de zhlovéka rasvetli, ohladí njegovo poshelenje, in ga dobríh dél storí rodovitniga.

6. V. In kadar so uzhénci saflushali, so na svoj obras padli, in so se silno bali. **7.** In Jésus je perstopil, in se jih je dotáknil, in jim je rékel: Vstanite in nikar se ne bojte! **8.** Kadar so pa svóje ozhí vsdignili, niso nikogar vidili, kakor Jésusa samiga.

Takó se godí s' gréshnikam, kteriga hozhe Bóg spreoberniti, kakor se je tukaj f' uzhénci godilo. Resniza v' njegovi vésti vpije, in ga sbudí, de sam v' fé gré, sporna svojo slabóst, svojo nezhimurnost, svojo niskost, ter se sazhne véznnih fodeb Boshjih batí. Jésus se ga mora potlej f' svojo gnado dotakniti, dati mu ljubésen do resnize, mu f' tako besédo, kteri se tudi nar terdovratnishi ferza

vdajó, rezhi, de naj vſtane is svojiga pregréshniga stanú, in per njem storiti, de na Jéusa ſvoje ozhí pólne ſaupanja oberne, in ne gléda nizh vezh na drugo ſunej na-nj ko zhifo reſnizo, která je vrédna zhes vſe ljubljená biti.

9. V. In ko ſo s' góre ſhli, jim je Jéus ſapovédal, rekózh: Nikomur ne pravite té perkasni, dokler Šin zhlovékov od mertvih ne vſtane.

Je zhaf ſe pokasati, in zhaf ſe ſkriti: je zhaf reſnize oſnanovati, in zhaf jih perkrite dershati. V' tim, ali je tréba govoriti ali molzhati, ſe mora na vóljo Boshjo glédati, kaj je boljſhi ſa zhaſt Boshjo, po tem ſa naſh in naſhiga bliſhnjiga prid: kér reſniza ne ob pravim zhafi povédana ſamóre nevérniga in terdovratniga zhlovéka ſhe bolj odverniti od reſnize, in ga ſhe hudoňiſhiga storiti, kakor je bil.

10. V. In njegovi užhénzi ſo ga vprashali, rekózh: Kaj tedaj pravijo piſmarji, de mora Elija popréj priti? **11. O**n pa je odgovoril in jim řekel: Elija bo ſizer priſhel in bo vſe poravnal. **12. P**ovém vam pa, de Elija je ſhé priſhel, in ga niſo ſposnali, ampak ſo mu storili, karkoli ſo hótli; takó bo tudi Šin zhlovékov terpel od njih. **13. T**edaj ſo uméli užhénzi, de jim je od Janesa kerſtnika govoril.

Zhlovéhka pamet najde v' Boshjih reſnizah kmalo kaj, kar ji je nerazumniga, ali nad komur dvómi. Dóber kriftjan iſhe ponishno poduzhenja, kteriga potrebúje: ne ſizer per takih ſmotnjavzih, kteři pólni posvetniga duhá glédajo ſbodeno véſt gréshniku f' tim potolashití, de mu reſnize po njegovih ſheljah raslagajo, in fmert ſhe ko delezh prozh kaſhejo, de ki pridigarji, ſpovedniki, bolesni, nadlöge, ki zhlovéka k' pokori opominjajo, prevezh ne oſtráſhijo. Gréshniki, kteři prevezh ſvet in teléſno ſhiv-

ljenje ljúbijo, se od tazih sapeljivzov dájo hitro smotiti: in storé s' temi, kteři jim resnizo govoré takó, ko Judje s' Janesam, karkoli hoté: věrujejo jim, kolikor se jim poljubi, so jim nasproti, kadar jím njih opominjanje ne dopade. Ali Gospodov dan bó vše odkril, in povernjeno bó slédnimu po njegovih délih.

14. V. In ko je prishel k' mnóshizi, je perstópil k' njemu zhlóvek, kteři je pred njega na koléna padel, in rékel: Gospod! usmili se môjiga sina, kér je mésizhen, in veliko terpí; sakaj vezhkrat pade v' ôgenj in vezhkrat v' vodo. **15.** In sim ga perpeljal k' tvójim uzhénzam, in ga niso môgli osdraviti.

Gréšnik vezhkrat v' ogenj pade, té je, v' njem se vnámejo mnogotére hudobne poshelenja, in velikrat v' vodo, té je, v' bogabojézhnosti terpí veliko mrasloto. Dobro je sa-nj, zhe takó shivo zhuti réven stan svoje dushe, kakor je tá ozhe zhutil nesrézho svojiga sina. Ravno té je perva stopnja k' spreobernenju, kadar gréšnik zhuti svojo révshino, svojo lúshnost pod hudizhem, kadar je preprizhan svoje slabosti, in nepremoshnosti k' dobrimu, in savoljo tiga se perhlisha k' Jésušu, se pred njim ponisha, ga gorézhe prósi, in mu pertoshi s' saupanjem svojo nadlógo.

16. V. Jéusuf pa je odgovóril in rékel: O nevérni in spazheni ród! dokléj bom per vas? dokléj vas bom terpel? Perpeljite mi ga lèsem. **17.** In Jéusuf mu je sashugal, in hudizh je shel is njega, in mladéñzh je bil osdravljen od tiste ure.

Nizh ne rasshali bólj Jéusufa, in nizh ne déla vezh napótja spreobernenju gréšnikov ko nesaupljivošt na usmiljenje in dobróto Boshjo. Sató se velikrat sgodi, de dusním paſtirjem ne tékne njih persadevanje: in f' tim hozhe Bóg gréšnike, in paſtirje preprizhati: té, de bi sposnali, kako zelò nizh ne samórejo bres njega storiti:

une pa, de bi se isuzhili, nikdár svojiga saupanja ne stavití samó na pastirje, ampak ſ' zélim ferzam se sanesti na Jéſuſa, kteriori, kadar hozhe, osdravi bres vše samude.

18. V. Tedaj so perſtopili uzhénzi poſébej k' Jéſuſu, in ſo rekli: **Sakaj ga mi niſmo mògli iſgnati?** **19.** Jéſuſ pa jim je rékel: **Savoljo vaſhe nejevère.** **Sakaj reſnizhno vam povém,** ako imate véro, kakor ſheneſovo ſerno, porezhete ti **gòri:** **Preftávi ſe od tod tje,** in ſe bo preftávila, in nizh vam ne bo nemogozhe. **20.** Ta rod pa ſe ne iſſhene drugazhi, kakor le ſ' molitvijo in pôſtam.

Kakor ſo eni hudizhi pred drugimi hudobniſhi: takó je tudi veliko teshej ene obſedene reſhití, in osdraviti nektere gréſhniké od njih pregréh, ko druge. Nékteri gréſhnikí ſo groſno prevſétni, in prav vterjeni v' hudobnih navadah. Tako goró podréti ali premakniti, je potrébna velika in možna véra, kteriori mora perdruſhena biti molitev in poſt: ſa hudizha ni nizh ſtrahnejiga ko zhlovek pôln vére in ſaupanja v' Bogá, kadar ſe ſ' poſtam tare in ponishúje, in v' molitvi duſho proti Bógu povſdiguje. Saſtonj teďaj miſli gréſhnik réſhen biti od hudizheve fuſhnoſti, dokler ne jénja rastreſeno ſhiveti v' ſladnofuſih in rasveſeljevanji.

21. V. Ko ſo pa po Galileji hodili, jim je Jéſuſ rékel: **Šin zhlovékov bo iſdán ljudém v' roke;** **22. in ga bodo umorili,** in tréti dan bo vſtal. In ſo ſilno ſhaloſtni poſtali.

To vezhkrat govorí Jéſuſ uzhénzam od svojiga terpljenja, kér jih hozhe pervaditi terpljenja, jih ponishati, ſ' upanjem in veſeljem napolniti. Ponishati hozhe naſ, kér ſmo takó révni, de ſamó ſmert ſína Boshjiga naſ je ſa- mogla reſhití: poveſeli naſ pa, kér naſ opomni velikiga uſmiljenja, is kterioriga je hotel ſa naſ rojen, in k' terpljenju ljudém v' roke dan biti.

23. V. Ko so bili pa v' Kafarnaum prishli, so perstopili k' Petru, kteři so davek dvéh dráhem pobirali, in so mu rekli: Ali vašh uzheník ne plazhuje davka dvéh dráhem? **24.** Rezhe: Kaj pa de. In ko je bil v' hisho prishel, ga je Jé-sus prehitel, rekózh: Kaj se ti sdi Šimon! od kteřich posémeljski kralji davek ali pa glavno shtibro jemljó? Od svôjih otrók, ali od ptujih? **25.** In on mu rezhe: Od ptujih. Jé-sus mu rezhe: Tedáj so otrôzi prosti. **26.** De jih pa ne pohujshamo, pojdi k' morju, in versi ternik, in pervo ribo, ki se vjame, vsemi in odpri ji ušta, in bosh nashel denár; téga vsemi, in jim ga daj same in safe.

Koliko lépih naukov nam Jé-sus tukaj dá. On plazha davek, ki ga dati ni dolshan, de bi naš poduzhil, kakó moramo poveljem vishi oblasti, naj shé davke, ali pa druge dolshnosti sadene, radovoljno podversheni biti: kakó malo délajo po njegovim sgledu tisti, kteři svojo gosposko ogoljufajo, ali savoljo majhniga dobizhka rassderejo mír f' svojim blishnjim. On plazha davek, de bi drusih ne pohujshal; nauk sa naš, de moramo zhafno shkodo terpéti, ali zhafni dobizhek pustiti préj, ko kaj taziga storiti, nad komur bi se pohujshal naš blishnji. Kadar pa sa resnizo gré, moramo pustiti pohujhanje rajshi, ko resnizo satajiti. On plazha davek f' zhudeshem, de naš uzhi ponishnosti, se uboshtva ne framovati. On hozhe sa-fe, in sa Pétra, kteři je bil podoba zerkve, plazhati, naš opomniti, de je dólг plazhal sa vše zhloveshtvo, in kako mu moramo hvaleshni biti, kér smo s' njegovo kervjo odréshbeni.

XVIII. Poglavlje.

1. V. Tiſto uro ſo perſtopili uzhéñzhi k' Jéſuſu, rekózh: Kterí je li vézhi v' nebéſhkim kraljéſtvu? **2.** In Jéſuſ je poklizal otrôka, in ga je poſtavil v' frédo med njé, **3.** in je rékel: Reſnizhno vam povém, ako ſe ne ſpreobernete, in niſte, kakor otrôzi, ne pojdeſte v' nebéſhko kraljéſtvu. **4.** Kdorkoli ſe tedáj ponisha, kakor ta otrok, ta je vézhi v' nebéſhkim kraljéſtvu.

Zhlovek rad na svojo viſokoft miſli, in eden fe iſhe zhes drusiga poviſhati. Ni ſtanú, kterí bi ne bil podverſhen té boléſni: zelò Jéſuſovi uzhéñzi ſo bili v' tim ſapadeni, zhe ravno ſo bili vſe ſapúſtili, flíſhalí vſaki dan Jéſuſov uk, in vidili njegovo ſhivljenje. Sató poſtavi Jéſuſ déte v' ſgled, nam v' perloſhnoſt, ponishnoſt védno pred ozhmí iméti, in de bi ſe nihzhe ne iſgovarjal, de mu ní mogozhe ponishnimu biti. Kdór ſe tedaj ne ſpreoberne, nejenja od iſkanja ſvojiga poviſhevanja, in fhe vef od zhalti lakomnoſti puha, je delezh prozh od kraljéſtva Bosh-jiga. Kdór ſi pa persadéva po duhu otrôk biti, to je, biti niſik in ponishen, dobrotljiv proti vſim, neveden v' hudim, v' dobrim poduzhljiv, mu ní már ne ſa bogatſyo, ne ſa zhaſt, ne ſa poſvetno frézho: ta je nar vijhji v' nebéſhkim kraljéſtvu; sakaj kdór ſe ponisha, bó poviſhan.

5. V. In kdor ſprejme kterioriga takiga otrôka v' môjim iménu, mene ſprejme. **6.** Kdor pa po-hujsha kterioriga téh malih, ki v' mé vérujejo, bi mu bilo bólje, de bi ſe mu obéſil mlinsk kamen na vrat, in bi ſe potópil v' globozhino morjá.

Koliko ſi ſvét persadéva prav zhaſtiljivo ſprejéti bogate in mogozhne, ter jim poſtrézhi. Ali frézha krift-jana je ne is bahanja, ali ſavoljo veljanja per ljudéh, ampak v' Jéſuſovim imenu, in ſavoljo njega ſprejéti take, kteriorim vſiga drusiga manjka ſunej Jéſuſoviga duhá, kteři

so ponishni in nedolshni ko déte. Gorjè pa timu, kteriori je majhnemu kakorkoli v' spodtikljej in perloshnost k' padzu, on si vlo jeso na glavo nakoplje.

7. V. Gorjè svetu savoljo pohujshanja! Pohujshanje sizer mora priti, ali vender gorjè tisimu zhlovéku, po kteriorim pohujshanje pride.

Svét je takó f' hudobijo napoljen, de ne more bres pohujshanja biti. Vender nima sgóvora, kdor druge pohujsha, kér je vsakimu treba svetá ogibati se. Tistim, ki se savolj Boga svetá ogibljejo, stori v' njih boshja ljbésen, de jim pohujshanje zelo k' dobrimu flushi; pohujshanje jim namrežh déla terpljenje, in terpljenje jim je v' saflushenje, in v' poterjenje v' dobrim.

8. V. Ako te pa tvôja roka, ali tvôja nogá pohujsha, odsékaj jo, in versi od sebe; bolje ti je hromimu ali kruljevimu iti v' shivljenje, kakor dvé roké ali dvé nogé imeti, pa vershenimu biti v' vézhni ôgenj. **9. In** ako te tvôje okó pohujsha, isdéri ga, in versi od sebe; bolje ti je s' enim ozhésam iti v' shivljenje, kakor dva ozhésa imeti, pa vershenimu biti v' peklenški ôgenj.

Pomózh soper pohujshanja, de ne shkodujojo, je, zhe vse tisto, kar nam samóre perloshnost biti k' padzu, hitro lozhimo od sebe, ako ravno nam tó lozhenje bolezhino stori. Okó, kterioro naf pohujsha, je prijatel, kteriori nam flushi k' sapeljevanju: ali dušni vladar ali vishar, na ktériga se po zhlovéshko, in prevezh obésimo, in sató na bogabojezhnosti shkodo terpimo. Obiskanje prijatov, kjér se zhaf potrati, prasni pogovori, kjér je vse ferzé rastřefeno, je nogá, kteriora nam je v' spodtikljej. Rodovina, kteriora je nam potrébna ko roka; ali zbe nam je na póti svelizhanja shkodljiva, je roka, kteriora naf pohujsha. Bóljhi sa naf, zhe smo od vših tazih sapusheni, in v' pomanjkani shivimo, ko de bi bili od njih pohujshani in pogubljeni.

10. V. Glejte, de ne sanizhujete kteriga teh malih! ker povem vam, de njih angeli v' nebesih vedno gledajo oblizhje mójiga Ozhetu, ki je v' nebesih. **11.** Sakaj Šin zhlovekov je prishel svelizhat, kar je bilo sgubljeno. **12.** Kaj se vam sdí? ako bi imel zhlòvek sto ovaz, in bi se ena smed njih sgubila, ali ne popustí devet in devetdesetérih na gorah, in gre iskat tiste, ki se je sgubila? **13.** In ako se permeri, de jo najde, resnizhno vam povem, de se je bolj veseli, kakor devet in devetdesetérih, ktere se niso sguibile. **14.** Takó ni vólja vašiga Ozhetu, kteri je v' nebesih, de bi se kteri teh malih pogubil.

Ne saftonj naš opomni Jésuf, posebno skerbeti, de ne pohujshamo nobeniga njegovih malih, to je, ponishnih in nadolshnih; sakaj to bi bilo, vsdigovati se zhes samiga Bogá. Kér *pervižh* Bóg f' posébno previdnostjo nad njimi zhuje, in jím je svoje angele postavil varhe, kteři so védno pred oblizhjem nebéshkiga ozhéta. *Družižh* Bóg jih ljubi tolikanj, de je zeló svojiga ediniga Šina na svét poslal jih svelizhat. Kdór jih tedaj pohujsha, overshe délo Šina Boshjiga, kteři jih je f' svojím trudam in terpljenjem réshil is gréha, in posvétil f' svojim duham. *Tretjizh* je vólja nebéshkiga ozhéta, de is njegovih isvoljenih ne bodi ne eden pogubljen, ampak zhe kteři sajde, bodi sopet spreobernen, in to spreobernenje bo veliko veselje v' zerkvi naredílo. Kakó velika je tedaj pregréha taziga pohujshljivza, kér greshi soper previdnost Boshjo, njegovo ljubesen, in ſklepe nebéshkiga ozhéta.

15. V. Ako pa greshi soper tebe tvoj brat, pojdi, in ga posvári med sebój in med njim samim. Ako te poslušha, si perdobil svójiga brata, **16.** Ako te pa ne poslušha, vsemi sebój ſhe

eniga ali dva, de v' govorjenji dveh ali treh prizh stojí vsa rezh. **17.** Ako jih pa ne poslušha, po- vej zerkvi. Zhe pa zerkve ne poslušha, naj ti bo kakor nevernik in ozhitni gréshnik.

Ni sadosti varovati svojiga blishnjiga, de ne padе, ampak je tudi tréba pomagati mu, de vftane, kadar je padel; savoljo tiga je bratovsko svarjenje keršanska dolshnóft. Ali tó svarjenje mora biti tákо, de je k' pridu našliga blishnjiga, ne pa k' shkodi. Sató ga je tréba pervizh na tihim, s' ljubesnjivimi besédami, in tako sva- riti, de ga nízh ne rasdrashi. Drugizh: kadar ga per- vo svarjenje ne osdravi, se mora drugo ojstrejshi per- drushiti, namrezh, de vprizho drusih osramotí, in se mu strah napravi. Tretjizh: se mora njegovo nepoboljšha- nje osnaniti zerkvénim pastirjem, ne de bi bil rasglashen, temuzh malo bolj ko prej osramoten in ponishan. Zhe- tertizh: zhe vse prejshnje nízh ne pomaga, ga je tréba od drusih kriftjanov lozhitи, de drugih ne skasi, in de bi bil on f' tim poboljshan.

18. V. Refnizhno vam povem, karkoli bote savesali na semlji, bo savesano tudi v' nebesih; in karkoli bote rasvesali na semlji, bo rasve- sano tudi v' nebesih. **19.** She vam povem, de, ako se dva smed val sedinita na semlji, se jima bo, sa ktero rezh koli prósita, sgodila od môjiga Ozhetja, kteri je v' nebesih. **20.** Sakaj kjer sta dva, ali kjer so trije sbrani v' môjim imenu, tam sim jest v' fredi med njimi.

Naj si terdovratni gréshniki vsamejo v' ferze, koliko se je batí sodnjiga sklepa zerkve, kér Bóg njene sklepe poterdi v' nebésih, de kar je tukaj savésano ali rasvé- sáno, je tudi v' nebésih takó. Kdór je tedaj od zérkve savershen kakor nevernik in ozhitni gréshnik, nima nízh vezh Bogá sa svojiga ozhéta, ne Jesuſa svojiga Odrefsheni- ka, ne zerkve svoje matere, ne drusih kriftjanov svojih

bratov. Na spróti pa, kteří v' edinosti zerkve ostané, teďaj je s' Jesusam, in drugimi kriftjani v ljubésni sedinjen, vshiva ves sad molitve zéle zerkve: sa-nj proší Jésuf Kriftus, kakor proší sa svoje zélo teló, ktéro je zérkev: sa-nj prósijo vši kriftjani, kér so udje telésa Jésufoviga. Kaj ne samóre taka molitev kriftjanov pred nebéshkim ozhétam, ktera se opravljá v' imenu Jésufovim, in je sdrushena s' molitvijo zerkve Jésufove nevéste. Per taki molitvi je sam Bóg prizhujozh; sakaj kjér je ljubésen, in edinost, tam v' srédi je Bóg, kakor kraljuje tam hudizh, kjér je rasdvojenje in raspertija med ljudmi.

21. V. Takrat je perstópil k' njemu Peter, in je rekel: **Gospod!** kólikokrat bo greshil soper mene moj brat, in naj mu odpustím? do sedemkrat? **22.** Jésuf mu rezhe: Ne rezhem ti do sedemkrat, ampak do sedemdesetkrat sedemkrat.

Šamosvoja ljubésen je preskerbna, in se bojí, de bi ki prevezh né perjenjala. Nafhimu spazhenju ni nizh téshjiga ko krivizo nam storjeno persanesti. Sató naš samosvoja ljubésen shene, de bi v' ti rézbi prav skopi bili. Ali nevarno je sa-nj, kteří nozhe vézh dobriga storiti, ko toliko, kolikor se njemu sdi, de je sa svelizhanje potrébno; kér se zelò lahko sgodi, de bi menj storil, ko je dolshan storiti. Ljubésen je vézhni dolg, dolg bres mejnikov. Sató je Jésuf Pétru rékel, ne samó sédemkrat odpustiti, ampak do sedemdesétkrat sédemkrat, to je, vselej.

23. V. Sató je nebeshko kraljestvo podóbno kralju, kteri je hôtel shtevilbo delati s' svójimi hlapzi. **24.** Ko je pa sazhel shteviliti, je bil prednj postavljen eden, kteri mu je bil dolshán deset tawshent talentov. **25.** Ker pa ni imel s' zhém plazhati, je ukasal njegov gospod prodati njega, in

njegovo sheno, in njegóve otrôke, in vše, kar je imel, in poplazhati.

Tá dolshnik je podoba od naš gréshnikov. Ali njegova revshina je samó senza od našhe revshine, našhiga uboshtva, in našhe nepremoshnosti, pravizi Boshji poverniti, kar smo dolshni. Koliko smo pred Bógam dolshni, zhe pomislimo, de vef svoj zhaf, vse misli, sheljé, beséde in déla smo dolshni Bogu dati, in koliko jih v' drusih rezheh potratimo? Bóg naš ne more prodati, kér pravize, ktero do naš imá, ne more od sebe dati, ampak mi samí sebe gréhu in hudizhu sa kratko spolnjenje svoje vólje prodamo. Nesrézha neisrezhena, zhe Bóg po svoji pravizi s' njim storí, in ga hudizhu, kterimu se je prodal, pusti; sakaj ta ní njegov dobrotljiv gospodár, ampak njegov odertník.

26. V. Hlapez pa je padel na kolena, in ga je prôfil, rekózh: Poterpi s' menój, in vše ti bom povernil. **27.** In gospod se je usmilil tistiga hlapza, in ga je spustil, in mu je dolg odpustil.

Sa gréshnika, kteři svoje uboshtvo sposná, ni druge pomozhi, sunej de té štiri rezhi storí: 1) de se resnizhmo ponisha v' ferzu; 2) de prav gorézhe moli; 3) de se pól na saupanja satezhe k' poterpeshljivoſti Boshji; 4) de imá resnizhne sheljé, in terdno vóljo ſ' pokóro sadostiti Bogu po svoji premoshnosti. Ali de pokóra svojo zéno imá, se mora vše saupanje poſtaviti v' milost Boshjo, in v' saflushenje Jésuſovo. Bóg prebogat ſ' usmiljenjem ne odpustí samó na pol, ampak storí ſhe vezh, zhe se v' ponishnosti profi, zhe gréshnik v' ferzu ne ohrani nobeniga navesanje, zhe terdno in zélo vóljo imá storiti pokóro.

28. V. Spred njega gredé pa je tisti hlapez naſhel eniga svójih foſlapzov, kteři mu je bil dolshán sto denárjev, in ga je sgrabil in dávil, rekózh: Plázhaj, kar ſi dolshán. **29.** Tedaj je njegov foſlapz prednj pádel, in ga je prôfil,

rekózh: Poterpi s' menój, in vše ti bom povernil. **30.** On pa ni hôtel; ampak je shel in ga je vergel v' jezho, dokler ne bo splazhal dolgá.

Sares spreobrnjen gréshnik, kér je s. Duh pravo ljubésen v' njegovo ferze vliil, imá proti blishnjimu usmiljeno, in proti Bógu hvaleshno ljubésen. Terdoba tedaj proti blishnjimu, in nehvaleshmost proti Bógu so gotove snamnja, de zhlovek ní v' refnizi, ampak samó na vides spreobrnjen. Kdó bi gá refnizhno spreobrnjeniga fodil tegu, ktéri ní ponishin, in ne zhuti téshe svojih gréhov: kako pa bi jo zhutil, kér s' drugimi déla po vši ostrofti? in hvaleshniga proti Bógu bó mår shtel tiga, ktéri nozhe usmiljen biti proti drugim, po tim, kér je usmiljen bil Bóg proti njemu?

31. V. Ko so pa vidili njegovi sohlapzi, kar se je sgodilo, so bili silno shalostni, ter so shli in povédali svôjimu gospodu vše, kar se je bilo sgodilo.

Dóbri krstjani, pólni ljubésni in bogabojezhnosti so shalostni sa krivize in stiske, ktére drugi terpé: savoljo téh sdihújejo v' svojih molitvah próti nebéshkimu ozhétu, sa mashevanje nad krivizhniki pa ne prósijo, ampak veliko bolj shelé, de bi Bóg stiskanim mózh dal, poterpeshljivo prenesti svoje nadlóge; stiskavze pa odvernili od njih krivizhnosti. Koliko morajo svetniki v' nebésh, ktéri spreobrnjenja gréshnikov tolikanj shelé, sdihovati proti Bógu nad nesrézho tistih, ktéri s' svojo terdobo proti blishnjimu sapirajo samí sebi vrata do usmiljenja Boshjiga!

32. V. Tedaj ga je poklizal njegov gospod, in mu rezhe: Hudóbni hlapez! vef dolg sim ti odpustil, kér si me prôsil; **33.** ali nisi bil torej tudi ti dolshán usmiliti se svôjiga sohlapza, kakor sim se tudi jest tebe usmilil? **34.** In njegov

gospod se je rasferdil, in ga je isdál trinogam,
dokler ne bo poplazhal vsliga dolgá.

Ufhesa Boshje samashene gréshniku na vézhno, níkdar konzhani pekel, nepremaknjená praviza, která nízh vezh ne odpustí, ampak sa vše, in na vselej naklada terpljenje, kakó strashen je spomin vsliga tega? Vše téga zhaka, kdor je terd proti svojimu blishnjimu; kér ní usmiljenja sanj, kdor se nozhe usmiliti. Vézhna resniza je sklenila, de f' kako mero kdó méri, f' tako se mu bó mérilo nasaj. Nepremaknjená postava je té, in greshnik tega sklepa ne more preoberniti, ako se ne spreoberne.

35. V. Takó bo tudi moj nebéshki Ozhevam storil, ako ne odpustite vsaktéri svôjimu bratu is svôjih serz.

Tó je sklep vše prilike: de nam Bóg usmiljeno odpustí neskonzhne dolgove nashih gréhov, moramo tudi mí blishnjimu odpustiti nam storjene krivize, které proti nashimu Bogu storjenim krivizam niso zelò v' nobeni perméri: odpustiti jih moramo ne na vides samó, ne sgolj s' jesikam, ampak v' djanji, v' resnizi, in is ferza. Zhe nam Bóg nashé gréhe takó odpustí, de mu jih nízh ne ostané v' ferzu, moramo tudi mí odpustiti is zéliga ferzá, in ne ohrahati v' ferzu zelò nobeniga nagnjenja do mashevanja. Gorjè mu, kdor ne odpustí is ferza; ker sam vézhni Bóg, kteři ferza do dna pregleduje, bó enkrat njegov fodnik, in pogubljevavez.

XIX. Poglavlje.

1. **V.** In sgodilo se je, ko je Jésus to govorjenje dokonzhal, se je vsdignil is Galileje, in je prishel v' Judejske okrajne na uno stran Jórdana. 2. In sa njim je shlo veliko mnóshiz, in jih je tam osdravil.

Jéšuf védno ifhe gréshnikov: in kakó bi gréshnik, kteří je sashel, soper prishel nasaj, ako bi ga Švelizhar ne ifkal, in mu ne hitel na pomozh? Šrézhen je gréshnik, kteří sa Jéšufani hodi; kér ne hodi sa njim saftonj. Kolikokrat tezhemo sa Jéšufam, de bi sadóbili per njem zhasne dobizhke: koliko boli bi naf mogel sa njim vlézhi lépi duh njegovih zhednoft, svetlost njegovih skrivnosti, sladkost njegove refnizè, upanje v' njegovo usmiljenje, velikost vežnih dobrót.

3. V. In so perstopili k' njemu fariseji, ter so ga skushali in rekli: Je li perpusheno móshu lozhiti se od svôje shené sa karkoli si bóni?

Kdór se je shé zhes resnizo vsdignil, ne jénja, ampak ifhe ji ven in ven saderge staviti. Tolikokrat je Jéšuf ustavil fariseje per njih nerodnih vprashanjih, vender ne jenjajo ga salesovati, de, ako bi bil rékel, dopusheno je sheno spustiti, bi bil njih shelnosti uftregel, in tako sebi soper govoril, kér je uzhil, de je tréba sopervati svojim mesénim sheljam: ali pa, ko bi bil odrékel, bi jih rasshalil, in bi bili imeli perloshnoft rezhi, de je Mojseju in poštavi naspróti. Slédnji kriftjan mora védno na sumu imeti, de ga svét ne vjame v' kaki besédi, in ne rasglási ko nasprotniga refnizi.

4. V. On pa je odgovoril in jim rékel: Ali niste brali, de, kteří je od sazhétky stvaril zhlovéka, je stvaril moshá in sheno, in je rékel: **5. Sa téga vóljo bo zhlòvek ozhéta in mater sumpstil, in se bo svôje shene dershá, in bóta dva v' enim mésu.** **6. Tórej nista vezh dva, ampak eno méso.** Kar je tedàj Bog sdrushil, naj zhlòvek ne lózhi.

Jéšuf v' svojim odgovoru iskashe, de sakonfka savésa ne terpí lozhitve: sakaj **1)** je per stvarjenji zhlovéka she tá terdni sklep postavljen, kér Bógo je eniga moshá.

stvaril in eno samo shenó, in kar je v' sazhetku bilo, to je po sklepu Boshjim bolj spodobno sa zhaft Boshjo, sa prid zklovéka, in bolj permérjeno zhloveshkí natori. 2) Je tá terdni sklep od Bogá sapovedan, kér je on tak sklep med sakonskimi vterdil, de zhlovek ne smé shene puftiti, in se ozhéta, ali matere dershati: koliko menj smé tedaj sheno sapustiti, de bi se na drugo navesal. 3) Sakonski v' sakonu postanejo is dvéh en sam zhlovek, in edin studenez otrók, kteři so is njih rojeni; kakor je Bóg v' sazhetku shenó ne is perstí, ampak is Adamoviga rebra stvaril, in Adam jo je ko svoje meso ljubil. Kér je tedaj Bóg sakonske takó terdno svésal, de jih ne smé noben zhlovek lozhiti, ne mósh s' lozhitvo, ne sodnik f' svojim fodnjim sklepam, ne oblastník f' svojo postavo, kakó velik gréh mora tedaj biti, ako kdó med sakonskimi raspertja tróši, ali kadar kdó f' préshestvam timu sklepu silo stori?

7. V. Mu rekó: Sakaj je pa Mojsel sapovédal lozhiven list dati, in se lozhiti (*od njé*)? 8. Jim rezhe: Mojsel vam je savoljo terdóbe vashiga ferzá perpuſtil lozhiti se od svójih shén; od sazhetka pa ni bilo takó. 9. Povém vam pa, de, kdorkoli se lózhi od svóje shene, rasun savoljo kurbanja, in drugo vsame, préshestuje; in kdor lózheno vsame, préshestuje.

Hudobniki ifhejo v' postavi kaj, f' zhimur bi se mögli opravizhiti, ter ustrézhi svojimu poshelenju. Ali ne vše, kar postava ne ubrani, je po postaví, po duhu in namenu Boshjim? kaj drusiga je to, kar je naredila modrólt stvarnika v' sazhetku, in kaj drusiga to, de se zhasí savoljo kakih smefhnjav, kteře bi se utegnile sgoditi, perjenja terdobi zhloveshkiga ferzá. Bóg perpuſti se lozhiti od shene, kteřa je preshestovala; ali sakonska savésa ne more nikoli sunej f' smertjo biti rasvesana; in tedaj ne mósh, kteři je shenó od sebe lozhil, ne lozhena shena se ne smé s' drugim sdrushiti.

10. V. Mu rekó njegovi uzhénzi: Zhe je takó zhlovékova rézh s' shenó, ni dôbro sheniti se. **11.** On pa jím je rékel: Te beséde ne rasuméjo vši, ampak ktérim je dano. **12.** So namrežh nesmoshni, ktéri so is materniga telésa takó rojeni; in so nesmoshni, ktréi so od ljudí nesmoshni storjeni; in so nesmoshni, ktréi so sami sebe nesmoshne storili savoljo nebéshkiga kraljéstva. Kdor more uméti, naj umé.

Slédnji stan imá svoje teshave, kakor tudi svoj prid. Uzhenzam se je sakonski stan preteshek sdel savoljo nerazlozhjive savése; in Jésuf jím pokashe, de devishki stan je sa marsiktére previfok savoljo njegove svetófti. Teshave stanu naš ne sméjo nikdar ostrashiti, kadar se vidimo od Boga va-nj poklizani. Kogar Bóg v' kak stan poklizhe, mu dá tudi mózh njega dolshnosti spolniti. Ali de sposnamo pokliz Boshji, je tréba veliko preudarka, veliko sdihovanja, in ponishnih proshenj proti Bógu.

13. V. Takrat so mu perpeljali otrozhizhev, de bi roké nanje polóshil in mòlil. Uzhénzi pa so jih krégali. **14.** Jésuf pa jím rezhe: Pustite otrozhizhe, in nikar jím ne branite k' meni priti; sakaj takih je nebéshko kraljéstvo. **15.** In ko je bil roké nanje polóshil, je shel od ondód.

Jésuf ljubi otroke, kér ljubi preproshino in nedolshost. Nebéša so sa take, ktréi so ko otrozi nedolshni. Koliko bi si iméli starši persadevati, sprofiti od Bogá blagodaritev sa svoje otroke. Ktréi pa samó na tó mislijo, kako bi svojim otrokom perpravili bogastvo, zhaſt, sloshnost, je már zhudo, zhe nad njimi namésti veselja shalost doshivé?

16. V. In glej! nékdo je perstópil in mu rékel: Dóbri uzhenik! kaj naj storím dôbriga, de

sadobím vézhno shivljenje? **17.** On mu je rékel: Kaj me vprashash od dóbriga? Eden je dober, Bog. Ako pa hozhesh v' shivljenje iti, spolnúj sapóvedi. **18.** Mu rezhe: Ktére? Jésuf pa je rékel: Ne ubijaj, ne préshestuj, ne kради, ne prizhaj po krivim. **19.** Sposhtúj ozhéta svójiga in mater svôjo, in ljubi svójiga blishnjiga, kakor sam sebe. **20.** Mladénizh mu rezhe: Vše to sim spolnoval od svôje mladosti. Kaj mi she manjka?

Kdór si ima stan voliti, móra ko tá mladénizh **1)** Jé-susa sa svojiga gospoda sposnati, per njem rasvetljenja ifkati in ne sam is sebe stanu voliti. **2)** V' stan ne iti sa drugo, sunej de bi se vólja Boshja spolnila, in de bi se svelizhal v' svojim stanu. **3)** Misliți, de vézhno shivljenje se ne dobí saftonj, ampak si ga je tréba saflushtiti, ne famo s' pokoro, ampak tudi s' dobrimi déli. Kdór bi tedaj v' kak stan shel, kjer bi ne mogel dopolniti sa-poved Boshjih, tá bi se ne hotel sareš svelizhati. **4)** Mora preprizhan biti, de je Bóg polnóst, studenez, konez vfiga dóbriga, de tedaj zhlovek dobriga famó toliko v' sebi imá, kolikor is tiga studenza, in polnosti sajéma, in sa-voljo Bogá déla. **5)** Še ne smé na tó sanestti, zhe je od mladosti shivel nedolshno: morebiti ga ni ljubesen Boshja k' takimu shivljenju gnala, temuzh, ali ni perlóshnosti imél húdo storiti, ali fo ga starshi od hudobije ustavljali, ali je premersel bil kaj hudiga storiti, de utegne pa novi stan sa-nj skushnjaya biti k' hudimu. **6)** Zhe je tudi dosihpot nedolshno shivel, mora pomisliti, ako Bóg she kaj posébniga nozhe od njega.

21. V. Jésuf mu rezhe: Ako hozhesh polnama biti, idi, prodaj, kar imash in daj ubogim, in boš saklad imel v' nebésh; ter pridi in hôdi sa menój. **22.** Ko je pa mladénizh slishal to besédo, je shel shalosten prez; imel je nam-rezh veliko premoshenja.

Ní sadosti zhlovéku, de spolni dolshnosti svojiga stanu, in shiví v' lépih zhdenostih, je tudi tréba, de v' svetosti védno rafte, de Bogá po vezhkrat vprasha, kaj mu je she vezh storiti, in se perpravlja k' všimu, kamor ga bó Bóg klizal. Škufhnja, in perloshnost pa nar bolj pokashe, kakoshen je zhlovek. Velikrat je zhlovékovo ferzé na ktero rézh navésano, kadar bi jo bilo tréba sapustiti, zhuti veliko bolezhino in shalošt, in tedaj rajshi Bogá sapustí ko ljubljeno stvar. Takó se sgodi, de ne pride sa Jéusam, in ne dobí svojiga saklada v' nebéshih.

23. V. Jéus pa je rékel svójim uzhénzam: Refnizhno vam povém, de bôgat pojde teshko v' nebéshko kraljéstvo. **24.** In spét vam povém: Lóshej je kaméli iti skosi shivánkino uhó, kakor bogatimu priti v' boshje kraljéstvo.

Bogaštvo je bogatinam napotik k' svelizhanju, kér ga ljúbijo, in ravno tá ljubesen do bogaštva jih storí bogatine. Sa flédnjiga zhlovéka je pa bogaštvo nevarno. **1)** Kér ljubesen vezh dolshnost zhlovéku naloší, bogaštvo jih pa brani dopolniti; kér ljubesen do bogaštva shene zhlovéka ali ga ohraniti, ali pa she bolj povishati. **2)** Napeljuje zhlovéka svojimu nagnjenju postrézhi. **3)** Vtisne v' ferze prevsétnost, zhiflanje samiga sebe, saupanje v' svojo mózb, posabljivost na Bogá, sanizhevanje svojiga blishnjiga, nepokorshino proti vikshim. **4)** Kadar pride na tó, de bi bilo zhloveku ali bogaštvo, ali pa svelizhanje sgubiti, prevelika ljubesen do njega napélje zhlovéka, de svelizhanje rajshi od njega v' nemar pustí. Veľika nesrézha je tedaj bogatimu biti. Ali ktéri bogatin tó verjame, zhe mu Bóg sam posebno v' ferze ne vtisne té refnize?

25. V. Ko so pa njegovi uzhénzi to flishali, so se silno zhudili, rekózh: Kdo bo tedaj mogel svelizhan biti? **26.** Jéus pa jih je poglédal in jim rékel: Per ljudéh je to nemogozhe, per Bogu pa je vše mogozhe.

Ljubésen do blagá storí, de je zelò ubógin nesapopadljivo, kakó bi bogastvo bilo napotik k' svelizhanju: teshko namrežh se sapopade, de, kar je frézha v' prizhujozhim shivljenji, bi napotik bilo, dosezhi vézhno frézho. Ali ravno sató je napotik k' svelizhanju, kér ní mogozhe zhloveku po mesu in po duhu, ali tukaj in v' prihodnjim shivljenji frézhnu biti. Blagor mu, kdor to rasumé. Ali de kdó tó sapopade, in ta napotik sebi is potispravi, oboje je dár Boshiga usmiljenja, in njegove mogozhne gnade.

27. V. Tedaj je Péter odgovoril in mu rékel: Glej! mi smo vse sapustili, in smo shli sa tebój; kaj tedaj nam bo? **28. Jésuf** pa jim je rékel: Resnizhno vam povém, de ob prerojénji, kadar bo Šin zhlovékov sedel na sédesu svôjiga velizhaštva, bote tudi vi, kteři ste shli sa menój, sedéli na dvanajst sédeshih, in sodili dvanajstére Israelove rodóve.

Vse sapustiti, pa sa Jésufam ne iti, tó storé posvetni modrijani: sa Jésufam iti, pa ne vse v' djanji sapustiti, tó je stan, v' kteřm so dobri kristjani: vse sapustiti v' djanji, in sa Jésufam hoditi, tó je délo doversheniga kristjana, in stan praviga aposteljna. Veliko sapustí, ako je tudi malo, tá, kteři vse sapusti, kar posede, in kar bi she samogel posésti, kteři sapustí blagó, sheljé proti njemu, upanje ga dobiti. Ali tak imá vse, kér imá Bogá: in je zhes vse, kér je f' famim Bogam sklénjen. Kaj shelé mogozhnički f' svojim bogastvam drusiga ko na kratik zhas gospodje sveta biti? kristjan pa savoljo uboštva, penishnosti, in sklénjenja s' Jésufam saflushi, s' njim vred na vékoma kraljevati v' nebésih. Grosno lakomen mora tedaj biti tá, kteřimu njegov Bóg ni sadosti.

29. V. In sléhern, kteři sapustí hisho, ali brate, ali sestré, ali ozhéta, ali mater, ali sheno,

ali otrôke, ali njive savoljo môjiga iména, bo stotérno prejél, in vézhno shivljenje doségel.

Kako malo vére imamo, kadar nozhemo sapustiti na malo zhafa, kar bi nam bilo v' véznofti takó obilno povernjeno. Svet nam obéta prasne in nezhimurne dobrôte, in nas f' svojim obetanjem velikrat ogoljufá: in vender koliko savoljo njega sapustimo. Jésus nam obéta resnizhne dobrôte, on je svést v' svojih obljudbah, kér je sama resniza, vender nozhemo njegove butare nositi.

30. V. Veliko pa jih bo poslédnjih, ki so pervi, in pervih, ki so poslédnji.

Konez mora kristjana bolj skerbéti, ko sazhetik; samó dóber konez bo vénzhan ali kronan. Koliko velikih gréshnikov je povsdignjenih savoljo njih resnizhne pokóre; in koliko bogabojézbih omaga na póti lépih zhédnost. Nobeden naj se ne shtéje sa gorshiga od drusih, in nobeden naj drusiga ne sanizhuje. Kdór je danas pervi pred Bógam, utégne jutri biti poslednji. Bódimo v stanu, v' ktérim hozhemo, se moramo vselej bati, in ponishni biti. Ljubimo Bogá zhes vše, in vše nam bó teknilo k' dobrimu.

XX. Poglavlje.

1. V. Nebéshko kraljéstvo je podóbno hishnemu gospodarju, kteři je sjutrej sgodej shel nájemat délavzov v' svoj vinograd. 2. Kadar je pa délavzov najél po denarji na dan, jih je poslal v' svoj vinograd.

Bòg délavze najémlje, kadar kristjane v' svojo slushbo, in k' délam pravizhnosti poklizhe. On jih, kadar jih poklizhe, ne samó bres njih saflushenja poklizhe, ampak jih najde zelò pokliza nevrédne. Ktére je pred odlozhil, té je tudi poklizal; in ktére je poklizal, té je tudi

opravizhil. Rim. 8, 30. Vse shivljenje krstjana je edan, ki je sa-nj od Bogá najét. Poklizani sjutrej sgódej so tisti, kteři so v' otrozhjih létih kmalo, kadar se pametovati sazhero, k' bogabojezhnosti naklonjeni, která jih veseli.

3. V. In ob tréti uri je ven shel, in vidil druge na tergu bres déla stati, 4. ter jim je rékel: Pójdite tudi vi v' moj vinograd, in kar bo prav, vam bom dal. 5. In oni so shli. Špét je ven shel ob shesti in deveti uri, in je ravno takó storil.

Ob tréti uri poklizani so poklizani v' mladosti; ob sbésti uri so tí, kteři so v' moshati starosti, in ob devéti tí, kteři so v' veliki starosti poklizani. Vsi tí, kadar jih gospodar klizhe, so bres déla, in v' sanikernosti. Mladézhi navadno shivé bres dobríh dél: veliko vezh, hudo poshelenje je v' njih grosno shívó, takó, de zeló lahko sajdejo, in se skasé, zhe jih gnada Boshja ne nakloni v' dôbro. Moshata starost je velikrat mozhno délavna. Ali kér takih déla so vézhi del sa svét, so sató prasne. Zhe jih Bóg ne shene k' délam pravizhnosti, so navadno v' prasním shivljenji. Velika starost ni sa telesne déla: ali bres gnade Boshje tudi ne sa déla svelizhanja. Ako naštedaj Bóg s' svojo gnado ne oshivi, ne poklizhe, ne pershene, kaj bómo sa svelizhanje storili?

6. V. Okóli enajstih pa je ven shel, in na-shel druge postájati, in jim rezhe: Kaj stojite tukej bres déla zél dan? 7. Mu rekó: Kér našni nihzhe najél. Jim rezhe: Pójdite tudi vi v' moj vinograd.

Ob enajsti uri poklizani so tí, kteři so per konzu shivljenja poklizani. Zhlovek mora vsaki zhaf délati sa svoje svelizhanje: in usmiljenje Boshje samore té délo ob vsakim zhafi pridno storiti. Nobena starost ni isgovor-jena od déla; kér zhlovek je savésan k' délavnímu shiv-

Ijenju, in lenoba je studenez pogubljenja. Zhlovek mora délati, kér je sató svarjen; gréshnik, kér je is pokore k' délu obsojen; kristjan, kér je is svetošti svojiga pokliza k' timu odložhen. Koliko ljudí je, kterioré vézhi dél svojiga shivljenja potrátijo v' lenovanji: in kadar jim je shivljenje pustiti, she ne vedó, sakaj so ga prejéli. Koliko vezh jih je she, kteriori ne vedó, de so sató kristjani, de bi délali sa svoje svelizhanje.

8. V. Kadar se je pa vezhér storil, rezhe gospod vinograda svòjimú hishniku: Poklizhi délavze, in daj jim plazhilo, in sazhni od poslédnjih do pervih. **9.** So prishli tedaj, kteriori so bili okoli enajste ure najéti, in so prejéli vsak po denarji. **10.** Ko so pa tudi pervi prishli, so menili, de bodo vezh prejéli; pa tudi oni so po denarji prejéli.

Zél dan do vézhera se mora délati, to je, ves zhas shivljenja do smerti: in pred Bógam je vse shteto sa délo, kar se savoljo njega sgodi; tedaj dobre déla, terpljenje, bolésni, tudi zelò pozhitik, kadar je potrében, in po Boshjem rédu. Srézhen tá, kteriori smert najde v' délu svelizhanja, ko bi tudi sazhel sadujo uro svojiga shivljénja délati. Nefrézhen pa tisti, kteriori savoljo velikiga shtevila dobrih dél, savoljo trenja svojiga mesá, savoljo sdershanja od velikih grehov fe prevsame, sanizhúje druge in misli, de mu je Bóg vezh ko drugim dolshan; ravno f' svojo prevsetnostjo vse sgubi.

11. V. In ko so ga prejéli, so godernjali nad hishnim gospodarjem, **12.** rekózh: Leti poslédnji so le eno uro délali, in si jih nam enake storil, ki smo téšho dneva in vrozhíne prenesli.

Bóg ne gléda na to, kdó je prej ali posneje poklizan, tudi ne na to, kdó je s' vézham trudam délal, ali zhigar dobrih dél je vezh na shtevilo, ali se bolj bléshijo v' ozhém svetá: ampak gléda na to, koliko je bilo v' serzu

ljubénsni, ponishnosti, svetstobe. Kdór bolj ljubi, kdor menj zhisla svoje déla, kdór jih s' vězhi svetstobo déla, téga déla so bolj zhiste pred Bógam, in tému Bóg dá obilnishi plazhilo. Sató mora zhlovek menj glédati na tó, kar on storí, ali terpi sa Bogá, kó na tó, kar Bóg v' njem déla s' svojo gnado. Zhlovek nima nizh, kar bi ne bil prejél, in samí is sebe smo vselej nepridni hlapzi.

13. V. On pa je odgovóril in rekel enimu smed njih: Prijátel! ne delam ti krivize; ali se niši sa denár s' menoj pogódil? **14.** Vsemi, kar je tvójiga, in pojdi; hozhem pa tudi temu poslednjimu dati, kólikor tebi. **15.** Ali mi ni perpušeno storiti, kar hózhem? Je li tvóje okó hudočno, ker sim jest dóber?

Zhlovek sareš ponishin je vselej sadovoljin s' tem, kar mu Bóg dá, in mí nevoshljiv drugim savoljo darov njim dodeljenih; kér dôbro vé, de on ne saflushi zelò nizh, in misli, de so drugi bolj svésti od njega v' darovih od Bogá prejétih. Veliko bolj je hvaleshin sató, kar Bóg njemu ali drugim dá, in shelí, de bi vši darove Boshje na dôbro obernili. On námrezh je preprizhan, de Bóg vše dari deli po svoji nar pravizhnishi vólji, po svoji nelkonzhni modrósti, in po svoji nesmérjeni dobróti.

16. V. Takó bodo poslednji pervi, in pervi poslednji; sakaj veliko jih je poklizanih, malo pa isvóljenih.

Ne vši, kterih déla se sdaj v' katolishki zérkvi bléfijo, in so med perve ali nar bóljšhi kristjane shteti, bodo tudi per poslednji sodbi pervi sposnani; kér ne vši med kristjani, kteři so poklizani v' flushbo Bóshjo, so tudi isvoljeni sadobiti nebéshko plazhilo: ampak tišti samó, kterim usmiljenje do konza storiti, Bogu dopade. Ne sazhétik, ampak konez da na snanje, kteři so isvoljeni. Sató ne smémo nobeniga sanizhevati, ampak veliko bolj se ponishati, bó naj kdo dober, ali hudoben; fama ponish-

noft samore ubraniti, de pervi v' gnadi ne postanejo poslednji, to je saversheni: in ona samore zhes poslednje, to je, grešnike perpeljati usmilenje, de postanejo pervi.

17. V. In kadar je Jésuf shel gôri v' Jerusalem, je vsel dvanajstere uženze posebej k' sebi, in jim je rekel: **18.** Glejte! gremo gôri v' Jerusalem, in Šin zhlovekov bo isdán velikim duhovnam in pismarjem, in ga bodo obsodili k' smerti. **19.** In ga bodo isdali nevernikam sani-zhevati, gájslati in krishati, in tretji dan bo (*od smerti*) vštal.

Samó užhénzam je dano, skrivnosti Boshje, sosebno Jésusovo terpljenje, smert in vštajenje od mertvih vediti; sató jim Jésuf na skrivnim od teh skrivnost govorí. Ali shé tretjizh jim od teh skrivnost govorí, kér hozhe s' tem svoje užhénze k' terpljenju perpraviti; užhénez in kristjan je poklizan k' terpljenju: in kakor je Jésuf svoje terpljenje naprej osnanil, mozhno ga shelel, de bi s' svojim terpljenjem svojiga ozhetá pozhaštيل, greshnike odreshil in dopolnil vše, kar je naménil zerkvi storiti; tako je tudi kristjanu terpljenje na tim svetu napovedano: upanje vézhniga shivljenja ga mora v' terpljenji podpirati: zhaſt s' Jésusam sa Bogá in prid zérkve terpéti ga mora veseliti.

20. V. Takrat je perstopila k' njemu mati Zebedejevih sinov s' svojima sinama, ter ga je molila in nekaj prosila. **21.** On pa ji je rekel: Kaj hozhes? Mu pravi: Rézi, de sedita ta môja sin, eden na tvôji desnizi, in eden na tvôji levizi v' tvôjim kraljestvu.

Kadar je Jésuf pervizh svoje terpljenje osnanil, ga je Péter sató svaril: kadar je drugizh od njega govoril, so vši užhénzi shaljevali; in kér ga tukaj tretjizh osnani, mati Zebedejevih sinov sa povishanje svojih sinov proši.

Takó malo namrežh se terpljenje in sanizhevanje perleshe zhloveshkimu ferzu, de ga zhlovek ali v' némar pušti, ali se nad njim prestrashi. Kako malo tudi skerbé starshi per voljenji stanu sa svoje otroke, de bi jim dolshnosti in krishe naménjeniga stanu pred ozhí postavili, in jih poduzhili, kakó jim gré v' svojim stanu sadershati se: veliko bolj so skerbni, de bi svoje otroke frezgne storili sa prizhujozhi svét.

22. V. Jésuf pa je odgovoril in rekel: Ne vesta, kaj prófita. Ali móreta piti kelih, ki ga bom jest pil? Mu rezheti: Móreva. **23. Jima rezhe:** Moj kelih bota fizer pila; sedeti pa na môji defnízi ali levízi ni môje vama dati, ampak ktem je perprávljeno od môjiga Ozheti.

Dersni odgovor, ki sta ga ta dva uzhénza Jésusu dala, pokashe zhlovekovo saupanje v' lastno mózh, in njegove nesramne sheljé do povishanja. Ali Jésuf obljubi terpljenje in ponishevanje: pozhitka, sladkosti in zhaftí ne obljubi; kér tó je sad truda, boja in terpljenja. Samó tó nam samore terdno upanje storiti, s' Jésusam kraljevati v' vézhoosti, zhe bres odihljeja hódimo po póti, ktero nam je odkasal gospod svelizhanja in vših pomózh k' tému potrébnih. Vše je v' rokah tiga, ki delí gnado in zhaft, in perpravi to in uno po sklepu svoje nar vishi modrósti in svéte vólje.

24. V. In uni deseteri, ko so to flishali, so bili nevóljni nad bratama.

Malo jih je, ktem bi drusiga gréh sopern bil is ljubesni Boshje, in sovráshtva do gréha: ampak sató bolj, kér je njih nagnjenju naspróti. V' prestopkih drugih ljudi bi mogli svoje lastne prestopke glédati, in is prestopkov drusih svoje lastne bóljshati. Sató ne smémo drusih savoljo njih gréhov sanizhevati, jim jih terdoserzhno ozhitati, ampak jih bratovsko svariti in bóljshati; zhe jih pa poboljshati ne moremo, sa njé Bogá profiti.

25. V. Jesuf pa jih je k' sebi poklizal, in je rekel: Veste, de poglavariji narodov gospodú-jejo zhes nje, in kteri so vekshi, jih imajo v' oblasti. **26.** Med vami pa ne bodi takó; ampak kteri hozhe med vami vezhi biti, naj bo vaš flushabnik. **27.** In kteri hozhe med vami pervi biti, naj bo vaš hlapez. **28.** Ravno kakor Šin zhlovekov ni prishel, de bi se mu streglo, temuzh de bi stregel, in dal svoje shivljenje v' od-rešenje sa njih veliko.

Posvetni oblaštniki ishejo svojo mogozhnost iskati s' tim, de gospodujejo zhes druge, in shéle s' tim si zhaſt perdobiti. Ali kershanska visokost je v' ponishevanji in ljubésni. Kdor med kristjani je bolj ponishin, bolj krotak, bolj poterpeshljiv, bolj gorezhe Bogá in blishnjiga ljubi, ta je med drugimi vikshi in zhaſtitljivshi. Jésuf Kristus, ako ravno ſin Boshji, oblašnik nebés in semlje ni v' to obernil svoje oblasti, de bi bogatshi, zhaſtitljivshi bil, in slóshnifhi shivel: ampak je svojo oblast obrazhal na prid in odrešenje ljudí. Kdór tedaj zhaſtitljive flushbe ishe, de bi s' tém perdobil bogastvo, slovězhe imé, sloshnost, ne gré med ſhtevilo njegovih uzhénzov.

29. V. In ko ſo is Jerihe ſhli, je sa njim ſhla velika mnóshiza. **30.** In glej! dva ſlepza ſedezha per potu ſta ſliſhala, de Jesuf memo gre; in ſta vpila, rekózh: Uſmili ſe naju, Gospod, ſin Davidov!

Zhlovek je nar menj ſhalosten ſlepote ſvojiga ferzá, in nar menj proſi, od nje réſhen biti. Ravno v' tim je nar bolj ſlep, de ſe ſlepiga ne zhuti, ampak ſa rasvet-ljeniga ſhtéje. Teléſno ſlepoto, per ktéri ſe ſtvarí ne vi-dijo, ſhivo zhuti, in je ſavoljo njé ſhalosten, kér ſtvarí možhno ljubi. Ne ljubi tedaj Bogá, kdór ga ne ſheli ſposnati, tudi ne vézhno vſhivati. Blagor mu, kdor ſposná

svojo dushno slepoto, in v' Jésusa, kteři je nashe ras-svetlenje, nashe svelizhanje, ferzhno vpije, klizhe v' nje-govo usmiljenje, in vše saupanje va-nj postavi.

31. V. Mnóshiza pa ju je svarila, de naj molzhita. Ona pa sta she bolj vpila, rekózh: U-smili se naju, Gospod, sin Davidov!

Vézhi dél, kadar se hozhe kdó k' Bógu oberniti, najde napotke, které mu svet stavi, kteři se pa ne ustrashiti, de bi jénjal luzhi ifskati, in klizati v' Jésusa svojiga odreshenika. Tudi budizh, kteři ve, koliko mu prava molitev shkoduje, si persadéva gréshnika od nje odverniti. Ali skushnjave in napotja per sazhetku spreobernjenja flushijo isvoljenim k' timu, de se njih véra bolj vnéma, de bolj gorézhe in stanovitno mólijo, de se na usmiljenje Boshje bolj terdno opirajo.

32. V. In Jésuf je obstál, in ju poklizal in rékel: Kaj hózheta de vama storím. **33. Mu rezhetá:** Gospod! de se nama ozhí odprejo.

V' molitvi biti stanovitnimu, terdnimu v' véri, in ne-premaknjenimu v' upanji v' dobróto Boshjo, sadobí usmiljenje, in pomózh Bóshjo; kér na uboshtvo in slepoto gréshnika, zhe jo on sposna, se Bóg nar pervizh osre: in sposnanje svoje slepote je nar perva stopinja k' dushnimu sdravju, je perzhetik sdravja. Sa teléfni pogled prósijo ljudjé she na telésu slepi. Ali ta je shé na dushi rasvetlen, kteři sposna svojo dushno slepoto, jo sovráshi, shelí od nje réshen biti, in prósi sa rasvetlenje.

34. V. Jésuf pa se ju je usmilil, in se je nju ozhí dotaknil. In prezej sta spreglédala in sa njim shla.

Ljubésen Boshja do gréshnika storí, de se mu gréshnik smili. Tá ljubésen je studenez gnade, in gnada je tista vfigamogozhna roka Boshja, kteřa vše, kar hozhe storí, in njenih dél nizh ne overshe. Sad té gnade je,

de gréshnik spregleda, své sa svoje dolshnosti, sposna Bogá, ter ga ljubi, de imá véro, in po njé déla, de svoje ozhi oberne na Jésusa, na njegovo shivljenje, na njegovo poftavo, de shene zhlovéka hoditi sa Jésusam, posnemati njegovo sadershanje, mu pokorshino in hvaléshno skasovati.

XXI. Poglavlje.

1. V. In ko so se perblishali Jerusalemu in so prishli v' Betfage per oljski góri, tedaj je Jésus poslal dva uzhénza, 2. in jima je rékel: Pójdita v' váš, která je pred vama, in bersh bota nashla oflizo pervésano in shebe per njii; odvéshita in perpeljita mi ju. 3. In zhe vama kdo kaj porezhe, rezita, de ju Gospod potrebúje, in bersh ju bo spustil.

Zhaftí pólн vhod Jésusov v' Jerusalem je podóba njegoviga kraljestva v' katolishki zérkvi, ali v' dusbi praviga kriftjana. Oflige in shebeta podoba so kriftjani, kteři eni slúšhijo Bogú v' duhu, in resnizi: eni pa se v' gréhu podvershejo hudizhevimu jarmu. Pervi so v' svojim duhu profti, *f' ktétero prostoſtjo naſ je Kristus proſte ſtoril.* Gal. 4, 31. Drugi pa, so od gréha svesani in fushnji, od které fushnosti naſ réslijo Kristusovi naměstniki po oblasti, ki so jo od Jésusa sadobili: namrežh krifusovih naměstnikov flushba je, vesí gréha rasvesati, in rasvesane k' Jésusu peljati. Hudizh se fizer ustavlja timu rasvesovanju: ali kmalo, kadar se rezhe, Gospod jih hzhe imeti, mora on jenjati.

4. V. Vse to pa se je sgodilo, de se je doplnilo, kar je govorjeno po preroku, kteři pravi:
 5. Povéjte hzhéri Šion: Glej, tvoj kralj pride

k' tebi kroták, in sedèzh na oflizi, in na shebétu podjármene oflize.

Jéšuf vidi hudobni namén judovskih oblastníkov, de ne mislijo drusiga ko umoriti ga: vender gré k' njim poln ljubésni, in krotkósti; sakaj njegovo kraljéstvo je kraljéstvo ljubésni in krotkósti, ēr ktero sedini Jude in nevérnike, premaga mesó in gréh, rasfhiri v' svoji zerkvi duhá in resnizo. Pokorfhina proti njegovim sapovedim in hvaleshnost sa njegove dobróte, to je vše, kar hozhe od dufhe, v' ktero on pride. Nehvaleshni pa, in od Bogá sapusheni so, kteři krotkiga in ljubesnjiviga prihoda Jésusoviga ali is nevére ne pomislico, ali is nehvaleshnosti ne povernejo s' ljubésnijo, ali zelò is hudobije njega spomin odshenejo od sebe.

6. V. Uzhénza pa sta shla, in sta storila, kakor jima je Jéšuf ukasal. **7.** In sta perpeljala oflizo in shebè, in so poloshili svôje oblazhila na nju in so **ga** góri posadili.

Pomishljevanja ne smé zelò nizh biti, kadar Bóg kaj sapové; hitra in svésta pokorfhina je daritev Bogu dopadljiva. Kadar kdó po Boshjím poveli déla, ne smé na sodbe ljudi glédati, tudi se ne bati kakiga ponishevania, ali osramotjenja. Takó morajo dushni paftirji dostikrat veliko od svetá preflíhati, ki kristjane, kteři so nadušni nagi, in bres pravizhnosti, ēr poduzhenjem k' svestnosti in bogabojezhnosti péljajo, in na nje kristusa posadé, kadar jih s' njegovim duham pólñijo.

8. V. Silno veliko ljudí pa je rasgrinjalo svôje oblazhila po pótu; drugi pa so véje sékali s' drevéš, in tlali na pot. **9.** Mnóshize pa, ktere so sprédej in sádej shle, so vpile, rekózh: Hosana sinu Davidovimu! Hváljen bódi, kteři pride v' iménu Gospodovim! Hosana na vifokosti.

Ní bilo viditi ne mogóznhnih, ne bogatib, ne užhenih Jéusu na proti iti, in se veseliti njegoviga zhaſtitljiviga prihoda: niski, ubógi, preprofti v' ferzu mu na proti tekó; kér od užhenosti napuhnjeni niso perpravni se podvrezhi resnizan vére, tudi bogati ne uboshtva ljubiti, she menj mogozhni se sgledovati nad ponishnostjo Jesufovo. Šamó niski in ponishni oblazhila svojiga stariga hudobniga zhlovéka, to je, pregréshne navade poloshé pod nogé Jéusu, in gréhe s' zhednoſtmi taptajo. Taki so perpravni véje od stariga debla odsekovati, to je, hude nagnjenja k' gréham od sebe spravljati. Oní so perpravni s' vejami premaganja v' rokah, to je, s' hvaléshnostjo sa premaganje svojiga poshelenja Jéusa spremljevati: namrež omi vérujejo, de ní drugdi svelizhanja ko per Jéusu nashim svelizharji.

10. V. In ko je v' Jerusalem shel, je bilo vše mésto po kônz, rekózh: Kdo je ta? **11. Mnóshize pa so rekle:** Ta je Jéus, prerok is Nazreta na Galilejskim.

Savsámejo se nad Jéusam dobrí in hudobni. Savsámejo se nad njim dobre ferza, kér se jim on lép, velik, zhaſtitljiv vidi: sabsámejo se nad njim hudobni, kér ga ne posnajo, kér jim már ní bil ne sa njegov uk, ne sa njegove déla, zhe ravno so veliko dobrót od njega prejeli. Ko bi bil on prishel strézh zhloveshkim strastim, bi ga bil svét prijasno sprejel; ali svét bi per tém ne bil poboljshan. Ako bi se on po sheljah gréshnikov ravnal, bi se ga nobeden ne uſtrashil, ali ljudjé bi ne iméli odreſhenika. Jéus je pa prishel na svét rasdrét posvetni mír; hudobni se ga tedaj uſtrashijo. Dobri pa, kér njega, in njegov uk posnajo, zhe ravno je njih spazhenju nasproti, ga radi in veseli ko odreſhenika sprejmejo.

12. V. In Jéus je shel v' tempelj bôshji, in je isgnal vše, kteři so v' tempeljnu prodajali in kupováli, in je svernil mise menjávzam, in

stôle tistim, kteři so golóbe prodajali. **13.** In jím je rékel: Pisano je: Môja hisha se hisha molitve imenuje, vi pa ste jo storili jamo rasbojnikov.

Zhe se je Jésusov serd vnel nad tistimi, kteři so v' Jérusalemskim tempeljnu prodájali in kupovali rezhí sa daritve potrébne sató, kér je tó molitvi nepokoj délalo: kakó se mora njegov serd vnéti nad temi, kteři nezhaft storé resnizhnimu tempeljnu Boshjimu, tó je, hisham Boshjim, keršanskimu tempeljnu. In taki so vši tisti, kteři v' hishah Boshjih okoli po zerkvi glédajo, se sgovarjajo, smějajo, ali kaj takiga nespodobniga pozhnéjo: so tisti, kteři v' katolishki zerkvi med kristjani posvetno, hudobno shivé, in se ne nosijo ko popotniki; to so tisti, kteři druge pohujshajo, in v' njih ferzu ljubesen do svetá vtisnejo; so tisti, kteři redé v' svojim ferzu hudobne misli, pregréshne sheljé, in f' tému duha molitve odshenejo od sebe.

14. V. In perstopili so k' njemu v' tempeljnu slépi in kruljevi, in jih je osdravil.

Po tému, kér je Jésuf pokasal, kaj se ne spodobihi hishi Boshji, in kai mora odvernjeno biti; pokashe sdaj, kaj je treba v' hishi Boshji délati: tam fe mora Bóg profiti, ali sahvaliti, ali mu daritve opravljati sa osdravljenje tistih, kteři so v' flepoti grehov, in kruljevi ali hromi, tó je, spazheniga ferza; tam se morajo greshniki f' poduzhenjem rasvetliti, f' svetimi sakramenti posvezhevati in opravizhit, po kterih kakor po shlébu ali shilah saflushenje in gnada svelizharja v' nje tezhe.

15. V. Ko so pa véliki duhovni in pismarji vidili zhudeshe, kteře je délal, in otroke, kteři so v' tempeljnu vpili, rekózh: Hosana sinu Davidovimu! so se rasjésili, **16.** in so mu rekli: Šlishish, kaj tí pravijo? Jésuf pa jim rezhe: Kaj pa de. Ali niste nikóli brali: Is ust otrók in se-

sajózhih si si hvalo napravil? 17. In jih je po-pustil in shel is mésta v' Betanijo, in je tam oſtal.

Zhafti lakomni in nevoſhljivi ljudje vſe ſavershejo, in ſanizhujejo, kar dobriga ſtoré drugi ſa zhaft Boshjo: ſ' tim iſkashejo ſvetu ſvojo hudobijo. Dober kriſtjan ſe veſelí, kadar vidi, de je Bóg od druſih zheſken, in ravno ſ' tim ſi ſaſluſhi gnado, po ktéri k' dobrim délam pride. Take kriſtjane Bóg ljubi, in jim ſrézho dá: une pa puſti v' njih terdobi in ſbeshí od njih.

18. V. Sjutrej pa, nasaj gredé v' mésto, je bil lazhen. 19. In ko je vidil eno figovo drevó per pótu, je shel k' njemu, in ni nizh naſhel na njem, kakor le liſtje, in mu rezhe: Nikdar ſe ne rôdi na tebi ſad vékomaj. In figovo drevó je prezej uſahnilo. 20. In uzhénzi, to viditi, ſo ſe sazhudili, rekózh: Kakó bersh je uſahnilo! 21. Jéſuf pa je odgovóril in jim rékel: Reſnizhno vam povém, ako imate véro, in ne pomiſhljújete, ne bote le ſtorili téga nad figovim drevéſam, ampak tudi, zhe rezheté ti góri: Vſdigni ſe, in versi ſe v' morje, ſe bo ſgodilo. 22. In vſe, karkoli próſite v' molitvi, ako vérujete, bote prejéli.

De Jéſuf lazhen figovo drevó, ktéro ſelene liſtóve, pa nizh ſadú nima, pokolne in ſizer takrat, kadar ſhe ní zhaf ſad roditи priſhel, je ſtrahno opominjanje: kako nevarno je ſa naſ, kadar on, ki je lázhen in ſhejin naſhih dobrih dél, pride, in ſamó liſtóve, to je, dobre ſklepe, ſvéte ſheljé in obétanja bres dobrih dél najde, de naſ vézhniga pokléſtva vrédnih ne ſhtéje, in naſ ki takrat ſayoljo pomanjkanja dobrih dél ne pogubi, kadar perloſhnosti ní mamo dobro délati. Sej ſamó pomanjkanje dobrih dél, zhe tudi nizh hudobnih dél ni, pélje v' vézchno pogubljenje: in kdór nozhe dobro ſtoriti, kadar perloſhnost imá,

je vreden perloshnosti ne iméti takrat, kadar bi tudi hotel dobro storiti. Réf je, de zhlovek sam is sebe ne more dobro délati, in kadar gnada Boshja v' njem ne déla, je bres dobrih dél. Ali mozhna véra vse samóre, in prava saupanja polna molitev vse sadobí. Nasha nepremoshnost in pomanjkanje dobrih dél je nar vifhi prizhevanje, de manjka nam resnizhne vére in prave molitve, in sató smo vsga nevréldni.

23. V. In kadar je bil v' tempelj prishel in uzhil, so k' njemu stopili véliki duhovni in starši ljudstva, rekózh: S' ktero oblastjo délash to? in kdo ti je dal to oblast? **24.** Jésuf pa jim je odgovoril in rékel: Vas bom tudi jes poprashal eno besédo; zhe mi jo povéste, bom tudi jes vam povédal, f' ktero oblastjo to délam.

Neúmni so bill sovrashniki krifusovi, kér so mislili f' svojimi svitimi vprashanji v' sadrégo spraviti modróst Boshjo. Nizh menj neumni so vši prevsétni ljudjé, kteři mislijo f' svojim modrovanjem ovrézhi sklepe previdnosti Boshje. Bóg je potrepeshljiv, in dolgo persanasha. Ali kadar pride namenjeni zhaf, najde kmalo kaj, f' zhimer oframotí posvetno modróst. Hudobni Judje dvómijo, de bi Jésuf oblast od Bogá imel; kér to, kar déla, je njim naspróti, kolikokrat hudobni ljudjé v' katolishki zérkvi názhejo sposnati, de dushni paftirji oblast imajo per kakim ravnjanji, ktero je naspróti njih spazhenimu nagnjenju njih hudobnim navadam in prevsétnosti; in sató mislji, de se jim sméjo bres gréha ustaviti.

25. V. Kerst Janesov od kód je bil? S' nebél, ali od ljudí? Oni pa so samí per sebi mislili, rekózh: **26.** Ako rezhemo: s' nebél, nam bo rékel: Sakaj mu tedaj niše verjéli? Ako pa rezhemo: od ljudí, se bojimo mnóshize; vši namrezh so iméli Janesa kot preroka. **27.** In so

odgovorili in rekli Jésusu: Ne vémo. **Rezhe jim tudi on:** Vam pa tudi jés ne povém, f' ktéro oblastjo to délam.

Ena sama beséda Jésusova ustavi hudobijo, in spravi v' sadrégo vše zhlovéliko modróvanje. Preproto in keršansko ferzé more per vših posvetnih svijazhah mirne, in pokojno biti; kér se resnize dershi, která ne more premagana biti. Dvojnate in hinavské ferza pa so vselej v' veliki skerbi in nepokojnosti, de bi ne bile osramotene: kér resniza je edina, in hinavzi, ki niso per resnizi, se vselej v' besédah lové: sdaj kashejo, kakor bi vše védili in snali; kmalo pa se dershé kakor bi nizh ne vedili: namrež po vétru svoj plajsh obrazhajo, in se potim dershé, kakor ménijo, de je bolji sa-nje. K' poslédnjimu zhe drugazhi ne morejo, se k' lashém satekó; namrež kdór se je v' ferzu resnizi odpovédal, se ne framúje s' lashmi braniti se. Ali Bóg jih tako delezhi pusti priti, de se s' laftnimi besédami vjamejo, in osramoté sami sebe.

28. V. Kaj se vam pa sdí? Néki zhlovek je imel dva fina, in je stopil k' pervimu in rékel: **Šin!** pojdi, délaj dans v' môjim vinogradu.

29. On pa je odgovóril in rékel: Nozhem. Po tému pa se je skesal in je shel. **30. In stópi k' drugimu in je ravno takó rékel.** Ta pa je odgovoril in rékel: **Grém, Gospod!** pa ni shel.

Saréf pravizhen zhlovek zhuti od sazhetka v' sebi vsdigovanje, opornošt ali puntanje, de se njegova spazhena natóra ustavlja pokorshini, délu in pokori. Zhasí tudi nekaj perjénja svojimu nagnjenju, in sajde: ali, gnada mu pride na pomožh, in skufhnjavo premaga. Samo na vides pravizhen pa, kér je poln hlinjenja in prevsétnosti, kashe veliko gnanje po dóbrim, oblubi vše, in nizh ne dopolni. Ali pravizhnoš keršanska ní v' tim, de se zhlovek sa postavo mozhno vnétiga kashe; ampak de, kar postava sapové, ponishno, sveštó in stanovitno dopolni. Is

dél namrezh ne pa is besed se sposna, kdó postavo sa ref ljubi.

31. V. Ktéri téh dvéh je spolnil ozhétovo vóljo? Mu rezhejo: Pervi. Jésuf jím rezhe: Resnizhno vam povém, de ozhitni greshniki in kurbe pojdejo pred vami v' boshje kraljéstvo. **32.** Sakaj Janes je k' vam prishel po pótu pravíze, in mu niste verjeli, ozhitni greshniki pa in kurbe so mu verjeli. Vi pa, ki ste vidili, se niste po tému spokorili, de bi mu bili verjeli.

Poduzhenje in lépi sglédi niso sadosti, de bi se zhlo-
vek pobójshal. Velikrat so eni f' poduzhenjem obilno oskerbljeni, in v' frédi nar lépfshih sglédo shivé; vender se per všim tim nizh ne sbóljshajo, to jih she le od bólj-
shanje odverne: namrezh resnize, ki jih slishijo, se jim preterdé sdé, in sgled shivljenja prav svétih ljudí, jih strasbi, ter mislijo, de ne bodo vstani takó shivéti, ka-
kor druge shivéti vidijo. Šama gnada svelizharja jim sa-
more vše k' priduoberniti. Ali ravno té se maloktéri vdelézhijo. Velikrat ravno tisti, ktéri so v' nar vézhim spazhenji, loshej k' poboljshauju pridejo ko menj pre-
gréshni, pa v' serzu bolijs prevsétni: unim se loshej iska-
she njih spazhenje kakor tému, in sató more unih serzé prej ko téh poderto, ponishano in poboljshano biti.

33. V. Posluhajte drugo príliko. Bil je hi-
shen gospodar, ktéri je safádil vinograd, in ga je f' plotam ogradił, in skopal v' njem tlazhív-
nizo, in postavil tabor; in ga je dal kmétam ob-
delovati in je shel na pтуje. **34.** Kadar se je bil pa zhaf sadú perblishal, je poslal svóje hlapze do kmétov, de bi prejeli njegov sad. **35.** In kmétje so sgrabili njegove hlapze, in so eniga stepli, eniga ubili, eniga pa kamnjali. **36.** Poslal

je spét drugih hlapzov she vezh kakor popréd, in so jim ravno takó storili.

Nesvestoba Judov je shiva podóba hudobnih kriftjanov. Vinograd je zerkov, plót véra, která kriftjane od nevérnikov lózhi: stiskavniza so svéti sakramenti, in daritev svéte mashe, po kterih se saflushenje Jésusovo rasliva v' nashe dushe: tabor je Jésusova prizhujozhnost, njegovo pastirsko zhujenje nad nami, njegova bramba soper nashe dushne sovráshnike: kméte fo kriftjani, in daljna deshela, kamor je gospodár Jésus shel, fo nebesa: on poshilja vše zhase svoje hlapze, to je dushne pastirje, de bi med nami sadú poiskali, kteriga bi is njegoviga usmiljenja, in njegovih darov pernesti mogli. Ali té njegove hlapze popadamo, tepemo, ſ' kamni pobijamo, kadar nepokorni proti njih poduzhenju, opominjevanju, svarjenju se ustavimo, jih sovrashimo in preganjamo s' opornostjo.

37. V. Sadnjizh pa je poshal do njih svôjiga fina, rekózh: Môjiga fina bodo sposhtováli.

38. Kméte pa, ko so fina vidili, so rekli med sebój: Ta je dédizh; déjte! ubímo ga, in bomo iméli njegovo dédshino. **39.** In so ga sgrabili, in vergli is vinograda in ubili.

Zhes té ubijavze Šinú Boshjiga se hudujemo; ali koliko je tazih ubijavzov med nami, kteři ga ſ' svojo hudobno vóljo ubijajo; sakaj gréshnik, kadar v' terdobo ferzá pade, bi, ko bi mogózhe bilo, Jésusa in svéti evangeli konzhal, de bi s' bolj pokojno vesplo v' svojih gréhov shivel. Kaj drusiga ſtorí tudi tifí, kteři s' gréhi, ſ' sapeljivem ukam, ſ' pohujshljivim shivljenjem Jésusa preshene is svojiga in drusih ferza, ko de ga is njegoviga vinograda isshene, in njega, to je nashe dushno shivljenje, hudobno umorí?

40. V. Kadar tedaj gospod vinograda pride, kaj bo storil tém kmétam? **41.** Mu rekó: Hu-

dôbne bo hudó konzhal, in svoj vinograd bo dal obdelovati drugim kmétam, kteři mu bodo sad opravljali ob svôjih zhafih.

Judje in hudobni kriftjani oboji bôdo v' terdim terpljenji, vender bolj ti, ko uni, kér darovi, kteře fo ti prejeli, so imenitnishi, in sató je njih nehyvaléshnoſt obilnishi. Zhe je pervi prihod Jésusov, kteři je bil prihod gnade in usmiljenja, tako strashen bil sa Jude savoljo njih nevère: kakó bô drugi prihod njegov, kteři bô prihod pravize in serda, strashen sa kriftjane, kteři ne shivé po véri: namrežh po befédah s. Payla na Heb: 67. Semlja, kteřa vezhkrat na-njo paden aesh pijé, in tem, kteři jo obdelujejo, prijétno selenje rodi, prejme blagodar od Bogá: kteřa pa ternje, in osát rodi, je savershena, in bliso preklestva: in na sadnje poshgana.

42. V. Jésuf jim rezhe: Ali niste nikoli brali v' piſmih: Kamen, kteřiga ſo svergli ſidarji, on je poſtal glava vóglia. Od Gospoda je to ſtorjeno, in je zhudno v' naſhih ozhéh. **43.** Sató vam povém, de bo od vaſ vséto bôshje kraljéſtvvo, in bo dano ljudſtvu, kteřo bo njegov ſad dalo. **44.** In kdor pade nad tém kamnam, ſe bo rasbil, na kogar pa on pade, ga bo sterl.

Ako bi naſhe ferzé ne bilo pólno prevsétnosti in ſamosvoje ljubéſni, koliko ſvelizhanskikh reſniz bi mí v' ſvétim piſmu naſhlí: ako bi Jéſuſa ljubili, kakó lép, zhu-den, velik bi ſe nam v' ſ. piſmu kasal. Savoljo ſvojiga ſpazheniga ferzá pa ne ljubimo ne njega, ne njegoviga uka, in vše ſavershemmo; sató fmo tudi mí v' nevarnosti od njega ſaversheni biti. Gorjè nam, zhe na tá kamen pádem, in ſe rasbijemo, to je, njegove ſkrivnoſti ſanizhújemo, njegove gnade potratimo, njegovo poſtavo preſtópimo. Zhe ſe is téga ſtanú, dokler je ſhe zhaf, ſ' reſnizhno pokóro ne vſdignemo, bo ta kamen na naſ pa-del, in naſ rasteſl ſa vſo vézhnoſt.

45. V. In ko so véliki duhóvni in fariseji slíshali njegóve prílike, so sposnali, de od njih govorí. **46.** In bi ga bili radi prijéli, pa so se bali ljudstva, kér so ga iméli kot preróka.

Beséda Boshja pernefe zhafi tudi v' hodobne ferza svetlobo; ali ne de bi jih rasvetlila, jih she le bolj oslepí in uterdi. Nesrézhen, ktríga svéte opominjanja takó fle-piga najdejo, de se sdershi gréha is strahú pred terpljenjem, ne is ljubésni proti Bógu, de se bojí zhlovéka, ktrí samore samó teléfno shivljenje vséti, se pa ne boji tiga, ktrí samóre dusho in teló pogubiti na vézhno. Ali she nesrézhniši tá, ktríga ravno tó, kar bi ga imélo pe-ljati k' pokóri, bolj rasferdí, in zhes resnizo rasdrashi: udelano je s' svelizhanjem takiga, zhe fe ga Bóg ne usmili, in mu s' posébno gnado ne pride na pomozh.

XXIII. Poglavlje.

1. V. In Jésuf je odgovoril in jim spét pravil v' prílikah, rekózh: **2.** Nebéshko kraljéstvo je podóbno kralju, ktrí je napravil shenitníno svôjimu sinu. **3.** In je poslal svôje hlapze pokli-zat povabljene na shenitníno; pa niso hôtli priti. **4.** Spét je poslal drugih hlapzov, rekózh: Po-véjte povabljenim: Glejte! svôje kosilo sim per-pravil, môji junzi in pitana shival je saklana, in vše je perpravljenlo; pridite na shenitníno.

Kralj, ktrí shenitovanje napravi svojimu sinu, je nebéshki ozhe, sin njegov je Jésuf Kristus, tiga nevésta je zerkev; shenitovansko kosilo so nauki, svéti sakra-menti, dushni darovi ali gnade, lépe zhednosti, dobre déla, ktré rezhí so kakor jedila, s' ktrími Bóg vérne dushe pase. Pervi povabljeni h' timu kosilu so bili Judje,

kteře je povabil takrat, kadar jím je postavo po Mojsefu dal. Povabljené, kadar se je zhas Shenitovanja perblíhal, je dal klizati po prerókých sošebno po Janesu kerstniku. Ali niso hotli priti. In kér niso na pervo klizanje prishli, je she druge hlapze, namrežh Aposteljne poslal, jih klizat. Tó vablenje in odrezhenje pokashe, de k' sklépu s' Bógam ní nihzhe persiljen, ampak se prostovljno sgodí, kér se volja s' voljo, ferzé f' ferzam sklene, in zhlovek s' laftnim dovoljenjem k' Bógu in Jésusu pride.

5. V. Oní pa niso marali, in so shli, eden na svôjo pristavo, eden pa po svôji kupzhii. **6.** Drugi pa so sgrabili njegove hlapze, ter so jih saframováli in pobili. **7.** Ko je pa kralj to slišhal, se je rasferdil; in je poslal svôje vojské, in je konzhal tiste ubijavze, in njih město poshgál.

Troji ljudjé so v' nevarnosti posabití Bogá, in svoje svelizhanje v' nemar pustiti. **1)** Tí, kteři mehko, léno in sladnoſti pólno shivljenje imajo: namrežh ne mislijo drusiga ko na svoje sdravje, na premoshenje, drushbo, dobre jedila in mnóge rasveseljenja; verh tiga so od svetá zhislani, ter sa poshtene in frézhne ljudí shtéti, kér se nad njimi nobeni gréhi ne káshejo. **2)** Tisti, kteři so v' kupzhijah. Ljubésen do blagá, strah ga sgubiti, skerb zhasne dobizhke storiti jim ves zhas in veselje misliti na vézhoſt odvsame. **3)** Tisti, kteři v' ozhitnih krivizah, in hubobijah shivé; kér taki ne pusté samo svoje dufhe v' nemar; ampak se zelò zhes tiste vsdigújejo, kteři jih k' boljshanju vábijo. Ali Bóg se nad njimi zhes kratko ali dolgo masahuje, in zhe jím na tim svétu sanese, se nad njimi terdno obnasha v' prihodnji vézhoſti.

8. V. Potlej rezhe svôjim hlapzam: Shenitnina je sizer perprávljena, tote povabljeni je niso bili vrédni. **9.** Pójdite tedáj na raspotja, in kteře koli najdete, poklizhite jih na shenitnino. **10.** In njegovi hlapzi so shli na zéste, in so jih nabrali,

kólikor so jih nashli, hude in dòbre; in shenitnína je bila napólnjena s' svati.

Namésti Judov so nevérni, od kterih rodovine smo mi, prishli k' svatovskimu kosilu, in tó namestenje nevérzov sa Jude poméni strashno preméombo, per kterí se gnada enimu vsame in drugimu da. Nobeden ní isvershen od tiga shenitovanskiga kosila, sunej tá, kterí se ga nevrédniga storí, zhe tudi ní nobeden sam is sebe vréden k' njemu vsét biti; kér v' zérkvi, kjér se to kosilo obhaja, so dóbri in hudi. Povabljenje k' timu kosilu je nesafshena gnada, isvershenje pa saflushena pokoritev.

11. V. Prishel je pa kralj pohlédat svatov; in je vidil tam zhlovéka, ki ni bil svatovsko oblézhen; **12.** in mu rezhe: **Prijátel!** kakó si lěsem prishel, kér nimash svatovskiga oblazhila? **On** pa je umólknil. **13.** Tedaj je kralj rékel flusabnikam: **Svéshite mu roké in nogé, in veršite ga v' vnanjo tamo, ôndi bo jok in shkripanje s' sobmi.** **14.** Veliko namrežh jih je poklizanih, ali malo isvóljenih.

De kdó k' svatovskimu kosilu v' nebésih pride, ní sadosti, de je povabljen in poklizan: tudi ne, de je v' zérkvi, kjér se tó kosilo perzhne; ampak móra tudi svatovsko oblazhilo, tó je, ljubesen iméti. **S'** gnado, in osnanovanjem f. evangelija je zhlovek povabljen, in polizan, po véri stopi med drushbo svatov, po ljubésni pa in dohrih délih, které so sad ljubesni, vréden postane vshivati od tiga svatovskiga kosila. Zhe se kdó predersne per tim kosilu bres ljubésni biti, kralj, kadar pride, ga bo ukasal v' vézhno tamо vrézhi: roké mu bodo svépane, kér ne bó mogel nizh vezh dóbriga storiti, nogé, kér se ne bo mogel satezhi k' usmiljenju Boshjimu: vfa luzh svelizhanskikh reñiz mu bó vséta, in bó v' vézhni tami: in sa-nj ne bó drusiga ko bolezchine, shalošt, prasne folse, vézhna strashna nadloga. Koliko je pa tazih, které bi tá

nesrézha sadéla? Ne posnajo se isvoljeni smed savershenih pred poslédnjo lozhitvo. Ali zhe je ravno veliko pokli-
zanih f' f. evangelijem v' keršanftvo, malo jih je vender,
ktéri bi po véri va-nj stopili, malo tih, ktéri bi po véri shi-
véli, in med témi malo, de bi ostali do konza v' dobrim.

15. V. Takrat so shli fariseji in so se posvetováli, de bi ga vjéli v' besédi. **16. In** poshljejo do njega svójih uzhénzov f' Herodijani vred, rekózh: Uzhenik! vémo, de si resnízhen, in pot bôshjo po resnizi uzhish, in de ti ni mar sa nikogar, kér ne glédash na veljávo ljudí. **17. Povéj** nam tedaj, kaj se ti sdí, ali se smé dá-
zija dajati zesarju ali ne?

Slushabniki hudizhevi ne odstópijo, in ne jénjajo dóbrih motiti sunej na eni zhas kakor njih ozhe hudizh; in nihzhe se menj ne utrudi shkódovati ko nevoshljivez. Dóbri mórajo tedaj selo zhuti, de jih ne sapélje svét. Pred všim se je tréba bati posvetne hvale, kér je pólna saderg. Kdór zhlovéshko hvalo ljubi, ljúbi skushnjave, in kdór ljúbi té, hozhe poginiti. Sovráshniki resnize pa nar bólj ifhejo deshélsko oblast rasdrashiti nad dóbre, kér dóbre ko nasprotnike in smotnjavze v' deshelskih poštavah rasglasijo. Sató se morajo dobri sosebno varovati, perloshnost dati k' takimu obdolshenju.

18. V. Jésuf pa je posnal njih hudôbo, in je rékel: Kaj me skuslate, hinavzi? **19. Poka-**
shite mi dazni denár. **In** so mu podáli denár. **20. In** Jésuf jim rezhe: Zhigava je ta podóba
in napis? **21. Mu** rekó: Zesarjeva. Tedaj jim rezhe: Dajte torej zesarju, kar je zesarjeviga,
in Bogú, kar je bôshjiga.

Jésuf hozhe od hudobnikov skushan biti, nekaj k'
poduzhenju dóbrih, de naj se ne bojé rasglasiti hlinjenja
tistih, ktéri pod plajshem ljubésni do resnize ne ifhejo

drusiga, ko shkodvati dóbrim: nekaj pa sató, de bi per ti perloshnosti uzhil, kaj smo duhovski, in kaj deshélski oblasti dólshni, kaj smo dolshni Bógu, in kaj svétu. Podoba zefarjeva na denárji je prizhevanje njegove oblasti zhes deshelo, in vše njene zhasne rezhi. Dolshni smo mu sposhtovanje, pokorshino in davke. Tudi kér si s' njegovim denárjem pomagamo, smo mu dolshni dati, kar se sa denár dobí, tedaj blagó, ljudí, shivino. Podóba Bósha, vtisnjena v' nasho dufho naš opomni, de nash duh in vše njegove moží so boshja last, in tedaj moramo samí sebe in vše stvarí obrazhati k' njegovi flushbi. Ne is zhlovéshkiga straha, ampak savoljo Bogá, in vesti smo dolshni pokorni biti deshelski gospoški. Ali tudi deshelska gospóška, která imá svojo oblast od Bogá, naj vše savoljo Bogá, in k' njegovi zhaſti storí.

22. V. In kadar so to slíshali, so se sazhdili, in so ga popustili in prez hli.

Pofvetni ljudjé se vezhkrat zhúdijo nad dobrimi uženiki, hválio ljudí lépiga sadershanja, jim dopadejo dobre déla. Ali oní vender všiga téga sarél ne ljúbijo, in se na vše téo zelò ne poboljshajo. Ljubésen do svetá in njegovih smot brani, de ljubésen do Bóga in njegove poštave ne more v' ferzé. Ne de bi se k' tému podali, kterí samóre ferzé odpréti, beshé od njega, in ferzé ostane saperto ljubésni Boshji.

23. V. Tiši dan so perstopili k' njemu saduzeji, kterí pravijo, de ni vstajenja, in so ga vprashali, 24. rekózh: Uženik! Mojses je rékel: Ako kdo umerje in nima otrók, naj njegov brat vsame njegovo sheno, in naj obudí sárod svójimu bratu.

Tá sapoved Mojseova je podóba Jésusa Kristusa v' novi poštavi, kterí je tudi po svoji smerti, in sizer f' svojo smertjo in vstajenjem velik sárod dobil, kteriga so mu aposteljni obudili, in od zhasa do zhasa f' pridi-

govanjem obudujejo nastopniki aposteljnov: kér ne rodé febi vérnikov, ampak Jésusu Kristusu, in rojeni ne nosijo iména svojih pastirjev, ampak se po svojim bratu Kristusu imenújejo kristjani.

25. V. Bilo je pa per nas sédem bratov, in pervi se je oshénil in je umerl; in kér ni imel saróda, je sapustil svôjo sheno svôjimu bratu. **26.** Ravno takó tudi drugi in trétji do sédmiga. **27.** Poslédnjizh sa všimi je pa umerla tudi shena. **28.** Per vstajenji tedàj, kteriora smed tih sedmih bo shena? Vsi namrežh so jo iméli.

Meséni ljudjé míslijo samó na telézne rasveseljenja, si ne vóshijo drusiga ko meséne sladnosti vshivati, in se nizh bólj ne bojé, ko njih sgube: sató nimajo nobeniga flaja, nobenih shelj do nebeshkiga veselja. Taki ljudjé si vóshijo, de bi po smerti per njih vše konez vsélo, teló in dusha, kér v' prihodnjim shivljenji ne najdejo nizh vezh rasveseljenja sa svoje mesó. Sató so tudi nagnjeni kmalo verjéti, de dusha ní neumerjozha; slédnji rad verjame, kar shelí in si voshi: ifhe pa vše té ovrézhi, zhefar se bojí, in mu ne dopade.

29. V. Jésuf pa je odgovoril in jim rékel: **Se mórite,** kér ne uméte ne písem, ne mozhi bôshje. **30. Ob** vstajenji namrežh se ne bodo ne sheníli ne moshile, ampak bodo kakor angeli bôshji v' nebésh.

Kdór v' Bogá véruje, in v' njegove obljube úpa, si persadéva s' svojo dushno in telézno mozhjo v' tem shivljenji dobre déla délati, sa ktere se bó per vstajenji prejélo obilno plazhilo. Zhe hozhe kdó svoje mesó tam frézhno storiti, ga mora tukaj moriti: samó kar se tukaj terpi, bó tam s' vézhnim veseljem plazhano. Kdór pa téh refníz nashe vére terdno ne véruje, pokashe, de ne umé uka s' pišma, ne posna megozhnosti Boshje, ljubi

prevezh svoje mesó. Slédnji, kteří po boshjim duhu shivi, upa med trenjem svojiga mésá v' Boshje obljube, je s' svojo sdershljivoſtjo angelam shé tukaj enak, kakor jím bó enak v' vezhnosti, kjér bódo vše njegove sheljé spolnjene, všim potrébam sadosteno, kjer bó umerjozhnost od vezhne zhaſti posherta, sakonſka in vše druge savése jenjale savoljo popolnama terdniga ſklepa in savése s' Bógam sa vſelej.

31. V. Od vſtajenja mertvih pa, ali niste brali, kar vam je govóril Bog, rekózh: **32.** Jes sim Bog Abrahamov, in Bog Isakov, in Bog Jakobov? Bog ni mertvih ampak shivih.

Kakor se Bog Abrahamoviga, Isakoviga in Jakopoviga Bogá imenúje, takó je tudi on vših pravizhnih Bóg, tó je, vſigamogozhni in darovitni plazhevavez, kteří ljubéſen s' ozhétovsko ljubéſnijo na ſvetu povrazhuje, in sveſtobo s' dopolnjenjem svojih oblijub v' vezhnosti obilno plazhúje. Savése, kteře zhlovek s' ljudmi in ſtvarmi imá, fo per ſmerti vše rasvésane: nizh ga ne more od Bogá lozhit, ne ſmert, ne kaka druga mózh. Šam gréh ga takó od Bogá lozhi, de Bógjenja njegov dobrotliv Bóg biti, in oſtane njegov ojſter ſodnik, in maſhevavez sa vſelej.

33. V. In mnóshize, to ſliſhati, fo ſe ſa-
vséle nad njegovim ukam.

Bóg perpuſtí, de ſe enih nevéra pokashe ſa poduzhenje in boljſhanje drusih: on perpuſtí pohujſhanja ſvetá, de ſe ſkuſhajo, in ozhitni poſtanego dobrí; on puſti krive vére, de ſe reſnize bólj rasodenejo in rasuméjo. Takó ſna Bóg dobro is hudiga, lugh is tamé, in ſvetloſt reſnize is hudobije krivih uzhenikov potegniti.

34. V. Ko ſo pa fariseji ſliſhali, de je ſa-
duzeje k' molzhanju perpravil, fo ſe ſoſhli. **35.** In eden ſmed njih, uzheník poſtave, ga je vpra-

shal ga skushajózh: 36. Uzheník! ktera je ve-
lika sapóved v' postavi?

Hudizh ne jénja nikóli skushati, ampak skushnjava
storí sa skushnjava, de bi, ako mu ena ne tékne, s'
drugo shkodoval timu, kteři hozhe rasdréti njegovo kra-
ljéstvo. Herodjani ali moshje od dvora kralja Heroda
skushajo Jésuša, ako bi mogli najti, de on kaj soper kra-
ljeve pravize govorí. Saduzeji, in s' njimi vši krivo-
vérniki, tudi bresvérni kristjani ga skushajo v' uku vére.
Fariseji in vši na vides bogabojézhi kristjani ga sku-
shajo v' tem, kar sadene postave lépiga sadershanja.
Tó so navadne troje skushnjave, f' kterimi svet dobre
skusha, de bi jih vjél, in jim shkodyvati samogel.

**37. V. Jésuš pa mu je rékel: Ljubi Gospoda
svôjiga Bogá is všiga svôjiga ferza, in is vše
svôje dushe, in is vše svôje misli.**

Bogá is všiga ferzá, is vše dushe in misli ljubiti
ní drusiga, ko njega famiga iskatí, njega se dershatí, v'
njem vše veselje iméti, ne sheléti drusiga, sunej kar je
po njegovi vólji, kar povisha njegovo zhaft, in je vši
keršanski drushbi k' pridu. V' nashim umu tedaj ne
sméjo nobene druge misli in sodbe biti, v' nashi vólji no-
bene druge shelje in nagibki, v' nashim shivljenji nobene
druge déla, sunej take, ktere imajo ljubésen do Bogá
sa svoj sazhétik, njegovo poftavo sa svojo ravnavo, nje-
govo zhaft sa svoj konez. Kakó bodo per sodbi Boshji
obstali tisti, kteři v' svojim shivljenji nimajo sa namén
svojiga djanja drusiga ko svoje hudobno nagnjenje, sa
svojo ravnavo svojo vóljo, sa svoj konez, zhafne do-
bizophke?

38. V. Ta je nar vézhi in perva sapóved.

Tá sapoved je nar perva in nar vézhi 1) na sta-
rosti, kér se je s' angeli in pervim zhlovékam perzhéla.
2) na vrédnosti in imenitnosti, kér na ravnost Bogá sa-
déne, in storí zhlovéka otroka Boshjiga, 3) je nar pra-

vizhnishi in nar bolj potrébna, kér da Bogu, kar njemu samimu gre; in kér nobeden, bodi v' stanu in perloshnosti, v' ktéri hozhe, ní isgovorjen od té sapovedi, 4) je nar vézhi na shirjavi, kér vše druge sapovedi v' sebi imá, in je korenina vših drusih, 5) na môzhi, kér storí, de Bóg v' zhlovéku kraljuje, sklene Bogá f' zhlovekam, in storí zhlovéka sa prizhujozhi zhaf in sa vézhnoft frézhniga 6) na stanovitnosti in terpeshi; namrežh ni zhafa ne ure, v' ktéri bi zhlovek ne bil dolshan Bogá ljubiti, in kér ljubésen tudi v' nebésih sa vselej ostane.

39. V. Druga pa je téj enaka: Ljubi svôjiga blishnjiga, kakor sam sebe.

Sapovedi od ljubésni Boshje je perstavljenia sapoved od ljubésni do blishnjiga: kér tá imá v' ljubésni Boshji svoj sazhetik, svojo réjo, svoj konez; in ljubésen Boshja se v' ljubésni do blishnjiga pokashe kakor v' svojim isdélku, v' svoji podóbi, v' svojim snamnji; tedaj ena bres druge ne more biti, ampak kdór ljubi blishnjiga savoljo Bogá, ljúbi Bogá v' blishnjim, in blishnjiga v' Bógu. Ljubiti svojiga blishnjiga ko sam sebe hozhe rezhi, ljubiti ga po rasvetljeni pameti, ktéro prava ljubésen imá: ne pa po nagnjenji hudobniga poshelenja, is ktériga se velikrat, pa ne prav ljubimo.

40. V. V' téh dvéh sapóvedih je sapopadenia vša postava in preroki.

Sveto Pismo nima drusiga v' sebi, in ne sapoveduje drusiga ko ljubésen. Karkoli dobriga délamo, ní ne v' svojim sazhétku, ne v' svojim naménu, ne v' ispeljanji popolnama dôbro, zhe ni savoljo Bóga, in is ljubésni do njega storjeno. Sató je tá dvojna sapoved sapopadik vše postave, govorjenje vših prerokov, in várh evangeliskih sapoved. Tá sapoved ljubésni do Bogá in blishnjiga je fama in nar blisheji pót proti svelizhanju, so bukve, is ktéřih se tí, ktéri ne snajo brati, všiga potrébniga k' svelizhanju lahko nauzhé: užheni pa morajo v' njih modróst sajémati; kér bres ljubésni nima nobena

rézh prave zéne, vše pa dobro tekne tém, ktéri prav ljúbijo.

41. V. Ko so bili pa fariseji sbrani, jih je Jésus vprashal, **42.** rekózh: Kaj se vam sdi od Kristusa, zhigáv fin je? Mu rekó: Davidov. **43.** Jim rezhe: Kakó ga tedaj David v' duhu imenuje Gospóda, rekózh: **44.** Gospod je rékel môjmu Gospodu: Usédi se na môjo desnizo, dokler ne poloshím tvòjih sovrashnikov v' podnóshje tvòjih nog. **45.** Ako ga tedaj David imenuje Gospóda, kakó je njegov fin? **46.** In nobeden mu ni mogel odgovoriti beséde; tudi se ga ni od tistiga dné nobeden predersnil she kaj vprashati.

Prej v' eni perloshnosti je Jésus vprashal svoje užénze rekozh: *kaj rezhete, kdó fin?* Farisejev tukaj ne vprasha, kdó je on, ampak kdó, in zhigav fin je Kristus? užhenzi na vprashanje Jésusovo so malo obmolknil, in Péter je v' imenu vših odgovoril: *Ti si Kristus, Šin shivigu Bogá.* Fariseji na ravnost, in kmalo odgovoré, rekozh: *Davidov.* Jésus je pohvalil Pétra, rekozh: *Šrézhen si Šimon, Jonov fin.* Farisejev ne pohvali, ampak jih s' vprashanji napeljúje, de bi sposnali in rekli na ravnost, kar je Péter odgovoril. Ali oní, ne de bi resnizo povédali, obmolknejo. Namrežh Pétru ni tega rasodelo mesó in kri, ampak ozhe nebéshki: sató je resnizo govoril, in je bil hvale vréden. Fariseji pa so pomésu délali in mislili, in takó niso hotli prizhevanja dati resnizi, ktéro so sovrashili; sato niso bili pohvaljeni, ampak osramoteni so odstopili. Péter in Fariseji, obdvoji so prizhevanje dali, de Jésus je shivi Bóg, ali Péter je dál takó, de je sraven pred Bogam savoljo svoje vére imel saflushenje: Fariseji pa so dali soper svojo vóljo, in si saflushili svojo pogubo.

XXIII. Poglavlje.

1. V. Tedaj je Jésuf govóril mnóshizam in svójim uzhénzam, **2.** rekózh: Na stolu Mojsesovim sedé písmarji in fariseji. **3.** Vše tedaj, kar kóli vam rekó, dershite in storíte; po njih délih pa nikar ne délajte, kér pravijo, pa ne storé.

Vselej moramo dushne pastirje savoljo njih flushbe v' zhafti iméti, ter njih uk, kadar se f' Kristusovim ukam sdrushi, in mu je enak, sprejéti, ako ravno nad njimi kake prestopke ali gréhe vídimo; kér pregréhe, které se nad uženiki vídijo, padejo na njé: poshtovanje pa, ktero proti njih flushbi imamo, gré na Jésusa, zhigar namestniki so, dokler sedé na Mojsesovim stolu, to je, dokler niso od vishi duhovne gospóške odstavljeni. Savoljo tiga ní isgovorjen, kdor dóber nauk savershe, nozhe pokorn biti, in is poduzhenja dóbriga sadú roditi, sató, zhe kak uženik, pastir ali vladar hudobno shiví. Ako bi bilo mogožhe, de bi sam hudizh resnizo govoril, si jo dolshan sprejéti.

4. V. Navesujejo namrežh teshke breména, ki jih ni mozh nositi, in nakladajo ljudém na ramé, pa jih samí f' perstam nözhejo ganiti.

Teshke breména ali butare, které se ne morejo nositi, so farisejske in vnanje déla, per kterih se teló trudi, v' ferzu pa malo, ali zelò nizh bogabojeznošti ne obudé. Kar je pa nashi spazheni natori teshko in sóperno, kakor so vfe trenja pozbutkov ali mesá, tega ní imenovati teshka butara. Pokóra je teshka téma, kterí je nozhejo délati: in shivéti po svetim evangeliu fe nemogozhe sdi famo tifsim, kterí mesó in svét prevezh ljúbijo; komur pa Bóg ljbésen do pokóre in resmize dá, temu je evangeliska potava sladak jarm, in lahka butara.

5. V. Vše svôje déla pa storé, de jih ljudjé vidijo; délajo si namrežh shirji listke, in vézhi robove v' krilu. **6.** In imajo radi perve mésta

per vezhérjah, in perve sédeshe v' f-hodnizah,
7. in posdravljanja na tergéh, in de jím ljudjé
 pravijo: uzheník!

Hinavez, kér ne ifhe drusiga ko sam sebe in svoje zhasti, ifhe povsod viden in hvaljen biti, in sató ifhe povsod posébnosti: v' oblazhilih, v' hoji, v' bogabojezhih délih, in v' všim svojim djanji. **On** se sam per sebi napihúje; kadar je od ljudí zheshen; se togotí, kadar mu drugi zhastí ne dajó, se sanjo terdo potegne; kadar jo sgubí, je silno shalosten; se neusmiljeno mashuje nad tistimi, kteři mu jo krivizhno vsamejo.

8. V. Vi pa se ne pustíte uzhenikov imenovati; sakaj eden je vašh uzheník, vi vši pa ste bratje. **9.** In nikogar ne imenujte na semlji svôjiga ozhéta; sakaj eden je vašh Ozhe, ki je v' neběsh. **10.** Ne imenujte se uzheníkov; sakaj eden je vašh uzheník, Kristus. **11.** Ktěri je návezhi med vami, bodi vašh slushabnik. **12.** Kdor se pa povishuje, bo ponishan; in kdor se ponishuje, bo povishan.

Snamnje prevsétnosti v' ferzu je, kadar je zbrovec v' svojih ozhéh móder, mu samó dopade, kar si sam ismisli, rad druge uzhi, in od drusih poduzhenja rad ne sprejme. Ponishen Kristjan pa ve, de vše rasvetlenje pride od ozhéta svetlobe, kteři je v' neběsh, de sam Jé-suf Kristus je resnizhni uzheník, kteři rasvetlí ferza f' svojim rasvetlenjem, in jih uzhi resnize takó, de dá tudi rasvetlenje v' nji: sató vso uzhenost, kteřo imá, sa tako vidi, kteřo je on nevreden od Bogá prejel samó sató, de bi sebi, in drugim pomagal k' svelizhanju. Kolikor ponishuishi je tak kristjan, toliko visokejshi je sa réf; kér ponishnost je resnizhna pót do prave visokosti: ponishevanja pa so gotovi nastopki prevsétniga ferzá. Nad ponishnim kristjanam se iskashe, kako resnizhno je, de zhaſt

besí pred tém, kteří je ifhe; hití pa sa tém, kteří besí pred njó.

13. V. Gorjè pa vam, pismarji in fariseji, hinavzi! kér sapírate nebéshko kraljéstvo pred ljudmi; vi namrežh ne gréste vanj, in kteří hózhejo vanj iti, jim ne pustite iti.

Velika nesrézha je v' nebéshko kraljéstvo ne iti, ali fhe vézhi je tudi drugim vanj braniti. Tó storé hinavzi, kteří se vnanje bogabojeznošti dershé, in sovráshijo v' serzu resnizo, kteří dobrimu sklepu drugih soper stojé, perkrivajo drugim resnizhno pót svelizhanja, postave svétiga evangelijska prevrazhajo, in raslagajo po zhloveshkim nagnjenji; kratijo pokóro, ſ' kteřo se nebeské vrata odpirajo; zhernijo tiste, kteří resnizo osnanújejo, in druge po pravi pót ravnajo k' nebésam.

14. V. Gorjè vam, pismarji in fariseji, hinavzi! objédate hishe vdov, dolge molitve opravljáje; savoljo téga bote prejeli ojstréjši fòdbo.

15. Gorjè vam, pismarji in fariseji, hinavzi! kér po morji in po suhim vše obhódite, de eniga k' svôji véri spreobernete; in kadar je spreobernen, ga storite otrôka pekla, dvakrat hujshiga, kakor ste vi.

Ní gershi lakomnosti po blagu ko tá, kadar kdó v' svétih délih ifhe zhasnih dobizhkov: in té je navadno hinavzam, kteří laftniga prida ishejo, ne pa, kar je Jéusufa Kristusa. Molitev, svéti sakramenti, sam Bóg mora flushtiti njih lakomnosti. Tiste dobre déla so per njih nar sveteljšhi, kteře vezh zhasnih dobizhkov pernefejo. Tudi je takim hinavzam lastno, de ſi veliko persadévajo, vezh drusih na svojo stran spraviti, in jih napeljati k' vnanji bogabojeznošti, de bi is téga vezh zhasnih dobizhkov, ali pa veliko zhaſt per ljudéh dobili. Š' tém pa druge, kér jih vnanje bogabojeznošti navádijo, in v' notranji, kteře famí nizh nimajo, jih poduzhiti zelò ne snajo, per-

pravijo she v' vézhi hinavstvo in jim pót proti resnizhni poboshnosti bolj sadélajo; kér nobena rézh ne brani k' resnizhni poboshnosti priti bolj, ko hinavska fvetóft.

16. V. Gorjè vam, slépi vodniki! ktéri právite: Kdorkoli perséshe per tempeljnu, ni nizh; kdor pa perséshe per slatu tempeljnovim, je dolshán. **17.** Neúmneshi in slépzi! sakaj, kaj je vezh, slató ali tempelj, ki slató posvezhuje? **18.** In kdorkoli perséshe per altarji, ni nizh; kdor koli pa perséshe per daru, ki je na njem, je dolshán. **19.** Slépzi! sakaj, kaj je vezh, dar, ali altar, ki dar posvezhuje? **20.** Kdor namrežh per altarji perséshe, perséshe per njem, in per všim, kar je na njem. **21.** In kdor per tempeljnu perséshe, perséshe per njem, in per tistim, ki v' njem prebiva. **22.** In kdor perséshe per nébu, perséshe per bôshjim sédeshu, in per tistim, ki na njem sedí.

Vsaka perféga naj se sgodi per samim Bogu, ali per ktéri stvari, je svéta rézh, in zhlovéka véshe. Zhlovek mora v' perfégi Bogá s' svétim straham in trepetam moliti, stvari pa, per ktérik perséshe, v' zhafti imeti; kér so boshje stvari, so savolj Boga imenitne, in tedaj imajo sveso s' Bogam. Zhlovek tedaj mora vše stvari sa take zhislati, med ktérimi in njih stvarnikam je gotova svesa; sakaj od stvarnika imajo stvari tó, kar so: od njega imajo svoj konez, sa kar so na svetu. Kadarkóli nam stvari slušijo, se moramo spomniti, de so oné pod pomozhjo stvarnika, ktéri je sazhetnik vših rezhi, studenez vše resnize, vrazhevavez vše pravize, in sodnik všiga dobriga in hudiga.

23. V. Gorjè vam, písmarji in fariseji, hinavzi! ktéri desetinite méto, janesh in kumno, in opushate, kar je imenitnišiga v' postavi, pravizo,

uſmiljenje in véro. To je tréba storiti in uniga ne opuſtiti. **24.** Šlépi vodníki! kteří komarja prezéjate, kamélo pa poshírate.

Kaj je komarja ali muſhize prezéjati, in kamelo poshirati drusiga, ko per majnih rezhéh tenko véft iméti, per prelomljenji pa velikih dolshnoſt si malo vestí délati? Molitev ali dobro délo, kteriga si zhlovek sam sbere in naloſhi, opuſtiti, zhes to iméti velik nepokoj v' véfti; popravljati svoje ſpazheno ferzé, hude nagibke, jéso, laſhi, opravljanja, in druge napzhne rezhí od ſebe odvrazhati, dopolniti ſkerbno, kar praviza in ljubéſen do blishnjiga, kar véra v' Bogá in kerſhanſtvo hozhe, to v' némar puſtiti, v' tim ſanikernimu biti, to sa malo zhíſlati, to je ſaderga, f' kteřo hudizh velikrat tudi poboshne ſapélje, de oni dopolnujožh majhne in lahke rezhí ſe ſa dobre ſhtéjejo, in ſi potolashijo véft, kteřa bi jih ſavoljo ſamude vezhih dolshnoſt grislá.

25. V. Gorjè vam, pismarji in fariseji, hinavzi! kér zhíſtite, kar je ſunej koſarza in ſkléde, ſnotrej pa ſte polni rópa in gnuſuſôbe. **26.** Fa-riſej, ſlépez! ozhíſti popréj, kar je ſnotrej koſarza in ſkléde, de bo tudi to, kar je ſunej, zhíſto.

Serzé je ſédeſh lépih zhednoſt in gerdih pregréh. Šavoljo ferza zhlovek Bogu ali dopade, ali mu je sópern. Saſtonj tedaj sakriva gréſhnik svojo hudobijo v' ferzu, de bi ſe ne pokasala, in ſató veljanja per ljudéh ne ſgubil, kadar v' Boshjih ozhéh ſavoljo ljubéſni do gréha oſtane ſpazhen in hudoben; prasna je tudi vnanja zhiftoſt bres notranje v' ferzu, kér vnanja pride od notranje. Študenez vſe ſvetotſti in zhiftoſti je ljubéſen, in ko-nez vſe poboshnoſti mora biti zhaſt Boshja, ne hvala per ljudéh, ſizer zhednoſt je le hinavſhina, in bogabojeznoſt lé buzhézh bron, in ſvonézh ſvonez.

27. V. Gorjè vam, pismarji in fariseji, hi-

navzi! kér ste enaki pobéljenim grôbam, kteři se od sunej ljudém lépi sdé, od snotrej pa so polni mertvaškikh koští, in vſake gnjuſôbe. **28.** Takó se tudi vi ljudém sizer od sunej pravizhni vídite, snotrej pa ste polni hinávſhine in krivíze.

Koliko je kristjanov samó na vides in po iménu, ne pa po duhu in v' refnizi! zhednost, kteře se nad njimi bleſhijo, nimajo, de bi vſaj ne iméli nasprotnih grehov! koliko se je tréba ſkusiti, zhe nismo v' tim sapopadeni, kér bómo per fodbi fojeni zhes té. Kadar bó belôta bogabojeznoſti, ſ' ktéro fo vnanje déla prevlézhene, per fodbi Boshji ſhrifana, in ferzé se bó nágó, kakor je samó na ſebi, pred ſvetam pokasalo, kakofhni ſmerad ſkritih gréhov bó is naſhih ferz puhtel, in tedaj ſ' kako framoto bómo pokriti? Ljudje ſódijo vnanje, Bóg pa notranje: pa tako ſkerb imamo, fe pred ljudmi opravizhiti, in nam ní már, zhe tudi vſa gnjuſôba v' ferzu obtizhí. Ravno této ſtorí naſho prevſétnost vězhi, in menj eſdravljivo. Tudi dóbri fe teshko ubranijo, ſvoje veljanje per ljudéh iméti: koliko menj fe bó hinavez tému odrékel, kér vſe njegovo persadevanje gré na té, de bi per ljudéh veljal, in od njih bil selò zhiſlan?

29. V. Gorjè vam, piſmarji in fariseji, hinavzi! kteři ſtavite grôbe prerokov, in ſalſhate pokopalishha pravizhnih, **30.** in pravite: Ko bi bili mí v' dnévih naſhih ozhetov, bi ne bili s' njimi deléshni kerví prerokov. **31.** Šami ſebi torej prizhujete, de ſte otrôzi téh, kteři fo preróke umorili.

Veliko je kristjanov, ki hvalijo pravizhne in bogabojezhe ljudí, kteři fo ſhé odmerli; in kashejo gnjuſhenje nad njih preganjavzi, kteřih tudi ní vezh: nedolshne pa, kteři ob njih zbasu ſhivé, in fo jim ſ' ſvojim lépim sadershanjem naſpróti, ſovráſhijo. Namrežh mertve, kteři jim njih ſpazhenja nizh vezh s' lépim sadershanjem

ne ozhitajo, lahko hvalijo: in njih preganjavze, kér se jih nizh vezh nimajo batí, radi obrekujejo. Ali sa pravizhne, ki so med nami, se ne upajo obnefti, kadar jih svet preganja: posebno pa, zhe so njih preganjavzi mogózhni, od kterih zhasne dobróte upajo, ali se preganjanja bojé, se jim perdrushijo, in zhes nedolshne s' njimi potegnejo.

32. V. In vi, spolnite tedáj mero svôjih ozhétov. **33. Kazhe, gadja saléga!** kako bote ubeshali sòdbi pekla?

Bóg ne poterdi gréha, kér je neskonzho dóber in svét: ampak ga pustí, in isdá gréshnika v' hudobijo, kér je pravizhen. Nesrézhen tá, ktéri spolni mero svojih gréhov takó, de dobrota in usmiljenje boshje jenja, in naftopi boshja praviza in mashevanje. Šam Bóg ve sa menjike, doklej bo njegovo usmiljenje seglo. Sató je flédnji-mu, preden gréh storí, pomislišti, zhe ne bó tá ki sadnji gréh in se batí: zhe ga je pa shé storil, se mora spomniti, de more vsak gréh f' pokoro sbrisani biti, in jo mora kmalo sazheti délati. Tó je edina pomózh pogubljenju oditi.

34. V. Sató, glejte! jes vam poshiljam preróke in módre in pismarje, in smed njih bote nektére umorili in krishali, in nektére bizhali v' svôjih s-hodnizah, in preganjali od mésta do mésta, **35.** de pride nad vaf vfa pravizhna kri, která je prelita na semlji, od kerví pravizhniga Abeljna do kerví Zaharija, finú Barahijoviga, kteriga ste umorili med tempeljnám in altarjem. **36. Resnizhno** vam povém, vse to bo prishlo nad ta rod.

Posébin dár Boshji je, kadar Bóg v' kako deshelo poshlje dobre pastirje, in vezh dobrih krístjanov obudi. Ali gorje tém, ktéri tá dár prevernejo v' prekléstvo in

mashevanje jése Boshje: kteriori lépo sadershanje poboshnih v' némar pusté, dušnih pastirjev ne poslušbajo, se njih opominjanju ali svarjenju ne vdajo, ali jih zelò sovráshijo, in preganjajo. Tó je sadnja stopinja k' spolnjenju méré gréhov: in Bóg rasfuje vše svoje mashevanje nad njimi, savoljo téh, in vših drusih prejšnjih pregréh, takó, de vezhkrat zéle deshele morajo sató veliko terpéti.

37. V. Jerusalem, Jerusalem! ki morísh preroke, in jih kamnjash, kteriori so k' tebi poslani; kólikokrat sim hôtel sbrati tvôje otrôke, kakor koklja sbira svôje pisheta pod perute, in nísi hôtel! **38. Glejte!** vasha hisha vam bo pusta pušena. **39. Sakaj** povém vam, ne bote me vidili odslej, dokler ne porezhete: Zheshen bôdi, kteriori pride v' iménu Gospodovim!

Kakó velika mora biti ljubésen Jéusova do isvoljenih, kér she toliko ljubésni iskashe proti spazhenim serzam; kakor koklja skerbí sa svoje pisheta, in jih pod perute spravljá, de bi jih ogréla, in obvarovala shkode; takó je on vše storil, de bi zhlovéka svelizhal; in si vše persadéva, greshnika perdobiti; kolikokrat se on nad savershenimi zelò na tému svétu ozhitno mashúje, de bi se gréshniki take sgodbe ustrashili, k' pokóri segli in se k' njega usmiljenju satekli. Kógar serza té rezhi ne omezhe, se mu je batí, de bi ki ne bil med shtevilam savershenih, tedaj de bi se Jéus od njega ne lozhil, velike pustote v' njegovim serzu ne sapustil, de bi on nizh vezh ne sposnal ne Jéusa, ne njegove resnize, ne svoje dolshnosti, in bi svojo vézhno shkodo she le takrat saglédal, kadar bô stopil pred svojiga sodnika.

XXIV. Poglavlje.

1. V. In ko je Jéus is tempeljna shel, se

je prezh podál. In perstopili so njegovi uzhénzi, de bi mu pokasali sidanje tampeljna. **2.** On pa je odgovoril in jim rékel: Ali vídite vše to? Resnizhno vam povém, tukej ne bo pushen kamen na kamnu, kteři bi ne bil rasvaljen.

Dokler je Jésuf v' tempelj hodil, ga je posvezheval f' svojo prizhujoznoftjo: ko je pa sadnjizh is njega sfel, in se prozh podal, mu je savoljo Judovskih pregréh shugal f' takim rasdjanjem, de ne bo ostal kamen verh kamna. Nashe telésa so tempelj Boshji, v' kteřih f. Duh prebiva: gorjè nam, zhe savóljo nashih pregréh Jésuf is naš sbešší; kakofhna podertija bó per naš? Kdó bi tedaj veliko fkerb imel, svojimu telésu prav postrézhi, in ga likati, kér fe bó savóljo isvérniga gréha v' prah raslulo, in savoljo drusih nashih pregréh utegne v' peklu biti prebivalishe hudizhevo sa vselej?

3. V. Ko je pa sedel na óljski gôri, so perstopili k' njemu uzhénzi posébej, rekózh: Povéj nam, kdáj bo to? in kákofhno bo snamnje tvôjiga prihoda in konzhanja svetá?

Dva prihoda Jésusova na svet sta prav snana, in ozhitna. **Pervi**, ki je bil is ene strani v' ferdu, de se je nad nevérnimi Judi masheval, in staro postavo overgel; is druge strani pa je bil prihod usmiljenja, kér je svojo zerkev postavil in novo postavo fvétiga evangelija vpeljal. **Drugi** prihod bó v' zhasti, kadar pride vše zbloveshtvo sodit, svét konzhat in dopolnit kraljestvo Boshje v' svojih isvoljenih. Silno rádovedni smo, kadaj bó sodnji dan in konzhanje svetá: ali fkerbí nimamo, se perpravljati k' smerti, per kteři bo sa naš sodnji dan; kér vender bi to perpravljanje moglo opravilo vše zhaf nashiga shivljenja biti, de bi ob svojim sodnjim dnevu mogli obstati.

4. V. In Jésuf je odgovóril in jim rékel: Glejte, de vas kdo ne sapelje! **5. Veliko nam-**

rezh jih bo prishlo v' môjim imenu, ki porekó:
Jes sim Kristuf, in jih bodo veliko sapeljali.

Švet je pôln smót in sapeljevanja; in tó je fkush-njava, ktera mnóge smóti. Jésus nam vezh raspolov ali fort sapeljevanja rasodéne. **Pervo** je sapeljivih Kristusov. Nevarno je, dobre pastirje imeti, pa njih opominjanja v' némar puſtiti, ali pa na zhernjenje drusih, kteři jih ko sapeljivze rasklizhejo, imeti merslo ferzé in nesaupljivoſt proti njim: sakaj vézhi dél se sgodí, de Bóg po svoji pravizhni ſodbi dobre pastirje odvysame, in puſti, de naftópijo potle ali taki, kteři ifshejo svojiga lastniga prida, ne pa prida dush, ali pa taki, kteři fo saréf smoteni, in drusih sapeljivzi.

6. V. Šliſhali pa bote vojské in govorjenje od vojsk. Gléjte, de se ne preſtráſhite; kér to ſe mora ſgoditi, pa ſhe ni kônez.

Drugo sapeljevanje je, kadar ſe na ſvétu godé ve- like prekužovanja, ktere kashejo, kakor bi ſe konez ſvetá perblisheval, in ſato ſe ſgubí upanje, de bi oblijube Boshje bile ſpolnjene. Naj ſe godí na ſvétu, kakor hózhe, Bóg bo svoje délo vſelej po svoji ſvéti volji ispeljal. Vojske enim ne flushijo ſa drugo, ko de ſe njih hndóbne na- gnjenja bolj obudé: per enih njih zhaſti lakomnoſt, per enih sheljé ſe mashevati, per enih lakomnoſt po blagu, per enih prasna radovédnost in sheljé viditi nove pergódke. Pravi Kriſtjan pa v' tazih okóliſhinah móli ponishno Bogá, sdi- húje zhes gréhe, ſavoljo kteřih Bóg f' tako ſhibo tepe, in zhes gréhe, kteři is vojske pridejo; gléda f' ſvétim ſtraham pravizo Boshjo, kteřa ſe v' zhloveshki ſerdi- toſti iſkasuje; jóka ſavoljo pogubljenja toliko dush; próſi Bogá de bi vſe prekužije flushile k' njegovi zhaſti, in k' ozhishevanju isvoljenih.

7. V. Vsdignil namrežh ſe bo národ nad národ, kraljéſtvu nad kraljéſtvu; in kuga, in lá-

kota in potréfi bodo po mnogih krajih. **8.** Vse to pa je le sazhetik nadlög.

Tretje sapeljevanje je, kadar se ljudém ali drugim stvarém perpishe, kar pride od Bogá, in takó samóre zhlovek is tazih sgodkov se pohujshati, ne de bi mu flu-shili k' poboljshanju. Opornosti ali punti, lákota, kuga, potresi so shibe sa nashe gréhe, so podobe terpljénja v' prihodnjim svetu, so podobe gréhov v' nashih ferzih. Bóg naš f' takimi shibami tepe, kér naš hozhe opomniti pokóre, f' ktéro si moremo soper jéso Boshjo pomagati, našili gréhe svojiga ferzá satréti. Ali vézhi dél mislimo od tazih nadlög, ali de od ljudí, ali od drusih vsrokov pri-dejo: vezhkrat zelò bogabojézhe ljudí, ki so nam tern v' ozhéh, dolshimo krive téh britkóst. Namrežh, kadar hozhe Bóg is svojiga ušmiljenja naš f' zhaſními nadlogami od véznhnih reſhití, ravno takrat ifhe hudizh nam vséti ves dóber sad, bogabojeznoſt nam sovráshno storiti, nashe ferza uterediti v' hudim.

9. ¶ Potlej vas bodo isdájali v' britkóst, in vas bodo morili; in bote sovrasheni od vših naródov savoljo môjiga imena. **10.** In takrat se jih bo veliko pohujšhalo, in se bodo med sebój sovrashili. **11.** In veliko krivih prerokov bo vſtalo, in jih bodo veliko sapeljali.

Špet troje sapeljevanje Jésuf tukaj napové: namrežh od hudobnih safmehljivzov vére, od hudobnih bratov kristjanov, od lashnjivih prerókov ali krivih uzhenikov. Velika skushnjava je, kadar se ves svet vsdigúje zhes bogabojeznoſt: kér teshko je misliti, de ravno majhna truma ljudí reſnizo vidi; vši drugi bi pa slepí bili. Tá skushnjava she hujshi poſtane, kadar so zelò kristjani f' svojim ponoshenjem véri in lepimu sadershanju nasproti: kér to samore dobre mozhno ofslabiti. Ali tudi krivih prerókov nikóli ne smanjka, ktéri med velikimi smotami nar bolj upajo svoj hudoben namén dosézhi. Kar je per tému nar nevarnishi, je to, de se radi podamo na tisto stran,

na ktéří jih je narvezh. Jésuf pa naš opominja, se velike drushbe všeje ogibati, kér smót je všeje nar vezh med veliko derhalijo, in kér sapeljani všeje v' trumah hódijo po shiroki in prostorni pótí, která pélje v' pogubljenje.

12. V. In kér bo hudobija obilno rasla, bo ljubesen per mnogih omersnila. **13. Kdor** pa bo stanoviten do kônza, bo svelizhan.

Sádnje sapeljevanje je v' tém, kadar se vidi mozhno omrasnjenje v' ljubésni, která se manjša po tém, kolikor bolj hudo peshelenje raste. Velike skerbí is strani zhlovekove, in velike pomózhi is strani Boshje je tréba, de zhlovek med hudobijo svetá terden ostane: de se ogne pótí poshelenja, která pélje v' pogubljenje, in de ferzhno po pótí ljubésni hodi, která pélje proti svelizhanju. Sató perporozha Jésuf tolikanj stanovitnost, které zhlovek ne móre toliko saflushiti, ko ponishno od Bogá sprositi; kér samó tisti samóre délo našiga svelizhanja frézhno dokonžhati, kterí ga je v' naš usmiljeno perzhel. Sató se je tréba batí, se ponishati, prospiti, veliko zhuti in se trudit: tó vše vkupej pomaga stanovitnost v' dobrim ohrañiti.

14. V. In ta evangéli kraljéstva bo osnanován po všim svétu v' prizhevanje všim naródam, in tedaj bo priphel kônez.

Rasdjanje Jerusalema in tempeljna je bilo odlosheno takó dolgo, dokler ní evangeli povsod v' judovski desheli osnanovan bil, de bi Judam ne bilo isgovora: ampak kér so vidili spolnenje toliko prerokvanja od katolishke zérkve, bi bilo vše tó jim moglo ozhlí k' resnizi odpréti. Ali slepim Judam se je takrat ravno takó godilo, kakor se v' vših zhafih godí krifjanam, kterím osnanovanje s. evangelija, ozhitni zhudeshi, in vše obljube Boshje ne flushijo sa drugo, ko jih bolj slepiti, in hujshi pogubiti.

15. V. Kadar bote tedaj vidili gñjusôbo rasdjanja, prerokovano od Daniela preroka, stati na svétim méstu: (kdor bere, naj umé!)

Koliko se savsamemo nad strashnimi nesrézhami, které kako mésto, ali vso deshelo sadénejo, kér vidimo, de so tó shibe ferdite pravize Boshje. Nizh se pa ne ustrashimo rasdjanja, ki ga gréh v' našnih in drusih dushah napravi: in is kteriora toliko smót in prekuzovanja pride med kristjane. Oskrunjenje svétih rezhi, potratenje in nevrédno prejemanje svétih sakramentov, neskerbnoſt sa besédo Boshjo, sanizhevanje dushnih pastirjev, tó fo snamnja serditosti Boshje; in kadar se vidijo take rezhi, se je batí, de bi se Bóg od take deshele ne odmikoval, de bi kerštanſtvo ne sbeshalo. Tega se je tréba mozhno batí.

16. V. Tedaj naj, kteriori so v' Judeji, beshé na goré; **17.** in kdor je na ſtréhi, ne hodi s' njé jemati kaj is svôje hiſhe; **18.** in kdor je na pólji, se ne vrázhaj jemati svôje ſuknje.

Jésuf naš uzhi, kaj je storiti ob zhasu take nesrézhe. *Pervizh* je tréba na goré beshati, tó je, se posvetnih drushb, ſvetá in njegovih navad ogibati; fe k' Bógu satezhi: v' molitvi, in premiſhljevanji Boshje beséde ifskati rasvetljenja in možhi soper vše pohujšanja; fe ravnati po rasglédu tistih, kteriori v' lépih zhednostih in veliki poboshnosti shivé; se dershati nauka katolishke zerkve, in ne nauka posvetnih ljudí. *Drugizh* se je tréba zhasnim dobizhkam in taleſnímu pridu, kadar s. evangeli to ukasuje, odpovédati: kdór hózhe zhasno in vézno ohraniti, je v' nevarnosti oboje sgubiti, in kdór hozhe vše otéti, ne bo nizh odnesel. Naſhe mesó je perſtena hiſha na ſvétu; kadar je zhlovek sazbel po véri shiveti, in se je f' trenjem svojiga mesá povishal, ne smé ob zhasu ſkushnjav ſopet v' svojo hiſho doli stopiti, to je, od svojiga shivljenja kaj odjenjati ali opustiti: in kadar svojo dusho, v' kterioro je Bóg kal lépih zhednost poloshil, kadar njivo obdeluje, se ne smé v' svojo hiſho verniti, de bi svojo ſuknjo vsél, tó je, de bi se posémeljskim ſheljam spét podvergel.

19. V. Gorjè pa nosézhim in dojézhim tiste

dni! 20. Molite pa, de se vašh bég ne sgodi po simi ali v' saboto.

Dva napotka pokashe tukaj Jéšus, která ſta per ſkuſh-njavah nevarna. *Pervi* je, kadar je kdó pólن posvetnih ſhélj; kér bég mora hiter biti, tiga pa, kteři je f' takimi ſheljami napolnjen, njegove ſheljé teshé, de ſmotnja vam ubeshati tako malo samóre, ko malo samóre noſe-zha nadlogam oditi: in kdór je prevezh ſaljubljen v' ſvoje mēſo, mu rad ſtréshe, in teſne polahkanja prevezh ljubi, timu je té ravno tak ſadershik ko ſheni, kteřa otroka na persih imá. *Drugi* je sima in fabota, to je, mraslotá v' ferzu in prasnovanje ali lenoba v' dobrih délih. Kadar oginj ljubéſni v' ferzu ugaſne, ſkuſhnjave zhlovéka zelò lahko poderó: in kadar fe duſha v' dobríh délih védno ne úri, oflabi in uſahne, de jo ſkuſhnjave zelò lahko smótijo, kér fe odvadi ſoper ſtati ſkuſhnjavam.

21. V. Sakaj takrat bo velika ſtiſka, kákor-ſhne ni bilo od sazhétka ſvetá do sdaj, in je ne bo. 22. In ko bi ne bili perkrajshani tí dnévi, bi ne bil otét noben zhlôvek; tode ſavoljo isvo-ljenih bodo perkrajshani tiſti dnévi.

Samó isvoljeni imajo úpanje, de bodo otéti v' ſkuſh-njavah; kér vſe, kar fe godí na ſvétu, fe godí ſavoljo isvoljenih. ſavoljo njih ſteji ſvét, in bó ſtal, dokler bó ſadnji isvoljeni na njém: njim k' pridu ſo vſe preku-zovanja na ſvétu, in ſavoljo njih fe britkoſti ſkrajſhajo. Namrežh dobróta Boshja je takó velika proti isvoljenim, de jim dá ali mózh ſkuſhnjave premagati, ali jih pa ſkuſhnjavam odtégne. In kér jim je Bóg ſhé tukaj takó dobrotljiv, kakó dobrotljiv jim bó ſhe le takrat, kadar jih bó plazheval v' vézhoſti.

23. V. Takrat, ako vam kdo porezhe: Glej-te! tukej je Kriſtuſ, ali tam, ne verjemite. 24. Sakaj vſtali bodo krivi kriſtuſi, in krivi preró-ki, in bodo délali velike snamnja in zhudeshe,

takó de bi bili sapeljani tudi isvoljeni (ko bi bilo mogozhe). **25.** Glejte! préd sim vam povédal. **26.** Ako vam tedáj porekó: Glejte! v' pušhavi je, ne hodíte venkej; glejte! v' hramu je', ne verjemíte.

Ne samó med svétam, ampak zelò med kriftnji je pólno lashnjivih kriftnov in prerokov, nezhimurnih zhude-shev in prasniga ismifhljevanja. Koliko jih je, kteři is pomanjkanja poduzhenja se branijo resnizi vérovati, smótam pa kmalo verjamejo: sdaj najdejo zhudodélnika v' kakim kotu, kteři sna f' kakimi vrashami vše bolésni osdravljeti, sdaj kakiga védesha, kteři jim obljubi vše pri-hodnje povédati, vše ukradeno ali sgubljeno rasodéti: sdaj svedó sa kakiga, kteři jim vé vše gréhe povédati, v' kteřich pa morebiti niso bilí nikdar sapopadeni. En sam Kriftn je, en sam frédnjak med Bógam in zhlovékam, en sam evangeli, ena fama resnizhna zérkev, ena sama prava véra: kdor se tiga ne dershí, je v' smoti, in gré v' svoje pogubljenje. Blagor isvoljenim, kér se Bogá dershé, kteři je sklenil jih svelizhati, nobeden is njih ne bó pogubljen. Nobeden sizer ne vé, zhe je med tim shtevilam, ali vsak mora té upanje imeti, in ga s' dobrimi déli podpirati in rediti.

27. V. Kér kakor blisk pride od solnzhniga is-hóda, in se posvéti do sahóda: takó bo tudi prihod Šinú zhlovékoviga. **28.** Kjérkoli je nam-rezh mertvo truplo, ôndi se bodo sbirale tudi po-stojne.

Isvoljeni so kakor postojne, kér se f' svojo véro zhes vše posémeljsko povsdignejo, in f' svojo molítvijo, f' svojim sdihovanjem do Boshjiga sedesha povikshajo. Kjér koli je Jésusovo duhovsko teló, kteře je katolishka zérkev, in njegovo resnizhno teló, té je, v' sakramantu altarja, tjé se oní s' gorézho ljudésnijo podadó. Kadar bó pa Jésus Kriftn kakor blisk prishel k' sodbi, bodo oni po besedah f. Pavla **1. Tesal. 4. 16.** *Kvifhko vséti v'*

oblakih Kristusu napróti, in takó (bódo) sa vselej s' Gospodam.

29. V. Kmalo po stíski tistih dnév pa bo solnze otemnélo, in luna ne bo dala svôje svetlôbe, in svésde bodo padale s' néba, in mozhi nebéshke se bodo gibale.

Ob zhafu, kadar se zérkvi hudó godí, se ravno takó godí, kakor se bó per konzhanji svetá godilo. Sólne vére je otamnêno s' oblaki smót: zerkev kakor luna sa voljo odstopljenja krstjanov sgubí svojo vnanjo svetlobou; uzbeniki ko svésde odpadajo od reñize, in predpostavljeni so ko stebri od strahú preganjanja premaknjeni. Kako nevarni so taki zhafi sa krstjana! Ali kako strashno bó sa hudobne per kouzhanji svetá; kér solnze reñize, Jé-sus Krifus, bó hudobnim otamnêlo, in ne bó jih vezh f' svojim rasvetljenjem peljalo k' svelizhanju; luna, to je zerkev, jim ne bo pomagala, kér ne bodo vezh Krifusovi; svetniki, ko svésde na nébu, jih bodo s' Jé-su-fam vred sodili, in v' pogubljenje sdajali; angeli kakor nebéshke mozhi se bodo gibali, in hudobnike toshili, de so jih, svéste varhe, sanizhevali in shalili.

30. V. In takrat se bo perkasalo snamnje Šinú zhlovékoviga na nébu; in tedaj se bodo jokali vši rodovi na semlji, in bodo vidili Šinú zhlovékoviga priti v' oblakih nebá s' veliko mozhjó in velizhaſtvam.

Kadar se bo snamnje krifusoviga krisha perkasalo na nébu, kakoshni strah bo sa tiste, *ktéri*, po besédah s. Pavla na Filip. 3. 18. *shivé ko sovráshniki krisha krifusoviga: ktérik konez je pogubljenje: ktérik Bóg je trebuh: ktéri se hvalijo f' svojo framoto, ktéri ljubijo posémeljsko.* Kakoshno veselje pa sa tiste, ktéri svoj krish nosiso však dan, hódijo sa Jé-su-fam in s' njim v' duhu na krish nabiti. Vši se bodo takrat jokali, kadar bodo ta krish sagledali, eni sizer sató, kér se bodo spomnili

gréhov f' ktérimi fo krishaniga shalili, eni pa savoljo sgube zhaſnih dobrót. Gorjè pa tem, ktéri bodo od togôte, in savoljo obupanja folse tozhili, kér bodo vidili s' mogozhnoſtjo in zhaſtjo priti tega, ktériga fo v' shivljenji krishaniga sanizheval.

31. V. In bo poſlal svôje angele f' trobento in s' velikim glasam, in bodo sbrali njegove isvoljene od zhvetérih vetróv, od kônza do kônza nebá.

Ljubesnjiva in sashelenja vrédna drushba, v' ktéri bodo sdrusheni vſi isvoljeni. Ali proftóra ne bó naſhel tam drugi ko tá, ktéri je sdaj ud katolishke zérkve po vſim svetu rasfhirjene, ter po njenim uku, in po kristufih poftavah shivi. V' tó drushbo naſ klizhejo sdaj vidni angeli, to je, duſbni paſfirji f' trobento beséde Boshje. Kdór té trobente glafú ne poſluſha, in se nozhe f' zérkvijo tukaj na svetu bojevatí soper hudizha, svét in mesó, se ne bó s' svelizhavno zerkvio veselil tam v' vézhoſti.

32. V. Od figoviga drevéſa pa ſe uzhite prilike: kadar je njegova véja ſhe muſhévná, in berſt poshene, véſte, de je bliſo polétje. **33.** Takó tudi vi, kadar bote vidili vše to, védite, de je bliſo pred durmi.

Dóber kriftjan, ktérimu je sadnji prihod Jéſuſov v' veſelje, ima njega ſpomin védno v' ſvojim ferzu, in ſe mu ſvetſto perpravlja; kér vſaka rézh ga njega blishanja opómni. Kdór pa svét in ftvari ljubi, kér fe bojí svét ſapuſtitи, ne miſli nikdár na tá prihod, nobena rézh ga na-nj ne opomni: ſhe le, kér fe ga ne veſelí, iſhe vſako miſel na-nj is glave iſbiti.

34. V. Reſnizhno vam povém, de ta rod ne bo preſheli, dokler ſe vše to ne ſgodí. **35.** Nebó

in semlja bota preshla, môje beséde pa ne bodo preshle.

Kaj je terdnejiga ko nebó in semlja? vender bota preshla: beséde Boshje pa ne bôdo nikoli preshle; ampak vse, kar Bóg obljubi, in vse, f' zhimur shuga, vse to bo do nar manjshi pizhize spolnjen. Kdó bi se takó resnizhniga Bogá ne bal, ali kdó bi va-nj ne postavil všiga svojiga saupanja?

36. V. Od tistiga dnéva pa, in ure nihzhe ne vé, tudi ne angeli nebéshki, ampak sam Ozhe.

Sa dan konzhanja téga svetá she angeli ne vedó, ako ravno so osnanovavzi Boshjih skrivnost: in noben zhlovek ne vé sa uro svojiga lozhenja is svetá. Bóg nam te zhase skrite dershí, kér hozbe, de bodimo zhu-jézhi in k' sodbi védno perpravljeni. Kakofhna je tedaj nasha slepôta in terdôba, zhe se k' ti sodbi védno ne perpravljam.

37. V. Kakor pa je bilo v' dnévih Noetovih, takó bo tudi prihod Šinú zhlovékoviga. **38.** Sakaj kakor so v' dnévih pred potópam jéqli in pili, se shenili in moshile do tistiga dné, ko je shel Noe v' barko; **39.** in niso sposnali, dokler ni prishel potop, in vših vsél: takó bo tudi prihod Šinú zhlovékoviga.

Ne famó veliki gréhi storé, de zhlovek posabi na Bogá, na vézhnost, na svojo smert: ampak zelò skerbí sa zhafne potrébe, kadar so prevelike, pogafé véro, in odysamejo skerb sa svelizhanje. Sa zhafne rezhí najdemo všelev zhaf, ali oskerbeti svoje svelizhanje ne najdemo zhafa: sató marsiktériga smert prehití, in to prehitene ni is namena Boshjiga, ampak is sanikernosti gréshnika, ktéri se na odkladanje Boshje sanasha. Naj pride smert, kadar kozhe, ona ne prehití nikoli tiga, zhigar ferzé je per Bógu, zhigar véft je poravnana, véra zhista, upanje shivo, ljubésen gorézha, shivljenje pólno dobrih dél,

40. ¶ Takrat bota dva na njivi; eden bo vsét in eden popushen. **41.** Dvé bote mléle v' mlinu, ena bo vséta in ena popushena. **42.** Zhujte tedaj, kér ne véste, ktero uro bo vash Gospod prishel. **43.** To pa védite, de, ko bi védil hishni gospodar, ktero uro ima tat priti, bi gotovo zhul, in bi ne pustil podkopati svôje hishe. **44.** Torej bodite tudi vi perprávljeni; kér ob uri, ki je ne véste, bo Šin zhlovékov prishel.

Nobeden ne vé, zhe je ljubésni, ali sovráshtva Bosh-jiga vréden. Tudi per nar bolj nedolshnih, in sa shivesh nar bolj potrébnih opravilih ne smé zhlovek brez strahú biti. Zhe tudi ni per tazih opravilih velike perlóshnosti k' gréhu, vender se velikrat snajde v' veliki nevednosti svojih dolshnóft, tudi se kmalo posábi, svoje déla darovati Bogu, vséti vse sa pokóro. Sató je potrébno zhlovéku védno zhujenje, neprenehana perpravnost: zhujenje sizer, de zhlovek pregleduje svoje dolshnosti, svoje prestopke, de se trudi v' dobríh délih, de je v' molitvi, v' pokóri in druhých keršanských zhednostih; pérpravnost pa, de je njegovo ferzé v' pravim rédu, to je, de v' njem gospodari ljubésen Boshja, de ta vodi ljubésen proti blishnjimu, in ohrañi zhlovéka v' trésnosti per vfaki rézhi. Kakó velika nespamet je, bolj zhuti in skerbéti sa zhafno dobróto, která prejde, ko sa dusho, která nikdár ne umerje.

45. ¶ Kdo néki je svésti in rasumni hlappez, kteriga je postavil njegov gospod zhes svôjo drushino, de jim daje ob zhafu jéd? **46.** Blagor tisimu hlapzu, kteriga njegov gospod, kadar pride, najde takó délati! **47.** Resnizhno vam povém, de ga bo zhes vse svôje premoshenje postavil.

Dolshnosti hishniga ozhéta ali gospodarja so té: 1. de se sam v' tá stan ne postavi, ampak je od Gospoda

poklizan; 2. de se ne misli gospóda podloshnih, ampak njih flushabnika, kteriora je Bóg k' njih pridu postavil; 2. de je v' svoji flushbi svélt in rasumen: svélt sizer takó, de ne ishe lastniga prida, ampak zhasti svojiga gospóda in prida njemu srozhennih; rasumen pa, de nagiba podloshne po vólji Boshji, in se dershi pomózh od Bogá isvoljenih; 4. ne smé misliti, de podloshnim kaj od svojiga daje, ampak delí jim od tiga, kar je od Bogá prejél; 5. mora jim deliti, kar je prejél, ob zhasu od Gospóda namenjenim. Srézhen tá hlapez, kteriora Gospod, kadar pride, v' délu najde. Ali nar vézhi frézha ni v' tim, de déla, temuzh de déla po vólji svojiga Gospóda: tudi ne plazhúje Gospód déla svojim hlapzam, ampak svestobo.

48. ¶ Ako pa rezhe tisti malopridni hlapez v' svójim serzu: Moj gospod odlasha priti, **49.** in sazhne biti svóje sohlapze, pojéda in pije ſ' pijanzi; **50.** bo prishel gospod tistiga hlapza ob dnévu, ko se ga ne nadja, in ob uri, ki je ne vé; **51.** in ga bo odlózhil in mu bo delèsh dal ſ' hinavzi; tam bo jok in shkripanje s' sobmí.

Trí lastnosti malopridniga gospodarja: **1.** kadar nima shive vére v' sodbo Boshjo in prihod Kristusov, kér se bres všiga straha podá v' svojo flushbo, in ne misli, de bó od svojiga hishevanja mogel odgovor dati; **2.** kadar svoje podloshne preterdo dershí, in je proti njim prav divji; **3.** kadar samopashno in rasusdano shivi, in se k' takim drushi, kteriori po njegovim poshelenji ravnajo in shivé. Troja je pa pokoritev, ktera nad taziga malopridniga flushabnika pride: **1.** nagla in neprevidena smert, de nima zhaza ferdite pravize Boshje potolashiti: in to je permerjeno njegovi nevéri in posabljivosti sodbe Boshje; **2.** vézhno odložhenje od drushbe in prida isvoljenih, kar je permerjeno tému, ki je drugih odertnik in trinog bil; **3.** vézhna shalost in bolezhine, kar je permerjeno njegovimu samopashrimu in rasusdanimu shivljenju.

XXV. Poglavlje.

1. V. Tedaj bo nebéshko kraljéstvo podóbno desetim devízam, které so vséle svóje svetila, in so shle sheninu in nevésti naproti. **2.** Pa pét jih je bilo nespametnih, in pét pametnih. **3.** Petére nespametne so vséle svetila, ólja pa niso vséle sebój. **4.** Pametne pa so vséle ólja v' svójih posdah s' svetili vred.

Sleherni krifjan, kér je keršhen, in se je v' keršansko véro podal, kashe, de sheli na shenitovanje nebéshkiga jagnjeta priti. On je deviza in njegovo devišhtvo je v' tim, de se samiga Bogá dershí, njega móli, in samiga zhes vše drugo ljubi. Njegovo shivljenje je perpravljanje k' vézhni svatovshini: njegovo ferzé je svetilo, in olje je véra s' ljubésnijo oskivljena, ali véra sdrushena s' dobrimi déli. Modróšt je bogatvo njegoviga ferzá: in ta modróšt je v' tim, zhe s' ljubésnijo Boshjo in blishnjiga svoje ferzé napólni, která ljubésen ga s' dobrimi déli bogatiga storí. Njegova nespamet pa je, kadar s' posvetno ljubésnijo svoje ferzé ogerdi, in opustí s' pravo ljubesnijo napolniti.

5. V. Kér se je pa shénin mudil, so vše podremale in saspale.

Malo jih je, kteri bi od mladih dni mislili na smert in fodbo Boshjo; malo, kteri bi s' stanovitnim zhujenjem gospodoviga prihoda zhakali. Sazhetik shivljenja, sosebno tistih, kteři se is pregréshniga shivljenja spreobernejo, je vezhkrat grosno gorežh; ali tá gorezhnost se pozhasí rasgubí; in pride velika lenoba in saspanost. Posébni dár Boshji je, zhe kdo do konza zhúje, in zhe ga dan smerti ne prehití. Gospód! kteři varujesh Israela, ne dremlji in ne spij, ampak zhuj nad menoj.

6. V. O pólnozhi pa je shum vštal: Glejte! shénin gré, pojrite mu naproti. **7.** Takrat so

vítale vše tiste devize, in so napravljale svôje svetila.

Shénin Jésuf pride vézhi dél ob takim zhafu, kadar si zhlovek nar menj domishljuje. Šrezhen ta, kteří je perpravljen vsak zhaf stopiti pred sodbo Boshjo: she frezneji pa tá, kteří samóre s' saupanjem sheléti prihoda Jezusoviga! Noben kriftjanov ni, kteri bi, zhe koliko kaj zhafa imá, ob zhafu priblishevanja smerti ne ifkal kakih svelizhanských pomózh, kteře bolnikam véra svétuje, in zerkev ponúja. Ali per marsiktéři so té pomózhi bres sadú, kér je shé preposno takrat misliti na poravnajanje ferzá, sa kteřo je bilo tréba vef zhaf shivljenja skrbeti.

8. Nespametne pa so módrim rekle: **Dajte nam svôjiga ólja**, kér naſhe svetila ugasujejo. **9.** Pametne pa so odgovorile, rekózh: **De ga ki ne smanjka nam in vam, pojďte raji k' prodájavzam, in si ga kupíte.** **10.** Kadar so pa shle kupovat, je prishel shénin; in perpravljene so shle s' njim na shenitnino, in duri so se saperle.

Marsktéři na smertni postelji spregléda in sposna, de dobrí kriftjani, ktere svét sa nespametne shtéje, pravo modróſt imajo: tudi shelí deleshen biti njih sallushenja. Šlednji bi takrat, kar poséde, sa dobre déla dal, ako bi mogozhe bilo jih kupiti. Ali ne dobé se sunej sa denár resnizhne pokore. Teshko je pa, de bi se resnizhna pokóra délala takrat, kadar ji zhafa smanjka; ker je preposno nezhimernost zhafniga shivljenja sposnati takrat, kadar se mora shivljenje shé sgubiti; preposno je zhutiti pomanjkanje dobríh del, kadar ní vezh zhafa jih nabirati; preposno ifskati posvetno ljubésen is ferza spraviti, in ga s' Boshjo ljubesnijo napolniti, kadar je ferzé shé k' ljubésni Boshji vse vse sarjavélo, in je v' posvetni ljubésni prav saſtarano. Réf je, de tudi na sadnje naj hudoňik v' upanji ne omaga, kér Bóg je vselej usmiljen: ali tudi je ref, kar sveti ozhaki prizhajo, de pokóra, která

se she le v' bolesni déla, je bolna; in od pokóre, ktero umirajozh déla, se je batí, de bi shé ne bila mertva.

11. V. Poslédnjizh pa pridejo tudi une devize, rekózh: Gospod, gospod! odpri nam. **12.** On pa je odgovóril in rékel: Resnizhno vam povém, vas ne posnám. **13.** Zhújte tedáj, kér ne véste ne dnéva ne ure.

Nektéri mislijo na sadnjo uro f' tem si kupiti nebéfa, kér v' svoji sadnji vólji sapusté veliko sa svéte mafhe ali drugé bogabojézhe déla. Dobre so take déla; ali zhe se ní kdó prej v' shivljenji s' usmiljenjem in ljubéssnijo vréden storil tih dél deleshen biti, se je batí, de bi mu ne bile shé vrata saperte, in de bi ki ne klizal saftonj rekózh: *Gospod, Gospod, odpri nam.* Bóg ne bó nobeniga sposnal sa svojiga sunej tistiga, kteři je v' shivljenji skerbel Jesusu v' ponishnosti, zhifosti, trenji mesa, v' pokóri, ljubésmi in drugih zhednostih podóben biti. Sató, kér nobeden ne vé sa uro prihóda Gospodoviga, je tréba védno zhuti: sosebno, kér ne samó velikim gréshnikam, ampak zelò takim, kteři so bres dobríh dél snajdeni, so nebefshke vrata saperte sa vselej.

14. V. Kakor je namrežh zhlòvek, kteři je na ptuje shel, poklizal svôje hlapze, in jím je srózhil svôje blagó. **15.** In je dal enimu pét talentov, enimu pa dva, enimu pa eniga, všakimu po njegovi smóshnosti, in je sdajzi odrínil.

Šleherni kristjan je poklizan délati sa svojiga gospóda, de bi takó sam sebe gospodu perdobíl: sató mora slédnji po svojim stanu, in po darovih prejétih délati, zhe hózhe priti k' svelizhanju. *Perva* dolshnoſt je, de je svést v' tému, kar Bóg po njegovim stanu od njega hozhe: kér tudi Bóg je svélt, de fvoje gnade permérja, ne fizer po zhlovékovim saflushenji, ampak po njegovim stanu, po njegovih dolshnostib, nar bolj pa po tim, kar je Bóg s' njim naménil. *Druga* dolshnoſt je, de slednji v' svojim rédu

oftane, in déla po svojih daréh, ki jih je prejél. Nevoshljivo tedaj sheleti darú svojiga blishnjiga ni drusiga ko prevsétnost in nevoshljivošt.

16. V. Shel je pa, ktéri je bil pét talentov prejél, in je kupzheval s' njimi, in je pét drugih perdobil. **17.** Ravno takó je tudi, ktéri je bil dva prejél, perdóbil dva druga. **18.** Ktéri je bil pa le eniga prejél, je shel in je sakópal v' semljo, in skril denárje svójiga gospóda.

Trétya dolshnoft je, de krifjan ishe is sadobljeniga talenta dobizhik storiti, to je, de ishe vézhi svetóst dobiti. Hlapz ne dobi od svojiga gospodárja delavnofti, f' ktero bi dobizhke délal. Krifjan dobi od Bogá talent in dobro vóljo f' talentam prav obrazhati: dobi gnado, in to, de s' gnado prav déla; sató se mora ponishati, profiti in f' straham sa svoje svelizhanje délati. Zhetertha je, ne bres déla biti, ako ravno je kdó samó frédnji talent dobil. Nobeden ne more rezhi, de ni vsaj dvéh talentov prejél, namrežh um Bogá in svoje dolshnosti sposnati, in vóljo Bogá ljubiti. Velik dobizhik je rafti v' sposnanji in ljubésni Boshji. Ali vézhen in nesapopadljiv dobizhek je Bogá od oblizhja do oblizhja glédati, in s' doversheno ljubésnijo ljubiti. Péta je, tudi nar manjshiga talenta ne puftiti prasniga in bres sadú. Nashe spazhenje storí per nas, de, kadar velike dari dóbimo, jih radi drugim kashemo; kadar pa majhne dobimo, jih radi perkrijemo: vše drugazhi bi nam bilo délati; vélike talente bi mogli f' ponishnostjo shpogati, male pa s' upanjem, de bo Bóg ték dál.

19. V. Zhes veliko zhafa pa pride gospod tistih hlapzov in ima shtevilbo s' njimi.

Shesta dolshnoft véshe krifjana sa svelizhanje skerbeti, od ktére skerbi bó mogel per sodbi Boshji odgovor dajati. Misli pa tisti na to, ktéri sapovedim Boshjem naspróti déla? In zhe ne misli na to, kakoshna je nje-

gova véra? in zhe te nima, kakofshno je per njem ker-thanstvo? Bóg sizer dolgo zhaka; ali tá dolgi zhaf ní dalji od zhlovéshkiga shivljenja.

20. V. In je perstopil, kterior je bil pét talentov prejél, in je pernésil pét drugih talentov, rekózh: **Gospód!** pét talentov si mi srózhil, glej! pét drugih sim perdóbil. **21.** Njegov gospod mu je rékel: **Prav,** dobrí in svésti hlapéz! kér si bil v' malim svést, te bom zhes veliko poščavil; pojdi v' veselje svójiga gospóda. **22.** Pa tudi, kterior je bil dva talenta prejél, je perstopil in rékel: **Gospod!** dva talenta si mi srózhil; glej! dva druga sim perdóbil. **23.** Njegov gospod mu je rékel: **Prav,** dobrí in svésti hlapéz! kér si bil v' malim svést, te bom zhes veliko poščavil; pojdi v' veselje svójiga gospóda.

Séđma dolshnoſt je Bogu perpisati, in mu zhaſt dati sa talent sa njega pravo ravnanje in sa dobizhik is njega. Rédki ſo taki svésti hlapzi, kterior bi ne délali ko ſa svojiga gospóda, in bi nizh is gospodoviga blagá febi ne ohranili. Nezhimurnoſt, ktera ſhene zhlovéka kaj ſvoje zhaſti ifskati, je tát, kterior Bogu nar drashji blagó, nam-rezh njegovo zhaſt, vsáme, in zhlovéku pomózh Boshjo. *Osma* je, ne ifskati druge hvale, ko to, ktero hózhe Gospód ſam dati ſvojim ſluſhabnikam. *Devéta* ne ifskati druſiga plazhila ſa ſvoje délo, ko ſamiga Bogá: groſno lakomen je, kterioru ní ſadosti Bóg, ampak hozhe ſhe kaj drusiga iméti. *Deséta* in ſadnja dolshnoſt je varvati ſe, de ſe zhlovek ne ſtori nevrédniga veselja Gospodoviga ſ' tem, de bi dobre déla ſkasil ſ' hudobnim naménam, ſ' zhlovéshko dopadljivoſtjo nad ſeboj ali ſ' nezhimurnimi sheljami.

24. Ko je pa tudi, kterior je bil en talent prejél, perſtópil, je rékel: **Gospod,** vem de ſi terd

zhlôvek, de shanjesh, kjer nîši sejál, in pobirash, kjer nîši rastrésal; 25. in sim se bal, ter sim shel in skril tvoj talent v' sémljo; glej! tukej imash, kar je tvôjiga.

Lenoba se vezlkrat sakriva f' plajshem strahú Bosh-jiga. Tá svoje svelizhanje savershe, kteři se odtégne délu sató, kér se bojí od déla Bogu odgovor datí; on se ne ogne gréhu, ampak svojimu gréhu nov gréh perlošhi, kér svoji nesvestobi in sanikernosti perdrushi hinavshino, lash, krivizo, nesramno dersnost, kér hozhe zelò druge preprizhati, de je svojo dolshnost spolnil, kadar ní storil ne dobriga, ne hudiga. Húdo délati je she, kadar se ne storí dôbro, kar je bilo storiti dolshnóst.

26. V. Njegov gospód pa je odgovóril in mu rekel: Hudôbni in leni hlapetz! vedil si, de shanjem, kjer nîsim sejál, in pobiram, kjer nîsim rastrésal; 27. torej bi bil mogel môje denárje dati menjávzam, in kadar bi bil jest pri-shel, bi bil prejel svôje s'obretijo.

Prava rasumnost dobriga in svéstiga hlapza je, de výjo svojiga gospôda bres obotavljanja in isgavarjanja storí. Nespámet pa nesvéstiga, hudobniga in léniga hlapza je, de ne storí nizh, in se mozhno isgavarja. Ali kolikor bolj sam sebe pravizhi, toliko bolj sam sebe tóshi: in kolikor bolj se hózhe pred Bógam opravizhit, toliko bolj sam sebe kriviga déla; kér k' svojimu gréhu she prevsetnost perkłada (in tako Bogá bolj rasferdi) námesti pokóre, f' ktéro bi svoj gréh sbrisfal, in na svoje ponishevanje sadobil usmiljenje Boshje.

28. Vsemíte mu torej talent, in dajte ga unimu, kteři ima deset talentov. 29. Sakaj všakimu, kteři ima, se bo dalo, in bo obilno imel; kdor pa nima, mu bo she, kar se sdí, de ima,

odvseto. 30. In nepridniga hlapza versíte v' vnanjo temo; tam bo jóm in shkripanje s' sobmi.

Strashne pokoritve nepridniga hlapza so: 1) de on is svojih ust svoje hudobije in sanikernosti preprizhan je pred všim svétam osramoten; 2) de se mu vše vsame, kar je bil prejél; 3) de ga grosno morí, kadar vidi druge s' dobrimi déli bogate ſhe bolj bogatéti; 4) de ne bó vſtáni svoje lenobe ſ' plajshem bogabojezhoſti perkriti; 5) de bo v' pekel pahnjen na vézhno. Namrež ene same nebesa so; kdór si hózhe na tim svetu v' sloshnosti in lenovanji nebesa napraviti, ne more upati neběſ v' prihodnjim shivljenji.

31. V. Kadar pa pride Šin zhlovekov v' svôjim velizhaſtvu, in vši angeli s' njim, takrat bo ſedel na ſedesu ſvôjiga velizhaſtva. **32.** In ſbrali ſe bodo pred njim vši narodi, in jih bo nárasen lozhil, kakor paſtir lózhi ovze od kôſlov. **33.** In bo ovze poſtaſil na ſvôjo deſnízo, kôſle pa na levízo.

Jéſuf ſklene vſe ſvoje nauke, preden v' terpljenje gré, ſ' tim, de ſodbo osnani, k' ktéri bo ravnø v' tisti zhlovéſhki podobi, v' ktéri je bil od ljudí ſaſramovan in ſojen, pa kakor Bog pólن zhaſti in ſvetloſti priſhel. On ſe bo kakor kralj na ſedesu ſvojiga velizhaſtva perkaſal: kakor paſtir bo kôſle, namrež hude od ovaz, to je, od dobrih lozhil; in kakor pravizhen ſodnik une v' vézho pogubljenje in terpljenje, té pa v' vézho zhaſt in veselje obſodil. Kahofhno veselje bó takrat ſa té, in kakofhna ſhaloft ſa une. Ali kdór ſi hózhe tiga ſodnika takrat dobrotljiviga ſtoriti, mora tukaj potrébnim uſmiljen biti. *Sakaj ſodba bres uſmiljenja zhes tiga, ktéri ni uſmiljenja ſtoril: uſmiljenje pa ſtori lahkéjſhi ſodbo.* Jak. 2. 13.

34. V. Takrat porezhe kralj tistim, kteri bodo na njegovi deſnízi: Pridite blagoſlovjeni môjiga

Ozheta! posedite kraljestvo, ktero vam je perpravljeno od sazhetka svetá.

Pridite in posedite, to so prav prijasne beséde, beséde pólne mozhí, ktére bodo vše isvoljene k' Bogu vlekle, in jih postavile vshivati famiga Bogá sa vselej. Kdór je v' svojim shivljenji prihoda Jésusoviga resnizhno sheljin rékel: *Pridi Gospod Jésuf*; in ktéri je s' sveftobo v' dopolnjenji Boshje vólje in s' pravo ljubésnijo rékel: *Gospód posédi moje ferzé, bó tudi od Jésusa slíhal te béséde: Pridite in posedite*, ktére beséde ga bodo postavile v' vézno poséstvo kraljéstva Boshjiga.

35. V. Sakaj lázhen sim bil, in ste mi dali jésti; shéjin sim bil, in ste mi dali piti; ptujiz sim bil, in ste me pod strého vséli; **36.** nag sim bil, in ste me oblékli; bolán sim bil, in ste me obískali; v' jézhi sim bil, in ste k' meni prishli.

Dobre déla savoljo Bogá po Jésusu Kristusu in v' njegovim duhu storjene so zéna, sa ktéro se da nebefshko kraljéstvo isvoljenim od vékoma perpravljeno. Bóg nozhe od naš prasniga listja, ampak sad, ne beséd, ampak déla, ne obetanja, ampak dopolnenje iméti, de nam vézno kraljéstvo dá, ktéro je isvoljenim bres saflushenja perpravljeno, pa perpravljeno sató, de bi se saflushilo: ono se da kakor plazhilo sa dobre déla, ktéro pa so darovi Boshji, in is Jésusoviga duhá, to je is ljubéjni storjene; to je po besédah s. Pavla 1. Kor. 13. 3. *Ako bi vše svoje premoshenje sa shivesh ubógin rasdélil, in ako bi svoje teló dal, takó de bi gorelo, ljubéjni pa bi ne inel, mi nizh ne pomaga.*

37. V. Tedáj mu bodo pravízhni odgovorili, rekózh: *Gospod!* kdaj smo te vidili lazhniga, in smo te nasitili? ali shéjniga, in smo te napojili? **38.** Kdaj smo te pa vidili ptujiga, in smo te pod strého vséli? ali nasiga, in smo te oblékli?

39. Ali kdaj smo te vidili bôlniga, ali v' jézhi, in smo k' tebi prisli?

Dvé rezhí so nam v' tím odgóvoru praviznih v' lép sgled. *Pervizh* oni posábijo, takó rekozh, na storjene svoje dobre déla sató, kér védno na tó glédajo, kai so Bogu dolshni, in kóliko bi mógli storiti. *Drugizh* tó, kar sa svojiga blishnjiga storé, se jim malo sdí proti tému, kar so dolshni Jésusu sa vše tó, kar je on sa njé storil, kér je svojo kri prelil sa njé, in svoje shivljenje dál jim vézno shivljenje perdobiti; on je bil sa njé lažhen, de bi j h f' kruham resnizé nasfil, in v' prihodnjim shivljenji s' vezhniim veseljem napajal; on je bil ptuj, in ní toliko imel, kamor bi bil svojo glavo našlonil, de bi oní vezhno hisho iméli; on je bil nag, de bi bili oní s' nebeshko zbaštjo oblezheni; on je bil bolan, de bi njé nadushi osdravil; on je bil v' jézhi, de bi bili oni is fushnosti hudizha in gréha résheni.

40. V. In kralj bo odgovoril in jim rékel: Resnizhno vam povém, kar ste storili kterioru téh môjih nar manjshih bratov, ste meni storili!

Jéus pokashe tukaj, de je on kakor glava s' všimi kristjani sklenjen, in sató, kar se tudi nar manjshimu kristjanu storí, to je njemu samimu storjeno. Sam Jéus je, kteři naš v' potrébnim blishnjim prósi, njega savershemo, kadar potrébniga odshenemo. Nikdár se tedaj ne ustrashimo velikiga štlevila ubógih, tudi se ne utruditi vef zhaf svojiga shivljenja njim strézhi: nikdár ne bódimo po svojim zhlovéshkim nagnjenji enim bolji ko drugim, ampak po svoji premoshnosti moramo dobro storiti všim, ktere nam previdnost Boshja perpéle.

41. V. Potlej porezhe tudi tistim, kteři bodo na levizi: Poberíte se spred mene, prekléti! v' vézhni ôgenj, kteři je perpravljen hudizhu, in njegovim angelam.

Kakó strashná bó sodba savershenih; hudizhu bodo

pershtéti, kterí je sazhétnik vše hudobije, kér is pomanjkanja ljubésni niso hotli svojiga delésha v' Bógu iméti, kterí je studenez všiga dóbriga. Terdna poftava je, de s' tém, kterí bo per smerti bres ljubésni snajden, se bó ravno takó ko s' hudizhem godilo. Od Bogá odložhen, od Jésusa savershen, s' hudizhem svesan, v' peklenfko tamoto pahnjen bó na vézhno bres fvetlobe, bres upanja, bres reshenja sdihoval, svoje sapeljivze klél, in v' dvojnim terpljenji na vézhno oftal; namrežh od obližhja Boshjiga sa vselej lozhen: *Poberite se od mene*, in vershen v' nar hujshi terpljenje bres konza, v' vézhni oginj.

42. V. Sakaj lazhen sim bil, in mi niste dali jéfti; shéjin sim bil, in mi niste dali piti; **43.** ptuj sim bil, in me niste pod strého vséli; nag sim bil, in me niste oblékli; bolán in v' jézhi, in me niste obiskali.

Jésuf ne ozhita tukaj savershenim velikih gréhov, in pregréshnih dél, ktere so v' shivljenji storili, ampak samó opushenje dobríh dél; ko bi tudi zhlovek nobenih gréhov ne imel, bi pa bres dobríh dél bil, je shé vézhniga pogubljenja vréden. Šosebno pa jim ozhita neusmiljeno ferze proti blishnjimu, kér ljubésen Boshja ne more biti bres ljubésni proti blishnjimu. Is usmiljenja proti nam nam poshilja Jésuf potrebne fromáke, de bi nam perlošnost dal s' déli usmiljenja svoje gréhe sbrisati, in s' svojim usmilenjem nad zhlovékam usmilenje Boshje si saflushtiti.

44. V. Tedàj mu bodo tudi oni *odgovorili*, rekózh: *Gospod!* kdaj smo te vidili lazhniga, ali shéjniga, ali ptujiga, ali nasiga, ali bolniga, ali v' jézhi, in ti nismo postrégli?

Is pomanjkanja vére in is terdobe ferzá hudobni ne vídijo svojih prestopkov; in najdejo isgovore, s' ktérimi se ishejo opravizhit, kadar potrébnimu blishnjimu ne pridejo na pómozh, ali ga zelo s' terdobo odshenó od sebe.

Ali naj isgavarjajo svojo neebzhutljivoft in terdobo, in naj jo perkrivajo, kolikor hózhejo; takrat bo njih serzé vslim odkrito, in njih neušmiljenje se bo v' vslí shirjavi ozhitno iskasalo.

45. V. Takrat jim bo odgovóril, rekózh: Resnizhno vam povém, kar niste storili kterioru téh nar manjshih, tudi meni niste storili.

Kdó is nas bi ne tékel v' jézho in v' hisho bolníkov, ko bi svédili, de je Jésuf tam sapert, in bolan leshí, ter potrebuje nashe pomózhi? Jésuf nam to sam osnani, in mí smo gluhi k' te besédi. Ali spomnimo se, de nam on to današ is ušmiljenja rezhe, de bi nam ne bilo tréba tega sodnji dan v' ferdu in k' nashimu osramotenuju rezhi.

46. V. In tí pojdejo v' vézhno terpljénje; pravízhni pa v' vézhno shivljenje.

Vezhnóft terpljenja pogubljenih je savoljo neskonzhne visokosti rasshaljeniga Bogá; vezhnost plazhila isvoljenih pride is neskonzhne dobróte tega, kteři jih isvolí. O strashno terpljenje bres konza, bres odihljeja, kteřo ní drusiga ko vézhna smert in bolezhina, o de bi se ga vselej f' straham in treptám spomnili, in skerbno iskali mu oditi! o sladkosti pólno plazhilo, kteřo ni drusiga, ko vézhno shivljenje in rasveseljevanje! o de bi ga smirej v' ferzu iméli, se savoljo njega vslimu nezhimur-nimu veselju tiga svetá odpovédali, in poterpeshljivo v' britkostih prizhujozhiga shivljenja shivéli, polni upanja, Bogá na vézhno vshivati!

XXVI. Poglavlje.

1. V. In pergodilo se je, ko je bil Jésuf vše té góvore dokonzhal, je rékel svójim uzhén-zam: 2. Véste, de bo zhes dva dni velíka nozh, in Šin zhlovékov bo isdán, de bo krishan.

Po tim, ko je Jéšuf Kristuf ljudí s' svojimi besédamí poduzhil, jím dal s' svojimi déli lép sgled, jih preprizhal resnize s' svojimi zhudeshi, in jím velike dobróte storil, se perpravljaj iž odreshiti, oprati v' svoji kervi, in s' svojo daritvijo posvetiti. Is pokorshine proti svojimu ozhetu je svoje usta odperl, de naš je uzhil; is pokorshine proti svojimu ozhetu jenja govoriti, de se je terpljenju in smerti isdal. Kakó lép sgled satajenja lastne vólje in nje podvershenja vólji Boshji! Od dvoje velikonozhi pa govorí tukaj Jéšuf: namrežh od Judovske, na ktéri prasnik so sapoved in navado iméli, velikonozhno jagnje saklati in jésti; in od velikonozhi, v' ktéri imá on ko resnizhno jagnje saklan in darovan biti, od ktére je una podóba bila. S' tim naš opomni, de kadar per vshivanji fvétiga telésa velikonozh obhajamo, moramo vselej kakor perpravo perdrushiti tisto velikonozh, ktéro s. evangeli flédujimu kristjanu naloshi, in je v' tém, de svojo lastno vóljo pomórimo, hude nagnjenja svojiga ferzá sakoljemo, ter ljubesen do krishev in perpravnost k' terplenju imamo.

3. V. Takrat so se sbrali véliki duhovni in starashini ljudstva v' dvor vélikiga duhovna, ktéri je bil imenován Kajfesh; **4.** in so se posvetováli, de bi Jéusa s' svijazho vjéli in umorili.

Kdó viditi, te moshé se vkup sbirati, bi ne bil mislil, de oní Kristusovih zhudeshev preprizhani vkup hité, posvetovati se kakó bi ga kakor oblijubleniga odreshenika s' zhaftjo sprejeli in med ljudstvam rasglasili. Ali oní se vkup sbirajo, se posvetujejo, kakó bi ga s' goljufijo in skrivaj vjéli, kako bi svoj hudoben namén loshej doségli. Neisrezhena in strashna slepota je to od ljudi, ali nesapopadljiva modrost od boshje strani. Umerjozhi in na dufhi mertvi ishejo edino shivljenje umoriti: in edino shivljenje hozhe umréti, de bi umerjozhi vézhno shivéli.

5. V. Rekli so pa: Nikar v' prasnik, de ki hrup med ljudstvam ne vstane.

Nobene tudi nar sveteljhi rezhi ni, ſ' ktéro bi si hudočnik ne persadéval svojo hudočijo ispeljati; in kolikrat je kdó kriftjan famó sató, kér imá per tim svoj dobizhik. Tí moshjé fe bojé ob prasniku Kristusa vjeti, ne kér jim je már sa prasnik, de bi fe mu kaka nezhaſt ne sgodila; temuzh, *de bi ki hrup ne vſtal med ljudſtvam:* tudi jim ní már sa tak hrup, de bi fe ljudjé ſ' svojim hrupam ne pregreſhili nad svetostjo prasnika; temuzh de bi jim Jésuf v' hrupu ne bil vsét, in ne bil njih namén overshen. Kdór prasnik is zhloveshkikh naménov prasnúje, prasnik prelómi v ferzu; in kdór fe prasnika veselí, de bi perloſhnoſt imel svojo hudočijo ſpolniti, ofkruni ſvetost prasnika.

6. V. Ko je bil pa Jésuf v' Betanii, v' hiſhi Šimona goboviga, **7.** je k' njemu perſtopila shena, ki je imela alabaſtrovo púshizo drasiga masila, in ga je islila na njegovo glavo, ko je per misi bil.

Ljubéſen je délavná, in ne móre pozhivati; ona vſe dá, in vſe ftorí savoljo Bogá; njé fe nizh ſhkoda ne sdi Bogu darovati; sa nar vězhi ſgubo pa ſhtéje, kar fe savoljo kaj drusiga, ko sa Bogá ftorí. *Ako bo zhlovek vſe premoſhenje ſvoje hiſhe dál sa ljubéſen, fe mu bo ſdělo, de ni nizh dal.* Vſelej je Jésuf bogastvo sanizheval, vſelej vſimu rasveseljenju in posvetnim fladnoſtim fe odpovédal; tukaj pa puſti fe s' dragimi masili masati, de pokashe, de bogastvo sareſ ſvojo zéno imá, kadar fe s' njim ſtréſhe njemu ali njegovim udam, to je, ubógiſ.

8. V. Ko ſo pa uzhénzi to vidili, ſo bili ne-vóljni, rekózh: Zhimú ta potrata? **9.** Sakaj to bi fe bilo dalo drago prodati in dati ubógiſ.

Sadoſti je v' druhini en sam hudočnik, in on je vſtani vſe ferza ſkasiti. Šam Judesh isdajavez godernja is blaga lakomnoſti zhes to, kar tá shena nad Jésufam

ftori: in eni med uzhénzi tudi zhes té godernjajo is re-sfnizhnih shélj, ubógin pomagati; kér ne uméjo skrivnosti, ktéra se tukaj godí. Kolikokrat se hudo poshelenje sa-kriva pod plajshem ljubésni, in kashe, de hozhe blishnjimu ljubésen skasati, kér samó ifhe svojim sheljam vstré-zhi; in kolikokrat vše bogabojezhe dela nimajo dobre zéne, kér niso storjene ob pravim zhasu.

10. ¶ Jéusuf pa, ko je védil, jim je rékel:
Kaj nadlégo délate té sheni? Sakaj dôbro délo
je storila nad menój. **11.** Uboge namrežh imate
smirej per sebi, mene pa nimate smirej.

Jéusuf sagovárja sheno takó, de Judesheviga lakom-niga in tatinškiga ferza ne rasodéne, tudi drusih uzhén-zov terdo ne fvari, nam k' poduzbenju, de ne smémo svojiga blishnjiga skritih gréhov bres potrébe rasodéti, in de se mora persanashanje iméti próti blishnjimu, kteriori greshí is smote, ne is hudobíje. On pové, de té, kar je shena storila, je dobro délo; *pervizh*, kér je to is ker-shanske prijasnosti, hvaléshnofti, mozhne vére in gorézhe ljubésni storila; *drugizh*, kér ubógin bo vselej perlosh-noft pomagati, njega pa v' umerjozhim telésu pozhaſtitи ne bodo nikdár vezh perloshnofti iméli. Namrežh on je shé na tem, de se bó lozhil od svetá; pravizhno je pa dopolniti dolshnolt, ktére dopolniti ne bó nizh vezh perloshnofti, in po tému skerbéti druge vſakdanje dolshnofti dopolniti.

12. ¶ Sakaj kér je ôna to masilo islila na
moj shivót, je to storila sa moj pogrèb. **13.** Re-
sfnihno vam povém, kjérkoli se bo osnanovál
ta evangéli po všim svétu, se bo tudi pravilo,
kar je ta storila, v' njén spomin.

Ljubésen je skerbna in previdna; ona hití svoje skle-pe spolniti, sosebno kadar se bojí, de bi kak sadershek vmeš ne prishel: savoljo njene skerbi saflushi, de ji Bóg dá perloshnoft, v' djanji spolniti, kar sheli. Tudi je ne-

prefrašhena, in se ne bojí sopernika govorjenja, ſ' ktérim se svét dobrim délam uſtavlja; kér soperne govorjenja prejdejo, in se rasgubé; ſad pa dobrih děl, in lépi ſglédje vſelej oſtanejo. Savoljo tiga je délo te ſhene ſhe danafhnji dan v' njéno hvalo: in dóbri kriftjani pónavljájo ven in ven njen ſpomin; kér oní, kakor je ona pred ſmertjo Kristufa masala, ga tudi po njegovim vſtajenji mashejo, kadar ubógin in bolnikam pomagajo, ali vſaj njih nadlóge ſ' tolashbami polajfhajo.

14. V. Tedaj je ſhel eden ſmed dvanajſtérinh, ktéri je bil imenován Judesh Ifhkarjot, k' vélikim duhovnam, **15.** in jím je rékel: Kaj mi hózhete dati, in jes vam ga bom isdál? Oni pa ſo mu pervolili trideſet freberníkov.

Judesh Ifhkarjot nekaj rashaljen od ljubesnjiviga fvarjenja Jéſuſoviga, nekaj pa nevoljen, de mu je per masilu dobizhek odfshel, je ſklenil svojiga mojſtra prodati, de bi ſ' tim perdobil, kar mu je per masilu odfhlo. Koliko fe mora zhlovek ſam ſebe bati, kadar úpa kaj od ſvetá dobiti; kér fe zelò lahko ſgodí, de svojo véft, ali pa zelò svoje ferzé fvétu prodá. Kakó nevarno je ſa tiga, ktéri kako hudobno nagnjenje v' ferzu redí, ſofebno lakomnoſt po blagu, kér fe lahko ſgodí, de reſnizo ſa majhen dobizhik prodá ſovráshnikam.

16. V. In odfihmal je iſkal perlóſhnoſti, de bi ga isdál.

Hudobnik ne puſti svojiga gréha nedodélaniga. Perloſhnoſti ne ſmanjka gréhispeljati, kdor je ſheli in iſhe; tudi hudizh je ſkerben mu jo nakloniti. Gorjè mu, kdor imá nagnjenje k' kakimu gréhu, in mu ſdajzi v' sazhétku ſóper ne ſtojí. Švétu ſmo radi ſveſti, in mu, naj naſ ſtane, kolikor hozhe, besédo ſpolnímo. Šam Bóg in reſniza je, ktéro ſa kaj majhniga ſapuſtimo. Kakó malo tedaj Bogá in reſnizo ljubimo! koliko pa nam ſvet leſhí per ferzu!

17. ¶ Pervi dan oprésnih kruhov pa so perstopili uzhénzi k' Jésuſu, in so mu rekli: Kjé hozheſh, de ti perpravimo jéſti velikonôzhno ja-
gnje? **18.** Jéſuſ pa je rékel: Pójdite v' mésto k'
onému, in rezite mu: Uzheník pravi: Moj zhas
je bliso, per tebi hózhem iméti veliko nozh f'
svôjimi uzhénzi. **19.** In uzhénzi so storili, kar
jím je Jéſuſ ukasal, in so perpravili velikonôzh-
no jagnje.

Sapovedovanje Jéſuſovo takrat, kadar je ravno na
tim, de bi svesan v' terpljenje peljan bil, pokorſhina u-
zhenzov, in ſofébno tiga zhlovéka, per kterim hozhe ve-
likonož obhajati, in vſe, kar se tukaj godí, ſo ozhitne
prizhe, de je on Gospodár vſih rezhi in ljudí, de imá
njih vóljo bolj v' svoji oblaſti, ko jo ljudjé ſamí imajo.
On storí, kadar hózhe tudi nar bolj oporne ali puntarske
vólje febi podloſhne. Vender, zhe ravno vſigamogozhni
Gospod, kadar je na tim, de bi odréſhil ſvoje ljudſtvo,
in nam dal ſgled, je do ſmerti pokorn poveljem ſvojiga
ozhéta. On imenuje zhas ſvojiga terpljenja ſvoj zhas:
ſej v' terpljenje je priſhel na ſvet. Zhas kriſtjana na tim
ſvétu je tudi zhas kriſhev in terpljenja. Blagor mu, ki
je v' kriſhib in nadlogah; on je uzhénez Kriſtuſov, per
njem je Jéſuſ perpravljen obhajati ſvojo velikonózh.

20. ¶ Kadar se je bil pa vezhér storil, je
ſ' ſvôjimi dvanajſtimi uzhénzi k' misi ſhel. **21.**
In kadar ſo jéđli, je rékel: Reſnizhno vam po-
vém, de eden vas me bo isdál. **22.** In filno ſha-
loſtni ſo sazhéli ſléherni rezhi: Gospod! ali ſim
jes?

Tá druhba aposteljnov s' Jéſuſam per eni misi je
bila podóba kriſtjanov v' eni katolifhki zérkvi. Kakor
aposteljni tako kriſtjani: eni ſo dobri, eni ſlabi, eni hudob-
ni. Po vnanjim ſe nizh ne ralózhiſo; vſi káshejo od su-

nej, de so ene vére; vši se snidejo k' eni in ravno tisti daritvi; vši prejemljejo svete sakramente. Šam Jésus posna, kteři so njegovi, in raslózhi dóbře od budib. Akó bi bil kdó od naš té drushbo per eni misi vidil, de si jih je Jé-sus vše sbral sa Aposteljne, de vprizho njih nar vézhi skrivnost, namrežh svetiga telésa postavi, in s' tim njé vše pase, blagor mu, bi bil rékel, kteři se med to drushbo snajde. Ali vézhna resniza rezhe: *Saréš vam povém, de eden smed vas me bo isdál.* Tó je tista stréla, kteřa je ranila serza vših uzhénzov sunej tistiga, kogar serzé raniti je bila nar bólj naménjena. Šleheren pravizhen se bojí, de bi ne tizhal kak skrit gréh v' njem; kér nobeden ne sposna svojiga serzá do dna. Šamó tá, kteři imá Ju-deshevo serzé, se ne bojí, kér je she v' gréhu uterjen.

23. V. On pa je odgovóril in rékel: Kteři pomaka s' menój rokó v' sklédo, ta me bo isdál.
24. Šin zhlovékov sizer gré, kakor je pisano od njega; tóde gorjè tistimu zhlovéku, po kterim bo Šin zhlovékov isdán! Bolje bi mu bilo, de bi ne bil rójen tisti zhlovéek.

Šerzé zhlovékovo, kér je enkrat uterjeno, ni vezh perpravno opominjevanja poslughati, in se mu vdáti. Zhe vezh dobrót prejme, vezh perloshnost dobí, se proti vólji Boshji terditi. Lašni sad slepote in terdovratnosti je, de takó serzé postane slepo, gluho, terdo in neobzhljivo, takó, de samo tega ne vé. Sató Judesh ní v' serzu ome-zhen, kadar ga tudi Jésus she tretjizh njegove hudobije opomni, in mu pové, kaka nesrézha bo zhes isdajavza prishla. Gorjè tistim, kteři nimajo drusiga delésha nad Jésusovo smertjo sunej delésha Judesheviga: gorjè hudonim kristjanam, kteři Jésusa isdajo gréhu, to je, kteři gréhu dajo svoje serzé, ki ga je Jésus v' poséstvo vsel per s. kerstu.

25. V. Judesh pa, kteři ga je isdál, je od-govóril, rekózh: Uzhenik! ali sim jes? Mu rezhe: Tí si rékel.

Jéus opomni Judesha zhetertizh na ravnost, vender samó natihima takó, de nobeden od drusih uzhénzov isdajavza ne sposná. Ali Judesh ostane neobzhutljiv, in imá tó nesramnost, de vprasha svojiga Gospóda, zhe je on tisti, od kogar govorí. Kakó se sgubí zhlovek, kadar se gréh njegoviga serzá polasti; ne dobra pamet, ne fra-moshljivošt, ne véra ga vezh nasaj ne dershí; se ne bojí Bogá, in ne sposhtuje zhlovéka. Kakó nesapopadljiva je pa krotkost Jéusova! namésti, de bi ga ozhitno svaril in mu ozhital njegovo nesramnost, mu natihima pové, de mu je snano njegovo isdajavsko serzé. Kakó moramo tudi mi persanashati tim, kteri so proti nam krivizhni, in upati poterpeshljivo njih pobóljshanja!

26. V. Kadar so pa vezhérjali, je vsél Jé-suf kruh, in ga je posvétil in raslòmil, ter dal svôjim uzhénzam, in je rékel: Vsemite in jéjte; to je môje teló. **27.** In je vsél kélih, je sahvalil in jim dal, rekózh: Pite is njega vši! **28.** Sa-kaj to je môja kri nóve savése, která bo sa njih veliko prelita v' odpushenje gréhov. **29.** Povém vam pa, de posihmal ne bom pil od téga sadú vinske terte do tistiga dné, ko ga bom nô-viga s' vami pil v' kraljéstvu svójiga Ozhéta.

Vse drugazhi ravná Jéus, ko mogózhni ljudjé: tí kadar kogá obdarújejo, mu radi svoje dari f' velikimi okolishinami in iskasovanjem, f' posébnimi napravami in shegami poshljejo. Jéus pa per vezhérji bres vših glé-davzov, f' ponishnimi besédami dá svojim uzhénzam svoje lastno mesó in svojo kri pod podobo kruha in vina. Nam-rezh daróvi zhlovéshki so slabe rezhí, tedaj more njih zéna in imenitnošt s' vnanjimi rezhmí in okolishinavami povishana biti. Kristusovi darovi pa so samí na sebi imenitni in v' vérnim serzu grosno sadovitni. Ljudjé sa svoje dari veliko hozhejo; Jéus zelò malo. On je daritev napravil, in per té je njegovo mesó in njegova kri kolina,

réja nashe dushe, svésa zhlovéka s' Bógam. On nozhe drusiga, ko de se mí s' tó daritvijo sklénemo in sa daritev v' daritev damo; daritev nashiga vnanjiga zhlovéka je v' pokóri, trenji mésá in v' zhifosti telésa; daritev notranjiga zhlovéka je v' molitvi, sahvali, ljubésni, satajenji samiga sebe. Jéšuf je takó dóber, de sa tó malo, kar mu darújemo, naš hozhe deléshne storiti daritve, která se v' nebésih zélo véznošt opravlja, kjér se bodo vši isvoljeni s' Jéšufam fvojo glavo sklenjeni po njem, s' njim in v' njem darovali nebéshkimi ozhétu. *Nasíteni bodo od obilnosti Boshje hishe; in Bóg bó njé s' potókam svojiga veselja napajal.* Psal. 35, 9.

30. V. In kadar so bili sahvalno pésem ispéli, so shli na oljsko goro.

Ne shaloſt, ne strah pred smertjo ne perdershí Jéſusa od sahvale; sgled sa naš, de nam je všelev pred jedjó, in po jédi Bogá hvaliti sa prejéte darí; in de naš nobena rézh od tega ne odverne. Šofébno pa se móra Bogu hvala dati po tim, kadar smo sakrament svétiga telésa prejeli. Tak dan ne smé biti v' posvetnim veselji, in rastréſenji potraten, ampak s' dobrimi deli posvezhen.

31. V. Tedaj jim rezhe Jéšuf: Vi vši se bote pohujshali nad menój to nozh; sakaj pisano je: Bom udáril pastirja, in raskropile se bodo ovzé zhéde. 32. Kadar bom pa všal, pojdem pred vami v' Galilejo.

Mnógi hódijo sa Jéšufam, in se dershé njegoviga uka do zhafa skushnjav; kadar té pridejo, omagajo; dokler je mír, so ko levi, pride vojska, beshé ko jeléni. Hódijo sa Kristusam, dokler je v' zhaſti, in se ga dershé, dokler jim je vše sloshno. Kadar je pa v' terpljenji, nozhejo sa njim hoditi, njegov krish jih ostrashi. Posábijo, kar je módri v' prip. 17, 17. rékel: *Kdór je prijatel, ljubi všelev; in brat se sposna v' nadlogi.* Zhe ravno pa je zhéda takó slaba, de sbeshí od pastirja ob zhafu

nadlóge, pastir jo takó ljúbi, de je ne sapustí; ampak je ishe, sklizhe in sbere. Kakó dóber pastir je Jésuf svojim ovzam!

33. V. Péter pa mu je odgovoril in rékel: Ko bi se ravno vši pohujshali nad tebój, se jes ne bom nikdar pohujshal. **34.** Jésuf mu rezhe: Resnizhno ti povém, de to nozh, préden petélin sapôje, me bos h trikrat satajil. **35.** Péter mu rezhe: Ako ravno bi mi bilo f' tebój umréti, te ne bom satajil. Takó so tudi vši uzhénzi rekl.

Prevsétni si domishljúje, de vše samóre, kér vender je k' všimu dóbrimu nepremoshen: méni, de je terdnejshi od drusih, pa je velikrat nar slabeji sméd vših drusih; vše obljubi, pa nizh ne spolni. Nizh ní zhlovéku menj snano ko on sam sebi, in nizh menj ne vidi ko svojiga uboshtva in slabosti. Sató bi mogel bolj verovati, kar Bóg terdi, ko kar sam v' sebi zhuti. Prevsétnost vpijaní zhlovéku um in serzé, takó, de tudi, kadar páde, misli, de se bó sam vsdignil, in ne vé, de ravno kadar fe vsdigne, se je vsdignil, de bo bolj goloboko padel. Šama ponishnost odpre ozhí k' resnizi; tá pokashe zhlovéku, de je nizh, in ne samóre zelò nizh sam is sebe.

36. V. Tedaj je prishel Jésuf s' njimi na pristavo, ki se ji pravi Getsemani, in je rékel svojim uzhénzam: Sedite tukej, de grém tje, in mólim.

Keršanska skerbnost je, perpravljati fe s' molitvijo k' skufhnjavam in k' smerti. Sató je tudi Jésuf, kakor je vezh dni saporédamo v' vert Getsemani hodil k' molitvi, hotel iti tudi sadnjo nózh, de bi se uzhili k' molitvi satézhi, kadar nas kaj teshkiga zháka. On je shel k' molitvi ponozhi, in v' samoten vert, in zelò tam se je od svojih uzhénzov lozhil, de bi sam molil, kér samota in tihota ste velike pomózhi k' dobrí molitvi.

37. V. In je vsel sebój Petra in Zebedejeva sina, in je sazhel shálošten in otóshen perhajati. **38.** Tedáj jim je rekel: Mòja dušha je shalostna do smerti; ostanite in zhujte s' menój.

Ne vši so perpravni sa velike skufhnje: tudi slednji ní perpraven takó ko drugi peljan biti k' refnizi; ampak se mora raslozhik storiti ne samó med slabimi in mozhnimi, ampak tudi med slabimi in slabimi. Jésuf je hotel prizhe iméti svoje shalosti, in k' timu si je isvolil trí is aposteljnov, které je pred drugimi bolj ljubil, in se jim na gori Taboru v' svoji zhaſti viditi dál, de bi se menj prestrashili nad njegovo shalostjo, kér so sraven té tudi njegovo svetlost vidili. Hotel je pa tako shalost iméti, de bi s' njo poplazhal nashe pregréshne rasveseljenja, in nam saflushil shalost, která je po Bógu, in perneſe seboj pokóro k' stanovitnímu svelizhanju. 2. Kor. 7, 10.

39. V. In je malo dalje shel, in padel na svoj ebras, in je môlil, rekózh: Moj Ozhe!ako je mogozhe, naj gre od mene ta kelih; pa vender ne kakor jes hozhem, ampak kakor tí.

Kakó globoko gré zhlovéku, kterí je zherv na semli, se pred visokim Bógam ponishati; ſ' kakim sposhtovanjem in straham dóbrih otrók bi mogel pred svojim ozhétam moliti, kadar vidi, de se Jésuf pred svojim ozhétam takó ponisha, in svojo vóljo ozhétovi vólji popolnama podvershe. Kakó fram naš mora biti, kér svoje vólje nózhemo podvrézhi vólji Boshji in ne mislimo, de je vše sa naš dobro, kakorkoli previdnost Boshja s' nami ravna; kér Bóg je dóber, in svojim otrokam ſkerben ozhe. Móli fama milost Jésuf, in zhlovek nar vézhi réva ne móli; móli fama ljubéſen, in hudoba fe ne sgane; móli na semli leshezh sdravnik, in bolnik v' svoji bolesni terdovraten mirno ſpí!

40. V. In pride k' ſvôjim užhenzam, in jih najde ſpati, in rezhe Petru: Takó niste môgli

eno uro s' menój zhuti! **41.** Zhujte in molíte, de ne pridete v' skushnjavo. Duh je sizer volján, mesó pa slabo.

Péter bi bil mogel sposnati, de se je prej prevezh na svojo mózh sanefel, kér ga sdaj she spanje premaga: sató Jéšuf le njega, ne drugih, nagovorí, de bi ga nje-gove slabosti opomnil. Bóg vezhkrat pustí zhlovéka pasti v' male prestopke, de bi f' tim njegov napuh ponishal, in ga obvaroval vézhiga padza, in zhe si zhlovek taziga opominjanja k' dobrimu ne oberne, si saflushi v' velikih padzih skusiti svojo slabost. Vše shivljenje zhlovékovo je velika skushnja, sató mora zhlovek, de ne pade, védno zhuti in moliti. Molitev je potrébna zhujenju, in zhujenje molitvi; oboje pa skushnjavo premagati.

42. V. Špet je vdrugizh shel, in môlil, rekózh: Ozhe moj! ako ne more ta kelih memo iti, kakor de ga pijem, naj se sgodi tvôja volja.

Po vezhkrat prósi Jéšuf sa eno in ravno tisto rézh, in se vselej podvershe vólji svojiga ozhéta, nam k' poduzhenju, de, kadar se je nam smerti, ali kake druge nevarnosti bati, moramo takrat bolj gorézhe proti Bógu sdihovati, in se podvrézhi njegovi vólji. Zhe tudi ni smo sdajzi usflishani, ne smémo od molitve jenjati; sej vénzhana ali kronana bó samó stanovitnost.

43. V. In je spet prišhel, in jih je našhel spati; njih ozhí namrežh so bile dremôtne.

Jéšuf pokashe tukaj skerb dobriga pastirja sa svoje ovzé: on je v' smertni nevarnosti, shalost ga štiska, skerbí vóljo svojiga ozhéta prav dopolniti, in sraven ne posabi slabosti svojih uzhénzov; on ostane dóber pastir, in njegovi uzhénzi ostanejo védno neskerbne ovzé. Tò je zhlovek sebi pušten: nobena nevarnost ga skerbniga ne storí, nobeno opominjanje ga ne rasvetlí; sam Bóg ga móre sbuditi f' svojo vfigamogozhno gnado, in peljati v' dobro.

44. V. In jih je popustil in spet shel, in vtretjizh mólil, in ravno tiste besede govoril.

Nikóli se ne smémo utruditi glédati na molitev Jé-susovo, která je bila stanovitna, ponishna, pólna svéte preproshine; kér se tudi on ni utrudil moliti, in v' svojiga ozhéta klizati. Od njega se moramo uzhiti, v' molitvi malo govoriti, pa mozhno se ponishati; taká njegova molitev je kopito, po kterim se mora ravnati molitev spokornika.

45. V. Tedaj pride k' svôjim uzhenzam in jim rezhe: Spíte sdej in pozhivajte. Glejte! perblishala se je ura, in Šin zhlovekov bo isdán gréshnikam v' róke. **46. V**staníte, pojdimos! glejte! perblishal se je, kteri me bo isdál.

Tukaj je prishel zhas skuskajte; in ta bo rasodéla všakiga perpravnost. Jésul, kér se je dosdaj trudil v' molitvi, in v' zhujenji, vstane od svoje molitve prav serzhan, bres vše shalošti in strahú, pride k' uzhéznam, ne brani jim vezh, ampak she le ukashe jim spati, in pozhivati: pové, de je ura tukaj, v' kteři bo isdan; rezhe uzhéznam, iti s' njim sovráshnikam napróti. Glejte, to je sad zhujenja in molitve. On hití is ljubésni proti pravizi Boshji, in savóljo svelizhanja ljudí v' terpljenje in smert; kér vé, de je té vólja ozhétova. Zhes malo se bo pa pokasala nad uzhézni zhlovéshka slabost, in se vidilo, kóliko jim je shkodvalo, de niso zhuli in molili.

47. V. In she je govóril, in glej! Judesh, eden dvanajsterih, je prishel, in s' njim velíka mnóshiza s' mezhi in f' kolmí poslana od velikih duhovnov in starashinov ljudstva.

Glej spako vše zhase nesnano! en uzhénez Jé-susov, en apostelj je pervi med sovráshniki Jé-susovimi, sam tat in vojvoda vših rasbojnikov: poklizan drugim osnanovati svelizhanje, pride nar pervi pogubit Svelizharja! Kdó bi

se ne savašel nad tém, kdó bi se ne uſtrashil, in bi ne odrevénel, kadar vidi takó globok padez? komu bi pre-
všetno ferzé ne upadlo, kér vidi, kakó delezh more sajti
zhlovek sebi pushén? Ali kdó samóre sapopasti Jéſuſovo
ljubéſen do zhlovéka, de hózhe vše križiſe nositi, biti
isdan zelò od svojiga prijatla, in lovljen ko nar hujſhi
rasbojnik!

48. V. Njegov isdajávez pa jím je dal snam-
nje, rekózh: Ktériga koli bom kuſhníl, tisti je,
njega prímite. **49.** In bersh je k' Jéſuſu stopil,
in je rékel: Sdrav bodi, Uzhenik! in ga je ku-
ſhníl.

Kushevanje je biló vſelej snamnje prijatelſtva, in
ravno to snamnje si Judesh isvóli, ispeljati svoje nar
vézhi ſovraſhtvo. Namrežh kdór je nesvéft poſtal Bogu,
ſe nizh vezk ne boji, tudi proti ljudém storiti vše nesve-
ſtobe, in ſe ne framúje ovrézhi ſavéſe med ljudmí nar
ſvetejſhi in nar terdníſhi. Tá neſramni hinavez ſtópi der-
ſno pred Jéſuſa, ga posdravi ko svojiga mojſtra, kuſhne
ko svojiga nar ljubſhiga prijatla, in ſ' tim ſtrupénim ku-
ſhljejem nar pervi ſafadí ſmertno pushizo v' ferze svojiga
Gospóda. Med užhenzi Jéſuſovimi je bil en ſam takó
gerd isdajavez, kteři ſe ni framoval ozhitno ſe iſkasati
iſdajavza. Koliko jih je pa med kriſtjaní ſkritih iſdajav-
zov. V' ferzi ſovráſhijo reſnízo, ſunej pa káshejo, de jo
ljúbijo; ozhitno in na ravnoſt je ſizer ne pregañjajo, ali
ſ' svojimi ſvijazhami, kadar ſe ſa reſnízo nar bólj vñéte
káshejo, jo podkopati nar bólj iſhejo.

50. V. In Jéſuſ mu je rékel: Prijátel! zhi-
mú ſi priſhel? Tedáj ſo perſtopili, in ſo roké na
Jéſuſa vergli, in ga prijéli.

Tó ſo beſéde, ſ' ktérimi iſhe Jéſuſ ſadnjizh ome-
zhití ferzé Judeshevo. On ga prijatla imenúje, zhe ravno
vé, de je njegov nar vézhi ſovraſhník. Prijátel! mu re-
zhe, sakaj ſi priſhel? zhe ſi prijatel, zhimu imash per

sebi tako derhal oroshnikov? Zhe si sovráshnik, kaj me prijasno kushujesh? Teh beséd *sakaj si prishel?* bi se bilo dobro vezhkrat spomniti; kér bi naš opomnile dolshnosti in pokliza nashiga keršanskiga stanú: oné bi naš mozhne storile zhes ktero si bodi skushnjavo, naš pergnale k' poboljšhanju.

51. ¶ In glej! eden smed téh, kteři so bili s' Jéusam, je stégnil rokó in isderl svoj mezh, in je máhníl po hlapzu vélikiga duhovna, in mu je uhó odsékal. **52.** Tedáj mu rezhe Jéus: Vtakni svoj mezh v' njegovo mésto; sakaj vši, kteři sa mezh prijémajo, bodo s' mezhem konzhani. **53.** Ali ménish, de ne morem prosliti svojiga Ozhéta, in mi bo poslal vezh ko dvanašt legijonov angelov? **54.** Kakó se bodo tedáj doplnile pisma, kér se mora takó sgoditi?

Zhloveshka dersnost ima samó zhlovéshko mózh, in storí, de se zhlovek sa kako rézh prenaglo, slepó in ne-spametno vname. Keršanske ponishnosti lastnost je, se v' potrébah satezhi k' pomozhi Boshji; in taka ponishnost storí, de zhlovek déla po pameti, ſ' krotkostjo in ljubé-snijo. Ponishnost, krotkost, poterpeshljivost je oroshje kriſtjanu, ſ' kteřim se mora braniti, de premaga; takiga oroshja nimajo sovrashniki, in se ne snajo s' njimi braniti. Kdór se pa s' mezhem brani, bó s' mezhem posekan; ſosebno zhe mezh vsdigne soper deshelsko oblast. Kristjan je preganjan, kadar Bóg to perpuſtí, kakor je bil Jéus isdan in vjét, kadar je sam hotel. Kaj bi bili per njem opravili vši ljudje vſolniga svetá, ako bi se ne bil sam v' roke dál? Ali kam bi bili vši ljudje prishli, ko bi se on ne bil dal vjéti, kér so famo po tém réſheni is fushnosti gréha in hudizha? kakó dobrotljiv je Jéus proti nam; on hozhe svesan biti, de bi bili mí reſheni, on hozhe jetnik biti, de bi mí sproſteni bili!

55. ¶ Tisto uro je Jéus mnóshizam rékel:

Kakor nad rasbojnika ste shli s' mezhi in ſ' kolmi lovit me; vſak dan ſim ſedel per vas, in uzhil v' tempeljnu, in me niſte prijeli.

Zhuda pólna ljubesnjivoſt Jéſuſova! zelò kadar je svojim ſovrášnikam v' peſtěh, nejenja jih ſ' krotkoſtjo ſvariti: in kadar jih ſ' beſédami gleda od krivize odverni, nam ſ' svojim ſadershanjem dá ſgled, de ſměmo ſizer hudobnim njih krivizo oponoſiti, ali naſhe oponoſhenjo ne ſmě biti perloſhnoſt k' ferditosti, ampak k' po- bóljſhanju. On jim lepo pred ozhi poſtavi, de, zhe fo kako krivizno rézh nad njim, ali v' njegovim ūku ſa- fledili, bi ga bili ſhé v' tempeljnu, kadar je uzhil, mogli po- paſti. Kér ga pa niſo ſavoljo krivize lovili, ampak ſa- voljo reſnize, fe jim ſpodobi, de ga ponozhi in na ſa- moňo mésto pridejo lovit: *sakaj ſlédnji, ktéri hudo déla, ſovraſhi luh, in ne pride na ſvetlobu, de bi ne bile ſvarjene njegove déla.*

56. V. Pa to vſe ſe je ſgodilo, de ſe do- pólnijo piſma prerókov. Takrat ſo ga vſi uzhén- zi ſapuſtili in ſo ſbesháli.

Tukaj ſe nam ozhitno da na ſnanje, de je od ne- běfhkiga ozheta ſklénjeno bilo Jéſuſa ne v' tempeljnu, ampak na vertu vjéti, kér ſo to preróki ſhe ſdavnej pre- rokovali. Sató, kadar naſ Bóg ne réſhi is nadlög, mo- ramo miſliti, de je tak neſpremaknjen ſklep modróſti, dobróte in vſigamogozhnoſti Boshje: de je takrat naſha zhaſt mu ſveſtó ſluſhiti, in naſha vézna frézha ſe ne lozhit od njega. Kakó frézlni bi bili uzhénzi, ko bi ſe bili Jéſuſa dershali; ali kér ſe niſo prej na njegovo o- minjanje ſ' zhujenjem in molitвиjo k' ſkuſhnjavi perpra- vili, ſo ſdaj v' nji premágani, in vſi ſbesháli. Tó je zhlo- vek, kadar ga Bóg ſapuſtí. Ne ſapuſtí tedàj naſ o Bógu, de ne ſapuſtimo ſamí ſebe!

57. V. Ktéri ſo pa Jéſuſa vjéli, ſo ga pe-

ljali h' Kajfeshu, vélikimu duhovnu, kjér so se bili písmarji in starashíni sofhli.

Kakó skerbna in délavna je posvetna ljubésen, in ne more dozhakati, kar je po njénih sheljah! Še ni bil Jésuf vjét, shé so bili sodniki vkùp sbrani, in so kumaj dozhakali, de so ga perpeljali. Kakó velika je bila pa ponishnost Jésusova, kér je on, ako ravno nar vishi mašnik, užbenik vših ljudí, in Gospód všiga svetá, hotel pred sodbo peljan biti, v' ktéři je hudobna derhal, namrežh vishi duhovni, písmarji in starejši ljudstva, sbrana bila: nam k' poduzhenju, de moramo duhovskim pastirjem, zhe resnizo uzhé, in so od vishi gospoške postavljeni, podversheni biti, zhe ravno niso posébno lépiga sadershanja.

58. V. Péter pa je od délezha sa njim shel do dvôra vélikiga duhovna. In je shel vanj, in je sédel f' slushabniki, de bi vidil kônez.

Ljubésen in strah sta v' Pétrovim ferzu velik nepokoj storila. Ljubésen je storila, de je shel sa Jésusam; strah pa ga je perdersheval, de je famó od delezha sa njim postopal. Ali njegova nefrézha je bila, de je strah ljubésen prevs dignil, in sató je bila nevarnost sa-nj vézhi; namrežh kolikor slabeji je ljubésen Boshja, toliko mozhneji je famosvoja ljubésen in prevsetnost, ta pa zhlovéka grosno slabí, in storí, de bòlj v' nevarnost hití, in bòlj bres premislika déla. Pétra je skerbélo blis Jésusa biti, ktéři je fama mózh; ali med hudobními slushabniki fedéti ga ne skerbí, kér vender je tú sa-nj nar vézhi in nar blishneji nevarnost. Dokler je zhlovek slab, in ne samore sa Jésusam drugazhi hoditi ko od delezha, se je tréba perloshnosti in hudobnih tovarshev, ktéři samorejo zhlovéka smotiti, mozhno ogibati.

59. V. Véliki duhovni pa in vef sbor so iškali kriviga prizhevanja soper Jésusa, de bi ga umorili; **60. In ga niso nashli,** desiravno je bilo veliko krivih prizh perstopilo. Sadnjizh pa

ste prishle dyé krive prizhi, **61.** in ste rekle: Ta je govóril: Jes morem podréti tempelj bôshji, in v' tréh dnéh **ga** spét sosidati.

Kar tukaj judovski sbor déla, je shiva podóba tiga, kar nevoshljivoft storí s' bogabojezbimi ljudmi. Hudoben svét, kadar sklene poboshne pogubiti, ifhe kriviznih pótov, de bi svoj namén doségel. Navada nevoshljivzov je, beséde poboshnih loviti in prevrazhati, de bi loshej kaj dobili, sa zhéfar voljo bi jih mogli zherniti in potlazhiti. Savoljo tiga rasumen kristjan je skop v' besé dah in vse, kar govori, dobro prej premisli, kér ve sa poved Kristusovo, ki je rékel: *Ne dajajte svetiga pfam, in ne mezhite svojih biserov (drasih kamnov) pred svinjé: de jih ne potaptajo s' svojimi nogami, in de se ne vernejo, ter vas ne rastergajo.* Mat. 7, 6.

62. V. In véliki duhóven je vstál, in mu rékel: Ali nizh ne odgovorísh na to, kar tí so per tebe prizhujejo? **63.** Jésuf pa je mólzhal. In véliki duhóven mu je rékel: Sarotím te per shivim Bogu, de nam povésh, ali si tí Kristus, Šin bôshji?

Jésuf Kristus, vezhna ozhétova beséda, ostane molzhezh in resniza se nozhe pravizhiti: s' tému fo osramoteni vši Adamovi otrozi, kteří se v' vših rezhéh pravízhibo. On molzhí, kér hózhe pod krivim in lashnjivim prizhevaniem sa nas ponishan biti. Zhaf je, v' kteřim se mora resniza sagovarjati, in zhaf je, v' kteřim se mora sa resnizo v' ponishnim molzhanji terpéti. Ali nar bólj zhudno je slíshati, de vishi duhoven, kteří bi bil mogel nar bólj sa resnizo vnét biti, strashno imé Boshje v' svoje usta vsame, in sarotí famo resnizo per shivim Bógu, de bi kaj kriviga is uft fame resnize svedil, in sató famo resnizo ovrézhi samogel.

64. V. Jésuf mu rezhe: Tí si rékel. Pa povém vám: Posihmal bote vidili Šinú zhlovékoviga

sedéti na desnizi mozhi bôshje, in priti v' oblastih nebá.

Naf poduzhiti, kako se mora vishi oblast, zhe tudi hudobna, vselej sposhtovati, da odgovor vishimu duhovnu, in pové s' ozhitnimi besédami, kar je sizer malokdaj storil, de je on Kristuf, oblubleni Mesija, kralj Israelu, Šin shiviga Bogá. On ne samolzhí resnize, sa ktero vé, de mu bo umréti, s' tim nam saflushi mózh, resnizi, naj bó svetu sovrashna, kolikor hózhe, in naj naf sató nar hujshi preganjanje zhaka, vselej na ravnošt prizhevanje dati, kadarkoli smo od vishi oblasti vprashani: *Kér s' serzam se véruje k' pravizhnosti: s' ustmi pa se véra iskashe k' svelizhanju.* Rim. 10, 10.

65. V. Tedaj je véliki duhoven rastergal svôje oblazhila, rekózh: (*Bogá*) je preklinjal; kaj potrebújemo she prizh? Glejte! sdaj ste sli-shali preklinjevánje. **66.** Kaj se vam sdí? Oni pa so odgovorili in rekli: Smerti je vréden.

Jésus Kristuf zhaft svojiga ozhetá in svetloba njegove zhaftí je sa preklinjavza sojen. Sazhétnik shivljenja, in kteři sam je vézhno shivljenje, je sojen smerti vréden. Še smémo már po tému pertoshiti zhes krivizhne fodbe, ktere svét zhes naf déla. *Nobeden med vami, naf opominja s. Péter, naj ne terpi ko ubijavez, ali tat, ali preklinjavez, ali ptujiga blagá lakomni. Zhe pa terpi ko kríšjan, naj se ne framuje, ampak naj zhaftí Bogá sató.* Švét je vselej resnizo, in té, kteři se njé dershé, preganjal: vselej je bil navajen, take, kteři resnizo ljúbijo, zherniti, imenovati krivovérze, nevarne ljudi, hinavze, shkodljive desheli. Ali naj se obnasha svet, kákor hózhe, resniza na sadnje vselej premaga; ona samore sizer preganjana, in na en zhal potlazhena biti, premagati je pa ní nikoli mogózhe.

67. V. Tedaj so mu pljevali v' obras, in mu jih sa uhó dajali; drugi pa so ga s' pestmi

v' obras bili, **68.** rekózh: Prerokúj nam, Kriste! kdo te je udaril?

Grosa mora obiti zhlovéka, kadar tó flishi: in serzé mora nepokojno biti, kadar vidi, kar se tukaj s' Šinam Boshjim godí. Ktéri jesik samóre popisati pregrého, s' ktéro je sam Bóg saframovan. Ali Jésus hózhe vše tó prenesti is ljubésni proti hudobnikam; to je zhudo ljubésni Boshje, ktéro ni nobeden vstani sapopasti. Kdó bi tedaj, ker vidi Jésusa v' takim sanizhevanji, ga ravno sató bolj ne povisheval v' ferzu, in s' bolj globoko ponishnostjo ne molil? Kdó, kér vidi, de slabe stvarí s' Jé-susam takó délajo, bi pred njegove nogé ne padel, in se posvetni zhasti ne odpovédal; kdó bi se ne framoval, kadar v' sebi zhuti, de je takó navtisljiv k' slédnimu nar manjshimu saframovanju, de ga všaka kriva besédiza vtisne, in bi ne shaljeval zhes fvojo terdobo proti tému, ktéri so ga kdej rasshalili?

69. V. Péter pa je sunej sedèl na dvorishu, in perstopila je ena dékla k' njemu, rekózh: Tudi ti si bil s' Jé-susam Galilejzam. **70.** On pa je ta-jil vprizho vših, rekózh: Ne vém, kaj pravish.

Péter je mislil in tudi obétal, de je perpravljen sa Jé-susa v' smert iti; in sdaj se ustrashi ene dékle; tá, ktéri se je sa nar terdnejshi steber lhtel, se na pish vé-terza ves smaje. Zhlovéku ni tréba drusiga skufhnjavza, kér imá sam v' sebi svojiga skufhnjavza hudobno poshe-ljenje in samosvojo ljubésen, která ga napeljúje se Jé-susu, in njegovim poštavam odpovédati. Sató mora zhlovek tiga skufhnjavza védno moriti, de ne dobí gospošta zhes nje-govo ferzé. Zhe se samosvoja ljubésen polastí zhloveko-viga ferzá, oslepí njegov um, de posabi na dobljene dari, na fvoje dolshnosti, na fvoje obljube: Skasi vlo njegovo vóljo; in tedaj ne ostane drusiga zhlovéku ko gotov pa-dez v' gréh.

71. V. Ko je pa skosi vrata shel, ga je vi-

dila druga kékla, in je rekla tistim, kteří so bili tam: Tudi ta je bil s' Jéusam Nazareškим. **72.** In je spět tajil ſ' perségo: Ne posnam téga zhlovéka.

Kadar je zhlovek na Bogá posabil, in sam febi puſhen, ſta ſkuſhnjava in padez takó ſdrushena, de ſkuſhniku in premaganimu biti je ſkorej eno: kér na pervo ſkuſhnjavu, kteří ſe zhlovek ni proti poſtavil, kmalo druga pride, in kadar v' ti pade, druga, in veliko hujſhi nesvestoba is perve ko naſtopik iſvira, je plazhilo ſa pervo, in ſéme k' prihodnji nesvestobi. Péter na pervi padez ní ſhel ſam v' fé: ſdajzi je bila druga ſkuſhnjava in padez tukaj, in druga njegova nesvestoba je bila veliko hujſhi ko perva; kér pervizh je ſamo tajil in legal, de ne posna Jéufa, ſdaj pa zelò ſ' perségo hotel ſvojo láſh pravizhit.

73. V. Zhes malo pa ſo perſtopili ôndi ſtojézhi, in ſo rekli Pétru: Reſnizhno tudi ti ſi ſmed tifih; sakaj tvoj jéſik te rasodéva. **74.** Tedaj je sazhél rotiti ſe in perségati, de ne posnà téga zhlovéka. In ſdajzi je petélin ſapél.

Kdo bi verjél, ako zhlovéfke slabosti ne posná, de bo zelò aposteljna v' kratkim zhasu v' take nesvestobe perpeljala! Saréf Péter ni posnal Jéufa, na kteřiga je ſavoljo ſvoje slabosti posabil, de je Bóg: tudi je reſnizo govoril, kadar je rékel, de ni Jéufov uzhénez, kér je ſavoljo ſatajenja saréf jenjal njegov uzhénez biti. V' ſvojim trojnim padzu pa ſe je mogel uzhiti ſposnati ſvojo zhlovéfko slabost: in kakor je prej per ſvojim obétanji rafteſ v' prevsétnosti, kér je trikrat, in vſakikrat kaj vezh obljbil, takó je ſdaj ſvoji slabosti puſhen v' tréh kratih vſakikrat globokejſhi padel. On bi bil zelò ko Judesh daljej utégnil ſajti, ko bi ga bil Bóg njemu ſamimu vezh zhasa puſtil; ali petelin je ſapél, in zhas je bil tukaj, ob kteřim je Bóg ſklenil Pétra ſ' ſvojo mozhjo perdershati od vézhiga padza.

75. V. In Péter se je spomnil beséde Jé-sušove, ki jo je rékel: Préden bo petélin sapél, me bosh trikrat satajil. In je ven shel, in je britko jokal.

Kaj majhniga samóre naš podréti, de pademo, kadar naš Bóg ſ' svojo gnado ne podpira: in kaj majhniga naš samore vsdigniti, kadar nam hózhe Bog ſ' svojo gnado pomagati, de naš vsdigne. Bóg vězhi dél kake vnanje rezhi k' timu pervaſame, de omezhí ferzé ſ' svojo gnado: kakor je Pétra po petelinovim pétji v' ferzu k' pokóri omézhil. Is Péroviga spreobernjenja pa se uzhimo, de so trí rezhi potrébne k' spreobernjenju: 1) de se Jésovih beséd f. evangélija spomnimo: sakaj *Gospodova poſtava je bres madesha, in spreoberne dushe. Psal. 18, 8.* 2) de se blishnje perloshnosti k' gréhu sa-pusté. Kjé je Péter Kristufa satajil? ne v' tempeljnu, ne v' svoji hiſhi, ampak v' dvoru Kajfeshevim med flushabniki viſhiga duhovna fedézh: tam ga je satajil, kjér reſnize ní, kjér je Jéſus vjét in svéasan. Sató je shel ven, de je pokóro sazhél, in opral gréh ſ' folſami. 3) Je tréba gréh britkó objokati in obshaljevati. Daj nam Gospod Pérove folſé, odverni pa od naš veselje gréshnikov!

XXVIII. Poglavlje.

1. V. Kadar se je pa jutro storilo, so skle-nili vši véliki duhovni in starashíni ljudstva soper Jéſusa, de bi ga v' smert isdali. **2.** In so své-saniga peljali in isdali Ponziyu Pilatu, deshélini-mu poglavaruju.

Švét, ktéři reſnizo ſovráshi, ifhe prej ko more sa-tréti jo: in de bi mu tó bólj teknilo, ſhunta ljudi zhes njó kólikor nar bólj samóre. Gorjè mu, kdor jo sposna, in je od njé preprizhan, zhe fe is zhloveshkiga ſtrahu bojí jí prizhevanje dajati: jo vjéto dershí, in jo svetu

isdá, kakor fo Judje Jésusa isdali nevérnimu oblastniku. Jésus med svétam skorej nikjér ne najde priatla. Judam ní sadosti, de ga samí v' smert obslódio, ampak ga zelò tudi nevérzam isdajo, de bi tudi tí svoje roké v' kervi nedolshniga mozhili; in takó de bi nobeden ne mogel misliti, de pred drugimi svelizhanje saflushi: *de bi se v'sim usta samashile, in Bogu ves svét podlošen bil: sakaj v'si so greshili, in potrebújejo zhasti Boshje.* Rim. 3, 19, 23.

3. V. Tedaj, ko je Judesh, kteři ga je isdál, vidil, de je obsójen, se je ſkeſal, in je naſaj pernésel trideset freberníkov vélikim duhóvnám in starashínám, **4. rekózh:** Greshil sim, kér sim isdál nedolshno kri. Oni pa fo rekli: Kaj je nam mar, tí gléj.

Hudizh oslepi zhlovéka pred gréham, de ga v' gréh sapélje; on mu ozhí odpre po gréhu, de gréshnika v' obupanje perpélje. Tako ravná s' vſakim, kteřiga savoljo prevsétnosti dobí v' svojo fushnost. Judesh se je keſal svojiga gréha; prizho vſih je ispovédal, de je greshil, kér je nedolshniga isdál; svoj dobizhik je vernil, je iſkal nedolshniga reſhiči is smerti: vſe lépe snamnja reſnizhne pokóre. Ali manjkalo mu je vére v' Jésusa ko Bogá, ko odreſhenika, ko opravizhevavza gréshníkov; manjkalo mu je upanja, de bi samogel odpuſhenje dobiti; manjkalo ljubésni do svojiga rasshaljeniga Bogá: sató njegova shalost ní njegoviga ferza k' poboljšhanju povsdignila, ampak ga med sbadanjem věstí v' omaganje tlazhila. Šama pomózh sa gréshnika, kteři je greshil, je to, de fe ponishno satezhe k' Bógu po Jésusu Kristusu odreſheniku, in zhe fe vdá pravizi in milosti tiga, kteři je njegov fomník in ozhe.

5. V. In je vergel od ſebe freberníke v' tempeljnu, in ſe je vernil in ſe ſhel in ſe s' vervjó obéſil.

Štrashna je sodba Boshja, kadar gréšnik po svojim padznu nobeniga ne najde, kteři bi mu rokó pomolil in pomagal vstatí. Ali gréšnik, zhe si tudi ko Judesh sashel, védi, de bi bil on usmiljenje sadobil, ako bi bil upal po Jesusu ga dobiti, in bi bil sa-nj prosil. Kjér upanja ní, ní ne resnizhne pokóre, ne odpuštenja. Tá strašen konez Judeshev je pa opominjanje in strašilo sa vse blaga lakomne. Ravno té, kar je nar bolj ljubil, je vse, in per tim veliko drusiga sgubil; kér je sgubil denar, zhafno shivljenje in svojo dusho: tako je bil nefrézhen sa prizhujozhe in prihodnje shivljenje. Kakó resnizhne so tedaj beséde f. Pavla, kér pravi 1. Tim. 6, 9. *Kteri hozhejo obogateti, pádejo v' ſkuſhnjavo, in ſadergo hudizhero, in v' veliko nepridnih in ſhkodljivih ſhélj, ktere zhlovéka potopé v' pogubljenje in konzhanje. Sakaj korén vſiga hudiga je lakomnost: od ktere eni posedeni fo od vére ſashli, in ſe v' velike nadloge ſapletli.*

6. Véliki duhovni pa so vséli ſrebernike, in so rekli: Ne spodobi ſe jih devati v' tempeljnovu ſkrinjizo; sakaj to je zéna kerví. 7. Šklenili so pa, in kupili sanje lonzharjevo njivo sa pokopalishé ptujzov. 8. Sató je imenovana tiſta njiva Hakeldama, to je, njiva kerví, do danáſhnjiga dné.

Kdó bi ſe ne zhudil, kadar vidi tukaj viſhi duhovne takó ſkerbne in bojézhe, de bi zerkvéna ſkrinjiza ne bila ofskrunjena od denarja, sa kteřiga je bila zhlovéshka krí prodana; zelò nizh ſe pa ne bojé svoje véſti in ſvojiga ſerza, ki je tempelj shiviga Bogá f' tim ogerdití, kér nedolshno krí prelijejo: imajo ſkerb, de bi denarji od Judesha nasaj dani prav in na dobro obernjeni bili, sa njegovo dusho pa jim nizh már ní. Kolikrat móti tudi hudizh kristjane takó, de ſe bojé kako molitvizo, kteřo v' navadi imajo, ali kako drugo tako bogabojezhe délo opustiti: ali opravljanje, nevoſhljivost, pohujſhanje otrók,

lakomnost po blagu in vezh tazih gréhov, sató vše jim ní már, v' tim si vestí ne délajo. Po Boshji previdnosti pa se je sgódilo, de kolikor bolj so s' hinavšhino perkrivali svojo pregrého, toliko bolj je bila snana, kér kupljena njiva je sa takrat in prihodnje zhase bila v' spomin isdajanja Judesheviga in pregréhe judovskih poglavarjev. Ali Jésusu bo to vselej k' zhaſti: sakaj v' tim, de sa zéno njegove kerví je kupljena bila njiva sa pokopalishé ptujih, se pokashe, de s' njegovo smertjo je perdrobljen pravi pozhitek tistim, kteři so na svetu ko ptujzi in popotni. Spomnimo se tedaj vselej, de smo ptujzi na svetu, in de s' kervjó odreshenika je nam pokopalishé kupljeno: *s' njim smo pokopani per kerštu v' smert.*

Rim. 6, 4.

9. V. Tedaj se je dopolnilo, kar je bilo govorjeno po Jeremii preroku, ki pravi: In so vseli trideset frebernikov, zéno zénjeniga, kteřiga so skupzhevali od Israelovih otrók, **10.** in so jih dali sa njivo lonzharjevo, kakor mi je ukasal Gospod.

Tudi nar bolj nevérne ferza morejo preprizhane biti, de je saréf svéta in Boshja nasha keršanska véra, kadar slishijo, de so preróki shé dolgo prej, preden se je sgódilo, vše okólshine Jésusoviga terpljenja na tanko popisali, kar niso mogli sami is lebe véditi, ampak na rasodenje Boshje. Kakó nefrézhni so bili tedaj Judje, kér na take prizhevanja niso Jésusa sa obljudbeniga odreshenika sposnali. Takó se sgodí s' vsakim zhlovékam, kadar ga Bóg isdá njegovi ſlepoti: tudi nar ozhitnishi reſnize ga ne rasvitlé, ampak v' frédi svetlóbe ſlep oſlane.

11. V. Jésuf pa je stal pred poglavarem, in poglavár ga je vpráſhal, rekózh: Ali si tí kralj Judovski? Jésuf mu je rékel: Tí pravish.

12. In kadar je bil tóshen od vélikih duhovnov in starashinov, ni nízh odgovoril. **13.** Tedaj mu

rezhe Pilat: Ali ne slishish, kóliko soper té prizhujejo? **14.** In mu ni odgovoril na nobeno besédo, takó de se je poglavár silno zhudil.

Kadar deshélni oblašnik vprášha Jésusa, zhe je on judovski kralj, mu odgovorí, de je on réf kralj: in kadar ga vprášha, zhe je réf té, zhésar ga tóshijo, molzhí, in beséde ne rezhe. Jésus odgovorí na pervo vprášanje Pilatu, kér naf je hotel poduzhit, kakoshno spishtovanje moramo proti vishi oblasti imeti, in de kadar smo od nje sa resnizo vprášhani, smo dolshni resnizi na ravnošt prizhevanje dati. On molzhí, kadar ga sleganih rezhi toshijo, take rezhi niso odgovora vrédne, in nobeden ní menj vréden resnizo slishati ko tisti, kteři jo sovrashi, in kdó jo bólj sovrashi ko tá, kteři jo s' lashmi satréti in ovrézhi hozhe. Kolikor hudobnishi je serzé, toliko téshej zhlovek resnizo sposna, toliko menj ljubi, toliko krivizhnishi preganja, toliko bólj si pót do nje saděla, toliko bólj resnizhno bo od nje pogubljen.

15. Ob prasniku pa je poglavár navado imel ljudstvu ispuštiti eniga jetnika, kteřiga so hôtli. **16.** Imel je pa takrat slovézhiga jetnika, kteři je bil imenován Baraba. **17.** Ko so se tedaj sbrali, je Pilat rékel: Ktériga hózhete, de vam ispuštím, Baraba ali Jésusa, kteři je imenován Kristus. **18.** Sakaj védil je, de so ga bili is nevofhljivoſti isdali.

Resniza po ravni póti hódi; in kdor ji hózhe prizhevanje dati, ali sa-njo stati, mora po ravni póti hoditi, in na ravnošt délati: kdór si pa per sagovarjanji resnize hozhe s' svijazhami pomagati, se v' nevarnost postavi, veliko shkodovati resnizi. Pilat je bil preprizhan Jésusove nedolshnosti: on ko oblašnik je bil dolshan na ravnošt sa Jésusa stati, in se judovski nevofhljivoſti ustaviti. Ali is strahú, de bi se ki Judam ne saméril, se zhloveshke svijazhe smisli. On postavi Baraba in Jésusa

pred ljudi, kér je mislil, de ljudstvo, ktero je Baraba nar hudobnfhiga ubijavza sovrashilo, od Jésusa pa veliko dobrót prejelo, si bo tiga pred unim sa ispuštenje isvolilo. Ali on je posabil, de nevoshljivost kakor tudi druge strasti je tako hudobno nagnjenje, kteriga nobena rézh ne more potolashiti, ampak proti kterimu se vname, tisti ji je nar vézhi hudodélnik, in tisti se hozhe nevoshljivošt, naj se sgodi, kar hozhe, snebiti, in ga pokonzhati.

19. V. Kadar je pa sedèl na sódnjim stólu, je poslala k' njemu njegova shena, rekózh: Nízh si ne dajaj opraviti ſ' tém pravizhnim; sakaj veliko sim terpéla dans v' sanjah savoljo njega.

Med všimi Israelzi, kteři so bili od Bogá isvoljeno ljudstvo, ní ne eniga, kteri bi bil sa Jésusa govoril, in prizhevanje dajal njegovi nedolshnosti, zhe ravno so toliko dobrót od njega prejeli: med nevérzi pa obojni spol prizhevanje daje Jésuſovi pravizhnosti. Tó je pomenilo, de bo Israel sapuſhen, in Bóg se bó k' nevérzam ſ' svojim usmiljenjem obernil. Kolikokrat se kteři kristjan framúje sagovarjati reſnízo od fvetá sanizhevano, kér ji vender kak nevérnik prizhevanje dá: in velikrat kaka revna shena se sa reſnízo vname, sa ktero stati se nar vézhi uženiki framújejo, ali savoljo fvetá bojé.

20. V. Ali véliki duhovni in starashini so pregovarjali ljudí, de bi profili sa Baraba, Jésusa pa pogubili.

Takó delezh gré nevoshljivoſt, de zhlovek od njé oslepljen ne more nízh menj prenesti ko reſnízo; nobena hudobija ní v' njegovih ozhéh takó zherna, takó ſhkodljiva ko reſníza: tudi vſakimu hudodélniku loshej persaneſe, ko timu, kteři se reſníze dershí. Blagor ljudstvu, ktero imá rasvetljene in ljubésni pólne vodnike, od kterih je k' reſnízi in k' ſhivljenju peljano. Gorjè pa tém, kteři ſlepim, blaga lakomnim in nevoshljivim vodnikam v' roke pridejo, kér samó ti samorejo dushe odvrazhati od Jésusa in njegove reſníze.

21. V. Poglavár pa je odgovoril, in jim rekel: Ktériga téh dvéh hózhete, de vam ispuštim? Oni pa so rekli: Baraba.

Baraba je ispušten, in Jésuf mora umréti: kér Baraba bi ne mogel vézno shiveti, ako bi Jésuf ne umerl. Od zhlovéshke strani je bila nar vézhi pregréha hudobniga ubijavza bolj zhislati ko Jésusa fámo shivljenje: ali od boshje straní je té velika skrivnost. Ako bi Bóg s' gréshnikam délal po njegovim saflushenji; in bi s' nedolshnim po njegovi nedolshnosti storil, bi vši nashi gréhi v' naš obtizhali, in v' vézno pogubljenje naš perpeljali. Kér pa tá, ktéri gréha ní posnal, se je podvergel všimu, kar smo s' gréhi saflushili, naš njegovo terpljenje réshi, opravizhi in perpelje v' nebéshko shivljenje. Kakoshna tedaj bi mogla biti našha hvaléshnost proti Bógu, ktéri po besédah s. Pavla *tudi svojimu lastnímu Šinu ni sanésel, ampak ga je sa naš vše tje dál.* Rim. 8, 32.

22. V. Pilat jim rezhe: Kaj tedaj naj storím s' Jésusam, ktéri je imenován Kristus?

Tó so naštópkí zhlovéshke modrósti in posvetnih svijazh, de se zhlovek, ktérimu ne teknejo, prestrashi, in si ní vé pomagati. Pilat sizer toliko lakomen gospodovanja, kér bi bil dolshan s' svojo oblastjó stati sa pravizhnost, nima mozhí, in ferzhnosti jo braniti: je takó nespameten, de kér bi mogel pravizhno rezh sam po pravizi rasfoditi, svojo oblast ljudém v' róke dá, in jih ſodnike postavi, kér jih vprasha, kaj mu je s' Jésusam storiti. Namrezh prevsétnost je per vših rezhých ferzhoa le ne, kadar je treba sa lépe zhednosti stati: ona imá mózh samó tiste flazhit in preganjati, ktéri so bolj boshji. Pilat posabi, de imá oblast samó sató, de bi nedolshnost branil križive, in ne vé, kaj bi s' nedolshnim Jésusam storil.

23. V. Vši rekó: Krishan naj bo. Poglavár jim rezhe: Kaj pa je hudiga storil? Ali oni so the bòlj vpili, rekózh: Krishan naj bo.

Naméfti hudobnika je pravizhni obsojen, in naméfti gréshnika mora nedolshni terpéti. Tá kteri je jemal ljudém blagó, pozhitik, shivljenje, je réšhen, in per shivljenji ohranjen: tá pa, kteři daje dushno bogastvo, mír in shivljenje, mora biti krishan; sámo shivljenje mora umréti sa tega, kteři imá v' sebi obsojenje k' smerti. Nevošhljivoſt ní ſita, dokler ni pokonzhan, kar ona ſovráſhi: in praviza Boshja s' gréham rasshaljena, nozhe drugazhi potolashena biti, kakor de je odreſhenik ſvetá krishan. Kakó samoremo tó krivizo Jéſusu storjeno popraviti, ſunej zhe krishamo ſvoje hudobno in ſpazheno meſo.

24. V. Ko je pa Pilat vidil, de nizh ne opravi, ampak de vézhi hrup vſtaja; je vsél vôde, in ſi je roké umil vprizho ljudſtva, rekóz: Jes sim nedolſhen nad kervjó téga pravizhniga, vi gléjte!

Velika nefrézha je sa zhlovéka, kteři reſnizo ſizer nékaj, ali ne popolnama, tudi same ne ljubi, ampak srauen njé tudi ſam ſebe bolj od nje ljubi; kér ſamoſvoja ljubéſen fe ne manjſha, ampak védno rafte. Kolikor vézhi pa tá poftaja, toliko bolj slabí zhlovéka, de on oma- ga, in perjenja hudobii ſvetá. Koliko vézhi nefrézha pa je, zhe ga ſamoſvoja ljubéſen tako ſlepí, de ſgovorov ifhe, in hozhe ſvojo nepokojno véſt potolashiti ſ tim, de druge ſvojiga greha krive dela. Ali kaj pomaga fe pred ſvetam pravizhit, kér nar pravizhniji ſodnik vidi naſhe krivizhno ferze.

25. V. In vſe ljudſtvo je odgovorilo in reklo: Njegova kri pridi na naſ in na naſhe otrôke.

Krí Jefuſova je enim v' ſvelizhanje, enim pa v' pogubljenje. Vſi pobohni stariga teſtamenta ſo ſheleli in profili, de bi Jefuſova krí priſhla na nje, in njih otroke, kakor je tukaj vſe ljudſtvo vpilo. Ali unim je bila v' ſvelizhanje, té̄m pa v' pogubljenje. Namrežh ferze vſe rasozhi, ſ' kteřim zhlovek dela. Uni ſo ſheleli Jefuſove

kervi, kér so vérovali, de ne morejo bres njé gréhi sbri-fani biti: ti so je pa sheléli, de bi se nad Jéusam ma-shevali; sató so bili uni v' njí oprani, tém je pa védno nad njimi sa njih zhasno in vézhno terpljenje. Naj bó, Gospód, tvoja krí na meni, de me réfhi: v' mojim serzu in na mojim telésu, de me ozhisti; v' mojih mislih in sheljah, de jih posvezhúje; na mojih délih in mojim shiv-ljenji, de me sebi posvezhuje!

26. ¶. Tedáj jim je ispuštil Baraba; Jéusa pa jim je otepeniga isdál, de bi bil krishan.

Kadar ljubésen do lastniga prida gospodúje v' serzu bólj ko ljubésen do pravize, zhlovek kmalo hudobi kaj perjenja, in kér ji perjenja, fe sgodí, de je od nje popónama premagan. Pilat ispušti Baraba, Jéusa pa da tépsti. Ali zhimu ga da tepsti; zhe je kriv, ga mora dati krishati, in ne tepsti; zhe je nedolshen, mora biti ispušten, ne pa tepen. Šodnik se mora krivizam ali naravnost ustaviti, ali pa sazgne pravizo preganjati. Kdór ní s' Jéusam, je soper njega, in kdór sa-nj ne stojí, ga preganja.

27. ¶. Tedáj so poglavarjevi vojshaki Jéusa sebój vséli na sodishe, in so k' njemu spravili vso trumo. 28. In so ga slékli, in so mu shkerlatast plajsh ogernili.

Jéus je isdan v' roke divjim vojakam ali soldatam, de bi poveselil té, zhes které savoljo njih poboshnosti svét divjá. On hozhe v' tém saframovan biti, de ga slézhejo, in f' shkarlatastim plajshemogernejo: f' tém hózhe nam saflushiti gnado, de bi stariga zhlovéka slékli, in f' pravizhnostjo noviga zhlovéka bili oblézheni; sraven pa plazhati sa nezhimurnost tistih, kterí veliko potrátijo sa oblažhila in svoje lishpanje, kteriga korenina je ali nezhi-stost ali prevsétnost; sad pa je pregréha in pohujšanje.

29. ¶. In so spletli krono is ternja, in so mu jo na glavo djali, in terst v' njegovo desní-

zo, in so pred-nj poklekováli, in ga saframováli, rekózh: Sdrav bódi kralj Judovski! 30. In so vanj pljevali, in terst jemali in tolkli po glavi.

Kraljestvo Jésusovo ní od tiga svetá; dokler tedaj ga ljudje hózhejo posemljskiga kralja postaviti, ktero se je sgodilo per tisti perloshnosti, kér je krùh pomnóshil, se brani kralj biti: kadar ga pa ko posémeljskiga kralja sanizhújejo, in f' ternjem vénzhajo ali krónajo, se tiga ne brani, kér je kralj nebéshkiga kraljestva, v' ktero se po ternjevi pótì, po krishih in terpljenji pride. Jésuf hózhe f' ternjem kronan, sapljevan in tolzhen biti, kér si je bil tako pót na svetu isvolil, in tudi hozhe, de njegovi isvoljeni morajo po taki pótì k njemu iti. Ali kóliko jih je med kristjani, kteři se bliné, dě Jésusa mólijo, de ga sa svojiga kralja imajo: njegovim postavam pa se názhejo podvrézhi; bogati nozhe njega ko ubosiga kralja imeti, kér nozhe svojimu blagu flavó dati, nezhifnik nozhe njega f' ternjem kronaniga kralja, kér se nozhe telefním fladnostim odpovédati, pijanez nozhe njega s' shelzhem in jesham napajaniga kralja, kér se boji v' tresnosti shiveti. Vši ti ga veliko hujshi ko Pilatovi soldatje sasmhéujejo, apljújejo in tolzhejo.

31. V. In po téém, ko so ga saframovali, so mu slékli plajsh, in ga oblékli v' njegove oblahila, in ga peljali, de bi ga Krishali.

Jésuf nozhe v' svojim oblazhilu saframovan, ali k' Krishanju hozhe v' svojim oblazhilu peljan biti, de bi se framovali, kadar pregreshniga Adama na sebi kásbemo. Ne framujmo se pa Kristusa oblézhi in s' njim vred Krishani biti, s' njim odmréti svetu, posvetnimu rasveseljenju, bogastvu in zhasti. Veliko bolj moramo f' svétim Pavlam rezhi: *Mene pa Bóg váruj, de bi se s' drugim hvalil kot f' Krishem Gospóda nashiga Jésusa Kristusa: po kterím je meni svét Krishan, in jes svetu.* Gal. 6, 14.

32. V. Gredé pa so dobili zhlovéka is Zirene, Šimona po iménu; téga so permorali, de je nésel njegov krish.

Šimon od Zirene, kteři je bil permoran Jésusov krish nositi, je podóba nashiga mesá, kteřo zhes svojo vóljo in nerado krish nosis, in ga samó takrat nosis, kadar je od duhá poterto. Sahvalímo Bogá, zhe on v' tém ne gléda na nashe nagnjenje in nasho vóljo, ktera je vselej nagnjena k' sloshnosti in fladnostim, in fama is febe vselej krishem naspróti. Ako bi Bóg per krishih in britkostih glédal na nashe isvoljenje, bi Jésuf nobeniga ne imel, kteři bi sa njim krish nosil: in ako bi on s' masilam svojiga svétiga duhá nashe vólje ne posvezheval, bi morebiti krishe kakor svojoglavní in prevsétni nosili, ne pa f' ponishno poterpeshljivostjo in po keršansko.

33. V. In so prishli na mésto, ki se imenuje Golgota, to je mésto mertyashkih **glav**. **34.** In so mu dali piti vina s' shelzhem sméshaniga. In ko je bil pokusil, ni hôtel piti.

Judje so Jésusu vina s' shelzhem naméshaniga dali piti, de bi njegovo truplo okrepzhali, omedlívize obvarovali, in daljej v' terpljenji obdershali. Jésuf je sizer pokusil, pa ní hotel piti. Pokusil je, de bi nobeden njegovih pozhutkov ne bil bres terpljenja: in de bi terpel sa vše tiste, kteři greshé f' pijazho, ali jedjó ali drugimi flashzhizami. Piti pa ní hotel, de bi mu njegove boleznine nikakor ne bile polajshane: in tó k' nashimu osramotenu, kér per bolezhinah toliko skerbimo, kakó bi si jih samogli slajshati in menj zhutiti. Dober kristjan s' Jésusam sklenjen ne famo teléšno terpljenje, ampak tudi vše britkosti svojiga ferzá radovoljno prenese.

35. V. Po tém pa, ko so ga bili Krishali, so rasdélili njegove oblazhila, in so losali sanje, de se je dopolnilo, kar je rezheno po preroku,

ki pravi: Rasdélili so si môje oblazhila, in sa môjo suknjo so lósali.

Jéus je hotel hudodélzam enak shtét biti; sató je pustil druge zhes njegove oblazhila gospodariti. Povsod je nam sapuštil sgled pokorshine proti postavam, sgled ponishnosti, uboshtva, odgovédanja posvetnim blágu; de bi tudi mí vselej perpravljeni bili, vše sgubiti, vše sapuštiti rasun ljubésni. Sató je perpuštil, de so si soldatje njegove oblazhila rasdelili, ali suknje, která je pomenila ljubésen, si niso rasdelili, ampak sa njo frézkkali ali losali, zhigava bi bila; kér ljubésni ne more nobeden rasdeliti: ampak kjér je, tam je zéla, in zhe zéle ní, je nizh ní. Losali so pa sa suknjo, zhigava bi bila, kér ljubésni ní per vših, ampak kdor jo imá, mu je od Bogá dana is skrivne gnade kakor po lósu.

36. V. In so sedéli, in ga varovali.

Soldatje so pod krishem semtertje sedéli bres všiga dobizhka sa dushno shivljenje. Koliko je tazih kriftjanov, ktéri med maslo stojé okoli altarja, in so tudi bres dobizhka sa svojo dusho: kér svoje ferzé napzhnim mislim in sheljam dajó, ne de bi ga Bogú darovali s' Jéusam. Blagor mu, kdor se s' mirnim ferzam snajde per kriši Jéusovim, de bi sadobil dragi sad téga krisha, de bi tam molil Jéusa sazhétnika svojiga svelizhanja, in vtisnil njega krishaniga s' njegovimi lépimi zhednoftmi v' svoje ferzé.

37. V. In so djali verh njegove glave nje-govo obfojenje pisano: Ta je Jéus kralj Judov.

Kdór drugim jamo koplje, sam va-njo páde. Judje so terdno sklenili Jéusa f' krishanjem pred svetam osramotiti. Ali napis nad glavo krishaniga nabit le njé pred všim svétam, per vših narodih in na vše zhase grosno saframuje, de so svojiga kralja, svojiga Mesija krishali. Takó svéti Duh, ktéri je oblaštnik jesikov in rók vših tudi hudobnikov, stori, de oní vezhkrat soper svojo misel pi-shejo, ali terdijo nar vézhi resnize, které so jim nar bolj

naspróti, in njih hudobijo nar bólj rasodénejo: in sebi ravno s' tém, s' zhimur so hotli druge oframotiti, vézhno framoto nakopljejo. Tá napis je obsojenje vših hudobnih Judov sa vselej; nasproti pa je nar vézhi zhaft sa Jé-susa, de je on savoljo svojiga krisha kralj poftal vših resnizhnih Israelzov, které si je sa svoj delesh perdobil. Namrežh: *Hudobija ne premaga modrosti*; Mod. 7, 30. kér ona (modróst) s' mozhjo féshe od kraja do kraja ino vše voljno poravna. Mod. 8, 1.

38. V. Takrat sta bila krishana s' njim vred dva rasbojnika, eden na desnízi in eden na levízi.

Med dvéma hudobnikama hozbe Jé-suf viséti, iskasiati, de je prifhel umréti sa gréshnike. Med rasbojnikiama visezh je on nju sodnik; dá enimu svelizhanje, nad enim pa ispélje sodbo pogubljenja. Obadva terpita na krishi, med obéma viši Jé-suf v' frédi: ali enimu je njegov krish v' svelizhanje, enimu pa v' pogubljenje. Namrežh, ne však kristjan, kteri terpí, in se po vna-njim svétih rezhi v' katolishki zerkvi vdeléshi, je tudi pred Bógam opravizhen in posvezhen, ampak tisti samó, kteri se po gnadi odreshenika vdeléshi sadú Kristusoviga krisha. Nebéshki sodnik svoje sodnje sklepe ven in ven déla, kteri so nam sa sdaj nesnani; ali ispeljal jih bo na dan, kadar bo lozhil hude od dobríh, in slédnjimu povernil po njegovih délih.

39. V. Ti pa, ki so mémo bodili, so ga pre-klinjevali, in s' svôjimi glavami smajevali, **40.** in so rekli: Aha, kakó tempelj bôshji podírafsh, in v' tréh dnéh spét fosídash; pomagaj sam sebi! Zhe si Šin bôshji, stópi s' krisha.

De nar višhi Mashnik hozhe tempelj podréti in rasdjati; de Svelizhar sam sebi ne pomaga; de Šin vézhniha Bogá je obeshen na krish: to je, kar Juda in bresvérniga zhlovéka pohujsha; téga ne more sapopasti, to

safmehúje, in shtéje sa nespamet; kér po mésu in postavah sveta sódi. Ali de nar vishi Mashnik senzo in podóbe stare postave overshe svelizhancko skrivnost nove postave uterditi, in fosidati nebéshko svetíshe; de Svelizhar hozhe svoje shivljenje puštití, in biti daritev sa našhe svelizhanje; de Šín Boshji hózhe is mozhi krisha pravizhnost, která se dobí is shive vére, vstanoviti: to je, kar shtéje vérni kriftjan sa nar vézhi modróst, to je, na ktéro postavi vše svoje saupanje, ter upa svelizhanje dobiti; tó je, sa kar hvali svojiga Bogá.

41. V. Ravno takó so ga saframovali tudi veliki duhovni f' pismarji in starashini vred in so rekli: **42.** Drugim je pomagal, sam sebi ne more pomagati! Ako je Israelski kralj, naj stópi sdàj f' krisha, in vêrujemo vanj. **43.** V' Bogá je saupal; naj ga sdàj réshi, zhe ga rad ima! Ŝej je rékel: Šin bôshji sim.

Ni biló hudobnikam sadosti, de so soldatje Jésusu roké in nogé s' shebeljmi prevertali in nabili na krish, hotli so she f' svojimi jesiki ga bošti in terpljeniti. Malo jih je, kterí bi ko Jésuf do konza ponishevanja nosili, in poterpeshljivo terpéli safmehovanja posvetnih ljudí. Meséni zhlovek se ne more preprizhati, de Bóg ljúbi tiste, které v' terpljenji pušti; ne morejo sapopasti, kakó bi tá, kteríga Bóg stiska, va-nj saupal, in kakó bi kriftjan v' krishi Bogá sa ozhéta imel. Ali ne vedó, de hózhe Bóg f' krishi in ponishevanjem svoje kraljestvo v' serzih napraviti: ne rasuméjo, de krishi so dár ljubénsni Boshje, podpóra nashiga upanja, snamnje pravih otrók, povešljenje isvoljenib, in de samó krishi pravizo dajó k' deléshu, in kraljéstvu nebéshkiga ozhéta.

44. V. Ravno to sta mu ozhitala tudi rasbójnika, která sta bila s' njim vred krishana.

Krishi in britkofsi so spodtikljej všim, kterí jih terpé sa svoje gréhe, sa které ne délajo pokóre. Hudobni terpé,

in sraven kólnejo; pravizhnih eni terpé, in se pertoshijo zhes krishe: malo pravih kristjanov je, kteři bi ko Jésuf terpéli, in sraven molzhali, fe ponishali, molili pravizo Bóshjo. Zhe svéti Duh ne dá poterpeshljivosti, postane britkost zhlovéku nepreñesljiva butara, perloshnošt k' godernjanju in gréhu.

45. V. Od sheste ure pa se je temà storila po vši semlji do devete ure.

Módrim, kteři fo shli v' Betlehem novo-rojeniga odreshenika ifskat, kér fo v' nozhi med neverzi tizhali, je Bóg svédo pershgal, de bi jih k' Jésusu perpeljal. Tukaj Judam, kteři pod takо svetlobo od prerokov v' pismih pershgano nozhejo Svelizharja posnati, solnze opoldne skrije svetlobo: njim k' prizhevanju, de, kér fo Jésusa svetlobo všiga svetá savergli, jim bo Jésus odvset, in bodo po všim svetu raskropljeni hodili v' neisrezhení slepoti. Takó namrežh fo vfe stvarí pokorne svojimu Gospodu, de jih on obrazha k' dobrimu vših, kteři ga v' resnizi ifshejo; zhes tiste pa, kteři nozhejo va-nj vérovati, *bó svojo netolashljivo jéso ko fulizo isbrusil, in ves svét se bo s' njim zhes neumne bojeval.* Modr. 5, 21. Blagor tedaj timu, kteři sa Jésusam hodi; kér po njegovih besédah: *Jes sim luh svetá: kdór sa menoj hodi, ne hodi v' tami, ampak bó imel luh shivljenja.* Jan. 8, 12. Gorjè pa timu, kteři se ga nozhe dershati; kér naopomni rekózh: *Hodite dokler luh imate, de vas tamá ne obide: in kdór v' tami hodi, ne vé, kam gré.* Jan. 12, 35.

46. V. In okoli devete ure je Jésuf s' velikim glasam vpil, rekózh: Eli, Eli: lama sabaktani? To je: Moj Bog, moj Bog! sakaj si me sapustil?

Ní to vpitje Jésusa nashe glave, ampak njegoviga teléfa, kteřo smo mí. Poboshni kristjani, per kteřich je stari zhlovek fizer krishan, pa ne mertev, vezhkrat ispuhajo glaf med britkoftmi: njih duh fizer ljubi krishe, in

jih voljno sprejme, ali slabo mesó se pertóshi, in vpije: *Moj Bog, sakaj si me sapustil?* Vezhkrat tudi slaba dusha, zhe ni kmalo uslifhana, misli, de je sapushena od Bogá, in sató sdihuje k' njemu. Jésuf ni nikoli hotel na-she slabósti od sebe poloshiti; kér je sa njó terpel, de bi jo odréshil. §' tó nafho slabóftjo obdan je po besé dah f. Pavla do Heb. 5, 7. v' dnevih *fvojiga shivljenja na semlji molitve, in profhnje timu, kteři ga je samogel od smerti reshiti, s' mozhnim vpitjem in solsami daroval*, de bi od smerti vstal, in na-she odreshenje dokonzhala, in je bil uslifhan po svojim sposhtovanji. De bi mí, kadar sazhnemo med britkostmi omagovati, tó povefeljenje iméli, de bódo britkosti perpomogle nashimu duhovskimu vstajenju.

47. V. Eni pa tam stojézhii, to slifhati, so rekli: Elija klizhe tá. **48.** In bersh je tékel eden smed njih, vsél gobo, jo s' jésiham napójil, in natákníl na teršt, in mu je dal piti. **49.** Drugi pa so rekli: Pústi, pogléjmo, ali pride Elija ga réshit!

Kar so tí ljudjé okóli krisha stojézhi storili, je podóba tega, kar vézhi dél kristjanov pred altarjem stojézhi storí. Zelò malo jih je, kteři bi tam s' shivo véro bili, in bi se daritve Jésusove na altarji v' véri deléshne storili. Vézhi del so taki, de Jésusu shejnimu jefiha v' gobi dajó: kér njih serza fo ko goba, kteřa je pólna okrívlenih lukinj; tiste so polne svijazh in blinjenja; oni nimajo v' svojih serzih drusiga ko jefi nevoshljivosti in ferda proti blishnjimu, jefi nehvaleshnosti proti Bógu, sanizhevanje njegovih skrivnost, neobzhutljivosti proti své-tim resnizam, kteřim ne vérujejo, kteře po svojim nagnjenji raskládajo in uméjo, kteřim se v' serzu ustávijo: takó Jésusa napájajo s' shalostjo in grenkostjo, in ga na hribu mertvashkih kosti spét Krishajo.

50. V. Jésuf pa je spét savpil s' velikim glasam, in je isdihnil dusho.

Tó mozhno vpitje Jésusovo pokashe, de njegova smert ní prishla is slabosti, ampak is velike ljubésni: de ní perfiljen umerl, ampak radovoljno; f' tém je nam saflushil, de mí, kér moramo perfiljeni umréti, samóremo frézhno smert storiti. Nafha smert bo toliko frézhnejshi, kólikor je bolj podobna smerti Jésusovi: sató moramo vezhkrat na njegovo smert misiliti, de se od njega bolj nauzhimo umréti. On je svojo dusho in teló Bogú ozhétu daroval: tudi mí moramo svojo dusho in teló, svoje shivljenje s' Jéusam vred Bogu sa daritev dati; svét mora nam, in mí svétu krishani biti; s' Jéusam moramo terpéti in umréti, de bómo samogli s' njim shivéti.

51. V. In glej! sagrinjalo v' tempeljnu se je pretergalo na dvoje od verha do tál; in semlja se je potrésla, in skale so pökale, **52.** in grôbi so se odperli, in veliko teléf svetnikov, kteři so spali, se je obudilo. **53.** In so shli is grôbov po njegovim vstajenji, in so prishli v' svéto mésto, in so se mnogim perkasali.

Kmalo po smerti Jésusovi se jc pokasal obilni sad njegove smerti. Sagrinjalo v' tempeljnu, kteřo je sveto od nar svetéjshiga lozhilo, se je na dvoje rastergalo k' prizhevaju, de je pravovérstvo in resnizhna svetost napravljena: de sagrinjalo gréha, kteřo nam je branilo iti v' nebéshko svetishe, je rastergano, in nebesa so nam odperte. Potref semlje je pomenil, de bo vef svét ponovljen, in neverzi se bodo spreobernili. Pokanje skál je pomenilo gnado resnizhne pokóre in rastrenje gréshnih ferz: odpiranje grobov je bilo snamnje, de je premagana smert gréha, in perpravljenlo shivljenje gréshnikam; vstajenje svétih is grobov je bila podóba vstajenja vših vérnih enkrat k' vézknimu shivljenju v' nebésh. O de bi Jésusova smert tudi v' nashih ferzih vse té zhudeshe storila, de bi nashe ferzé svojo slepoto sgubilo, in védno pred ozhmi imélo nebeshko deshelo, de bi se od svétiga strahú smajano treslo per svetih skrivnostih, in pred strashnimi sod-

bami Boshjimi, de bi se od shalosti savoljo gréhov raspokalo, de bi vše lépe zhédnosti, in svéti nagibki vselej is njega vstajali!

54. V. Štotnik pa, in kteří so s' njim bili in Jésusa várovali, ko so vidili potrèš, in kar se je godilo, so se silno bali in so rekli: Resnizhno, ta je bil Sin bôshji!

Ne samó brespametne, ampak tudi pametne stvarí so sazhéle sdajzi smert Jésusovo zhutiti: in kar so zhusdeshi per smerti odreshenika pomenili, téo je on sazhel v' djanji ispeljevatí. Semlja zhlovéshkikh ferz se je smajala, in kamnitne ferza so se raspokane; in nevrézni na dushi mertvi so sazhéli vstajati v' sposnanje in véro v' Jésusa Kristusa. Kakó dobro je blis Jésusoviga krisha stati; mózh krisha se zelò na te rasfhiri, kteří ne posnajo ne njega mozhí, ne svetosti. Veliko je ne sovrashiti Jésusa krishaniga, kadar ga ves fvet sanizhúje. Ali tí, kteří sposzano resnizo radovédno preganjajo, so daljej od svelizhanja ko tí, kteří v' takim preganjanji ko slushabniki in is nevédnosti délajo; téh se vezhkrat Bóg usmili, kér une vězhi dél sapustí, in skorej nikoli ne pobójsha.

55. V. Bilo je pa tam od délez h veliko shén, kteře so bile sa Jésusam prishle od Galileje, in so mu strégle; **56.** med kteřimi je bila Marija Magdaléna, in Marija mati Jakoba in Joshefa, in mati Zebedejevih sinov.

Tudi od shenskiga spola, je hotel Jésuf ene per svojim krishi imeti, kér je on obéh spolov odreshenik, in všim so odperte vrata k' svelizhanju. Kar je nar bólj zhudniga per tih shenah, je téo, de se niso bale tam per krishanji biti. Ali dostikrat Bóg nar slabéjskim mózh svoje gnade dodelí, naspróti pa nar mozhnejshi njih slabosti is-dá, kér hozhe, de bi se mózh v' slabosti pokasala. Bóg je tém shenam tako ferznost dodélil, de bi s' téma pl-

zhal njih sveſtobo, kér lo oné takó delezh sa njim fhle, in mu ſtrégle v' njegovih potrébah. Takó imá Bóg na- vado ſvoje darí s' novimi vénzhati ali kronati, in takó zhlovéka pergnati k' hvaléshnosti zbes daljej vězhi.

57. V. Kadar se je pa vezhér ſtoril, je pri- ſhel néki bôgat zhlôvek is Arimateje, po iménu Joshef, kteři je bil tudi ſam uzhénez Jéſuſov. **58.** Ta je ſhel k' Pilatu, in je prôfil teló Jéſuſovo. Tedàj je Pilat ukasal teló dati.

Sopet fe tukaj kashe nad Joshefam od Arimateje mózh Jéſuſoviga krisha. Rédka je taka ſveſtoba, malo je ferzhoſti per zhlovéku, kteři je v' nevarnosti kaj blagá ſgubiti, kteřimu je na poſvetni zhaſti leſhézhe, in kteřimu fe je batí mogóznhnih ſovrášnikov, kadar bi on Jéſuſu ſtrégil. Joshef fe je bal sa uzhénza Jéſuſoviga ſposnan biti, dokler je Jéſuſ zhudeshe délal, bolne osdravljaj, mertve obudoval k' ſhivljenju. Sdej pa, ko je na krish obéſhen, ko je perſhtet med hudobnike, ko je poſtal vſimu ſvetu ſa ſměh in pokleſtvo, sdej fe ne bojí ſa Jéſuſovo teló ſkerběti. Namrežh Jéſuſ je obljudil, rekožh: *In jes, kadar bom od ſemlje poviſhan, bóm vſe k' ſebi vlékel.* **Jan 12, 32.** Gnada odreſhenika ga je možniga ſtorila, de je on nar bólj gorezhe ſtal ſa Jéſuſa takrat, kadar je tá nar bólj od ſvetá bil ſapuſhen, ſavershen, ſanizhevan. Šo zhafi, v' kteřih ſe morajo užhenzi Jéſuſovi per- krivati in molzhati, in fo zhafi, v' kteřih ſe morajo oní ſa Jéſuſa in njegovo reſnizo prav vnéti. Blagor mu, kteřimu Bóg dá vše, kar on hozhe, ſveſtó dopolnití.

59. V. In Joshef je vsél teló, in ga je ſa- vil v' zhifo tanzhízo; **60.** in ga je polóſhil v' ſvoj novi gròb, kteřiga je bil iſſékal v' ſkalo; in je ſavalil vělik kamen k' durim grôba, in je ſhel.

Jéſuſ je hotel zeló per ſvojim pokopu ubóſhin biti:

ubóg je bil rojen, kér je v' hlévu med shivino lešhal; in matí njegova je komej tóliko iméla, de ga je savila v' pelnize; on je ves zhas v' ubóshtvu shivel, kér ní imel, kamor bi bil svojo glavo našlonil; na krishi je nag umerl; in sdaj, kadar imá pokopan biti, nima ne fvojiga groba, ne toliko platna, de bi ga va-nj savili. Š' tém nal je poduzhil, de, zhe smo v' ubóshnim stanu, se ga ne framujmo, ampak ljubimo ga. Zhe menj posvetniga premoshenja imamo, bólj moramo veseli biti, kér postanemo bólj podobni ubógimu Jésusu: in ménj posábimo, de smo na tém svetu popotni in ptujzi, ktéri nimajo tukaj ostanka, ampak proti prihodnji nebéshki desheli gredó, sa ktero si morajo bogastvo dobrih dél spravljati. Ako pa ravno Jésus ní nizh svojiga na tém svetu imel, vender je bil prefkerbljen s' všim potrebnim; in takó je v' djanji iskasal, kar je per s. Marku 10. 29. obljubil rekozh: *Resnizhno vam povém: Nikogar ni, ktéri sapusti hisho, ali brate, ali sestre, ali ozhéta, ali mater, ali otroke, ali njive, savoljo mene in evangelijsa, de bi stokrat toliko ne prejél, sdaj v' tém zhasu hish, in bratov, in sester, in mater, in otrók, in njív — — in na uním svetu vézhniga shivljenja.*

61. V. Bila je pa òndi Marija Magdaléna, in una Marija; in ste sedéle grôbu nasproti.

Ljubésen je mozhna ko smert. Vif. Pes. 8, 6. Kdór Jésusa ljubi saréf, ne more nikdár od njega ložhen biti, kakor govorí f. Pavl Rim. 8, 38. Sa térdno vém, de ne smert, ne shivljenje, ne angeli, ne poglavarska, ne oblasti, ne sedanje, ne prihodnje, ne sila, ne visokost, ne globozhina, ne druga svar nas ne bo mogla lozhiti od ljubéjni Boshje, která je v' Jésusu Kristusu Gospodu nashim. On védno premishljúje Jésusovo smert, on fvoje shivljenje s' Jésufam skrije v' Bógu, je perpraven in naklonjen k' bogabojezhim délam, in stanoviten v' njih. Té shené so nam v' sgléd, kakó se moramo s' njimi per Jésusovim grobu uzhiti odmréti tému svetu, in s' Jésufam pokopani biti: kakó moramo védno

per sebi moriti nagnjenje, ktero naf shene, se kasati svetu in iskati njega nezhimurnosti.

62. V. Drugi dan pa, kte ri je po perpravljani, so se sbrali veliki duhovni in fariseji k' Pilatu, **63.** rekoh: Gospod! spomnili smo se, de je ta sapeljivez, ko je she shiv bil, rekel: Zhes tri dni bom vstal. **64.** Ukashi tedaj gròb obvárovati do tréjtiga dné, de ki ne pridejo njegovi uzhénzi, in ga ne ukradejo, in ne rekó ljudstvu: Od mertvih je vstal; in poslednja smota bo hujshi od perve.

Tó so tisti svésti dopolnjavzi sabote! prej so Jésusu ozhitali, de je saboto prelomil, kadar je eniga bolnika osdravil, kjer ni bilo zelò nobeniga déla per tem osdravljani: oni so tudi skerbno pred saboto vse perpravili, kar je sa jed tréba, de niso sabotni dan nizh délali. Ali sdaj se ne bojé sapovedi prasnika prestopiti, de gredó k' Pilatu, profijo sa varhe, peljejo s' oroshjem obdane varhe k' grobu, grob odprejo, in spet f' kamnam savale in sapežhatijo, ktero vse je délo sa prasnik nespodobno. Saréš so vrétni, de so svoji hudobii popólnama pusheni: in kér so Jésusa shiviga preganjali, so bili vrétni, de ga tudi mertviga preganjajo, in pólno mero svojih gréhov. Gorjè mu, kdor je le eno krivo stopinjo storil, in je ni sdajzi popravil, vse druge, ktere sa pervo storí, so tudi krive: in gréh, is ktriga se zhlovek ne ishe hitro vsdigniti, perylezhe veliko drugih sa seboj.

65. V. Pilat pa jim je rekel: Imate strasho; pojrite, obvarujte, kakor véste. **66.** Oni pa so shli, in so gròb obdali s' varhi, in kamen sapežhatili.

Koliko si persadévajo hudobni satréti resnizo, ovrezhi njé spomin, sadélati vso pót k' veri. Ali vse per-

sadevanje soper skele modrófti Boshje je prasno. Ni zhes Gospóda ne modrosti, ne rasumnosti, ne svéta. Prip. 21. 30. Zhlovéshka rasumnost je nepridna in ne-premóshna sóper Bogá, in on ravne to zhes njéno vóljo obrazha, ispeljati njegove skele; kér je pisano: *V' nizh bóm storil modróft módrih: in rasumnost rasumnih bóm savergel.* Kjé je módri? kjé pisár? kjé preiskavez tiga svetá? kaj ne, de je Bóg k' norosti storil modróft tiga svetá? 1. Kor. 1. 19. Resniza samóre sizer na en zhaf potlazhena, ali premagana ne more biti. Njéni preganjavzi jo ravno s' svojim preganjanjem narbólj poterdijo in ozbitno storé. Blagor mu, kdor je svést resnizi, je poduzhljiv, in se ji podvershe s' svéto preproshino; sej velik pokoj mu v' serze pernese. Gorjé pa timu, kteři jí ne veruje, kér velik nepokoj si v' serzu napravi, kadar hozhe svoje ozhí sakriti pred njenou svetlobo, in se perdershati v' svoji nevéri. Podversimo se radovoljno resnizi sdaj ob zhafu usmiljenja, de ne bómo persiljeni se enkrat podvrézhi njenimu mashevanju.

XXVIII. Poglavlje.

1. V. Svezhér sabote pa, ko se pervi dan tédna safvéti, je prishla Marija Magdaléna in una Marija glédat grôba.

Ne smert, ne grob ne móre pogasiti prave ljubésni Boshje. Ljubésen je té shené gnala, de so per krishi stale, in zelò sgodej k' pokopalishu hitéle: in Jésuf jih je is ljubésni proti njim vlékel k' pokopalishu, de bi plazhal njih ljubésen s' rasveseljenjem, kteřo fo mogle narperve iméti nad njegovim vstajenjem. Té poboshne shené so hotle svojo shalost s' té m polahkati, de bi bile Jésufovo mertvo teló masale: in Jésuf jim je veselje storil, kakorshno iméti so si nar bólj voshiti samôgle. Nikdar se zhlovek ne kafá, kadar je svojimu Bogu svést, in storí po njegovim vdajanji: nikdár ni zhlovek bres plazhila,

kadar skerbno ishe Bogá; in tému, kteří Bogá ljúbijo, vše k' dobrimu tékne. Rim. 8. 28.

2. V. In glej! vělik potrèf je vstál. Sakaj angel Gospódov je prishel s' nebés, in je perstípil ter kamen odvalil in nanj sédel. **3.** Njegovo oblizhje pa je bilo kakor blisk, in njegovo oblazhilo, kakor snég.

Bóg vfigamogozhni je gréshnikam strashen, in pravizhnim perjasen: sató angel, kteří je shenam vstajenje Jesušovo osnanil, se perkashe s' bliskajozhím in strashním oblizhjem in v' belim oblézhen, de bi s' svojo podóbo hudobne ostrashil, in povefelil bogabojézhe. De gréshník od smerti gréha k' shivljenju gnade vstane, mora svet strah smajati njegovo ferzé: po tim mora vidin angel Gospodov, to je spovedník, greshníku na pomozh priti, ter mu pomagati teshek kamen pregréshnih navád od ferza odvaliti in na tá kámen sélti, to je, braniti, de pregréshne navade ne saprejo gréshníku ferza k' gnadi Boshji.

4. V. Od straha pa pred njim so varhi strepetali, in so bili, kakor mertvi.

Bóg sna s' eno in ravno tisto rezhjó povefeliti svoje flushabnike, in ostrashiti svoje fovráshnike. Nad enim angelam, kteří je prishel osnanit veselje in mír med semljjo in něbam, so se tí varhi prestrashili: kakoshni strah bóde enkrat sa hudobne, kadar pride sodník svet po svoji ostrošti sodit. Ko bi bili ti slepzi sapopadli, kakoshniga bogastva varovati jim je izrozeno, bi se bili hiteli k' véri in ljubénsni podati. Koliko je takо slepih krístjanov, kteří tudi ko varhi stojé okoli altarja, kjér je Jesuf ko v' grobu s-hranjen: ali ne vedó, kakoshao bogastvo je tam, in sató je njih ferzé delezh od njega, prasne, posvetne misli, in nezhimurne shelje jim vsamejo Jesusa.

5. V. Angel pa je pregovóril in rékel shenam: Nikar se ne bojte vé! sakaj vém, de ishete Jesusa, kteří je bil kríshan.

Blagor mu, kdor ishe Jesusa krishaniga: kér on se vdeléshi Jesufoviga vštajenja, ktérita sad je nashe opravizhenje. Iskati pa kriskaniga ní drusiga, ko verniti se k' njemu v' pokóri, ne odbijati krishev, ktere Bóg po-fhlje, ne prejenjati od morjenja svojiga mesá, in hudiga nagnjenja, naj bo she to spazheni natori naspróti, kolikor hozhe, spolniti svestó dolshnosti svojiga stanú, zhe tudi svét soper govorí, ne odstopite od ojstre pótí svétiga evangélija, zhe tudi svét sasmehuje in preganja tiste, kteři po nji hódijo. Kdór takó ravna, samore upanje iméti, de je Jesusov, kér per takim je pomorjena famosvoja ljubesen.

6. V. Ga ni tukej; vstál je namrežh, kakor je rékel. Pridite in poglejte kráj, kamor je bil Gospod poloshén.

Srézhen je gréšnik, od ktérita se more rezhi: **Ga ni tukaj; vstal je.** Ali de se more to od njega rezhi, se mora is njegoviga ferzá, ktero je njegov grob, foditi, zhe je spreobernjeno, ali ne. Od spreobernjena ferzá se lódi is dél in poboljšanja shivljenja, kadar je té vše prenarejeno, in ni pervimu nizh vezh podóbno. Kadár se tedej samore od gréšnika rezhi: on ne hodi vezh v' té hudo perloshnost, je puſtil svoje hudobne tovarshe, nima vezh navade, govoriti pregrefnih beséd, je opuſtil rasusdane rasveseljenja, pijazho, jéso, krivize, v' kterih je prej shivel; tedaj se samóre misliti od njega, de njegovo ferzé ni vezh grób, ampak prebivalishe oshivljeniga Jesusa.

7. V. In bersh pojďte, in povéjte njegovim uzhénzam, de je vstál; in glejte! pred vami gré v' Galilejo, tamkej ga bote vidili. Glejte! prédím vam povédal.

Perva shena v' raji (paradishi) je sapeljala moshá v' gréh: in tukaj spet shene perve osnánijo moshem reſhenje is gréha in smerti savoljo vštajenja Jésufoviga od mertvih. Bóg da komur hozhe, osnanovati njegove reſnize.

Blagor mu, kdor resnizo sprejme, naj jo osnani, kdór koli hozhe. Vsak zhlovek je dolshan resnizo osnanovati svojimu blishnjimu; sato moramo hiteti resnizo osnanovati s' besédo eden drugimu: ozhe finu, mati hzhéri, gospodár drushini, rekozh: *Spomni se, de Gospód Jésus Kristus is saróda Davidoviga je vstal od mertvih.* 2. Tim. 2. 8. Ker pa lastni sad Kristusoviga vstajenja od mertvih je, de tudi mí is smerti gréha k' shivljenju gnade vstanemo, mora slédnji od nas tudi s' djanjem, to je, l' svojim novim shivljenjem, svoje vstajenje is gréha, in tako Kristusovo vstajenje od smerti osnanovati.

8. V. In so fhle bersh is grôba f' straham in s' velikim veseljem, in so tekle povédat nje-govim uzhénzam.

Posebni darovi morajo per téh, kteři jih dobé, sra-věn veselja vselej svét strah obuditi: sej komur je vezh dano, bó tudi sa vezh térgan. Sató bogabojezli kriftni, kolikor s' vezhimi darmí so obdarvani, toliko bolj se tre-sejо, kér pomnijo svojo nevrédnost, in z hutijo svojo slabost. Kér vedó sa svojo nevrédnost, se bojé, de bi ki ne bila kaka smóta; po besédah s. Pavla 2. Kor. 11. 14. *Tudi Satan se premini v' angela svetlôbe:* in doftikrat, kar kdó shtéje sa Boshje dajanje, pride od duha lashí, od hudobniga poshelenja; sató dobrí kriftni délajo vše f' svétam svojih dušnih vodnikov. Tudi kér svojo slabost z hutijo, se bojé, de bi se savoljo kazih posébnih darov ne prevséli, de bi sa-nje ki premalo hvaléshni ne bili, in takó ne postali bolj pregréshni.

9. V. In glej! Jésus jih frézha, rekózh: Posdravljenе bodite! Oné pa so perstopile in objéle njegove nogé, ter ga molile.

Jésus Kristus svoje gnade in poveseljenja delí po rédu, in po stôpnjah: pervizb po svojih naméstnikih, potém sam. On hozhe svěstobo serz poškufiti, in zhe besédam dušnih vodnikov vérujejo, po tému govori on sam v' ferze, in ga poveseli s' resnizo, ter mu dá mír. Tém

shenam se je sam perkasal po tému, ko jih je po svojih angelih poškusil, zhe bodo vérovale in pokórne njegovim besédam: in kér jih je sveste nafhel, jim je sam naproti prishel, mím voshil, in v' serze dál. Té shene kmalo, ko so ga vglédale, so k' njemu perstopile, objéle njegove nogé, in ga molile. Tó mora však spreobrnjen gréshnik, kadar Jésusa najde, storiti: on mora perstopiti k' Jésusu, objeti njegove nogé, tó je, v' njegovo zhaftljivo zhlo-véšhtvo saupanje iméti, in ga moliti ko svojiga Bogá.

10. V. Tedaj jim rezhe Jésuf: Nikar se ne bojte! pojrite, povéjte môjim bratam, de naj gredó v' Galilejo, ôndi me bodo vidili.

Prejshnja nesvestoba uzhénzov, která je is strahú prishla, ní ubranila Jésusu jih po svojim vstajenji od mertvih ifskati, se jim viditi dáti, in jih sveseliti. Zeló takó jih je ljubil, de jih je imenoval svoje brate. Tudi per nas, kadar smo rešnizhno spreobrnjeni, sazgne ljubésen Boshja kraljevati, in nas storí otroke Boshje, in brate Kristusove: kér nam dodelí po besédah s. Pavla *duhá sa fine všetih otrók, po ktérim klízhem o Abba (ozhe).* Zhe pa s' Jésusam eniga ozhetá imamo, imamo upanje s' Jésusam deléshniki biti v' nebéshkim kraljéstvu: *Zhe smo otrozi, smo tudi deléshniki, in sizer deléshniki Boshji, vdeléshniki pa Kristusovi.* Rim. 8. 16. Kdó bi tedaj imel veselje nad tému spazhenim svétam, kadar se spomni, de ima ozhetá in brata v' nebesih. Sató je tudi Jésuf svojim uženzam povédati rékel, naj gredo is hudobne Judeje v' Galilejo, která prehod ali premenjenje pomeni, tó je, kér je Jésuf v' novo shivljenje prestopil, morajo tudi oní prejshnjimu zeló posemeljskemu shivljenju flovo dati, in sazhéti novo in nebéshko shivljenje.

11. V. Kadar so pa odshlè, glej! so eni varhov v' mésto prishli in povédali vélikim duhovnam vše, kar se je bilo sgodilo. **12. In so**

se sbrali s' starashini, se posvetovali in dali vojshakam veliko denarjev, 13. rekózh: Rezite, de so njegovi uzhénzi ponôzhi prishli in ga ukradli, ko smo spali. 14. In zhe bo to poglavár slíshal, ga bomo mí pregovorili, in bomo naredili, de bote bres skerbi.

Gorjé jim, které Bóg po saflushenji njih slepimu umu, in sheljam njih spazheniga ferzá isdá; kér ni pregréhe, v' kteró bi se ne samogli pogresniti: in zhe se is gréha, v' ktérida fo padli, hitro ne vsdignejo, ta kmalo drusiga sa seboj pervlézhe, in poslednjizh v' nespokorjénost padejo. Kakoshna slepota je bila per prevsétnih farisejih in pismarjih, ker fo takó ozhitne prizhevanja od vstajenja Jésufoviga savergli, in niso hotli va-nj verovati. Rajshi so se k' lashém satekli, s' njimi svoj gréh sakrivali in v' sebi perdershali, ko de bi se bili ponishali, svojo pregrého ispovédali in s' refnizhno pokóro sbrisali.

15. V. Oni pa so denárje vséli, in so storili, kakor so bili poduzheni. In to govorjenje je rasglaseno per Judih do danashnjiga dné.

Kakó nevarna je lakomnost po blágu, sosebno po denarjih; kér je vselej Jéusa preganjala. Lakomnost duhovnov in pismarjev ga je preganjala, dokler je shivel; lakomnost Ishkarjotova ga je preganjala, kadar je k' smerti shel; lakomnost Rimskih soldatov po njegovim vstajenji od smerti, in lakomnost posvetnih kristjanov ga preganja shé v' nebésih kraljuozhiga. Lakomnost je bila vselej nar hujshi sovrashniza katolishke zérkve; kér ta je nar vezh serz ofslabila in odvernila od resnize: ta je bila in bo vselej studenez veliko pregréh. Koliko Judov se je, in bo pohujshalo in pogubilo na lashnjive beséde téh lakomnih duhovnov in soldatov, kér do danashnjiga dné ne vérujejo, de je Jésuš od mertvih vstal, ampak, de so ga uzhénzi ukradli.

16. V. Enajstéri uzhénzi pa so shli v' Gáilejo, na góro, kamor je bil Jésuf ukasal.

Kadar naf Jesuf klizhe, moramo hitro in s' veseljem njegovimu poklizu pokorni biti, popustiti hudobno drushbo, is Babilóna, tó je, hudobniga svetá beshati, in iti na goró evangeljske svetosti. Tém, kteří imajo svoje serzé v' svétu, se Jesuf ne dá sposnati, s' takimi se nozhe pezhati. Kako hitri smo, kadar naf Jesuf klizhe k' veselju, k' pozhitku; in nobeniga ní, de bi sa njimi zhaštítljivim rad ne tékel: malo jih je pa, kteří bi hotli s' njim biti v' saframovanji in v' terpljenji. Tudi k' veselju smo dolshni tezhi, kadar nam tó Jesuf ukashe, kadar naf njegov duh tje pélje, kadar sam Jesuf pred nami gré, in fe tam s' nami snajde.

17. V. In ko so ga vidili, so ga molili; nektéři pa dvomili.

Kadar Jesusa is vére sposnamo, ga moramo moliti, va-nj upati, ga ljubiti. Véra v' vstajenje Jesusovo naf raslozhi od nevérzov, kteří ne tajé, de je Jesuf krishan bil: ali ne vérujejo, de je vstal od mertvih. Molitev in ljubésen nas mora raslozhit od hudizhev, kteří vérujejo, de je Jesuf od mertvih vstal, ali se bojé, in ne mólio, tudi ne ljubijo Jesusa. Ljubésen proti Jesusu, proti njegovim resnizam naf v' véri poterdi, de terdno vérujemo, zhe tudi druge neverne vidimo: pomanjkanje ljubésní proti resnizam pa stori, de vanje ne vérujejo, kér nozhejo po njih shivéti.

18. V. In Jésuf je perstopil; in s' njimi govoril, rekózh: Dana mi je vša oblast v' nebésh in na semlji.

Vstajenje od mertvih je stan možní in zhaští, za kteri stan je bil Jésuf od vékoma izvoljen: ali kteřimu se je na en zhas odpovédal, dokler je hotel na tim svetu shivéti med ljudmi; ali kteriga je nastopil po svojim vstajenji. Sad njegoviga vstajenja je nova oblast, kteře je

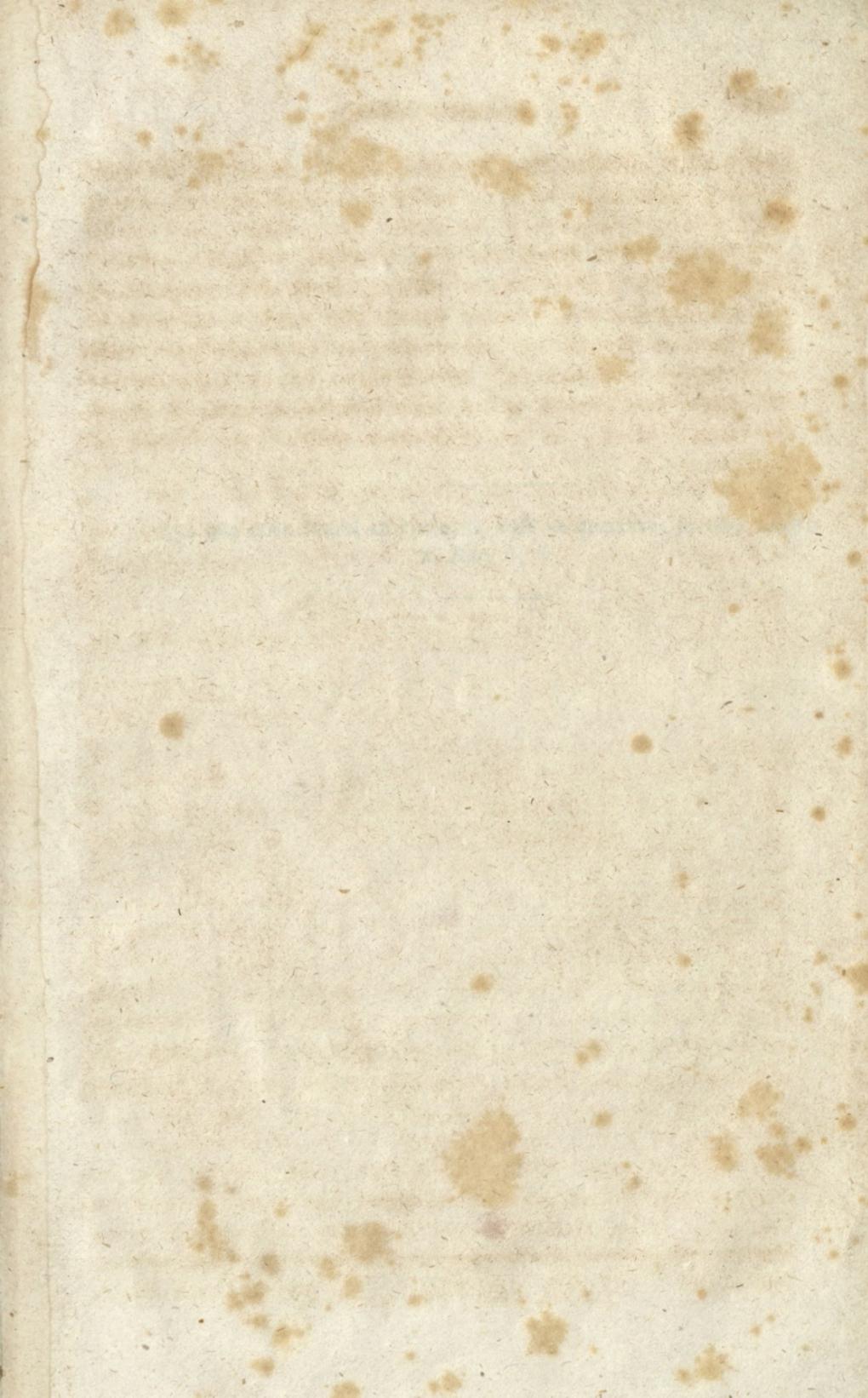
sa nebesa in sa semljo sadobil, v' nebesih sizer oblast poslati svetiga duha na semljo, de bi zhloveshke serza prenaredil, oblast svoje ude, to je verne k' sebi per-vlezhi, tam svete kronati: na semlji pa oblast si neverze po veri podvrezhi, spreoberniti greshnike, posvezhevati, obvarovati in dovershiti svojo zerkev, soditi ves svet, hudi-zhe in savershene sapreti v' peklu. Plazhilo njegoviga vstajenja je, de imá mozh zhes zhloveshke serza in volje, de jih s' mozhjo svoje premagavskie gnade poboljsha, vodi, vlezhe in obrazha, kamor hozhe.

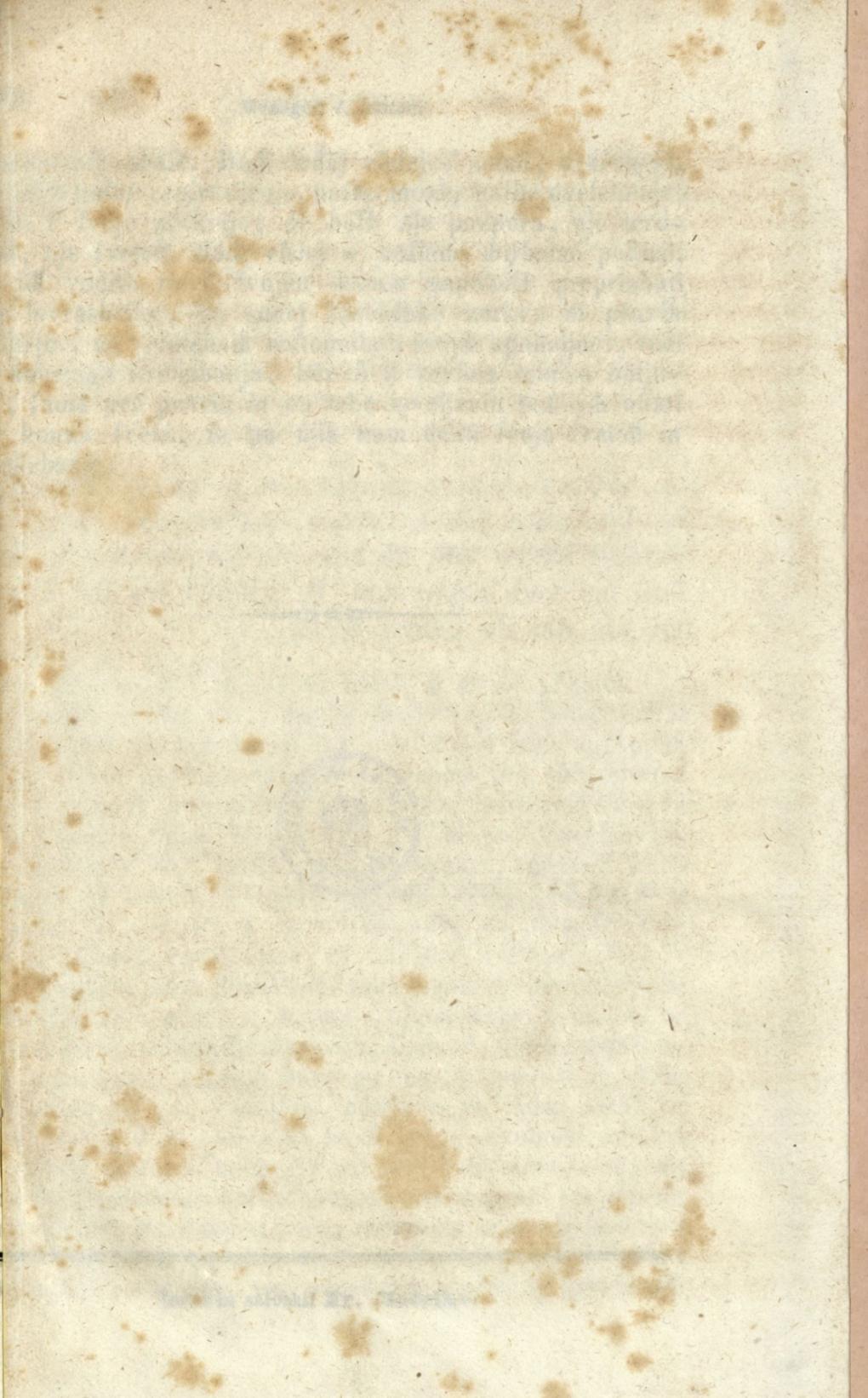
19. V. Torej pojrite, in uzhite vse narode, in kershujte jih v' imenu Ozheta, in Šina, in svetiga Duha. **20.** Uzhite jih spolnovati vse, kar koli simi vam sapovedal. In glejte! jes sim s' vami vse dni do konza svetá.

Oblast, ktéro je Jésuf po svojim vstajenji od mertvih sadobil, tukaj v' djanji iskashe, kér poschlje svoje aposteljne po vsem svetu, ne ljudi spreobrazhat, ktéro storiti samore sam on, ampak vse narode *pervizh* uzhit, in jih k' veri perpeljat; *drugizh* v' sakramantu svetiga kersta posvezhevati, de bi bili otrozi nebeshkiga ozheta, udje Šina Boshjiga, tempelj svetiga Duhá, de bi posvezheni v' katoljski zérkvi Bogá ediniga v' natori in trojniga v' perphonah, po postavah svetiga evangelija, v' duhu in v' resnizi molili; *tretjizh* jih uzhit Bogu flushiti in vse dopolniti, kar je sapovedal. Ne samó vera, ne samó kerst je sadosti k' svelizhanju, ampak je treba tudi shivljenja po sapovedih in kerstnih savésah. Svetoba tedaj uzenikov je v' tem, de oni ne uzhé drusiga, sunej téga, kar je Jésuf uzhil: in svetoba kristjanov je, de posflushajo besédo Jésusovo, jo v' serzu ohranijo, in si persadévajo po njé shivéti. Ref je, de je veliko smót in skushnjava na fvetu, ktére samorejo prestrashiti uzenike, resnizo, ktéra spazheniga zhloveska grise, osnanovati v' njeni zhifosti: kristjane pa odverniti od resnize. Sató pa oblubí Jésuf tem in unum, de hozhe per njih biti f' svojo po-

mozhjó vse zhase. Bódi tedáj vselej s' nami, o Gospód, de bósh nashe rasvetlenje, našha mózh, nashe oveseljenje! Bódi si svojo zérvijo; de bósh nje podpóra, nje terdnost, nje svetost. Bódi vselej s' našimi dušnimi pastirji, de jih vodish in si svojim duham napolnish preprizhati vse sovrashnike, de sunej katolishke zerkve ní pravih pastirjev, ne resnizhnih naštopnikov tvojih aposteljnov, tudi ní nobeniga svelizhanja, kér si ti vézna resniza obljudbil, samó per pravih in od tebe isvoljenih pastirjih oštati do konza svetá, in po njih nam deliti svojo svetost in svelizhanje.

Ako kdo nima skerbi sa svoje, in slasti sa domazhe, je vero satajil.

1. Kor. 5, 8.

Kdor ne véruje, je she fojen. *Joan. 3, 18.*

